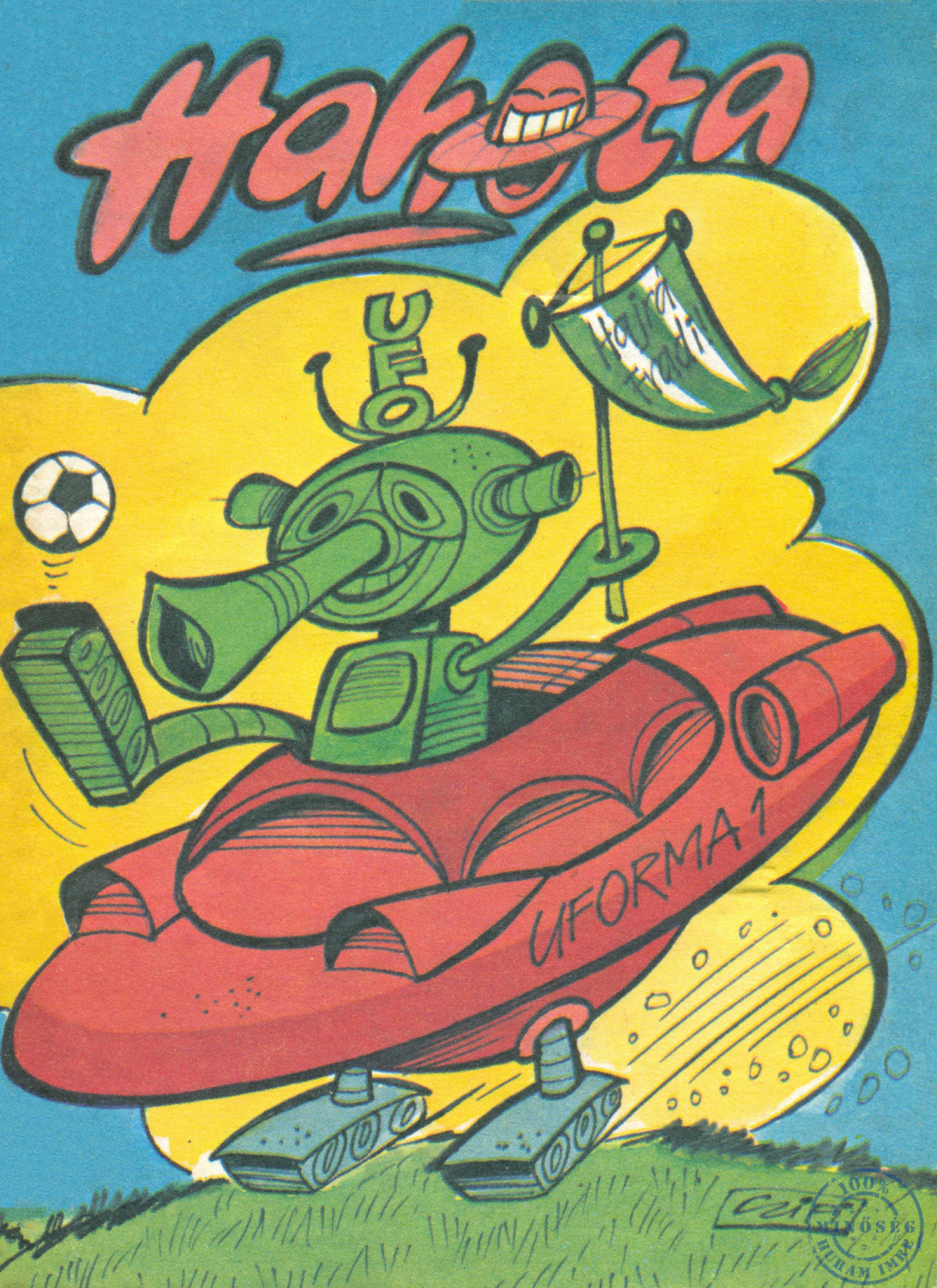

Hahota
UFO
Hajrá Fradi!
UFORMA 1

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

VÉDD MEG A SÁRKÁNYT!

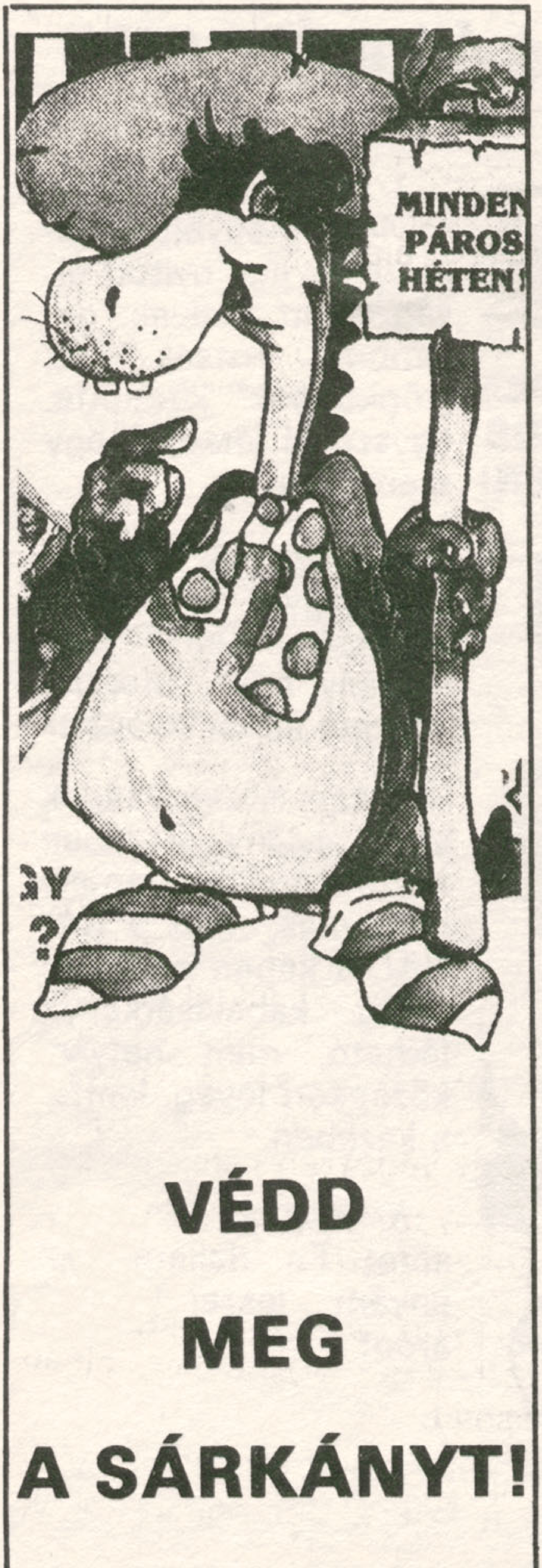

1. kép: A mesebeli királylány elbűvölten ábrándozik egy nyitott újság felett. Szívek, galambok, rózsák stb. „röpködnek" körülötte, egyszóval látszik, hogy szerelmes.

Szöveg: Egy szép napon nagyot dobbant a világszép Kamilla királylány szíve. Megpillantotta álmai lovagját!

2. kép: Közelről látjuk a királylány kezében tartott újságot, amely nem más, mint a NANÁ!, a képen pedig az újság kabalasárkánya látható, mint hetyke, középkori lovag, lanttal a kezében.

Királylány: Én hősöm! Én daliám! Az enyém leszel bármi áron!

3. kép: A sárkány egy nyugágyban lustálkodik, napszemüvegben, egy szál virággal a szájában, a tavaszi napsütésben.

Sárkány: Istenem, ... ez a csend ... ez a nyugalom! A fene se érti, hogy miért rabolgattak királylányokat az őseim! ...

4. kép: Beront a színre a királylány, mint valami ciklon. Minden szanaszét repül, a nyugágy felborul, a sárkány rémülten ül a földön.

Királylány: Itt vagyok, életem! Vedd úgy, hogy el vagyok rabolva!

Sárkány: Muszáj ...?!

5. kép szöveg: Ezalatt a királyi palotában ...

5. kép: A király döbbenten olvas egy levelet, előtte elszánt vitéz áll, talpig vasban és fegyverben.

Király: A lányom ... a sárkány barlangjában van, ... segítséget kér!

6. kép: A vitéz hetykén pödri a bajuszát, miközben megnyugtatja az aggódó királyt.

Vitéz: Fel a fejjel, felség! Majd én visszahozom a leá-

nyodat. Elvégre ez a szakmám!

7. kép: A vitéz belép egy VASKERESKEDÉS feliratú apró kastélyba.

Vitéz: Persze ... azért nem árt az óvatosság!

8. kép: Ez eladó egy vadonatúj páncélt cipel a vitéz elé.

Eladó: Sárkány ellen ezt az öltönyt ajánlhatom. Garantáltan tűzálló! Samottbéléses!. . .

9. kép: A vitéz egy hatalmas dézsa vizet rak a lova után kötött kétkerekű kordéra.

Vitéz: Az igazi szakember mindenre gondol . . .

10. kép: A vitéz egy permetezőkészülékkel a hátán ül a lován. A készüléket egy gumicső köti össze a dézsa vízzel.

Vitéz: Máris indulok, úrnőm! . . .

11. kép szövege: Szó, ami szó, Kamilla hercegnő valóban segítségre szorult . . .

Kép: A sárkány bezárkózott a barlangjába, és az ablakon pislog kifelé rémülten az odakint dörömbölő királylányra.

Kamilla: Ne légy már ilyen elfogódott! Ilyen zárkózott!

12. kép: A barlang belseje. A sárkány egy hétfejű álarcot próbálgat a tükör előtt.

Sárkány: Se tüzem, se ijesztő fogaim . . . Talán ez a farsangi álarc elég rémisztő lesz . . .

13. kép: A sárkány kilép az ajtón az álarccal a fején. A királylány ijedten menekül.

Sárkány: Itt vagyok, életem!

14. kép szövege: Ebben a válságos pillanatban érkezett meg a rettenthetetlen lovag!

Kép: A tűzoltószerű bajnok permetezője segítségével elárasztja vízzel a szerencsétlen sárkányt, aki kapálózva fuldoklik az áradatban.

15. kép: A hétfejű álarc ázottan, petyhüdten csüng a sárkány vállán, ő maga prüszkölve törülközik egy hatalmas kendővel. A lovag magasra emelt karddal rohan feléje, hogy végezzen vele.

Lovag: Most véged van, gonosz fráter!

16. kép: A lovag hatalmasat esik, mert a királylány elgáncsolja.

Királylány: Vadállat! . . . Ne merészeld bántani az én virágszálamat! . . .

17. kép: A lovag kissé szédelegve, csodálkozva ül a földön.

18. kép: Kamilla, duzzogva.

Kamilla: Na igen, ... tudniillik, nem akar feleségül venni ez a csibész! ...

19. kép: A sárkány rimánkodva térdel a lovag előtt.

Sárkány: Ments meg, jóságos dalia! Én védett állat vagyok! ...

20. kép: A lovag, kínban.

Lovag: Egek! .. Akkor most kinek segítsek?! ...

21. kép: A királylány dühösen földhöz vágja a koronáját.

Kamilla: Na, ebből elég! Szeretném tudni, hogy hármunk közül melyikünk a királylány! ... Kötözd meg ezt a fickót, és kísérd a palotába!

22. kép: A vitéz hozza a fecskendőtömlőjét, mintha meg akarná kötözni a sárkányt.

Lovag: Van egy ötletem! Szedd a lábad, ahogy csak bírod!

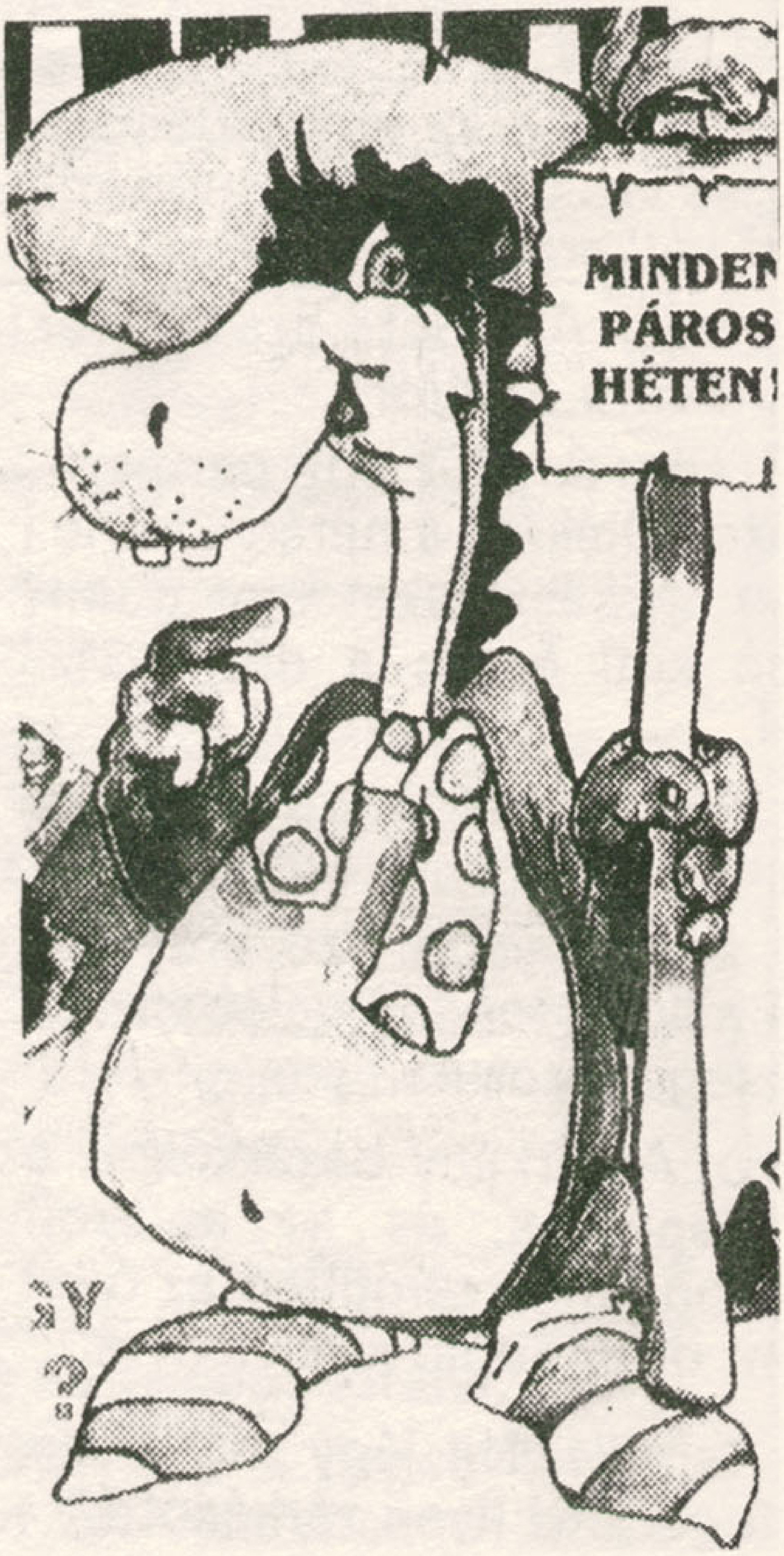
23. kép: A sárkány egy szempillantás alatt árkon-bokron túl jár, csak porfelhők látszanak utána. Messziről kiabál vissza.

Sárkány: Adjátok át üdvözletemet az udvarnak! ... Engem várnak a NANÁ! olvasói! ...

24. kép: A királylány szerelmesen a vitéz vállára omlik.

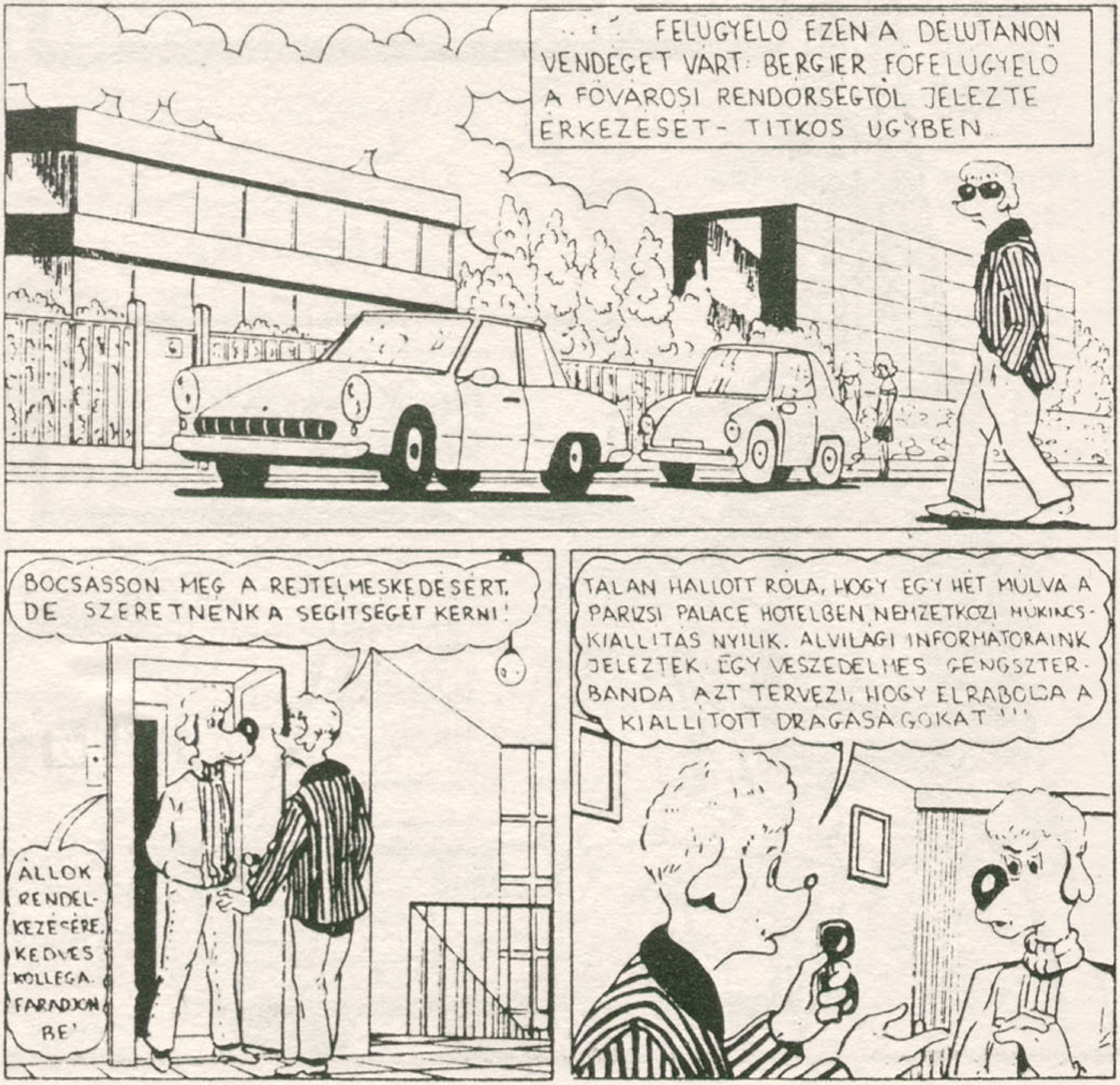
Királylány: Mégis inkább hozzád megyek feleségül ... Te vagy az igazi sárkány!

Lovag (Gondolatban): Lám, lám ... az igazi vitézség elnyeri jutalmát! ...

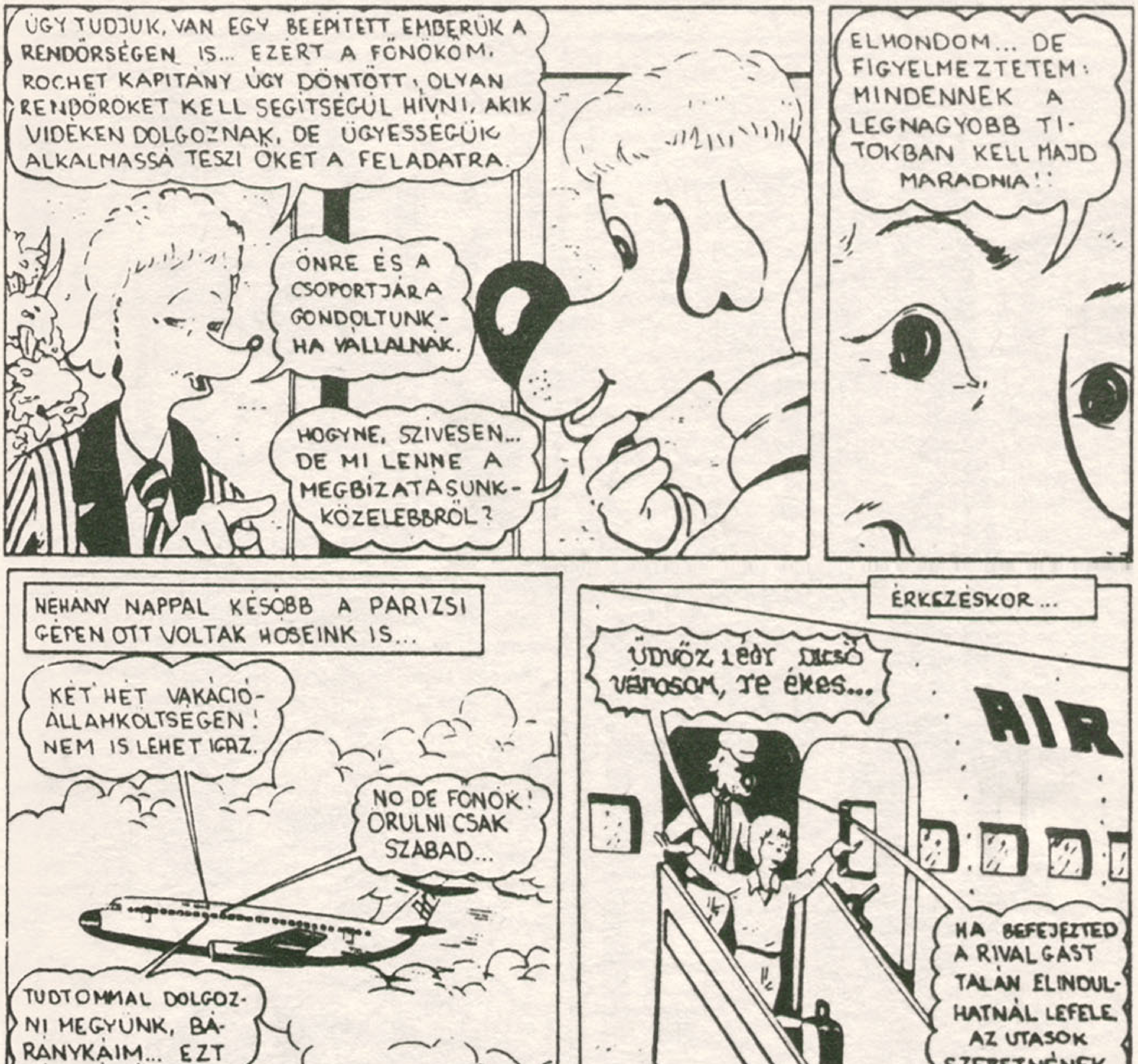

TITKOS
MEGBÍZATÁS
Írta és rajzolta:
Verebics János
JÁNOS

mini krimi

... FELUGYELO EZEN A DELUTANON VENDEGET VART: BERGIER FÖFELUGYELO A FÖVAROSI RENDÖRSEGTÖL JELEZTE ERKEZESET - TITKOS UGYBEN...
BOCSASSON MEG A REJTELMESKEDESERT. DE SZERETNENK A SEGITSEGET KERNI!
ALLOK RENDEL-KEZESERE, KEDVES KOLLEGA. FARADJON BE!
TALAN HALLOTT ROLA, HOGY EGY HET MULVA A PARIZSI PALACE HOTELBEN NEMZETKOZI MUKINCS-KIALLITAS NYILIK. ALVILAGI INFORMATORAINK JELEZTEK EGY VESZEDELMES GENGSZTER-BANDA AZT TERVEZI, HOGY ELRABOLJA A KIALLITOTT DRAGASAGOKAT!!!

Részletek Szima Tom felügyelő jelentéséből:

A gyilkosságot június 26-án követték el. Két lövéssel megölték Zsugo Richárdot, az ismert uzsorást. A tett elkövetését Mr. Magán Zoárd jelentette. Elmondása szerint a könyvespolca előtt olvasgatott, amikor a lövéseket meghallotta. Bár háttal ült az ablaknak, a könyvespolca feletti tükörben még látta a gyilkos fegyvert tartó kezét, valamint az összeroskadó áldozatot. A szemben lévő ház ablaka is nyitva volt, akárcsak az övé. Elmondta még, hogy a végzetes lövések 7 órakor dördültek el. Erre azért emlékezett pon-

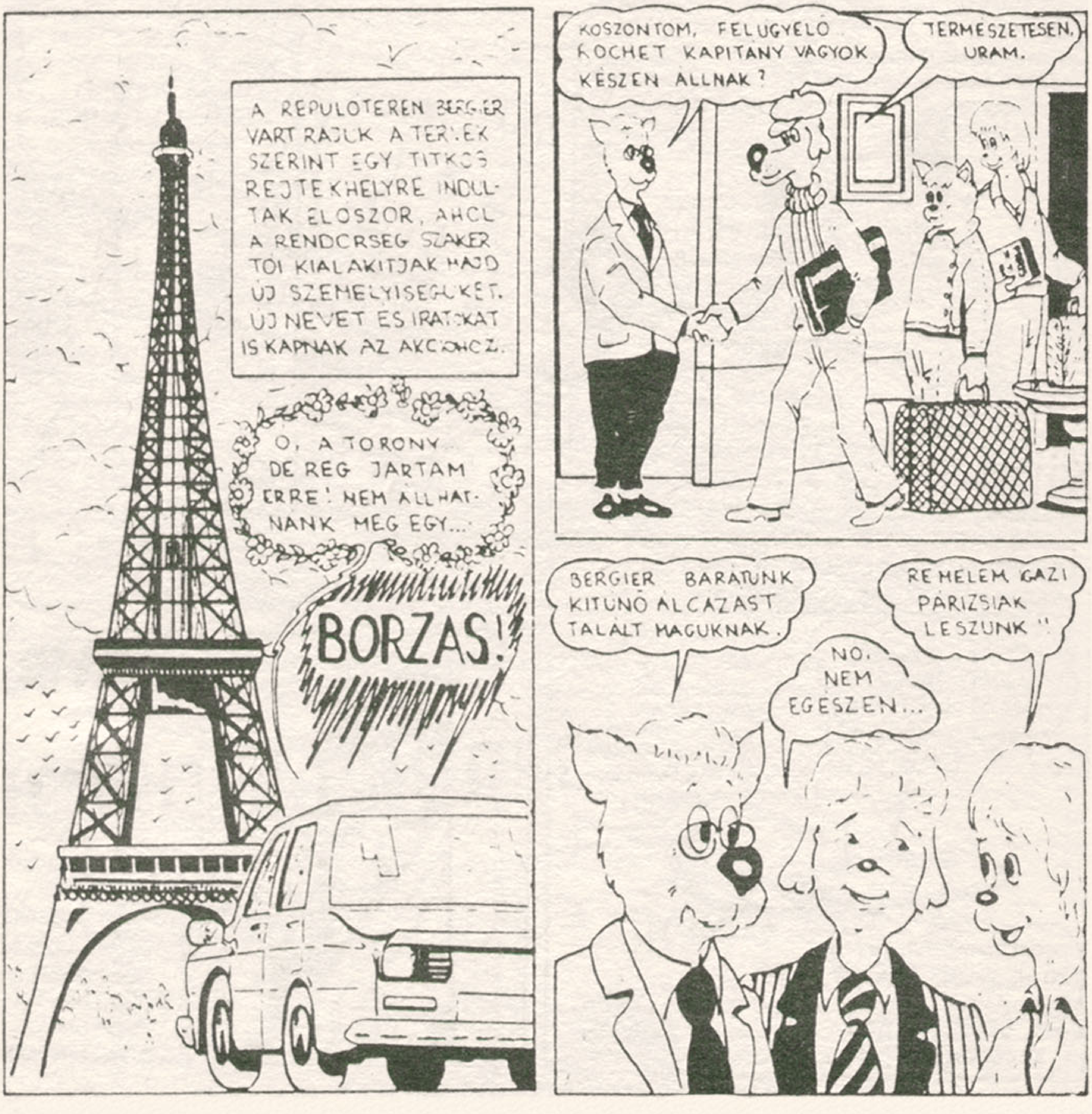

tosan, mert az áldozat éppen a nagyórája előtt rogyott össze, de azért is, mert amikor szemébe ötlött az óra állása, a kezében tartott Déli Nyúz című lapnak éppen a 7. oldalát olvasta, illetve ott hagyta félbe az olvasást.

Mindenre kiterjedő alapos nyomozás után a gyanúsítottak száma négy főre szűkült, akiknek alapos okuk lehetett a gyilkosság elkövetésére. Zsugo Richárd nagyszámú üzletfelei közül ugyanis e négy személy tartozásának határideje éppen azokban a napokban járt le.

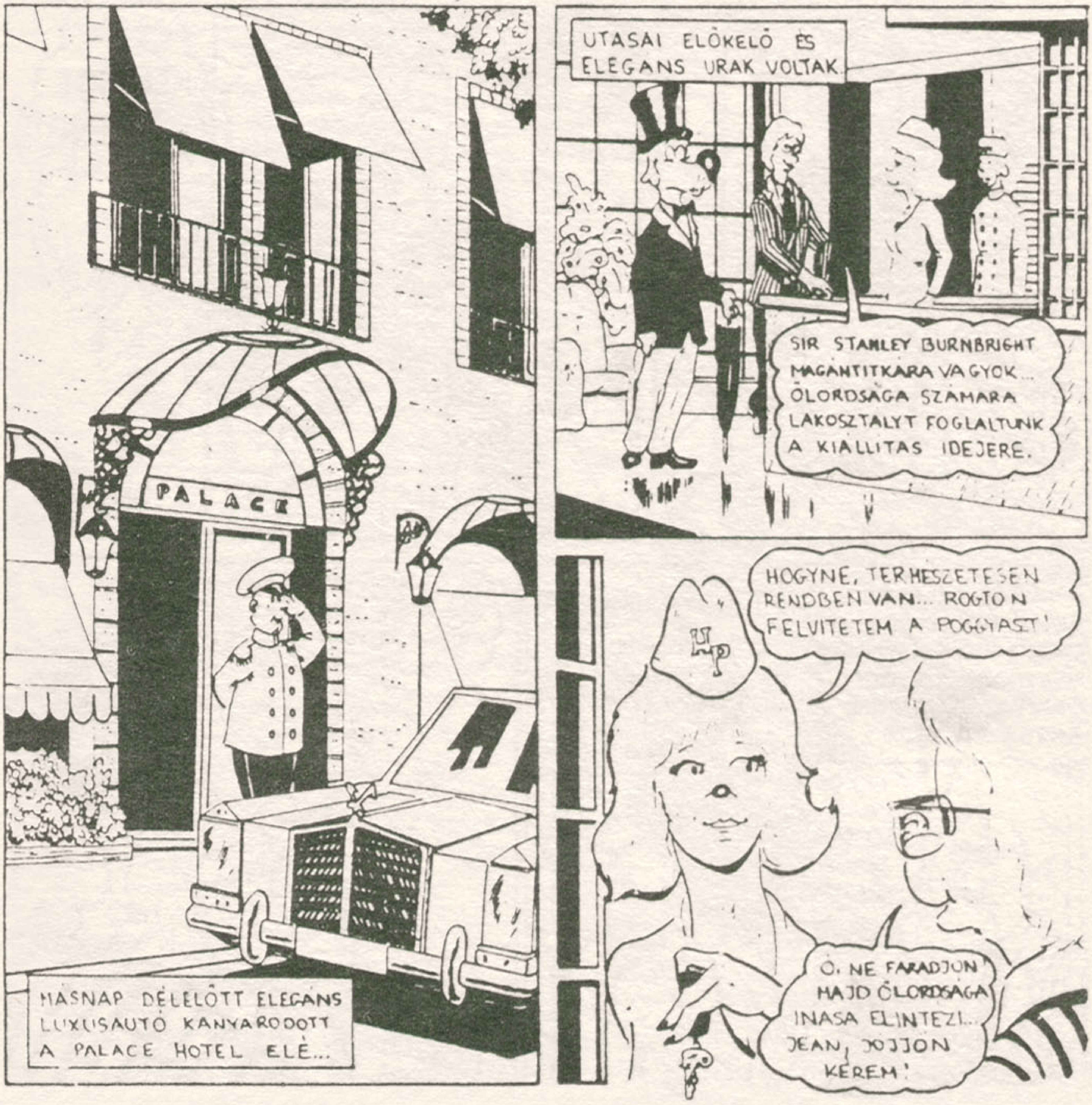
A gyanúsítottak:

a) Halad Szakar, 29 éves

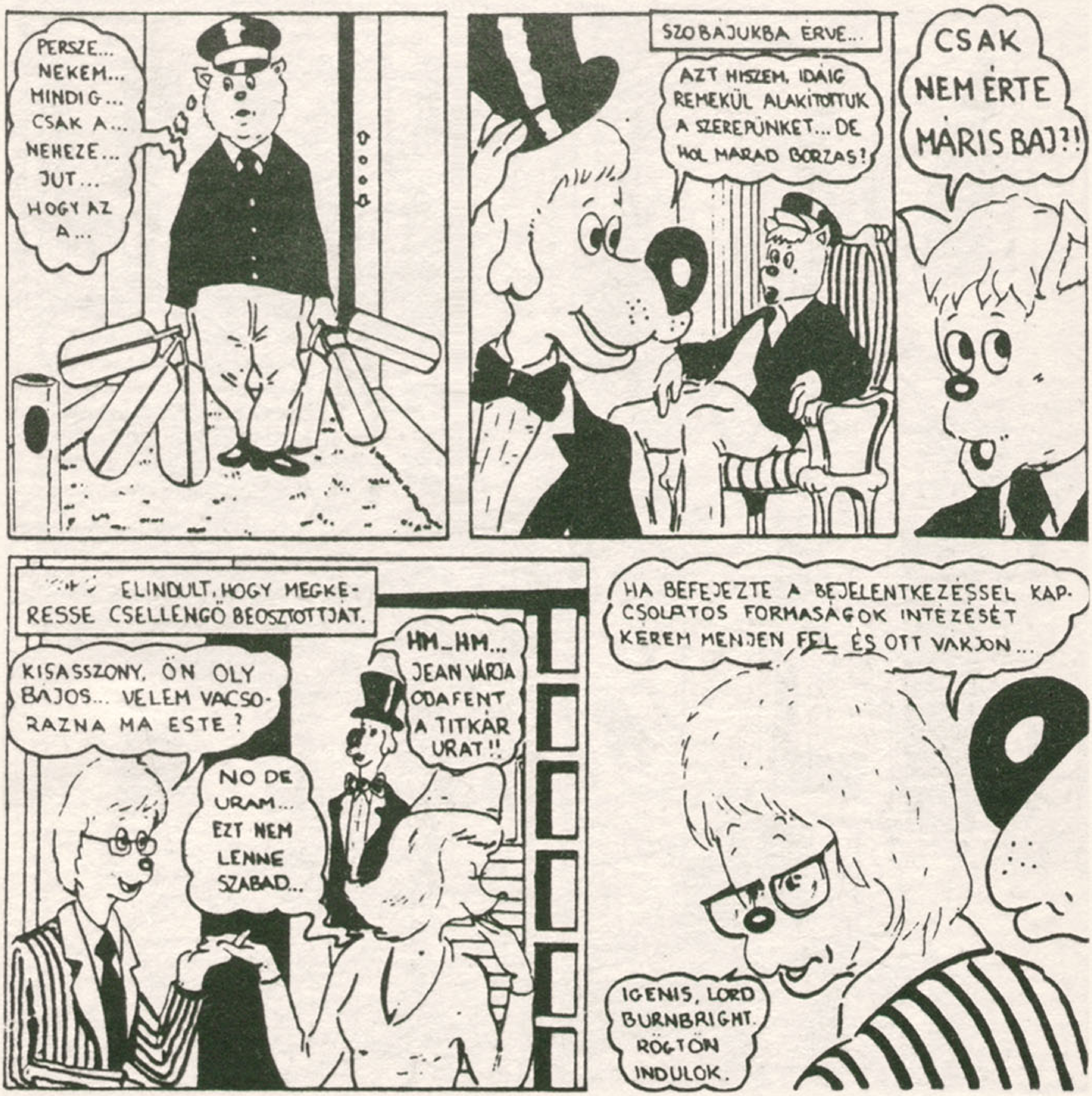
indonéz bevándorló. Rakodómunkás. Büntetett előéletű. A tett elkövetését tagadja. Elismeri viszont, hogy 4500 fonttal tartozott az áldozatnak, aki szerinte piszok fráter volt, mert a jelzett összeg után 50%-os kamatot számított fel, s haladékot sem lehetett tőle kicsikarni. Alibije szűk, 4 óra 50-kor a borbélynál ült, aki ezt igazolta is, utána horgászott. Erre tanúja nincs.

b) Begerj Ede, 23 éves gyári munkás. Büntetlen előéletű. Tartozása 750 font. A jelzett napon 5 óra 20-kor blokkolt a közeli Kavicsfényező Vállalat portáján. Ezt a munkatársai is igazolták, bár

egyikük megjegyezte, hogy műszak közben kb. háromnegyed 7 óra tájban kilógott egy kávéra, ám öt perc múlva már újra a munkapad mellett állt. A gyanúsított a tett elkövetését tagadja.

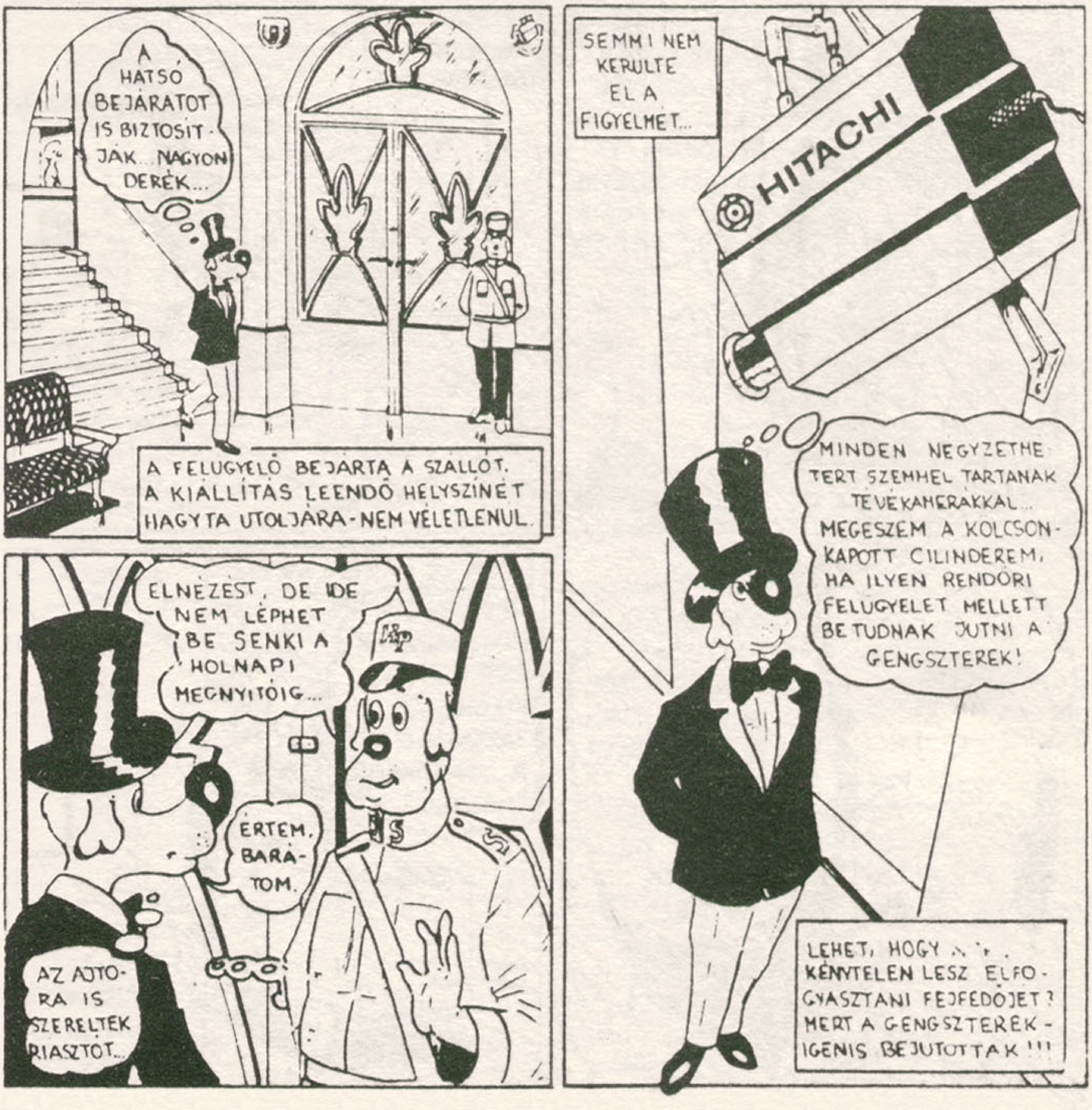
c) **Nagyga Valér,** 43 éves kocsimosó. Gyilkossági kísérletért büntetve. Neki van a legnagyobb tartozása: 9750 font! Zárójelentéssel igazolta, hogy 5 órakor bocsájtották el a kórházból. Utána egy rokonát szándékozott felkeresni, de nem találta otthon. Két és fél órát várt rá a közeli parkban, ám ezt senkivel nem tudja igazolni. A gyanúsított szin-

tén tagadja, hogy ő követte volna el a gyilkosságot.

d) Görnye Döme, 40 éves foglalkozásnélküli. Büntetlen előéletű. A jelzett napon érkezett Liverpoolból. Vonata pontban 5,40-kor futott be, ezt menetjegyével és egy útitársával igazolta. Megérkezése után bevásárolt, majd a viszszautazásáig kirakatokat nézegetett, és betért egy bárba is, bár ott nem emlékezett rá senki. Tartozása a lejárathoz közeledett, 1700 fontról van szó, amely összegre fizetési haladékot szándékozott kérni, de ezt halogatta. A tett elkövetését tagadja.

A négy gyanúsított kihallga-

tása után még egy helyszíni szemlét tartottam Mr. Magán Zoárd lakásán, ahol megállapítottam, hogy az idős úr igazat mondott, hogy amikor azt állította, a tükörben látta a gyilkosság utáni pillanatokat. A tükör valóban olyan szögben áll, hogy ha mindkét ablak nyitva van, tisztán kivehető a szemben lévő ház és a szoba minden részlete. Mivel aznap derűs, nyár végi időjárás volt, észlelését semmi sem zavarta.

Távozásom előtt a bejelentő érdeklődött, hogy megtaláltuk-e a gyilkost. Bólintottam, hogy igen.

Visszatérve a kapitányságra

letartóztatási parancsot kértem ...... ellen, aki alaposan gyanúsítható a gyilkosság elkövetésével. Nevezett személy a későbbiekben beismerő vallomást tett.

Kérdésünk: ki ellen kért letartóztatási parancsot Szima Tom felügyelő, és mi az a tény, amire alapos gyanúja épült?

FRAKKOS HUMOR

A diplomáciai pálya mindig is divatosnak számított. A párizsi akadémia diplomataképző szakán az 1800-as évek elején is túljelentkezés volt. Az akadémia vezetői Napóleon híres diplomatáját hívták meg, hogy segítsen kiválasztani a tanulókat. Talleyrand semmi mást nem tett, csak elkezdte jellemezni az általa jónak tartott diplomatát:

– Kifogástalanul és szerényen kell viselkednie. Távol kell tartania magát a világi hívságoktól . . . Mindig mindent tudnia kell az eseményekről, az emberekről. Állandóan fejben kell tartani az összes szerződést, tudni kell sorrendjüket és keletkezési idejüket, meg kell tudni ítélni a szerződések erős és gyenge oldalait, előtörténetüket és következményeiket, végül, tudnia kell a tárgyalásokon részt vevő főmegbízottak neveit, sőt családi kapcsolatait, azt, hogy a gyerekeik vagy unokáik mit szeretnek.

Másnap a jelentkezők fele már nem jelent meg az órákon.

*

Napóleon 1808 szeptemberében a Sándor cárral folytatott

erfurti tárgyalás előestéjén magához hívatta Talleyrand-t.

– Készítsen nekem olyan egyezményt, amely kielégíti a cárt, főleg Anglia ellen irányul, egyébként pedig teljes szabadságot ad nekem.

A diplomata egy óra múlva már vitte is a szerződés szövegét a császárnak. A mindenki úgy érti, ahogy akarja írás imígyen hangzott:

„Őfelsége, Minden Oroszok Cárja! Attól a reménytől vezérelve, hogy új döntéseket hoznak, s további eszközöket alkalmaznak Anglia, a közös ellenség és az egész kontinens elleni harcban, úgy határoztunk, hogy külön szerződésben rögzítjük azokat az alapelveket, amelyeket szilárdan követni határoztunk . . ."

A császár félbeszakította diplomatáját.

– Alapelvek? Csuda jól hangzik! Ez engem semmire sem kötelez!

*

A diplomáciához is kell a szerencse. A német császár a búr háború idején Anglia pozícióit szerette volna gyengíteni, s ezért a búrokat támogatta. (A háború Oranje Szabad Állam és Transvaal dél-afrikai búr köztársaságok ellen azzal a céllal folyt, hogy gyarmatává tegye Anglia. 1899—1902.) Nyomban tiltakozott, egy kis nép kegyetlen lemészárlásával vádolta meg az angolokat, amikor azok egyik kommandója búr területre hatolt be. Igen ám, de mire a jegyzék a címzetthez ért, a támadókból áldozatok, pontosabban foglyok lettek. A császár, a nevetségessé válástól félve, utasítást adott ki, hogy mindenáron szerezzék vissza a jegyzéket, ha még nem késő. A szerencse a németek kezére játszott, mert a levél az angol miniszterelnök asztalán maradt reggelig, s az odaérkező német nagykövetnek sikerült visszalopnia.

*

Egy diplomatának sohasem szabad kimutatnia, hogy unja a tárgyalást. A francia nagykövet is szorgalmasan jegyzetelt azon a tárgyaláson, amelyen Európa jövőjéről folyt a szó. Magában persze nagyokat rötyögött, mert az előre elkészített kommüniké-sablon kipontozott sorait töltögette ki:

1. A felek egységesek abban . . ., hogy nem egységesek.

2. A felek úgy határoztak, hogy a legközelebbi jövőben tárgyalásokat kezdenek arról . . ., hogy nem tárgyalnak.

3. A felek célszerűnek és időszerűnek találják . . ., hogy ilyen megbeszélésekre ne kerüljön sor.

4. Az eszmecserék során kitűnt, hogy nézeteik közel állnak egymáshoz, vagy megegyeznek abban . . ., hogy dögunalom uralkodik a teremben.

5. A felek a kérdések áttekintése során leszögezték . . ., hogy visszaküldik a címzettnek azokat a meghívókat, amelyek ilyen értelmetlen tárgyalásra invitálják a diplomatákat.

Örökre titok maradt volna, hogy a francia nagykövet mit jegyzetelt, ha a sokszorosítóba nem éppen az ő kommünikévázlatát vitték volna el.

*

J. E. Harr „A hivatásos diplomata" című könyvéhez anyagot gyűjtve, tréfából magával vitte az Egyesült Államok külügyminisztériumába egyik ismerősét is. Külügyi szolgálatra ajánlotta.

– Eddig mit csinált? — kérdezte a fiatalembertől a követekkel foglalkozó osztály vezetője.

– Futballoztam.

– Futballozott? És még?

– Teniszeztem is.

– Az sem rossz. És? Külföldön járt?

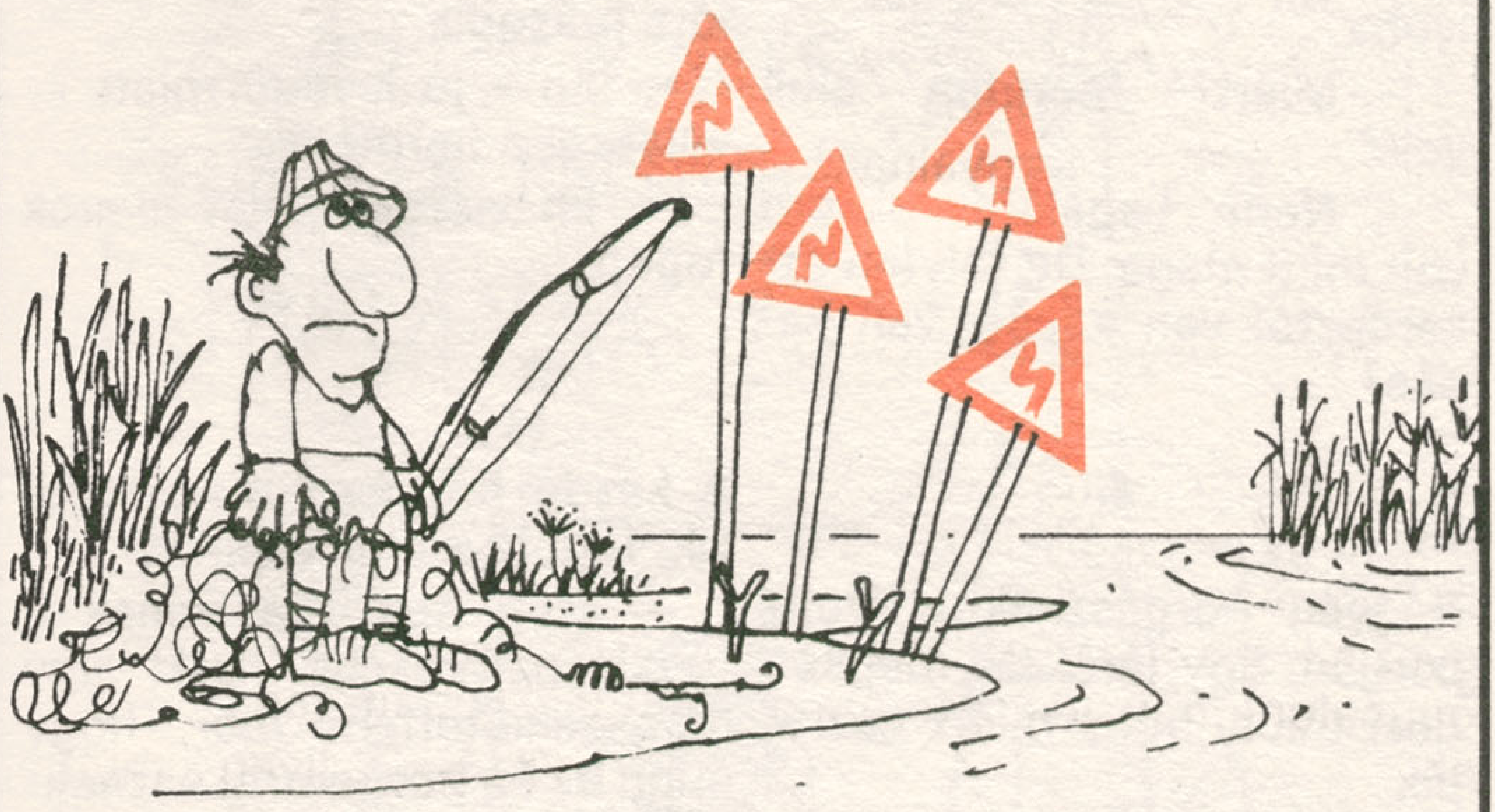
– Egyszer. A nagymamámat látogattam meg.

– Hallatlan. Ilyen múlttal nálunk nincs keresnivalója! — jelentette ki háborogva az osztályvezető.

Harr ekkor kiterítette a New York Times legfrissebb számát az asztalra. A vezércikk arról szólt, hogy akik jelentősebb összegekkel hozzájárultak a győztes elnök választási hadjáratához, ajándékba nagyköveti kinevezést kapnak. Az ilyen dilettáns embereknek aztán arról sincs sejtelmük, hogy ki a kormányfő abban az országban, ahová kinevezték őket.

– Ennyit ifjú barátom is tud — jegyezte meg gúnyosan a diplomatakönyv szerzője.

HORGÁSZ MÓKÁK

Horgászok beszélgetnek. Az egyik ezt meséli:

— Tavaly fogtam egy pontyot, és otthon betettem a kádba. Gondoltam, megtanítom a szárazon élni. Az első nap egy percre vettem ki a vízből, a második nap már kettőre, és így tovább ... Fél év múlva a hal már remekül élt a szárazon.

— És most mi van vele?

— Sajnos, a múlt héten beleesett egy vödör vízbe, és megfulladt szegény ...

*

Két barátnő beszélget.

— Soha többet nem megyek horgászni a bátyámmal ...

— Miért?

— Szerinte túl hangosan beszéltem, rosszul tűztem fel a csalit, rosszul vágtam be ...

— És?

— És, és! Ő nem fogott semmit, én meg három hatalmas pontyot ...

*

A horgász háta mögött megszólal egy nézelődő.

— Na, van kapás?

— Igen. Épp az előbb fogtam egyet, de bedobtam a folyóba.

— Miért? Méreten aluli volt?

— Nem. Legalább akkora volt mint maga. De folyton azt kérdezte: van kapás, van kapás?

*

Négyen horgásznak a Duna partján. Egy járókelő megkérdezi tőlük, hogy miért csinálják.

— Sportból — feleli az első.

— Szórakozásból — mondja a második.

— Én a jó levegő miatt — válaszol a harmadik.

— Én viszont halat akarok fogni! . . .

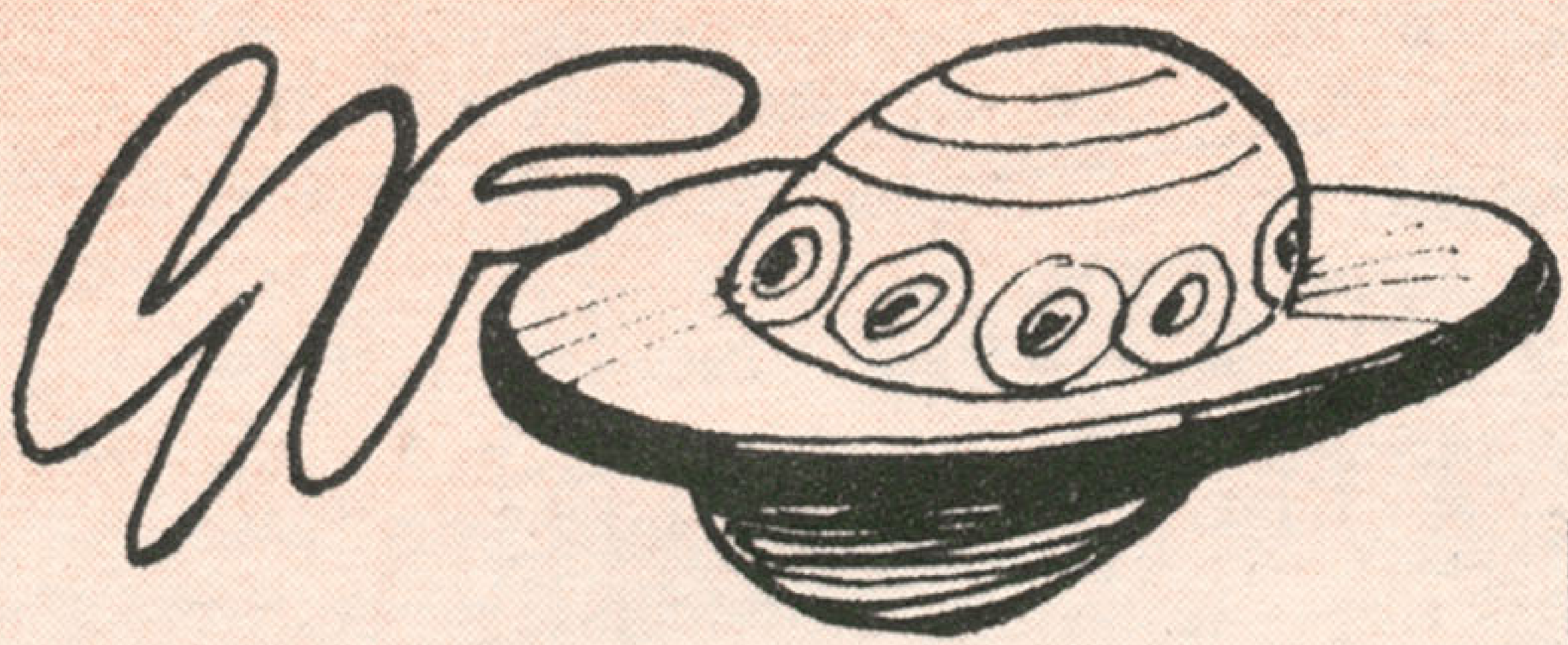
*

A kezdő horgászt megkérdezik, fogott-e már valamit.

— Még nem, de ennek a tónak az összes halát úgy megszelídítettem már, hogy mind az én horgomról esznek.

— APU MI A NEVE ENNEK A FELFÚJHATÓ FAJTÁNAK ?

BULIK

A flúgos Jeniszeivel próbáltam szolid alapokra helyezni a roppant ufóbuli ügyét, mert ő volt az osztály esze.

— Legokosabb, ha bejön két űrlakó — mondta a flúgos —, és szájharmonikán elszájharmonikázza a Radecky Marsot.

— Miért éppen a Radeczky Marsot? — vetettem ellene, csak hogy ellene vessek valamit, mert attól vita a vita.

A flúgos Jeniszei felkapta a vizet, holott vödör nem is volt a közelben.

— Miért, hát mit szájharmonikázzon két Mars-lakó? Világos, hogy egy Marsot.

Ezek után bárki elképzelheti, milyen volt az osztály, ha Jeniszei lehetett az esze. Speciel nem vagyok megalkuvó természet, de nekem már minden mindegy volt.

— Bánom is én! De ki legyen a két Mars-lakó?

— Jó kérdés! — merült a töprengés tavának posványos mélyére a flúgos Jeniszei. — Szerinted milyen egy Mars-lakó?

— Szerintem egy Mars-lakó zöld, négy lába van és parabola füle.

— Helyes — bólintott a fejével, amely még e célra is alig volt alkalmas. — Ezek szerint a két Mars-lakó csakis a svihák Zobogány és a snájdig Remete lehet.

— A svihák Zobogány zöld? — kérdeztem én és joggal.

— Nem, de már csúnyán köhög.

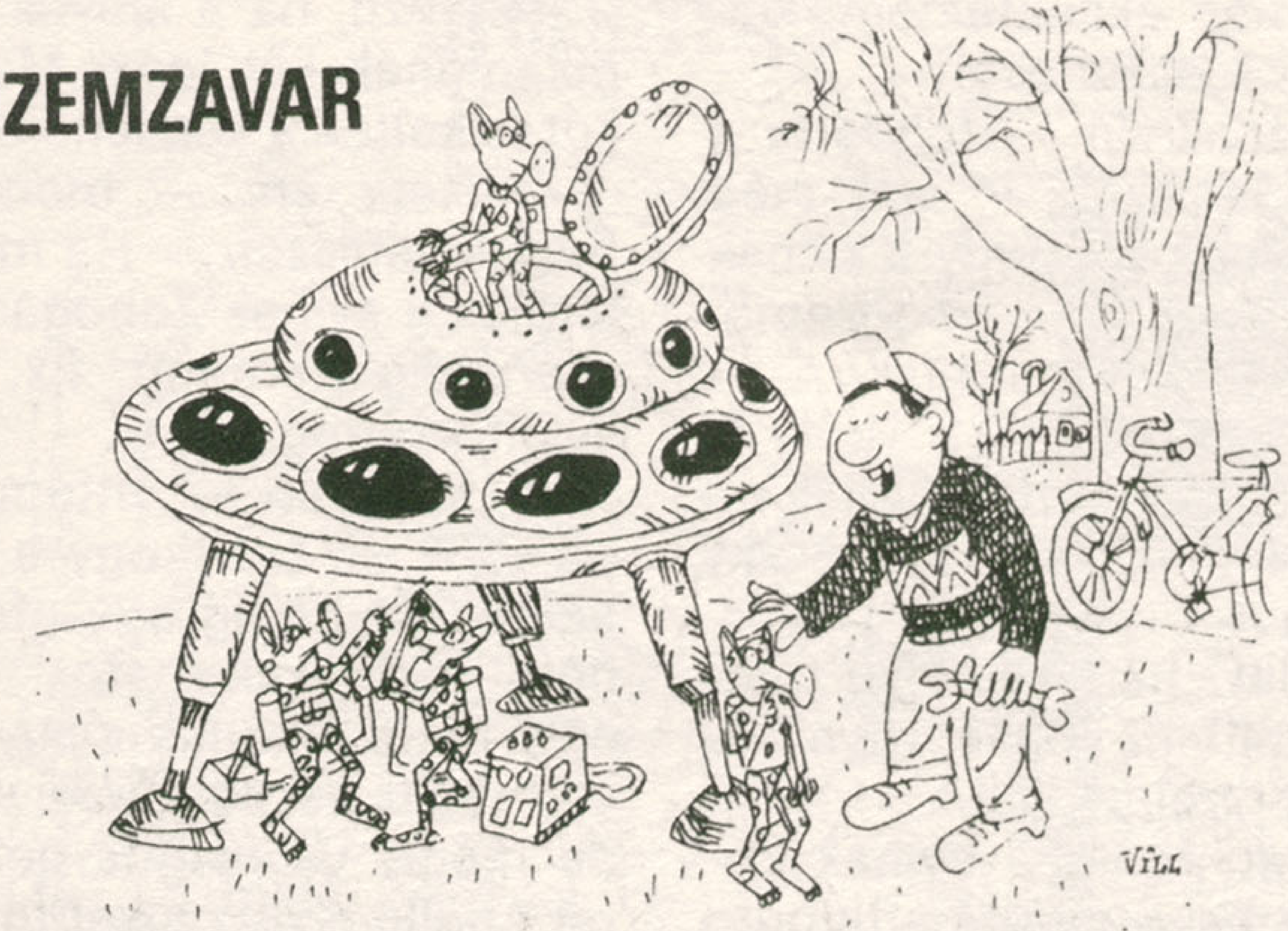
— Na és?

— Az ufóbulira éppen túljut egy infulenzán, és olyankor zöld az ember.

— Elit — mondtam. — Ám váltsunk problémát. A snájdig Remetének négy lába van?

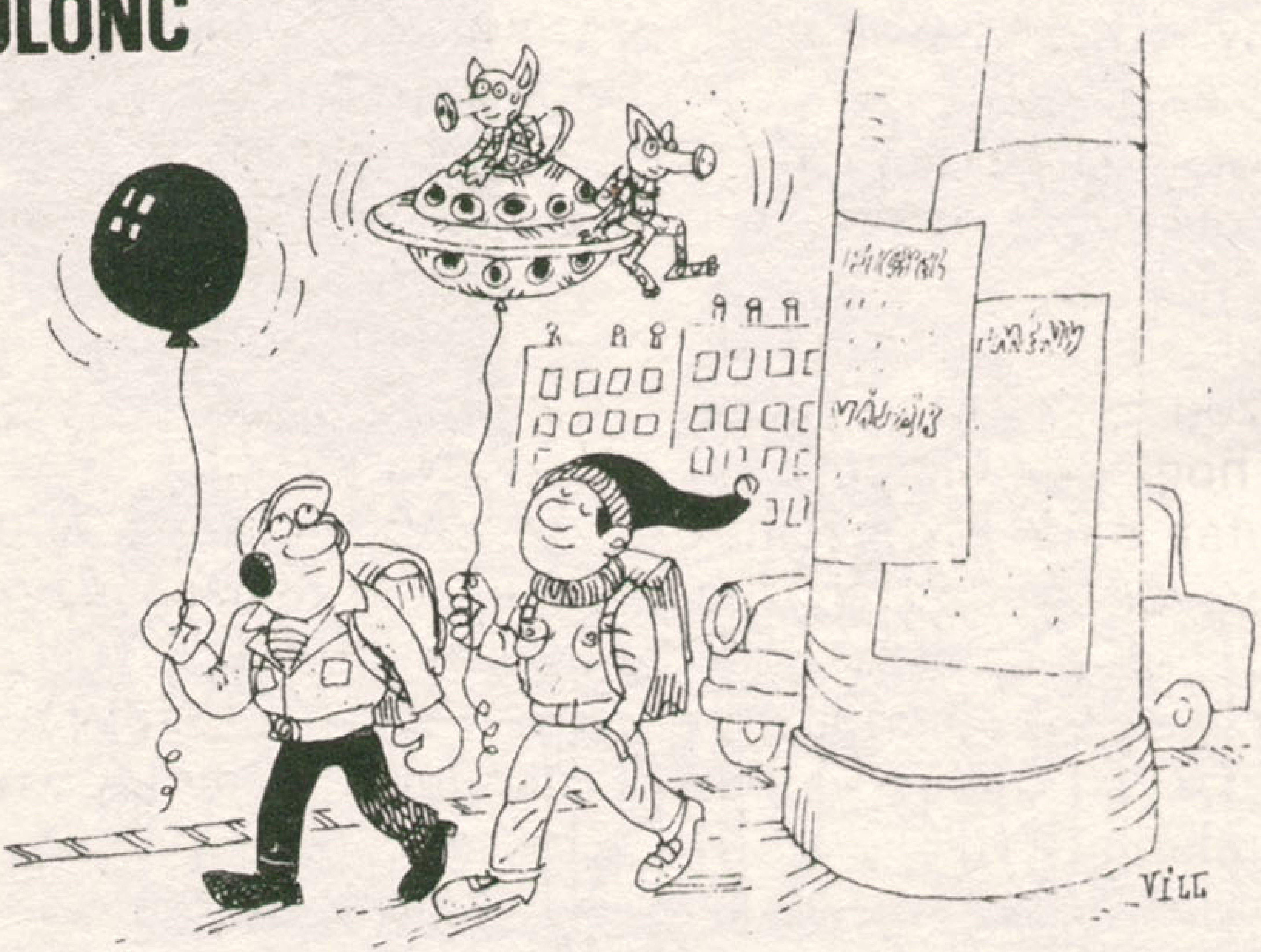
— Nem, viszont parabola a füle.

ÜZEMZAVAR

— **Majd én megcsinálom, pupákok!**

KÜLÖNC

Ezt már akceptálnom kellett, bár rosszul esett.

— Azonkívül — folytatta a flúgos Jeniszei —, van még egy súlyos oka, hogy a svihák Zobogány és a snájdig Remete legyen a két Mars-lakó.

— Éspedig?

— Csak ők ketten tudják elszájharmonikázni a Radeczky Marsot.

Utálom, ha valakinek mindig igaza van. Pláne, ha a flúgos Jeniszei az illető.

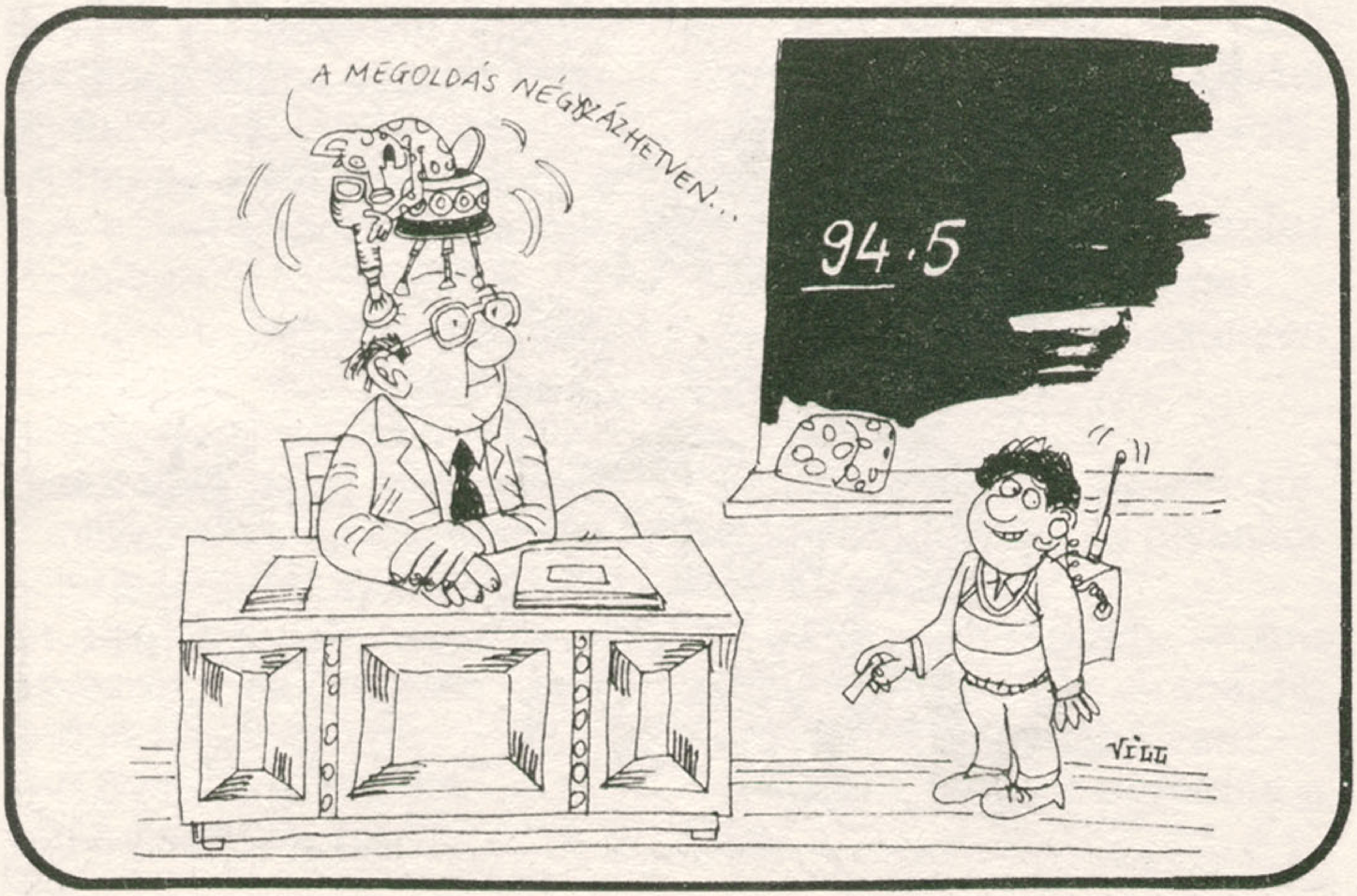
— Hát pedig a svihák Zobogány és a snájdig Remete mégsem lehet a két Mars-lakó! — kurjantottam.

— Már miért ne lehetne?

— Nézd, ha a lányok megpillantanak két igazi Mars-lakót, sikoltozni kezdenek.

— Nem érv — mondta a flúgos Jeniszei. — Ha megpillantják a svihák Zobogányt és a snájdig Remetét, fix, hogy sikoltozni fognak.

— Igen ám — vittem haza az adut —, csakhogy a röhögéstől. Ez pedig egy ufóbulin nem éppen kívánatos. Nézd, egy Mars-lakónak négy lába van, zöld és parabola a füle, de mégis valóságos belvederei Apolló ehhez a két torzszülötthöz képest. Mondok valamit, flúgos. Mi ketten leszünk a Mars-lakók.

UFÓFIGYELÉS

— Teljesen megfagyott a szerencsétlen!

— Nekem nincs négy lábam.

— Van két ballábad, az ugyanannyit számít.

— Te nem vagy zöld.

— Befestem magam.

— Mi nem tudunk szájharmonikázni.

— Majd mímeljük, és közben egy magnó hátul szájharmonikázik.

— Aztán valaki elcseréli a tekercset, mi taszigáljuk a fejünk előtt a szájharmonikát, és hátul felhangzik a Pitagorasz-tétel.

— Ez éppen hogy valószínűsíti a dolgot. Egy Mars-lakónak smafu elszájharmonikázni a Pitagorasz-tételt.

Itt tartottunk a flúgos Jeniszeivel, amikor Hamzsabégi robbant a terembe. Az osztályfőnökünk.

— Ti meg mit csináltok itt?

— Tanár úr, úgy döntöttünk, hogy az ufóbulin mi leszünk a Mars-lakók.

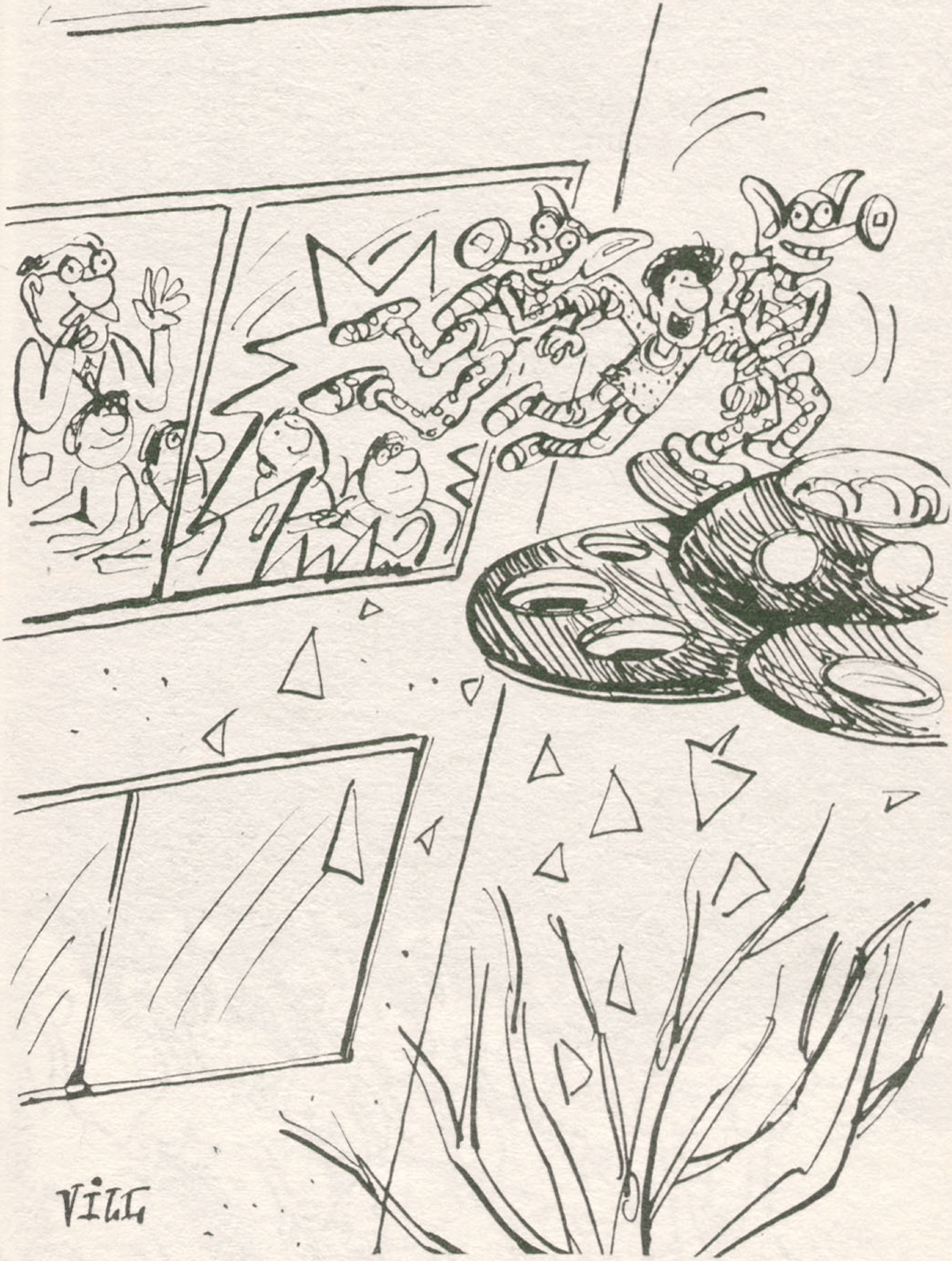
— Helytelenítem. Nem tudnátok hiteles alakítást nyújtani. Tudniillik a Mars-lakók értelmes lények . . .

A KIS ELŐADÓ

— **Tegnap este fényes gömböt láttam az ablakból . . .**

HAVER UFÓ

— Jókor jöttetek! Éppen dolit írunk matekból!

Lawson

— Nem látok semmit, fiacskám!

NA ÉS LIECHTENSTEIN?

Ahány szemünk volt, mindegyikkel a foci-vébé sorsolását néztük a képláda előtt. Végül mégse láttunk belőle semmit, mert ahány szemünk volt, mindegyik csőrepedést kapott a bánattól. A dagadt Triznyai speciel úgy bömbölt, mint az anyátlan szamár.

— Kimaradtunk, mint hülye Jenő a hetedik béből — vonyította, tisztára ebszerű profilját a teliholdra emelvén. — A magyar válogatott nem jutott a vébé döntőjébe. Ezt nem élem túl.

— Add írásba, hogy nem éled túl, dagadt — mondta a cseles Nátrádi fertelmes mosollyal. — És akkor már megérte.

— Na ja, mert a cseles Nátrádi egy velejéig lükkent fazon, akit én már évek óta egy bal csapottra sem méltatok.

— Máltán múlt! — üvöltötte a szeplős Májer, saját válltömésébe zokogva. — Ha nem adjuk le abszolút bornírt módon azt a két pontot Máltának . . .

És akkor az okos Nehadoma a plafon felé bökött egy abszolute gusztustalan mutatóujjat.

—Álljon meg a menet! — vartyogta könnyeit nyeldesve. — Ezzel speciel nem értek egyet. Máltának történetesen nagyúri gesztusból adtuk le azt a két pontot. Ajándékból. Jószolgálati jószolgálatból. Elvégre vagy vagyunk testvérek, vagy nem vagyunk testvérek. Hiszen, mint tudjuk, a versike is azt mondja:

„Magyar — Málta két jó barát,
Együtt vív, és issza borát!"

— Neked beteg a lelked, okos — mentem át a törvényhozóiba. — Az a versike nem a máltaiakról szól, hanem a lengyelekről.

— Látod milyen idióta vagy, Fafej! — lőtt vissza az okos Nehadoma. —Hiszen a lengyelekkel nem is játszottunk vébé selejtezőt. Minket Máltához igenis hozzáköt a közös hősi múlt, de legfőképpen a közös ősi nyelv.

Akkor már körülálltuk Nehadomát, és üvöltöttünk, mint az ideiglenesen Maugli légterében tartózkodó farkasok.

— Hogyhogy közös nyelv, okos? Hogyhogy közös nyelv? Csak egy máltai szót mondj a Halotti beszédből.

— Mondok százat is az élő beszédből. Igenis, hogy rengeteg szavunk van, amely máltai eredetre utal.

És már sorolta is az a sötétlelkű:

Fity-málta, du-málta, formálta, refor-málta, infor-málta, tuk-málta, defor-málta, konfir-málta.

— Hoppá! — röffent végre közbe a málé Sundán, aki nagykanállal ette a földrajzot.

— Málta egyik kisebb szigete, mint tudjuk, Gozó. Talán az is nyelvrokonunk?

— De még mennyire! — kurjantott vissza az okos Nehadoma. — Sorolom a gozói eredetre utaló szavainkat:

Haran-gozó, tan-gózó, flamin-gózó, farsan-gozó, cafran-gozó ... Sőt, hogy újabb ostoba kérdések elé vágjak, még Málta másik kis szigete, Comino is rokonunk. Ott találták fel a nálunk is előnyösen ismert cominójátékot.

— Az nem cominó! — rikoltottam közbe, már ökölbe szorult arckifejezéssel. — Hanem dominó.

— Pesten — mondta az okos Nehadoma. — Pesti tájszólással dominó, máltai tájszólással Cominó, de azért megértik.

Azt még nem tudtam, mitől beteg a magyar futball. De azt sejtettem, mitől lesz beteg az okos Nehadoma. Hát attól, hogy perceken belül laposra klopfolom, mint főszakács a rövidkarajt. Ám dicséretes önuralommal erőt vettem magamon, és annyit szóltam:

— Kíváncsi vagyok, okos, mit mondasz, ha legközelebb Liechtensteintől is kikapunk ...

Turista viccek

Angliában egy utazó bekopog a „György és a sárkány"-hoz címzett fogadóba. Egy nő nyit ajtót, akitől megkérdezi:

— Kaphatnék valami ennivalót?

— Nem! — mondja a nő, és bevágja az orra előtt az ajtót.

A férfi újra kopogtat. Megint a nő nyit ajtót. Félénken megkérdezi tőle:

— Kérem szépen, nem beszélhetnék most Györgygyel?

*

Egy férfi érkezik a vidéki szállodába. Megkérdezi a portástól:

— Van folyóvíz a szobában?

A portás ámulva kérdezi:

— Miért, uraságod a szobában akar horgászni?

*

Egy turista betér egy ódon kastélyfogadóba, és érdeklődni kezd:

— Van szabad szobájuk?

— Igen, van. A tizenhármas.

— És biztonságos ez a szoba?

— Igen!

— Semmi különös eset nem történt?

— 400 éve semmi.

— Miért? Mi történt 400 éve?

— A vendég élve jött ki a szobából! . . .

ÁTVÁLTOZÁSOK

Ez állati!

Peti belép a hentesüzletbe.

— Mit kérsz, fiam? — kérdezi a hentes.

— A kutyámat keresem!

— A kutyádat? Itt az üzletben?

— Igen. Az előbb füttyentettem neki, és úgy láttam, hogy nagyon mozog ott az a sok kolbász . . .

*

Az iskolában a tevékről van szó. A tanár elmondja, hogy kétféle teve van, az egypúpú és a kétpúpú.

Pistike megkérdezi:

— Tanár úr! A púp nélküli teve nyomorék?

*

— Vettem egy vad, harapós házőrző kutyát.

— Bevált?

— Igen. Meg engem sem enged be a saját lakásomba . . .

*

— Jenő, miért tetted a kutyádat kalitkába.

— Holnap veszek egy kanárit, és azt akarom, hogy a macska féljen a kalitkától . . .

*

— Mit gondolsz, melyik gyorsabb, a galamb vagy a ló?

— Gyalog a ló.

*

— Olyan szívesen megtanulnék síelni! — sóhajtozik a százlábú. — De mire felcsatolom a léceket, kitavaszodik.

*

— Mondd, Jóska! Jó ez a kutya?

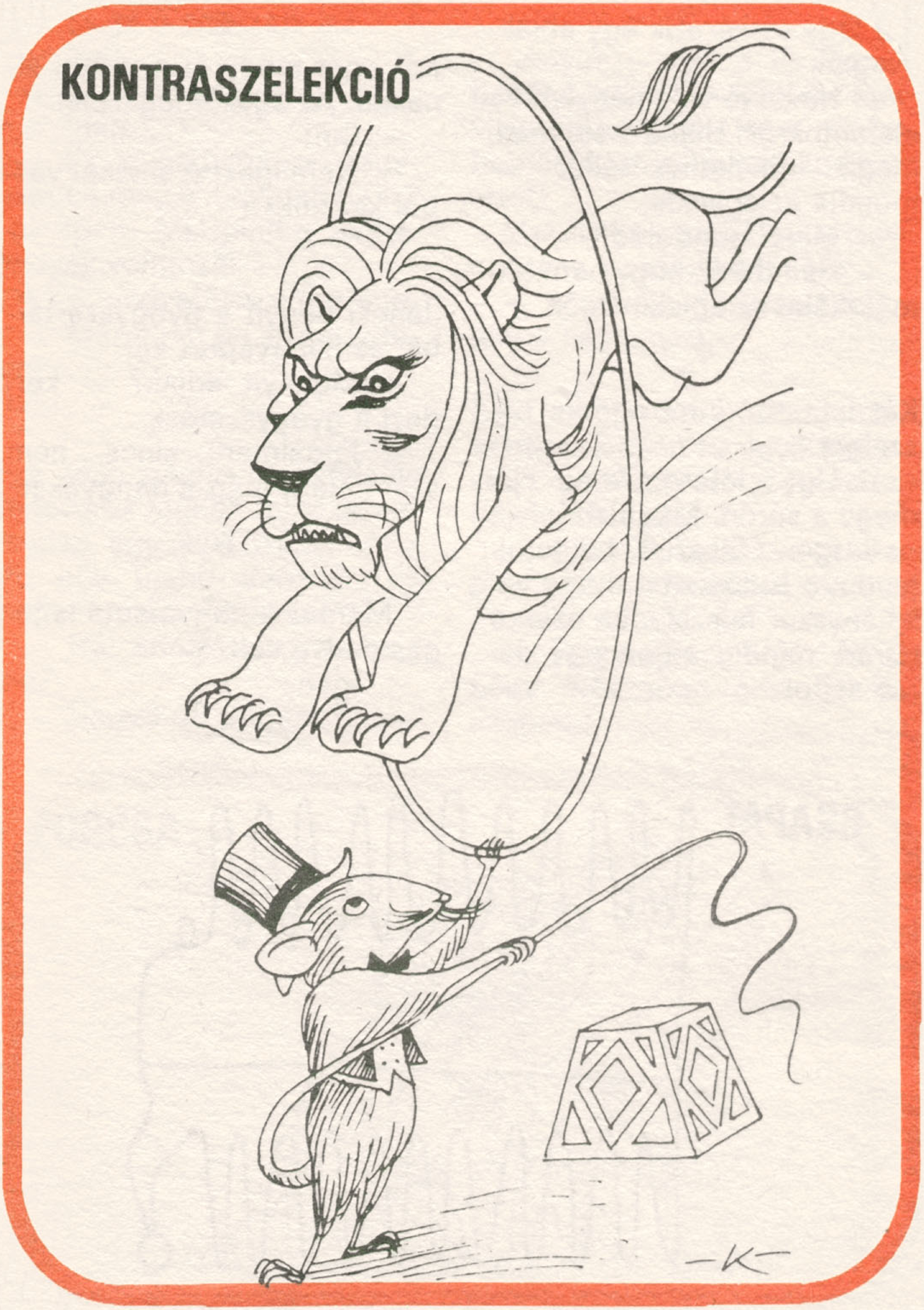
— Hát persze. Majdnem annyit tud, mint én!

— Pedig milyen okosnak látszik . . .

*

— Mi a különbség az elefánt és a légy között?

— Az elefánton lehet légy, de a légyen nem lehet elefánt.

KONTRASZELEKCIÓ
K

Két légy sütkérezik egy ablaküvegen.

— Nincs jó véleményem az elefántokról. Hiába hatalmas, mégis tökéletlen állat — mondja az egyikük.

— Miből gondolod?

— Hát abból, hogy nem tud mászkálni az ablaküvegen.

*

Két laboratóriumi egérke beszélget.

— Úgy látom, elég jól megy a sorod. Meghíztál.

— Igen. Sikerült beidomítanom a tudósomat, hogy valahányszor felszaladok ezen a létrán, mindig adjon egy darab sajtot.

*

Két egér megy át a vasúti síneken. Az egyik megszólal.

— Cin!

— Nem igaz! A síneket vasból készítik!

*

Jancsi benyit a gyógyszertárba, és hangyaport kér.

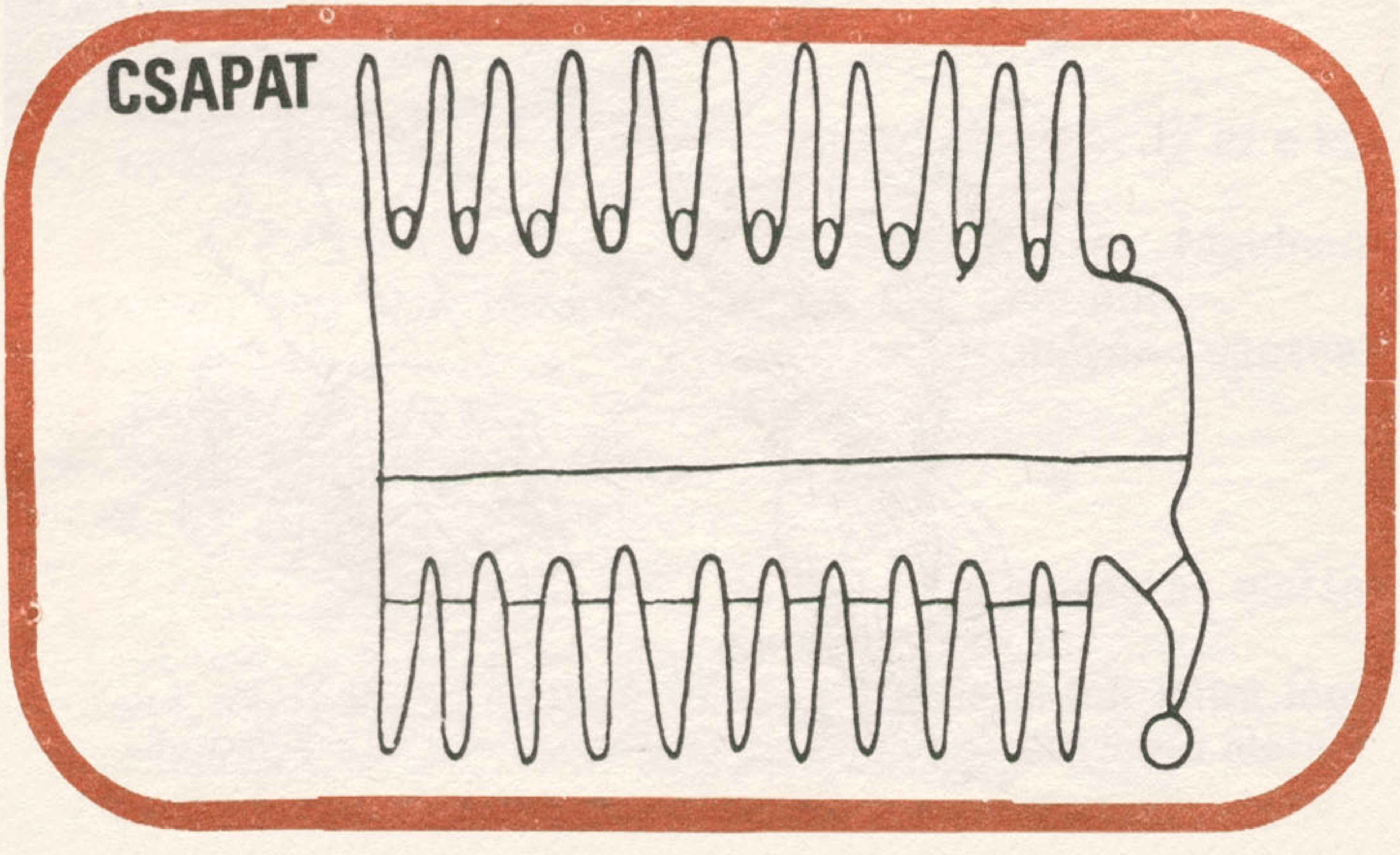
— Mennyit adjak? — kérdezi a gyógyszerész.

— Fogalmam sincs, nem számoltam meg a hangyákat.

*

— Mama! A nagymama is jegesmedve volt?

— Igen.

— És az ő anyukája is?

— Igen.

— És az apukája is?

— Igen.

— És a nagymama nagymamája meg a nagypapája is?

— Igen. Mi mindig jegesmedvék voltunk.

A kis medvebocs eltöpreng.

— Márpedig én akkor is fázom . . .

*

Egy régi padlás gerendáján denevérek lógnak fejjel lefelé, csupán egy áll közülük. Arra jön egy újabb denevér, és megkérdezi a többieket.

— Hát ennek meg mi baja van?

— Hagyd őt! Jógázik!

*

— Anyu! — visít a fürdőszobából Mari. — A kádban egy víziszörny úszkál. Nem merek bemenni, annyira csapkodja a vizet!

Meghallja a kiabálást a lány öccse, s kiszól a szobából:

— Mari! Ne merészeld bántani a békáimat!

*

Egy nemzetközi állatorvos-kongresszuson az egyik résztvevő professzor szenzációs bejelentést tesz.

— Sikerült kereszteznem a papagájt a postagalambbal.

— És mire jó ez?

— Hogyhogy mire? Arra, hogy élőszóban adja át az üzenetet.

FURCSA . . .

ÖZÖNVICC

Két ápolónő beszélget a kórház folyosóján.

— Ezt a beteget a múlt héten operáltunk, s látod, már kézen járva sétálgat itt.

— Na hallod! Egy akrobata vérét kapta műtét közben . . .

*

— Mondd, mama! Az ember tényleg a majomtól származik?

— Igen, fiam.

— És melyik ember vette észre először, hogy ő már nem majom?

*

— Erzsike! Felvarrtad a gombot a kabátomra? — kérdezi Pali a hugától.

— Sajnos nem találtam megfelelő gombot, ezért inkább bevarrtam a gomblyukat!

*

Az igazgató mondja a tanévnyitó beszédet:

— Gyerekek! Szeretném leszögezni, ez nem az én iskolám, s nem is a tietek. Ez a miénk!

Hátulról egy hang:

— Akkor adjuk el!

*

— Mondd, kisfiam, mi a tudományos magyarázata annak, hogy előbb látjuk a villámot, s csak később halljuk a mennydörgést?

— Az, hogy az ember füle hátrább van, mint a szeme.

*

— Képzeld, Pisti! Karatézó leszek.

— Ahhoz jó hangod kell legyen!

— Miért?

— Mert nagyot kell rikoltani, amikor rúgsz!

*

— Rudi, mit mondott a szerelő, amikor leesett a létráról?

— Kihagyjam a csúnya szavakat?

— Természetesen.

— Akkor semmit . . .

*

— Anyu, nem vagyok megelégedve a kolbász két végével!

— Miért?

— Túl közel vannak egymáshoz! . . .

*

Peti szomorúan viszi haza az intőt tartalmazó ellenőrzőjét.

— Ha ezt apád meglátja, lerántja a nadrágszíját, és tudod mi történik akkor?

— Lecsúszik a nadrágja . . .

*

— Az éjszaka nagyon furcsát álmodtam. Pompás vacsorát ettem, s annyira ízlett, hogy csak ettem, ettem, ettem . . .

— S mi volt az a jó vacsora?

— Arra már nem emlékszem, de mikor felébredtem, a matracom fele hiányzott . . .

*

— Képzeld, milyen ügyes bátyám van. Úgy tud borotválkozni, hogy közben a szájában van a cigaretta.

— Az semmi! Az én bátyám úgy vágja a körmét, hogy közben a lábán van a zokni!

*

— Neked ki a kedvenc íród?

— A papám! Ha látnád, milyen igazolásokat tud írni!

*

— Miért sír a kistestvéred? Verekedtetek?

— Dehogy! Csak segítettem neki megenni a csokoládét!

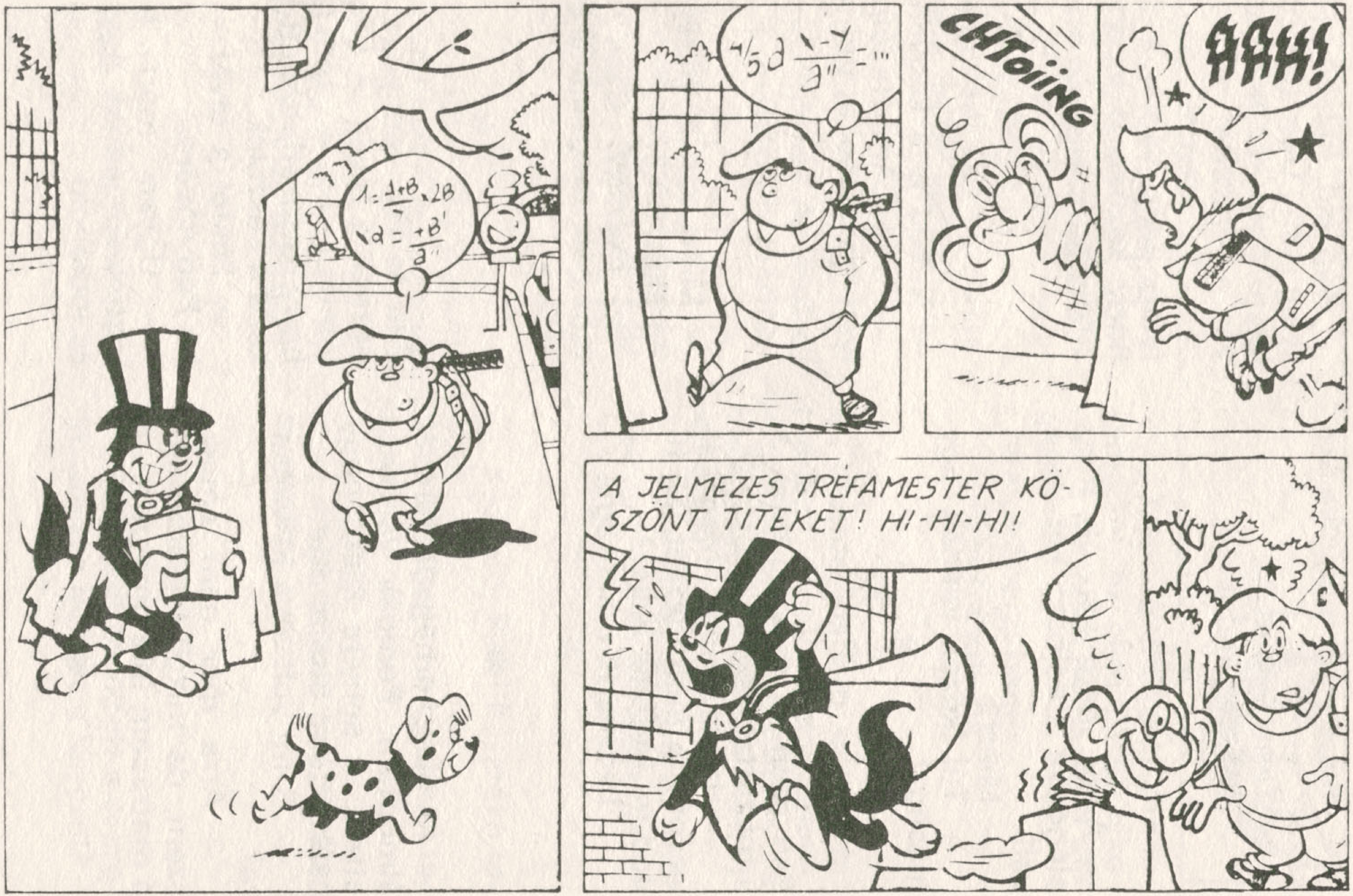
*

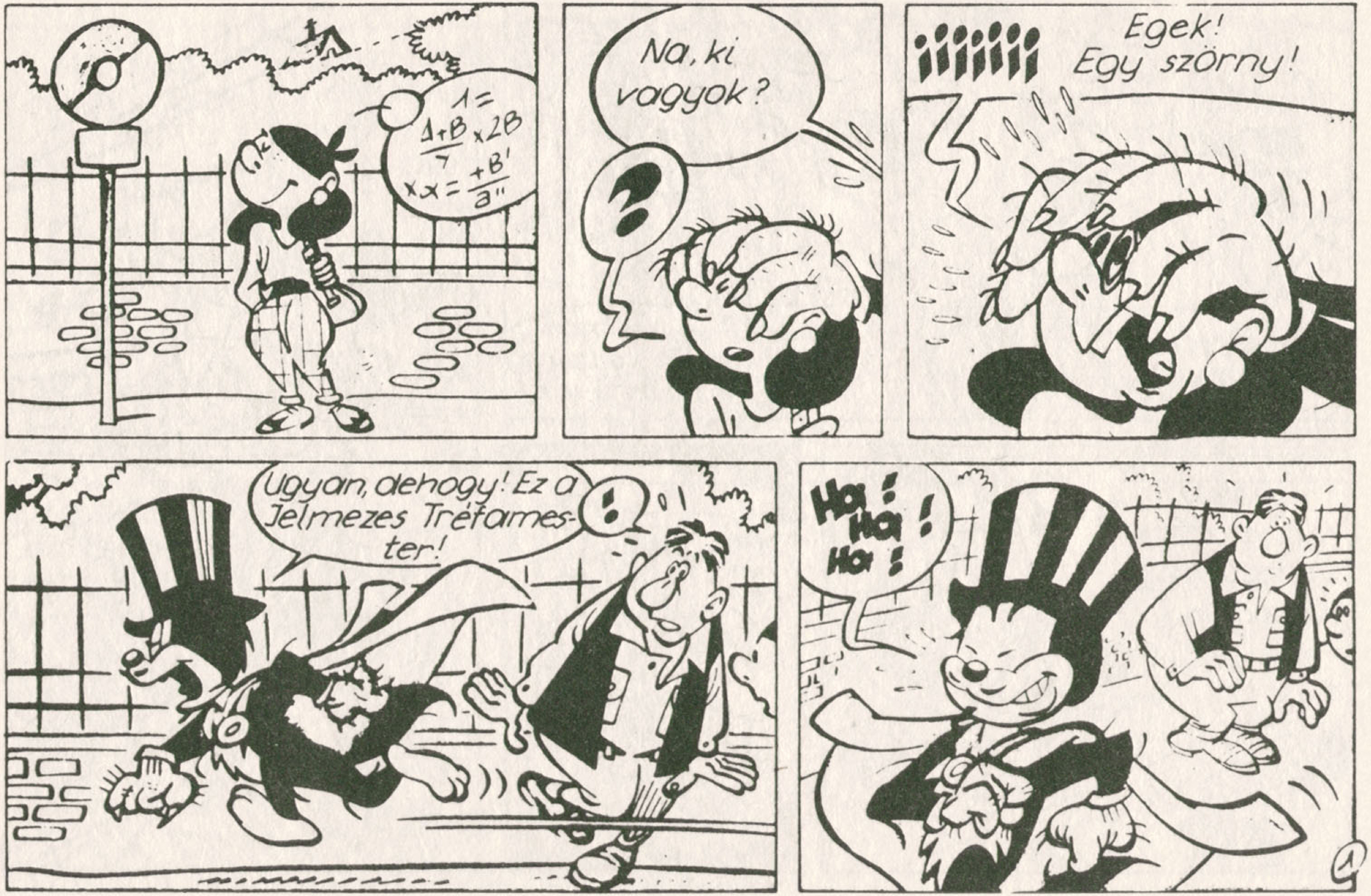
Peti és Tibi vadnyugati filmet néznek a tévén. A nagy izgalomban észre sem veszik, hogy rövidzárlat miatt füstölni kezd a készülék.

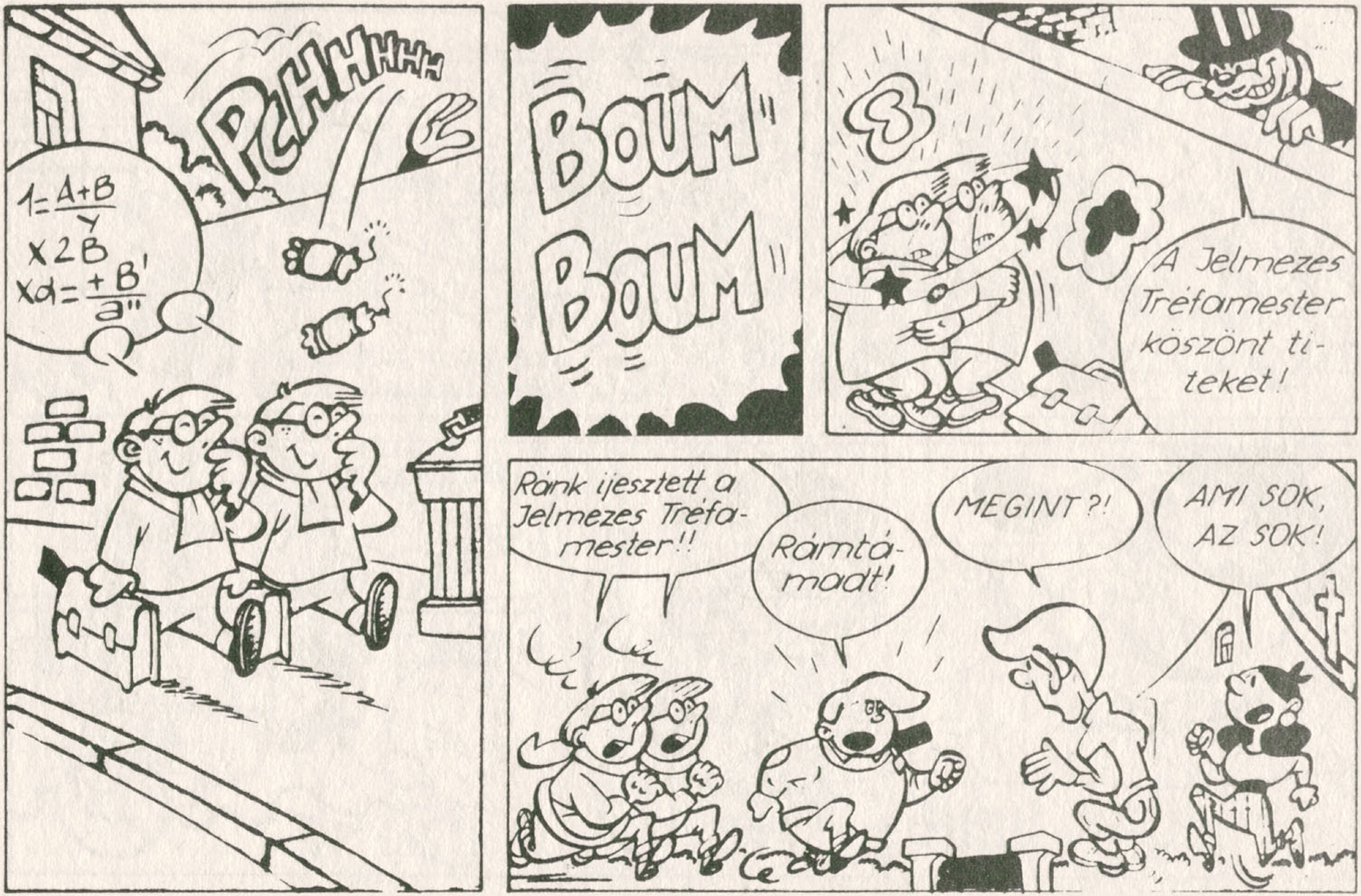
— Füstöl a tévé! — rohan be Peti nővére.

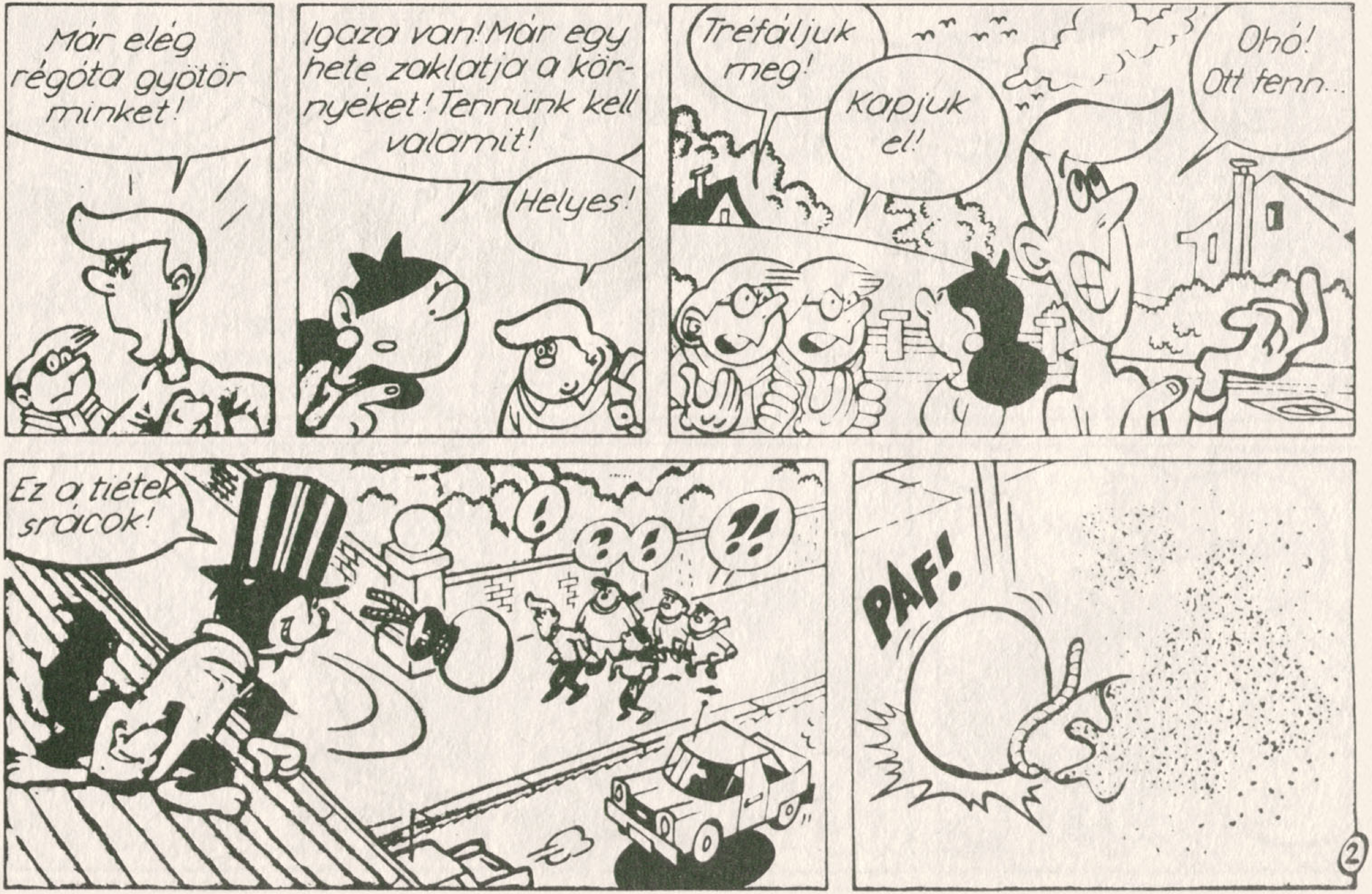
— Ugyan már! Biztosan füstjeleket adnak egymásnak az indiánok! . . .

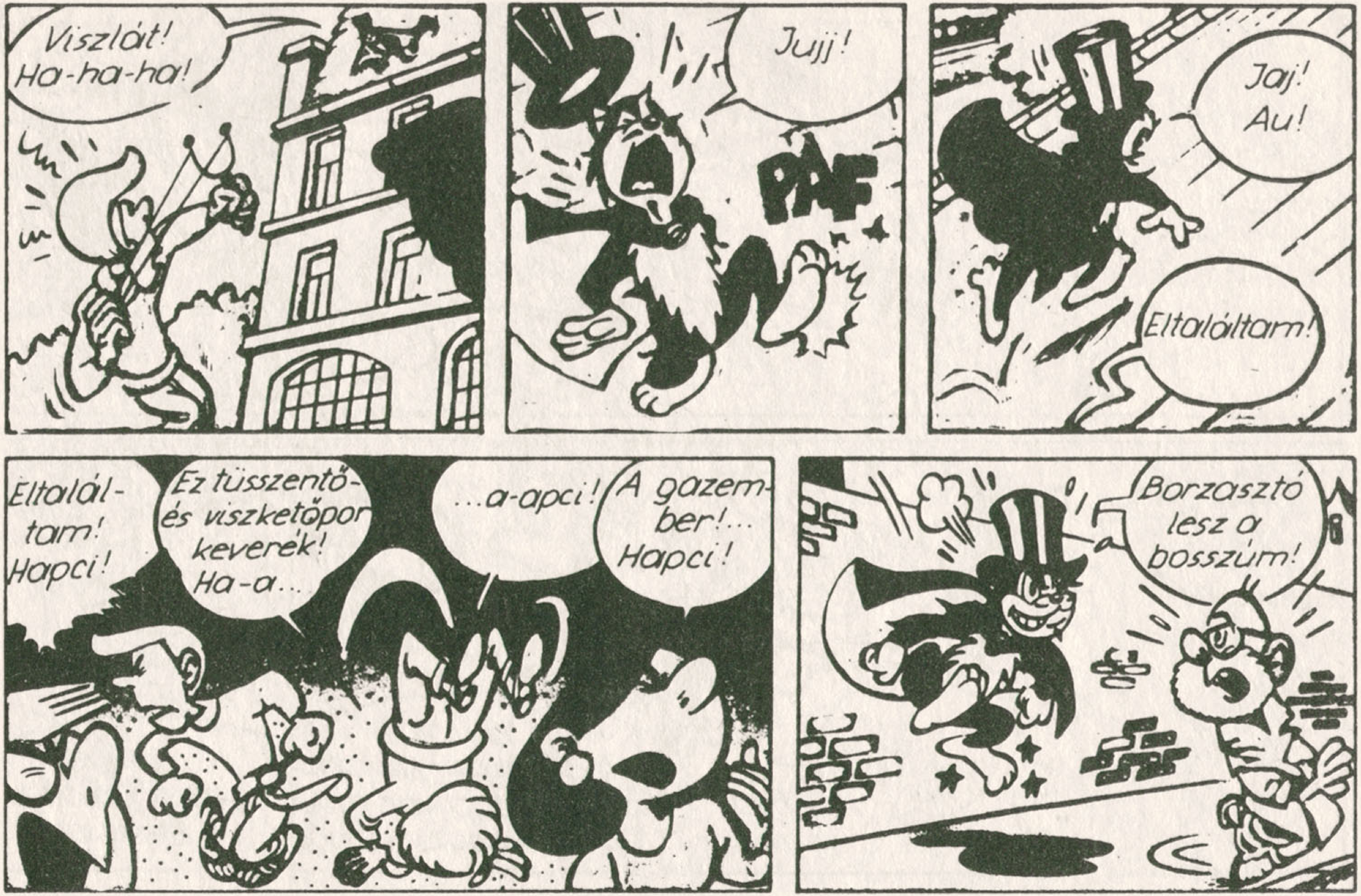
HERKULES JELMEZBEN

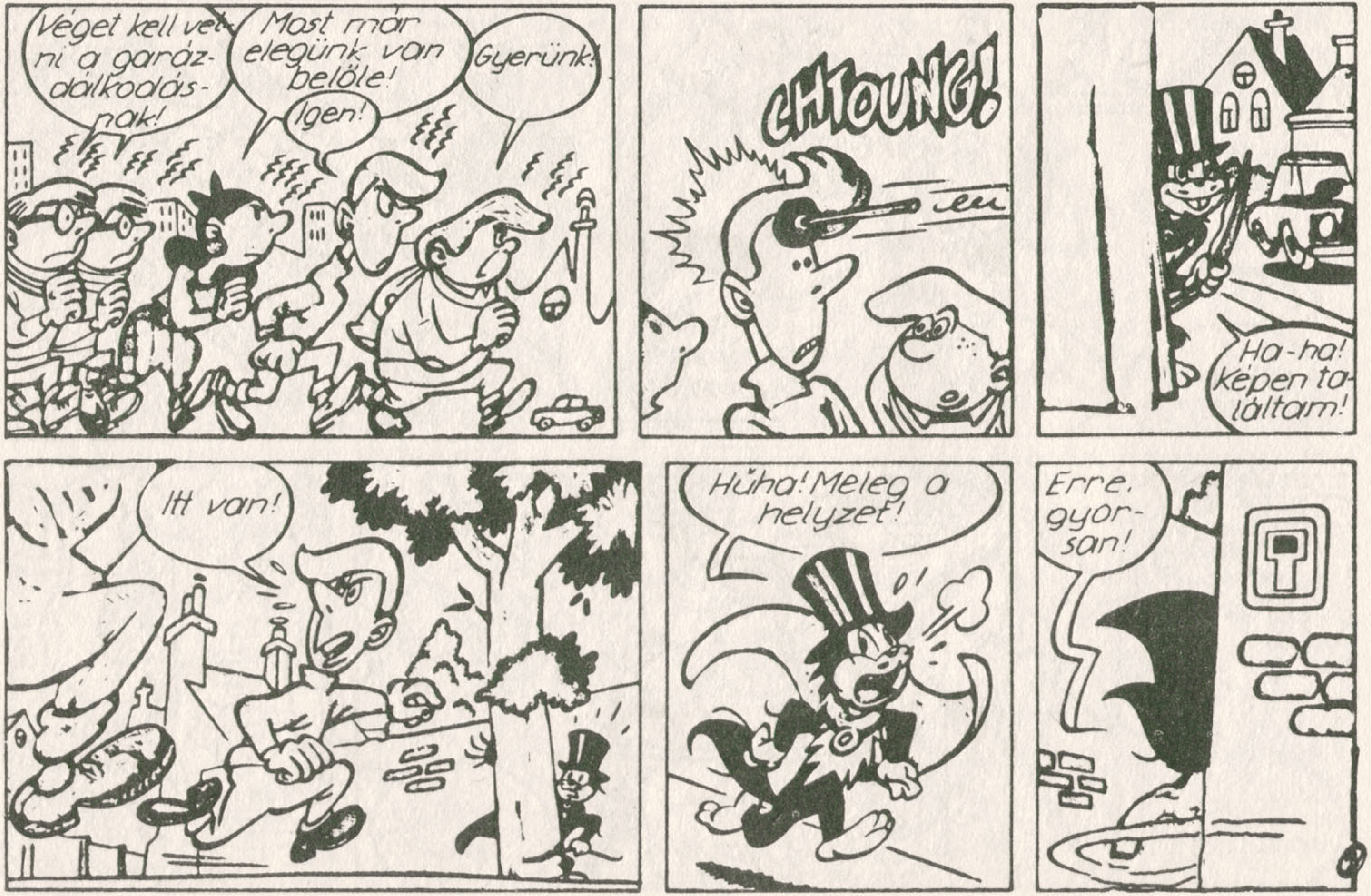

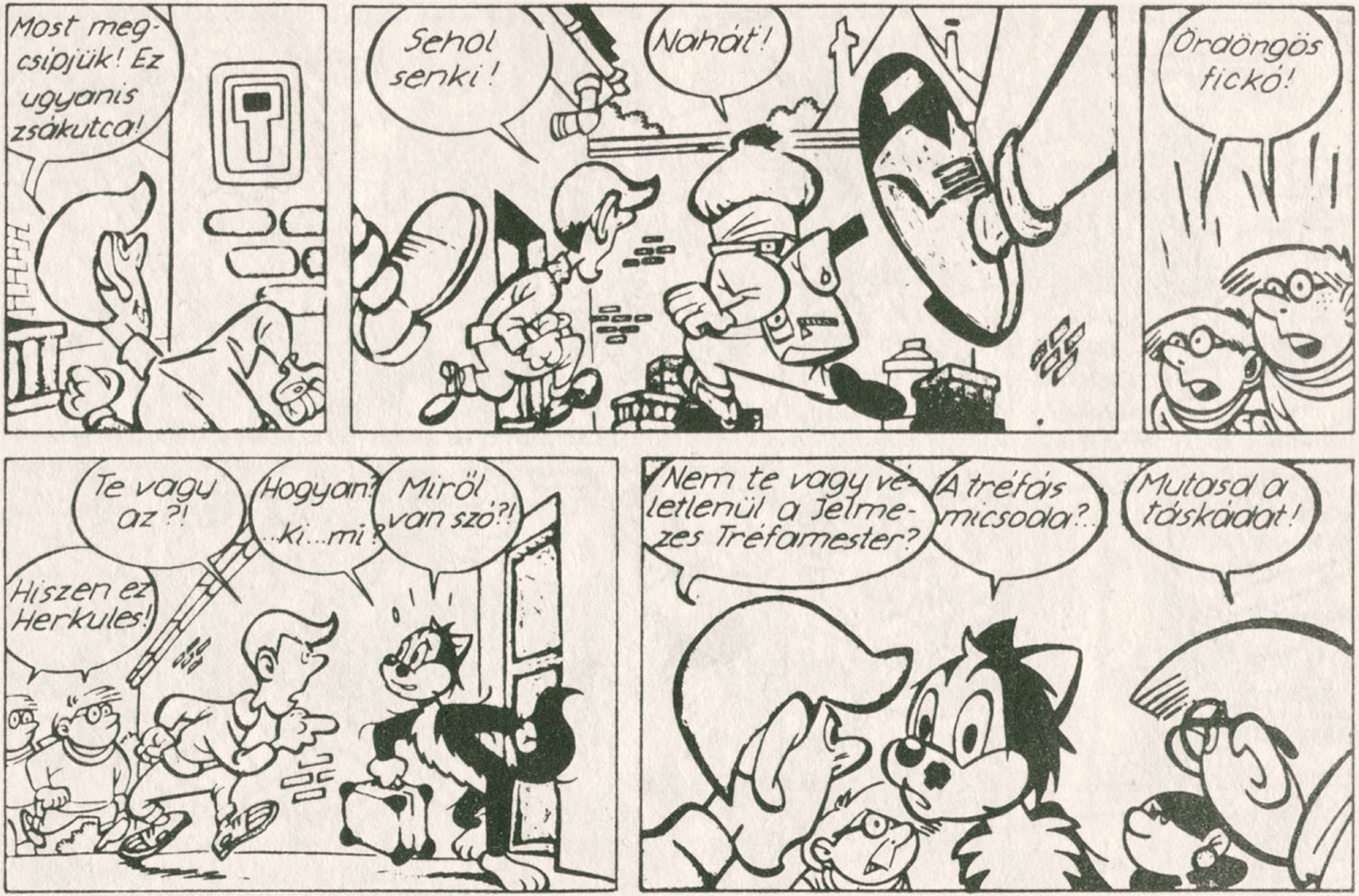

Na, ki vagyok?
?
Egek! Egy szörny!
Ugyan, dehogy! Ez a Jelmezes Tréfamester!
!
Ha! Ha! Ha!

PCHHHHH
BOUM
BOUM
A Jelmezes Tréfamester köszönt ti-teket!
Ránk ijesztett a Jelmezes Tréfa-mester!!
Rámtá-madt!
MEGINT?!
AMI SOK, AZ SOK!

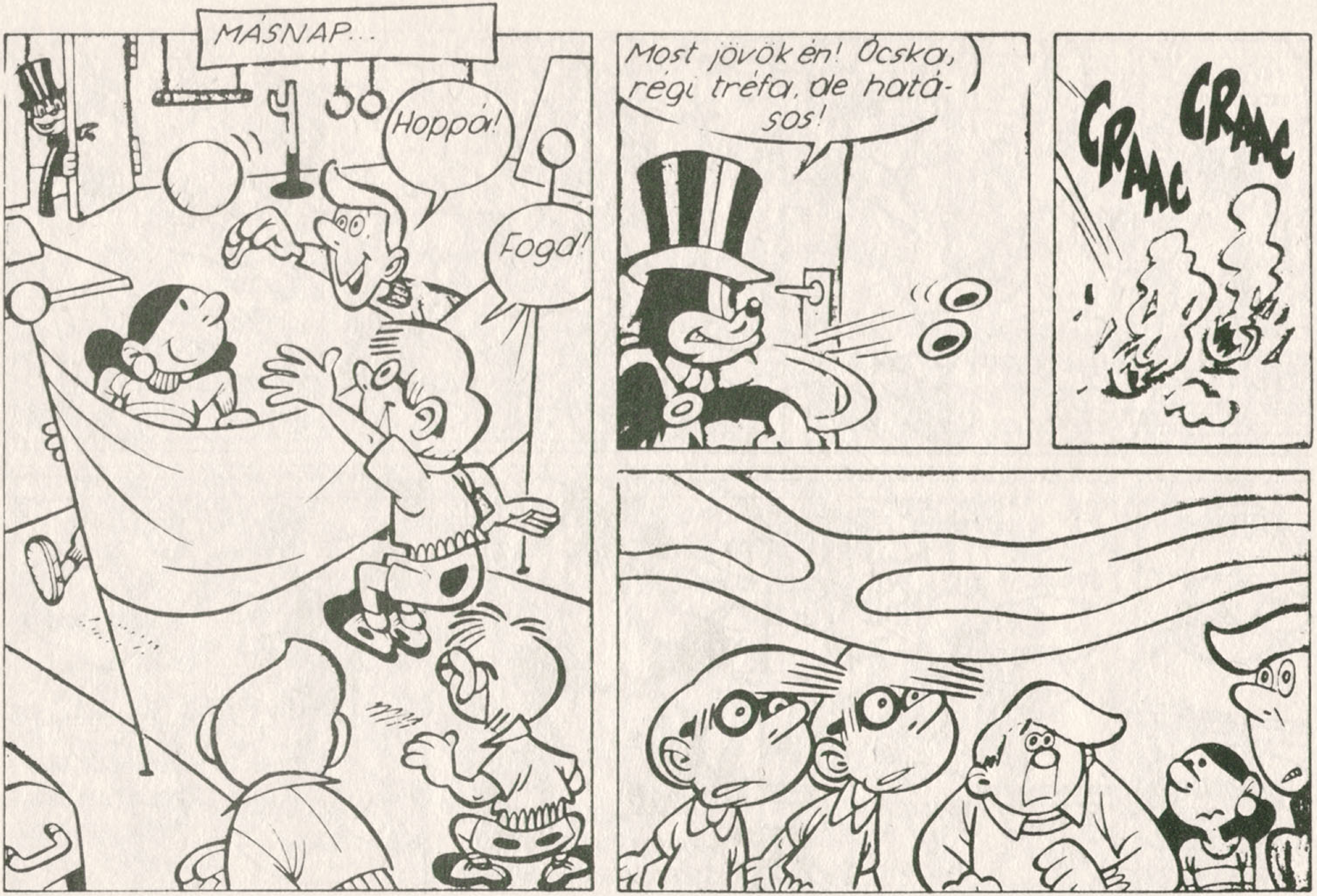

Már elég régóta gyötör minket!
Igaza van! Már egy hete zaklatja a környéket! Tennünk kell valamit!
Helyes!
Tréfáljuk meg!
Kapjuk el!
Ohó! Ott fenn...
Ez a tiétek srácok!
!
?!
?!
PAF!
2

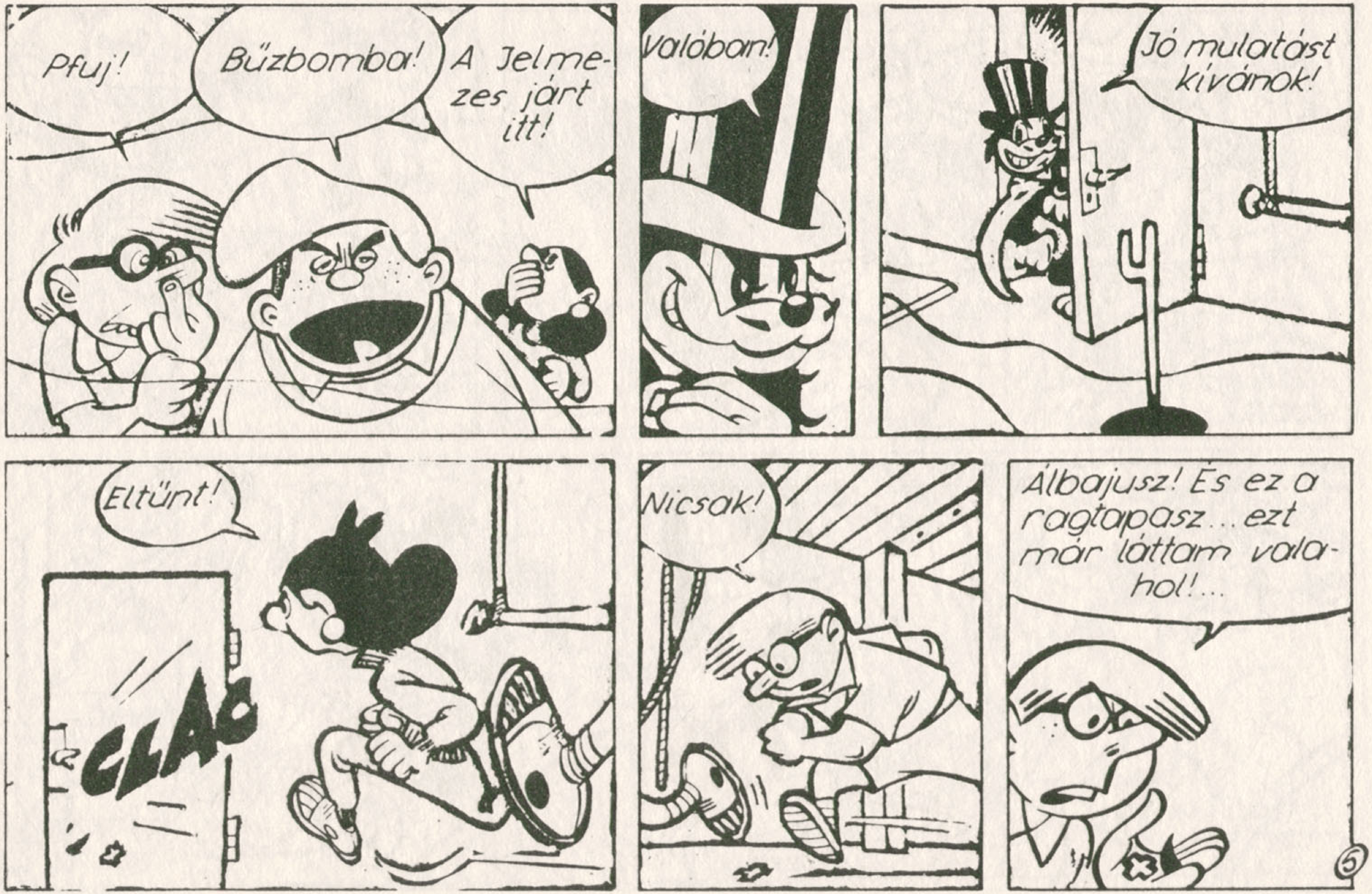

Viszlát! Ha-ha-ha!
Jujj!
PAF
Jaj! Au!
Eltaláltam!
Eltalál-tam! Hapci!
Ez tüsszentő- és viszketőpor keverék! Ha-a...
...a-apci!
A gazem-ber!... Hapci!
Borzasztó lesz a bosszúm!

Véget kell vetni a garázdálkodásnak!
Most már elegünk van belőle!
Igen!
Gyerünk!
CHTOUNG!
Ha-ha! Képen találtam!
Itt van!
Húha! Meleg a helyzet!
Erre, gyorsan!

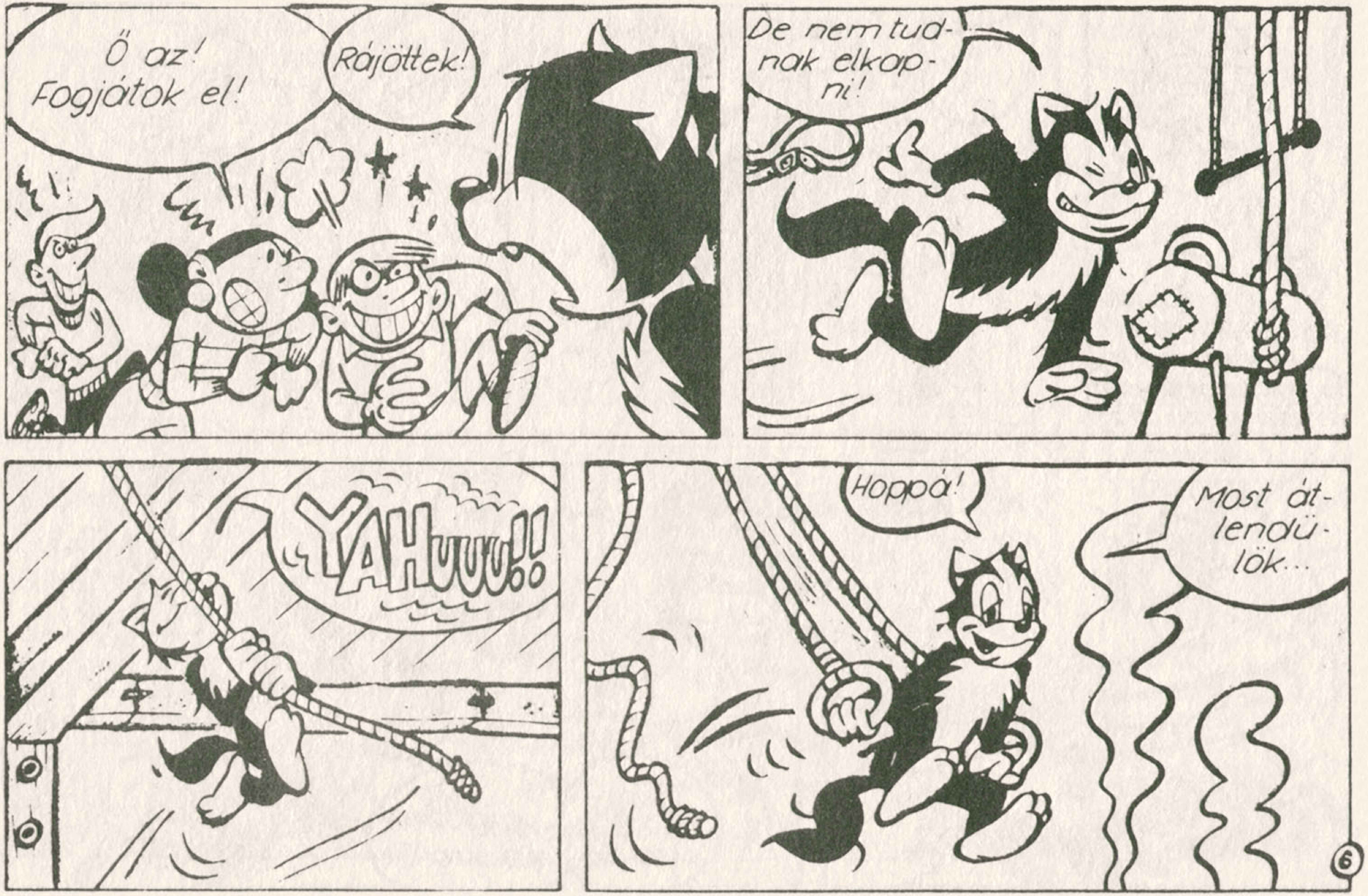

Most megcsípjük! Ez ugyanis zsákutca!
Sehol senki!
Nahát!
Ördöngös fickó!
Te vagy az?!
Hiszen ez Herkules!
Hogyan? ...ki...mi?
Miről van szó?!
Nem te vagy véletlenül a Jelmezes Tréfamester?
A tréfás micsoda?
Mutasd a táskádat!

Csak papírok és egy májkrémes szendvics!
Mit vártatok?
Hi-hi-hi! Nem ismerik a dupla fenekü böröndöket!
Mégsem ő lehet... ez nyilvánvaló!
Egy pillanat!... Nézzetek, hogy sántikál!
No, és?
Miki egy kővel eltalálta a bokáján azt a Jelmezest!
Gyertek!
Eltűnt! Már késő!
Csak véletlen egy beesés lehet...
Na jó, induljunk suliba, mert elkésünk!
TELEPHO
Úgy bizony!

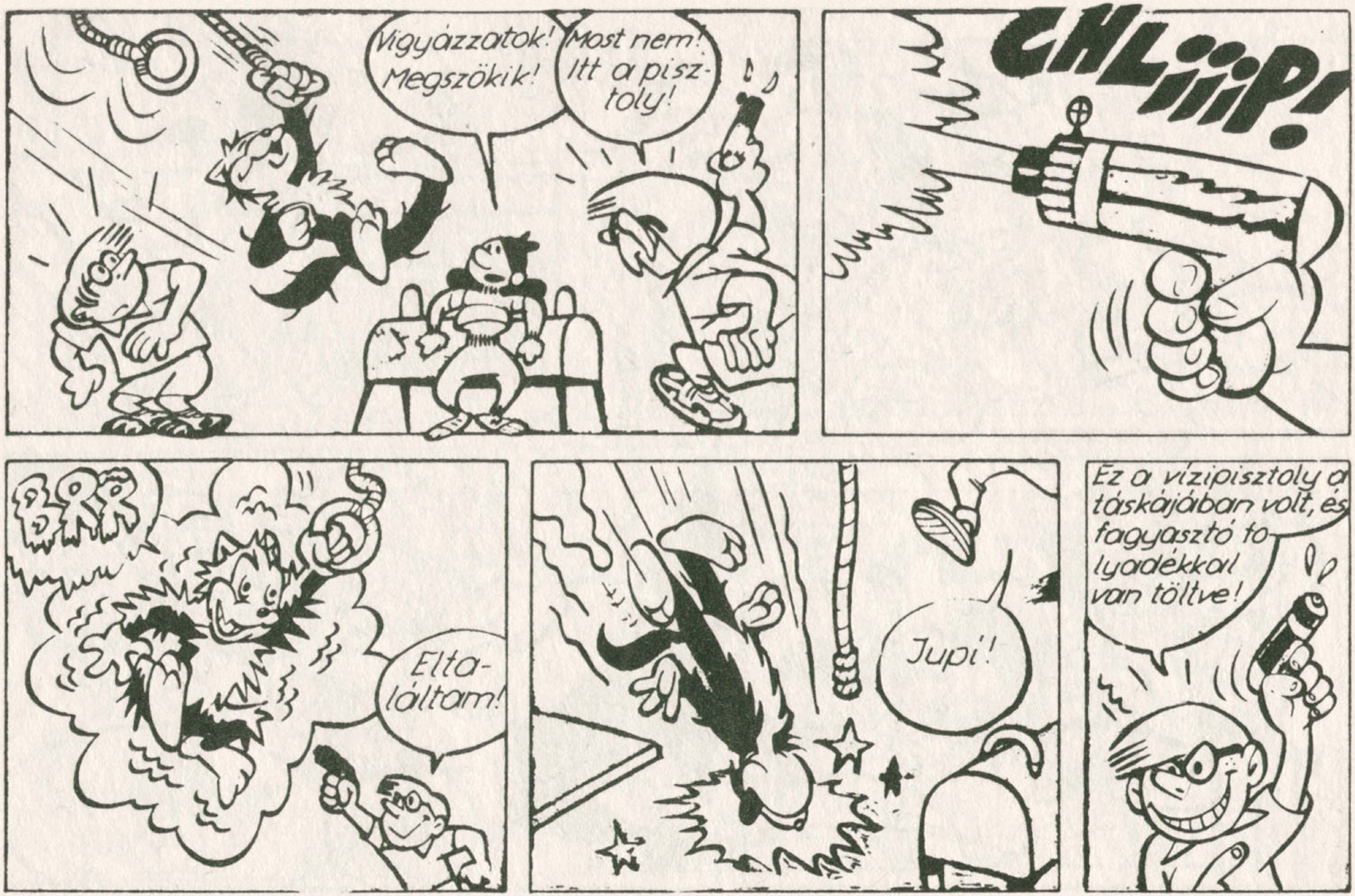

MÁSNAP...
Hoppá!
Fogd!
Most jövök én! Ócska, régi tréfa, de hatásos!
CRAAAC
CRAAAC

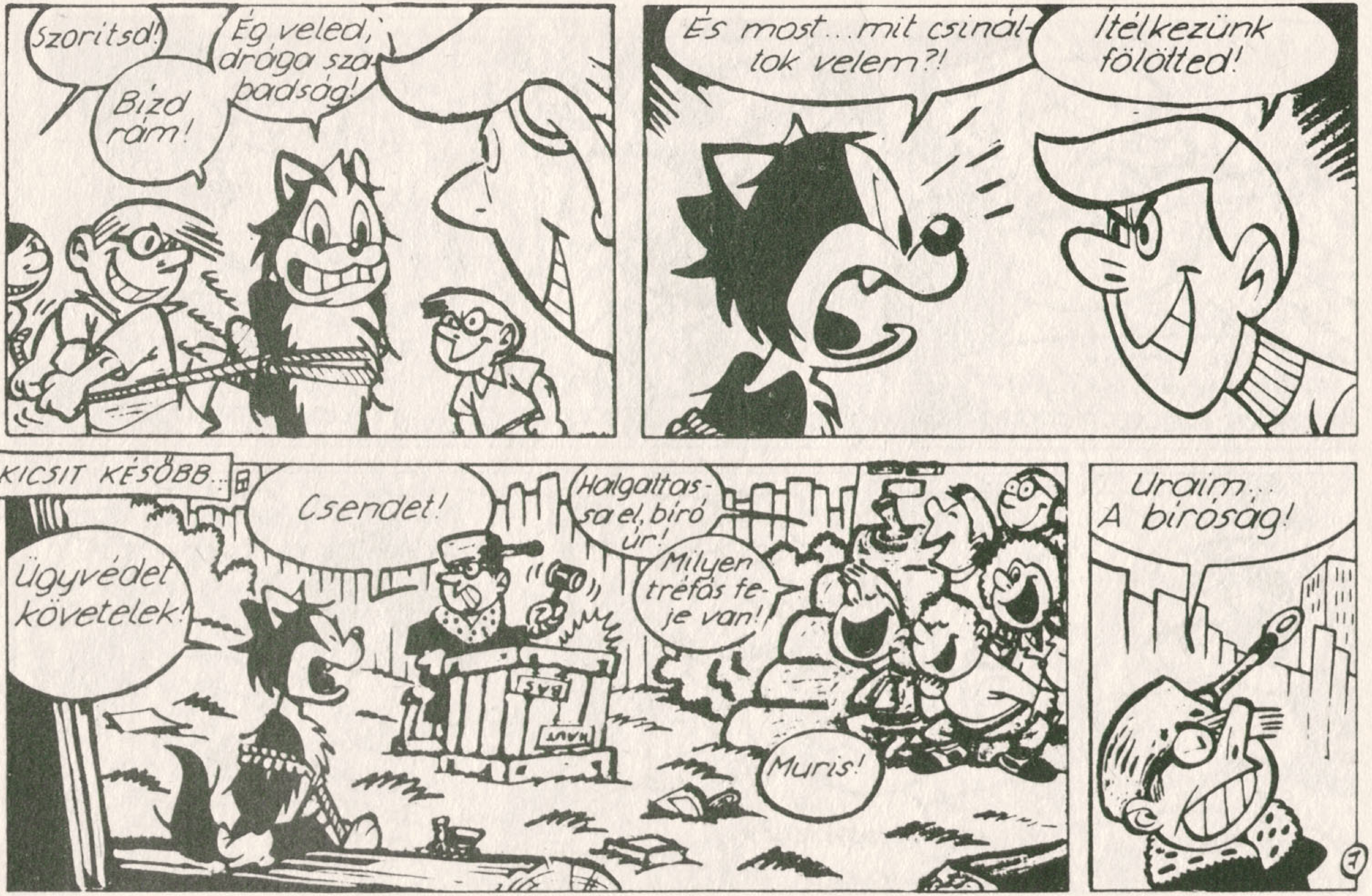

Pfuj!
Bűzbomba!
A Jelmezes járt itt!
Valóban!
Jó mulatást kívánok!
Eltűnt!
CLAC
Nicsak!
Álbajusz! És ez a ragtapasz… ezt már láttam valahol!…
5

Nicsak, Herkules!
Már megint ő!
DOUCHE
Megnézitek, mit viszek a táskámban?!
Ugyan már...
Akkor megyek is...
STOP!
?
Ezt találtam! Ezt te vesztetted el!
A ragtapaszom!

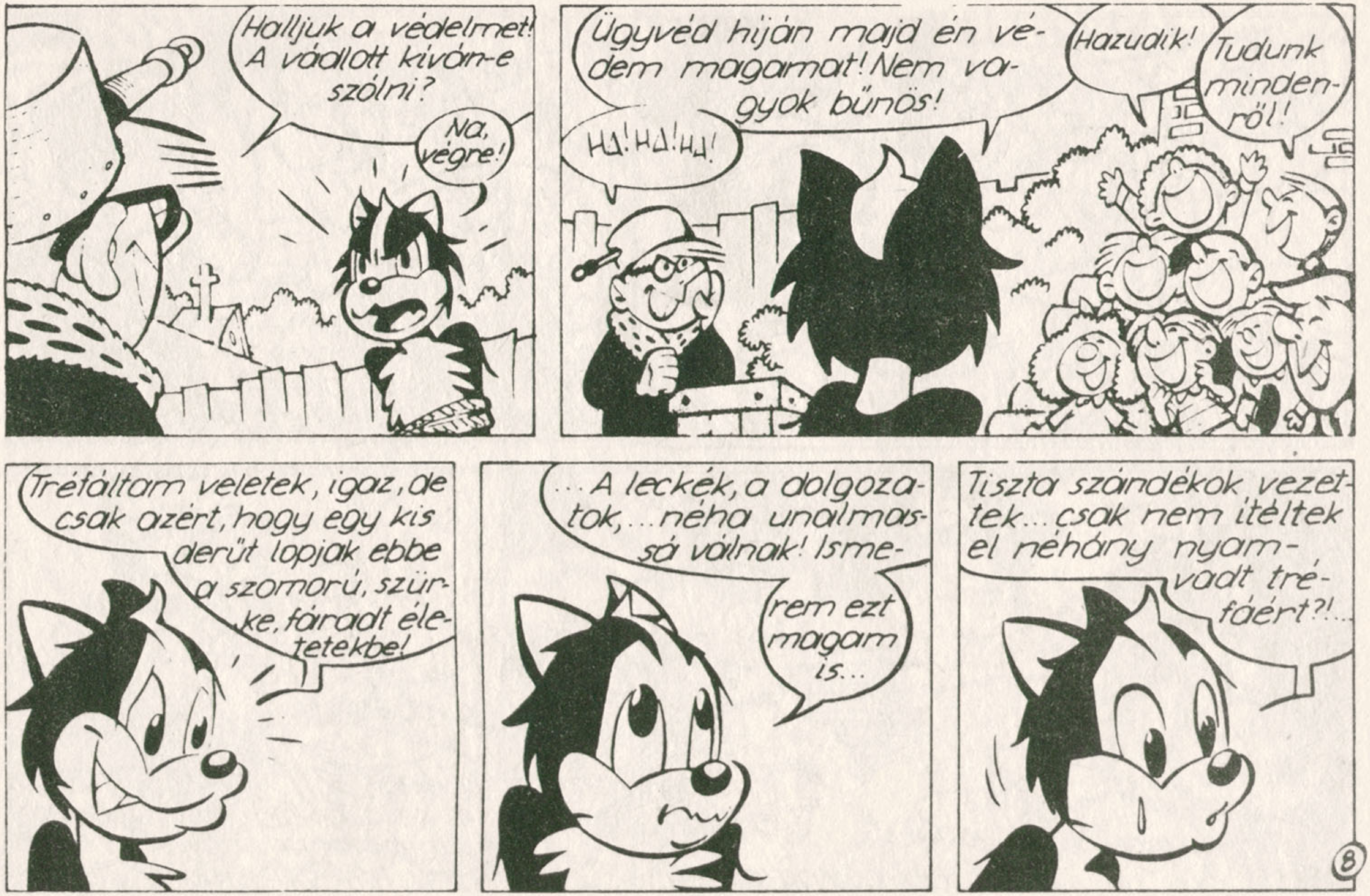

Ö az! Fogjátok el!
Rájöttek!
De nem tudnak elkapni!
YAHUUU!!
Hoppá!
Most átlendülök...
6

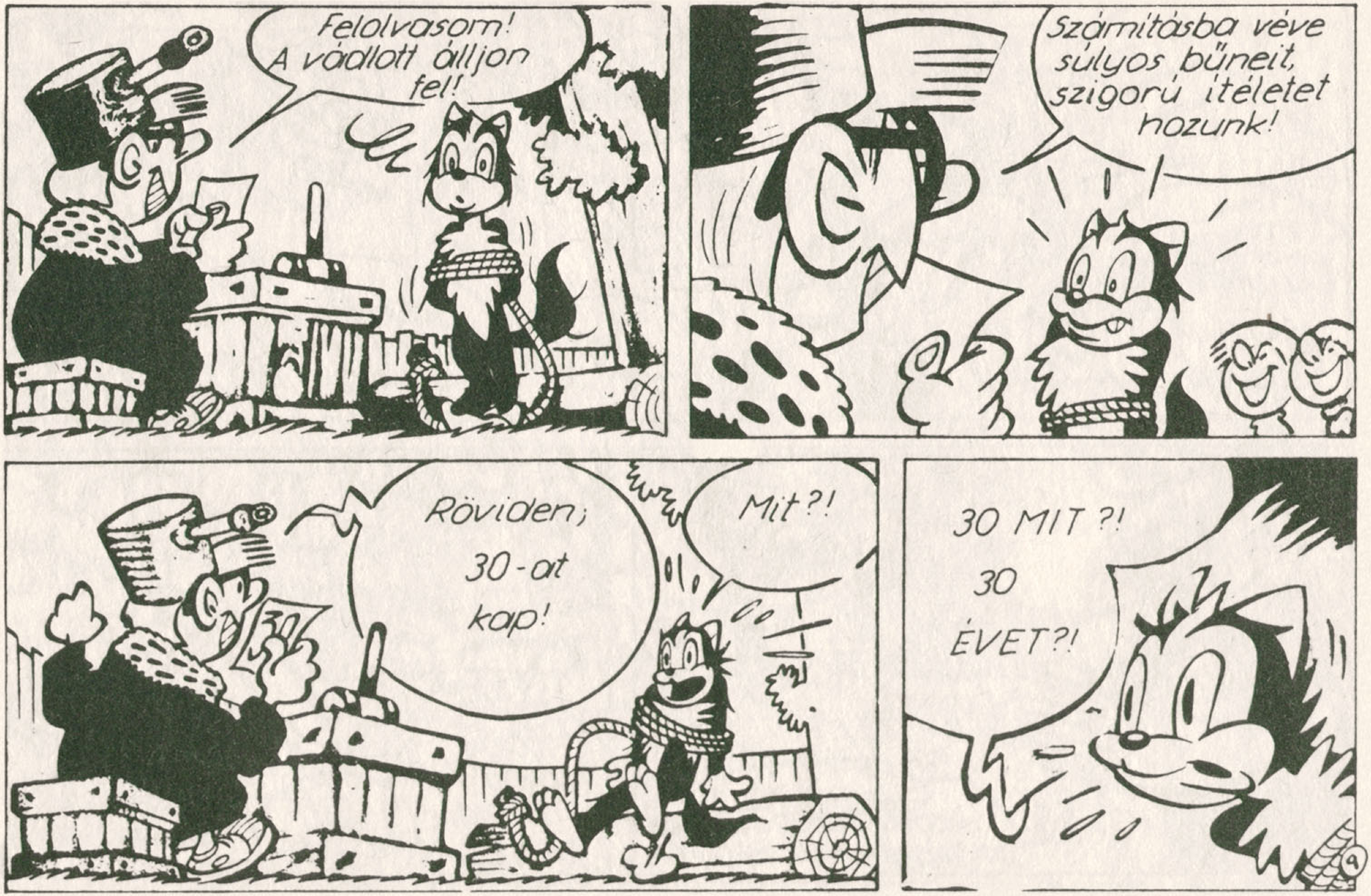

Vigyázzatok! Megszökik!
Most nem! Itt a pisztoly!
CHLIIIIP!
BRR
Eltaláltam!
Jupi!
Ez a vízipisztoly a táskájában volt, és fagyasztó folyadékkal van töltve!

Szorítsd!
Bízd rám!
Ég veled, drága szabadság!
És most... mit csináltok velem?!
Ítélkezünk fölötted!
KICSIT KÉSŐBB...
Ügyvédet követelek!
Csendet!
Halgattassa el, bíró úr!
Milyen tréfás feje van!
Muris!
Uraim... A bíróság!

Ha-ha-ha, bravó!
Kössétek fel!
Szuper!
Klassz!
No, no! Csak ne kapkodjatok!
Ti, ott az elsö sorban... Ti vagytok az ülnökök!
Jó!
Örömmel!
Hi-hi-hi!
És hol az ügyvéd?
Csend!
Fölösleges elsorolni azokat a tényeket, amiket mindenki ismer!

Halljuk a védelmet! A vádlott kíván-e szólni?
Na, végre!
Ügyvéd híján majd én védem magamat! Nem vagyok bűnös!
HA! HA! HA!
Hazudik!
Tudunk mindenről!
Tréfáltam veletek, igaz, de csak azért, hogy egy kis derűt lopjak ebbe a szomorú, szürke, fáradt életetekbe!
...A leckék, a dolgozatok, ...néha unalmassá válnak! Ismerem ezt magam is...
Tiszta szándékok vezettek... csak nem ítéltek el néhány nyamvadt tréfáért?!...
8

Könyörüljetek meg egy szegény, büntetlen előéletű mókamesteren... Hölgyeim és uraim... legyenek jók... hüpp, hüpp...
Könyörgöm, mentsenek fel!
Milyen jópofa!
A komédiás!
Ohohó!
A bíróság ítélethozatalra vonul vissza! Én mint többíró súlyos ítéletet kérek! Még most is érzem a bűzbombák szörnyű szagát!
KÉSŐBB...
Jelmezes Tréfamester, ütött az órád!
Itt az ítéletünk, bíró úr!
Jaj!
BONG
BONG

Felolvasom! A vádlott álljon fel!
Számításba véve súlyos bűneit, szigorú ítéletet hozunk!
Röviden; 30-at kap!
Mit?!
30 MIT ?! 30 ÉVET?!

Ha-ha-ha nem találta ki!
Ha, ha, ha!
Mulatságos pofát vág!
Kísérjék az elítéltet az ítéletvégrehajtás helyére!
De 30 micsoda?
30 golyó a bőröm alá?!... Vagy 30 nyilat... tomahawkokat?!
Itt a fegyver!
NEM! Ezt ne! Kegyelem!

SPLATCH
Tiltakozom! Felsöbb birósagnál az itélet felülvizsgálását kérem!
HA! HA! HA!
Most én!
VÉGE

A HAHOTA KÉRDÉSE:

MI JUT ESZEDBE A VÍZRŐL?

SZÉL JANCSI, SZEGED: A víz, vagyis egy balul sikerült locsolás. Húsvétkor szinte minden lányos házba betérek. Ha kölnit használnék, a tönk szélére jutnék. Előbb szagos szappanos vízzel próbálkoztam, literes üvegbe töltöttem, de az sem volt elég. Ráadásul a lányok lecikiztek. Gondoltam visszatérek az ősi módszerhez, úgy locsolkodom, ahogy nagyapám legénykorában. Tavaly Teleki Zsuzsikáéknál kezdtem a sort, de a lány, úgy látszik, megtudhatott valamit, mert ahogy ajtót nyitott, rögtön nyakon zúdított egy vödör vízzel.

— Te őrült, meg akarsz fázitani? — sápítoztam.

— És velem mi lett volna, mit gondolsz?

Vigasztalásul egy szép piros tojást adott. Ezen a húsvéton Zsuzsika volt az első és az utolsó, akit meglocsoltam. Kölnivel.

KARDOS GÉZA, KISPEST: A Császár uszoda. A barátommal beiratkoztunk vízilabdázónak, mert a Csasziban észrevettük, hogy a lányokat eszi a penész a pólósokért. Valósággal felfalják őket a szemükkel. Az edzés végén, amikor kimásztunk a vízből, mi is teleszívtuk a tüdőnket levegővel, kifeszített mellel jöttünk-mentünk, villogtunk a medence partján. De a lányok ránk se bagóztak. Közömbös tekintetüket látva, én gyorsan leengedtem, de a barátom tovább feszített. Már kékült-zöldült, fulladozott, de tartotta

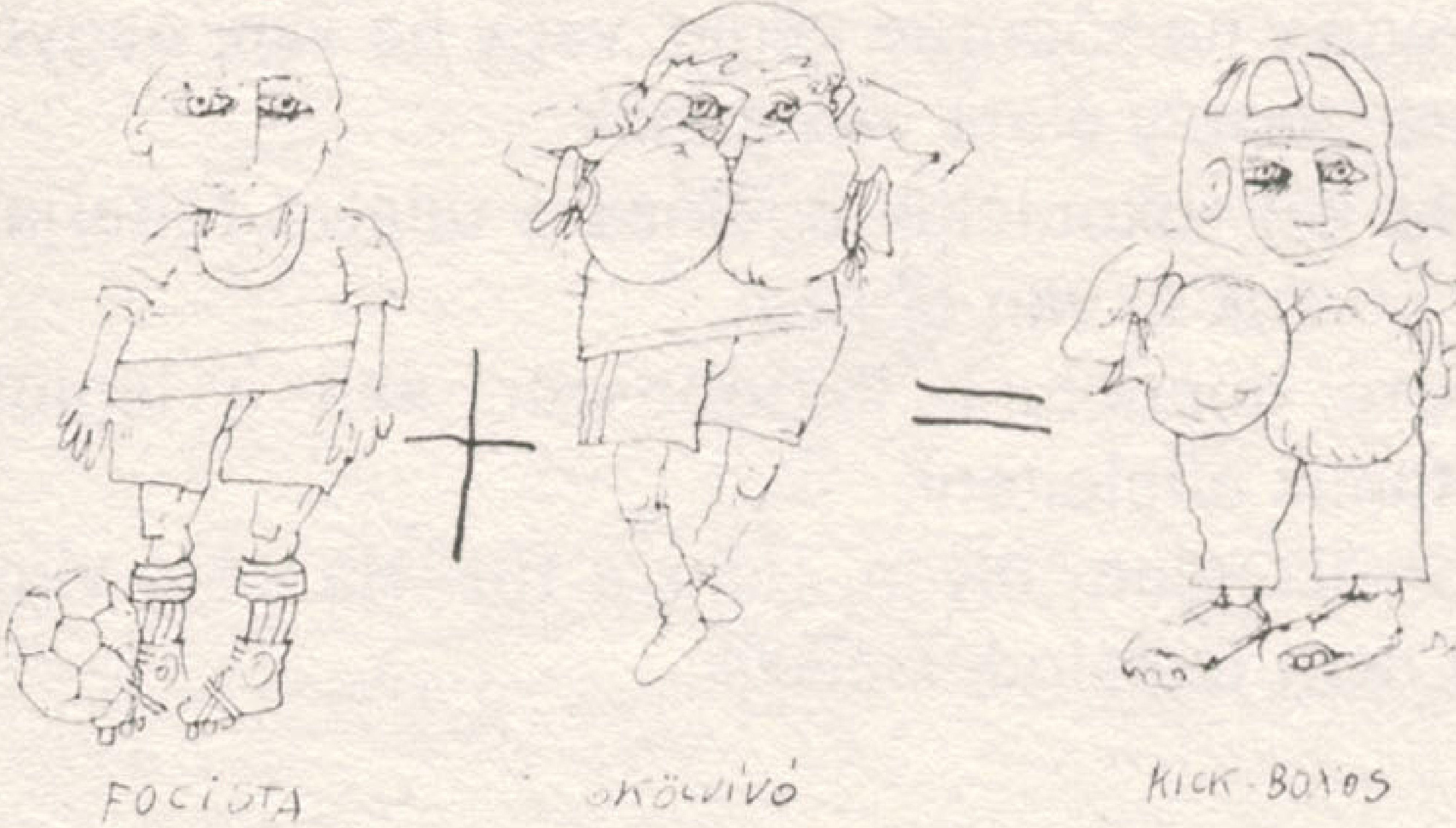
magát. Hősi halott lesz mindjárt — gondoltam, s odalökdöstem a lányok elé. Én pedig letérdeltem.

— Könyörgöm, ha istent ismertek, nézzetek már rá.

TÓTH GIZELLA, SZÉKESFEHÉRVÁR: Egy nyári délután. A Bakonyba ment az osztály kirándulni. Úgy beszéltük meg, hogy az utat akaraterőlsítésre is felhasználjuk, és kizárólag a nálunk levő kulacsokból iszunk. Csakhogy azon a napon pokoli hőség volt, s a térkép szerint jó néhány hideg vizű forrás mellett vitt el az utunk. Tamás bácsi nem akarta, hogy kisértésnek legyünk kitéve, ezért kis táblákra felírta: „Nem ivóvíz!" Engem felderítőként előre küldött, hogy tűzzem ki a szöveget a forrásoknál. Visszafelé már annyi vizet ihattunk volna, amennyi belénk fér, de a táblácskák másik oldalára valaki odaírta: „Eddig sem volt az!"

FISCHER GYÖRGY, MAKÓ: A csúfnevem. Hat évvel ezelőtt, amikor a Balatonnál nyaraltunk, anyu eltökélte, hogy mindenképpen megtanít úszni. Csakhogy ő sem tudott, s így Dandit, a kutyánkat nevezte ki úszómesternek. Belebújtatott egy felfújt autógumibelsőbe, amelyet a kutyához erősített. Ő a partról egy madzag segítségével irányította Dandit, Dandi pedig engem. Mondanom sem kell, hogy pár nap múlva már mindenki Kutyás Gyurinak csúfolt.

ÖSSZEADÁS

NAGY ÍRÓK MONDTÁK

A SZERELEM TÍZPARANCSOLATA

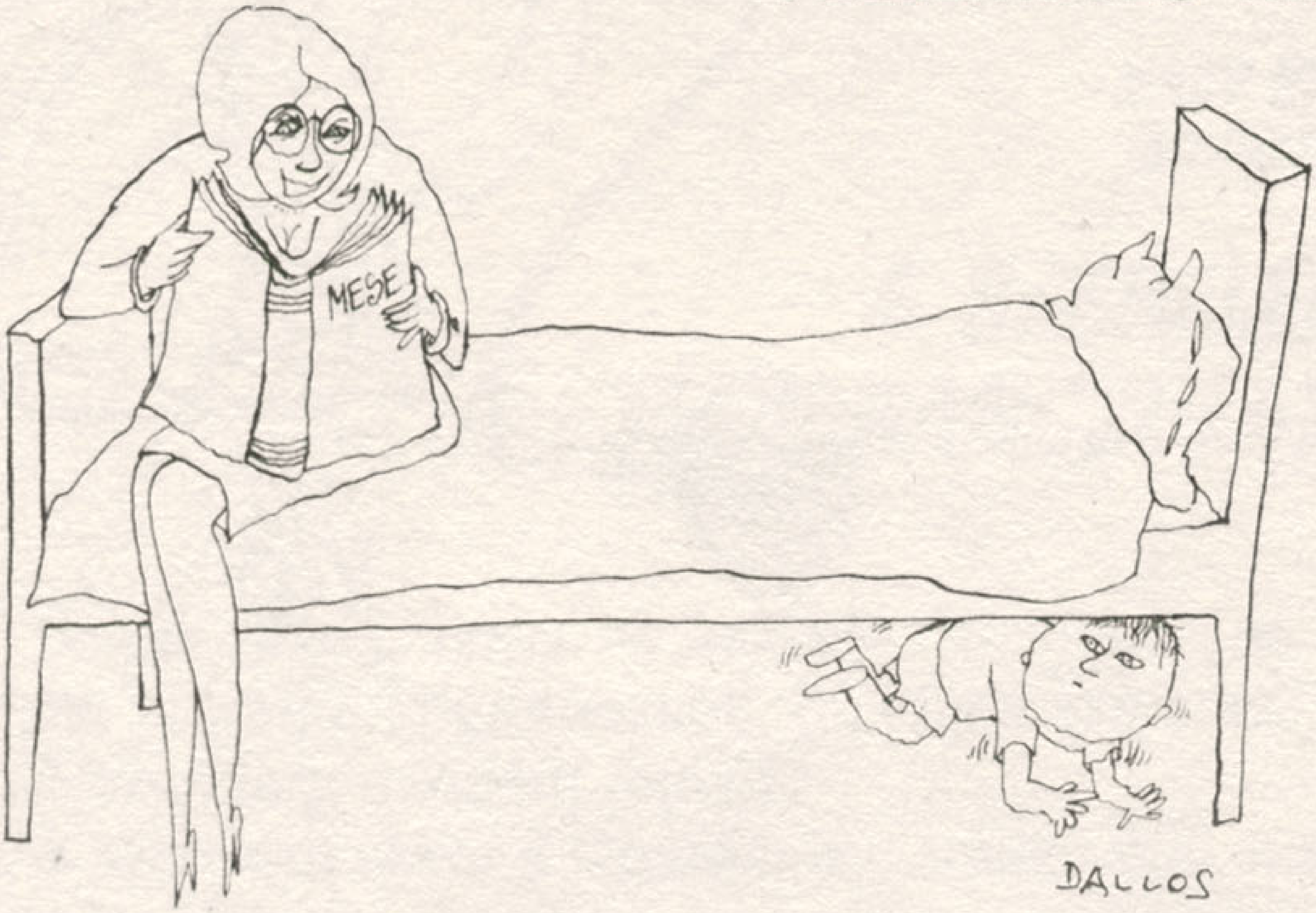
1. Nehéz dolog, hogy ne szeress, de nehéz az is, hogyha szeretsz. Legnehezebb, ha hiába szeretsz.
2. A szerelem mindent legyőz.
3. A szerelem akkor a legerősebb, amikor érzi, hogy szenvedni fog.
4. Egy perc alatt megadja a szerelem, mit hosszú fáradság alig ér el valaha.
5. Szeretned és élned kell mások lelkében, hogy megismerd, mi az igazi boldogság.
6. A szerelem az élet nagy ajándéka, és aki nem nyújtja ki utána a kezét, az sohasem élte az életet a maga teljességében.
7. Nincs ember, akinek az életén olykor hatalmas szenvedély ne söpörne végig, vagy ha van, nagyon kicsit érő, sekély élete van annak.
8. Ha két rokonlélek egymásra találva feltárja belsejét, sorsuk el van döntve.
9. Arra gondolunk legtöbbször, akit a legjobban szeretnénk elfelejteni.
10. A szerelem olyan, mint a tűz. Ha nem vigyázol rá, és nem táplálod, kialszik.

MESKETE

A mesék világa

FÉLELMETES MESE

A MESÉBEN MINDEN LEHET…

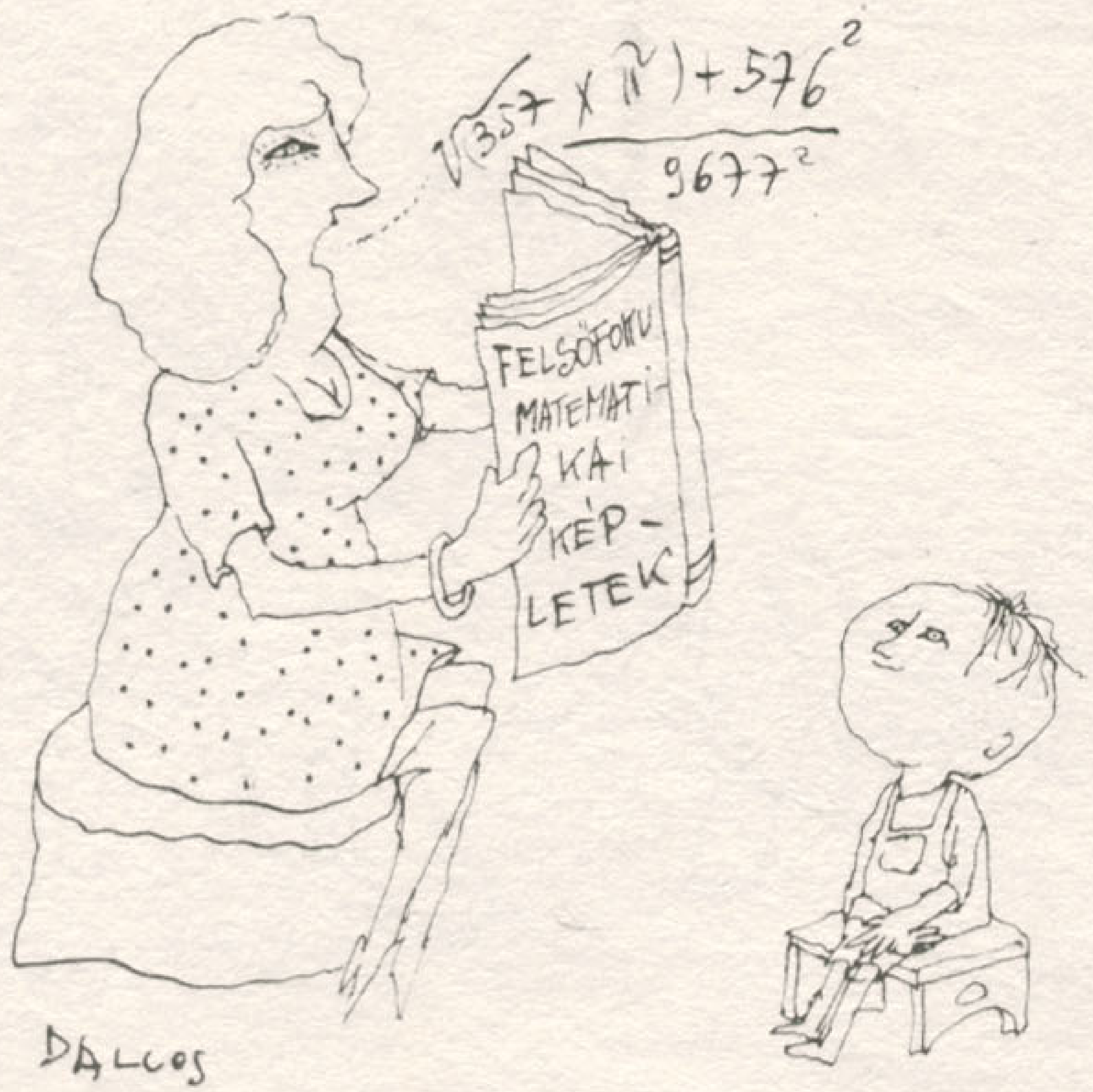
PIROSKA ÉS A FARKAS

MESE AZ ÓRIÁSRÓL...

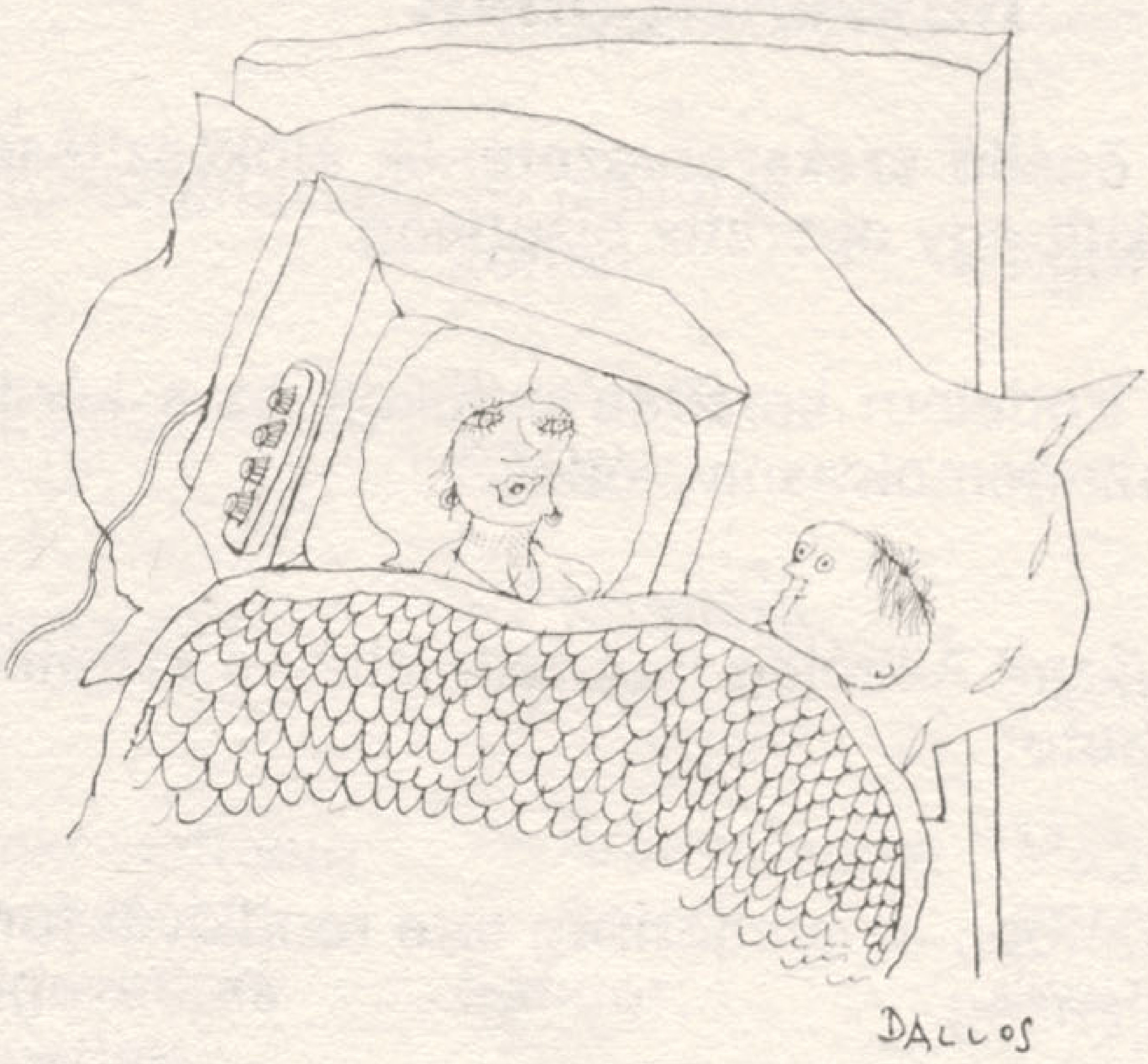
MODERN MESE

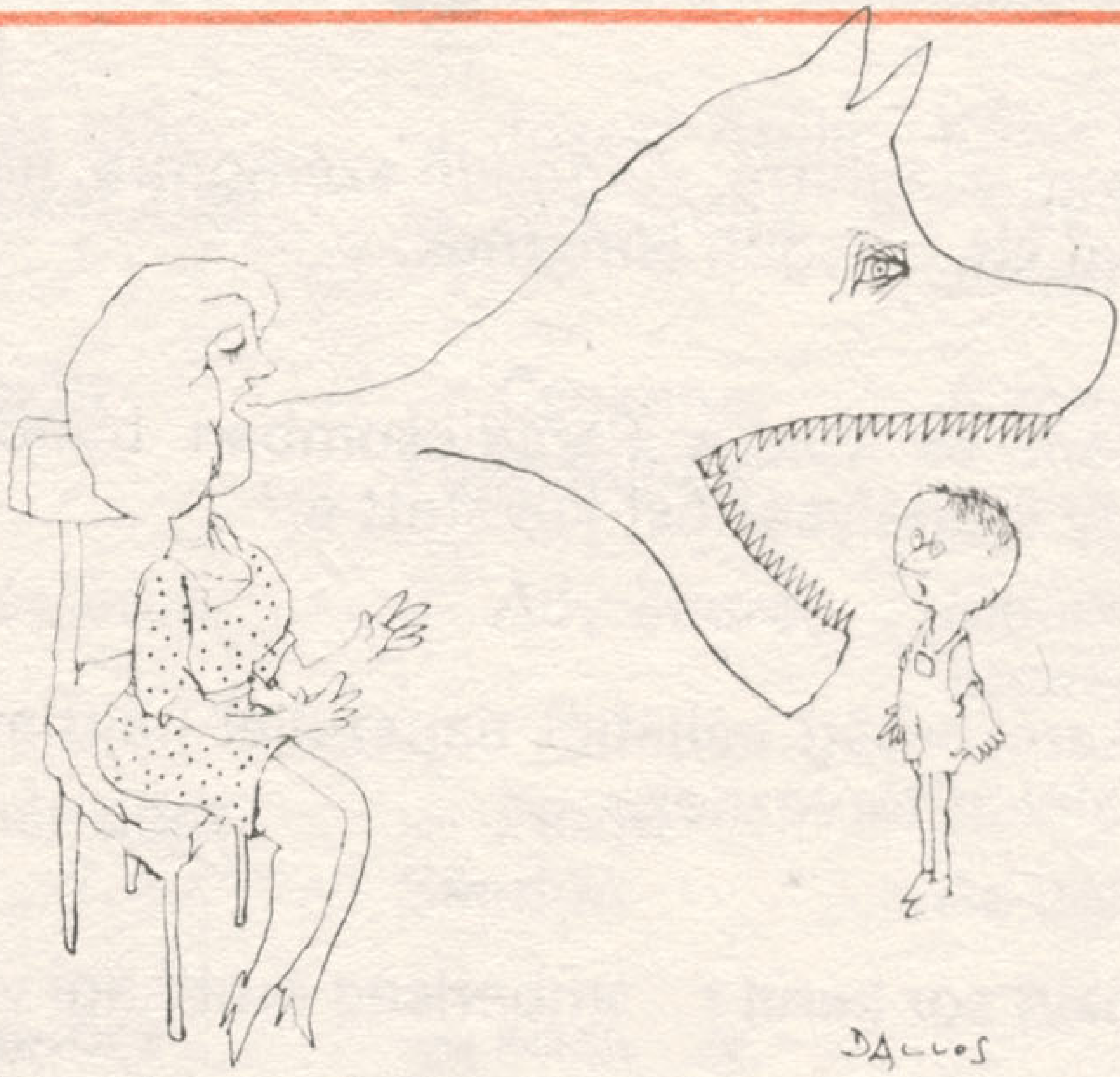

MODERN PÁRBAJ

TV-MESE

— És akkor jött a farkas . . .

RÖVIDRE FOGVA

A sebészek önálló szakszervezetének előkészítésére már megalakult egy operatív bizottság.

Az abszurd irodalom korában indokolt ez a kérdés: „Nincs valami nemolvasnivalód?"

Jó lesz vigyázni! Állítólag már feltalálták a sztrájkolni is képes robotot . . .

Az Univerzumban az emberiség léte rendkívül fontos átmeneti jelenség.

A honvágy felemelő érzésének élményéről ne is álmodjék az, aki itthon marad.

Nem vágyom világhírre, elegendő számomra, ha csak a Föld nevű kis bolygón ismernek.

Vajon Ádám és Éva a Paradicsomban bűncselekményt vagy szabálysértést követett el?

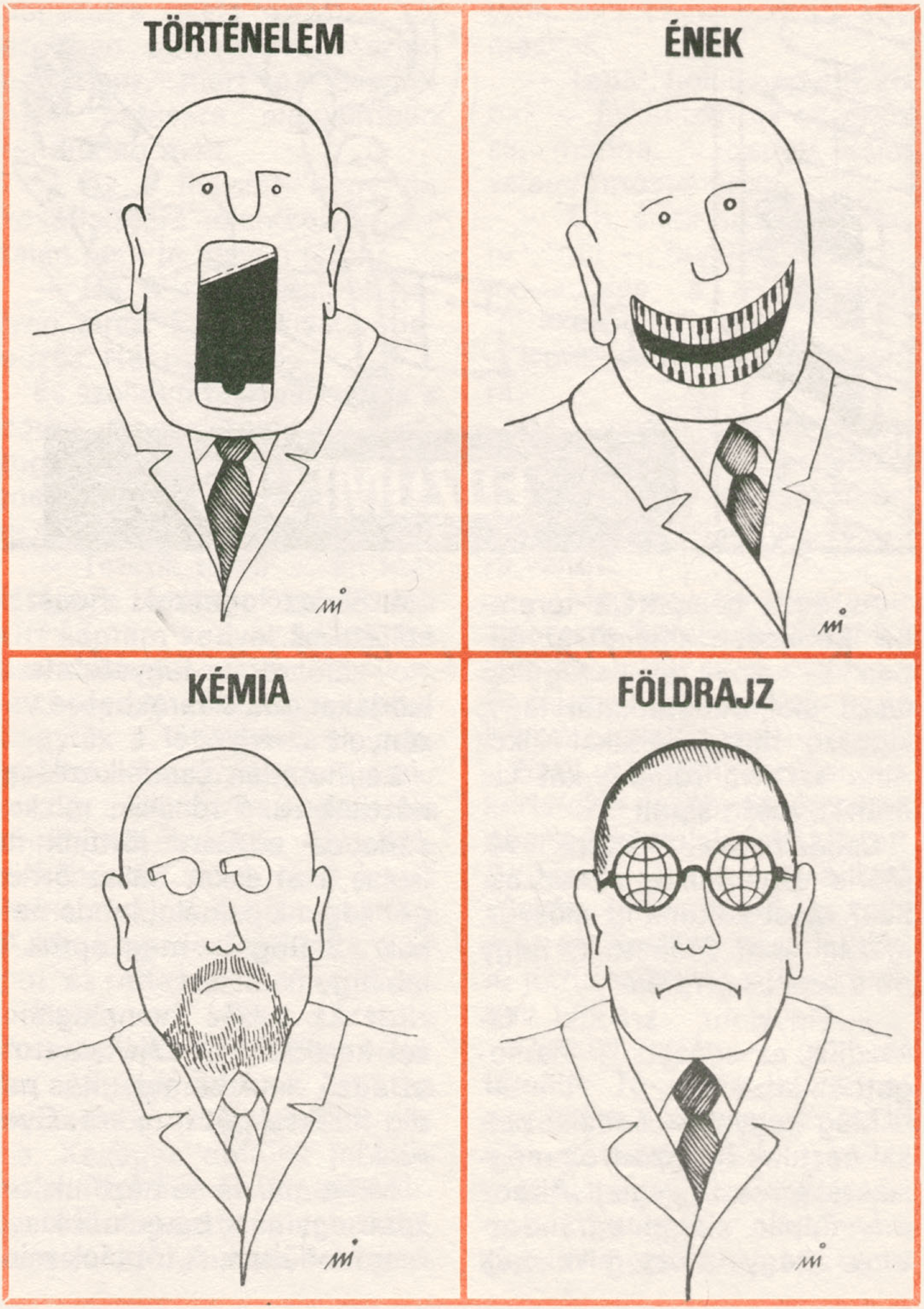
Energiatakarékosság céljából napszéllel hajtható, vitorlás űrhajókat terveznek.

Egyszer majd sor kerül az emberiség érettségi vizsgájára.

Aktualitások

Kabinetrendszer	— Nadányi Zoltán:	Körmenet
Önkéntes felelő	— Petőfi Sándor:	Az őrült
Tanítás után	— Komjáth Aladár:	Szabadulás
Senki sem súg	— Arany János:	Magányban
Sorozatos dolgozatírás	— Petőfi Sándor:	Véres napokról álmodom
Ügyetlen puskázó	— József Attila:	Lebukott
Énekóra	— Petőfi Sándor:	A farkasok dala
Felelés után	— József Attila:	Kései sirató
Dolgozat alatt	— Ady Endre:	Négy-öt magyar összehajol
Óra előtt	— Csokonai Vitéz Mihály:	A reményhez
Felelés után	— Ady Endre:	Elbocsátó szép üzenet
A tanár dönt	— Petőfi Sándor:	Az ítélet
Magyaróra	— Kazinczy Ferenc:	A nyelvrontók

MATEMATIKA
OLASZ
Ki mit tanít?
GÖRÖG
TESTNEVELÉS

TÖRTÉNELEM
ÉNEK
KÉMIA
FÖLDRAJZ

EDZŐMECCS

Az edző belépett a terembe. Rutinosan elhajolt az éppen az arca felé száguldó laszti elől, hihetetlenül lágy, kígyózó mozdulatokkal kikerülte az arra rohanó két kis őrültet, aztán sípolt.

Csodálkozva néztünk rá. Máris vége lenne az edzésnek? Most voltunk itt először, igazán nem tudhattuk, hogy mi a szokás errefelé.

— Figyelem, srácok! Elkezdjük az edzést! — harsogott az edző.

Még nagyobb csodálkozással néztünk rá. Azért ez mégiscsak a másik véglet. Ahhoz már éppen eleget ugrándoztunk, hogy most elkezdjük elölről az egészet. Rosszat sejtettünk.

— Először is tegyétek le a labdákat oda a sarokba! — vezényelt az edző.

Leírhatatlan csodálkozással néztünk rá. Tudniillik, mi kosárlabda edzésre jöttünk itt össze. Hát akkor mi az ördögöt fogunk csinálni labda nélkül . . .? Rögtön megkaptuk a lehangoló választ.

— Az edzés bemelegítéssel kezdődik — tájékoztatott az edző. — A bemelegítés pedig futással. Öt laza kör. Gyerünk!

Most már rá se néztünk. Inkább egymást bámultuk kissé megrendülten. A többiek min-

denesetre ügetni kezdtek, én azonban odaléptem a szakemberhez, mert az események hatására alapjaimban rendültem meg.

— Az a helyzet, hogy én kosárlabdára jelentkeztem ... talán nem jó helyen járok?

— De. A lehető legjobb helyen jársz. Ez itt kosárlabdaedzés. Na, nyomás!

És szelíden taszigált volna a sorba, amely ütemesen csattogott körbe-körbe, de én megvetettem a lábam. Akárcsak a futást.

— Tetszik tudni ... én már láttam a tévében kosárlabdát. Ott kaptam kedvet hozzá. De az valahogy egészen más volt.

Lassan a többiek is abbahagyták a lötyögést, és odagyűltek körénk. Hja, két szakember magvas eszmecseréje mindenkit érdekel. Az edzőnek mintha apró ránc jelent volna meg a szája sarkában. Aztán idegesen előkapta a sípot, és retteneseten megfújta.

Hatalmas sikert aratott. Azonnal belementünk a mókába, és úgy tettünk, mintha borzasztóan megijedtünk volna. Kacagva dőltünk jobbrabalra. Néhány élelmesebb ürge szétrúgdosta a labdákat, amelyeket nyomban felragadtunk, és dobálni kezdtünk egymásnak.

— Tehát, hol is hagytuk abba? — fordultam az edzőhöz, aki mintha öregedett volna valamit mostanában.

— Ott, édes fiam — mondta végül —, hogy ez itt kosárlabdaedzés, a mindenségit! Sorakozó!!

Ismét csodálkozva néztünk rá.

Hát most játszunk, vagy nem játszunk? Úgy látszik, nem játszunk. A szakember ugyanis gyanúsan halk tónusra váltott.

— Még egyszer megkérem az urakat, hogy a labdákat helyezzék el abban a sarokban. És fejezzük be végre ezt az átkozott bemelegítést!

Ezek után gimnasztikai gyakorlatokat vezényelt, és pattogóan rövid sípjeleket hallatott. De ezzel sem tudott a kedvünkbe járni. Végül is, mint már említettem, kosárlabdázni jöttünk ide, nem törzshajlítani.

Hirtelen szörnyű gyanúnk támadt. Te jó ég, hiszen ez egy újabb testnevelési óra! Itt valamit tenni kell ...!

Lehet, hogy a környezetem csak hízeleg, de általában a „vásott gazember" kifejezést

használja velem kapcsolatban. Most mégis a tétova bárányka szerepét öltöttem magamra, és félénken felnyújtottam a kezemet. Akik eddig ímmel-ámmal gyakorlatoztak, most azok is abbahagyták a kalimpálást. Az edző szájából kiesett a síp.

— Mi van már megint, drága gyermekem?

— Öö . . . izé. Nem lehetne mégis inkább kosarazni? Nekünk túlságosan komplikáltak ezek a gyakorlatok. Futás, szökdelés, törzsdöntés, térdhajlítás . . . Tetszik tudni, mi nem is ismerjük ezeket a vezényszavakat . . .!

Nagyjelenetem közben a szakember egy zsámolyra roskadt ugyan, de azért végighallgatott.

— Úgy! — nyögött egyet végül, és a kezébe temette az arcát. — Szóval ti még sohasem voltatok testnevelési órán, mi? Azt se tudjátok, mi az, hogy bordásfal, igaz?

Őszinte ámulattal néztünk össze. Bordásfal? Mi a fene lehet az a bordásfal? Egymás szavába vágva bizonygattuk, hogy ilyesminek még a hírét sem hallottuk. Mi a testnevelési órákon eddig kizárólag papírállatkákat hajtogattunk. Nekünk még testnevelő tanárunk sincs. Meg tornatermünk sincs.

— Hiszen tetszik látni, milyen szánalmasan csetlünk-botlunk itt! — vágtam ki a végső bizonyítékot.

Az edző komoran bólogatott.

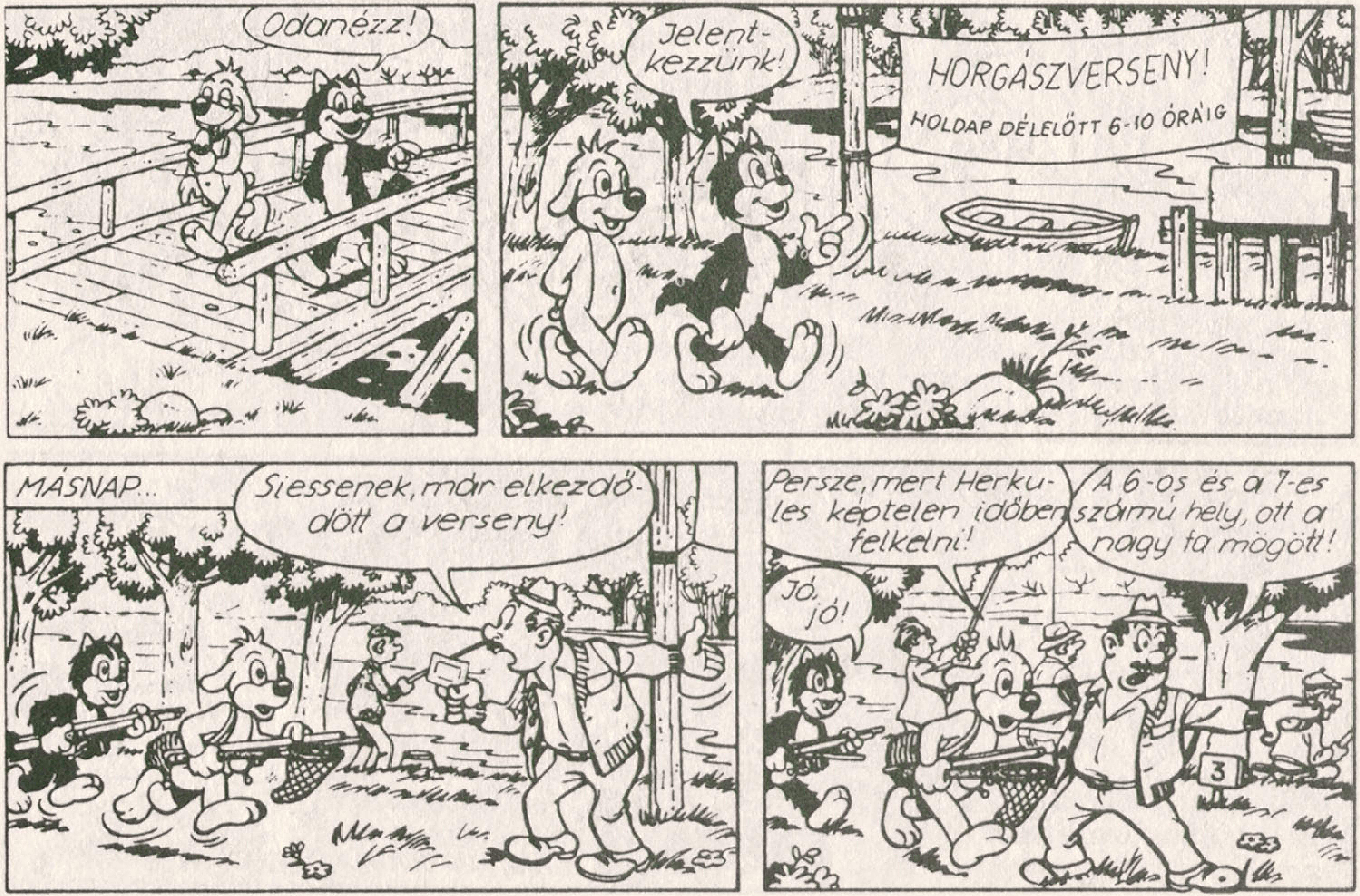
— Ha úgy van, ahogy mondjátok, akkor elölről kell kezdenünk mindent. Alapállás, terpeszállás, karhajlítás meg ilyenek. És a futás adagjait is csak fokozatosan lehet növelni. A fiatal szervezetet nem lehet mindjárt kosarazással terhelni . . .

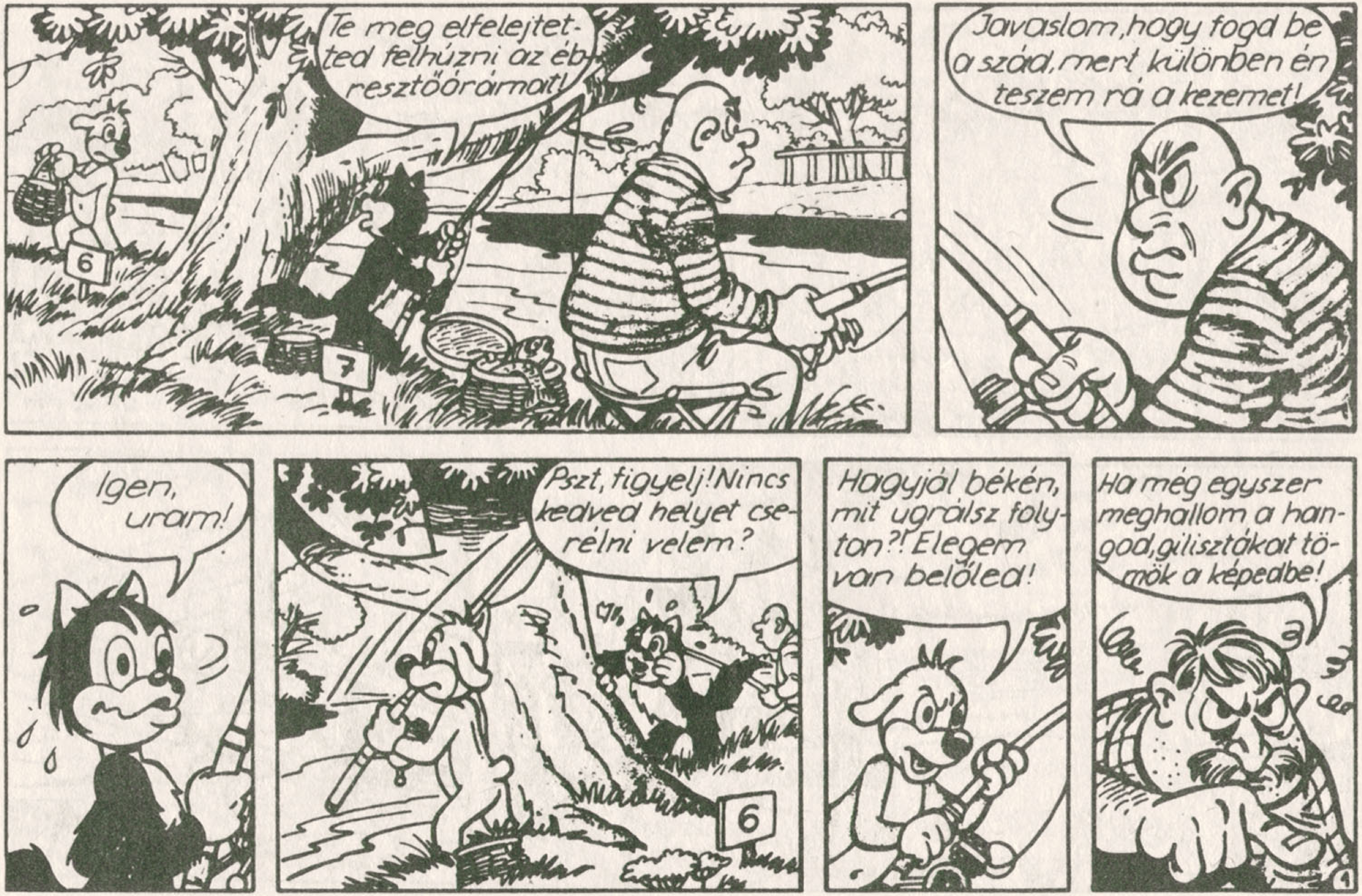
Mit mondjak, emberben így még nem csalódtam. Valószínűleg a többiek is így voltak vele, mert csak bólogattak szótlanul, mint megannyi apró fűzfa.

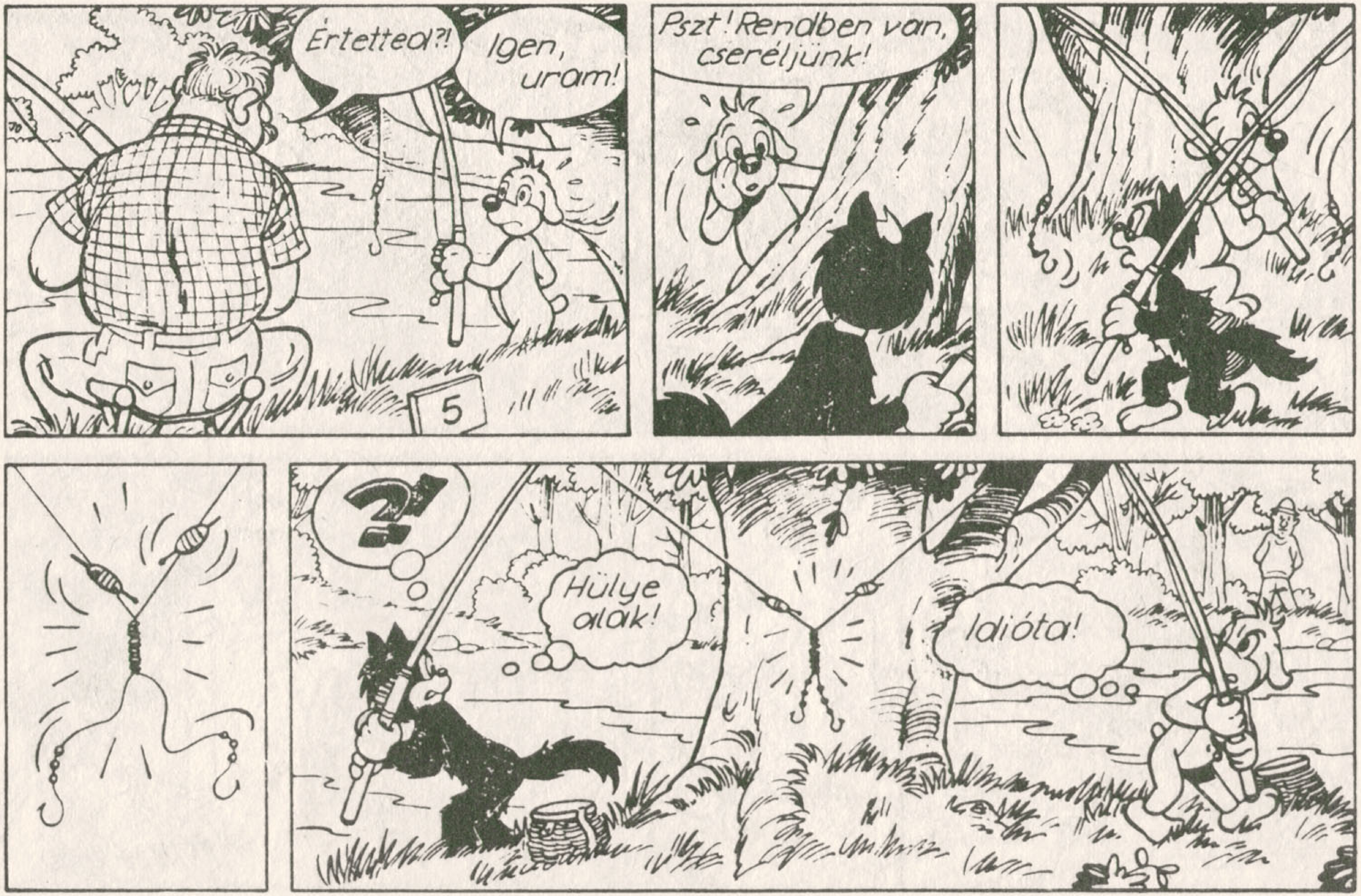
Ennek ellenére meglepő előmenetelt tanúsítottunk az alapok elsajátítása terén. Olyannyira, hogy ez még az edzőnket is meglepte. És már a második edzésen közénk hajigálta végre a labdáit.

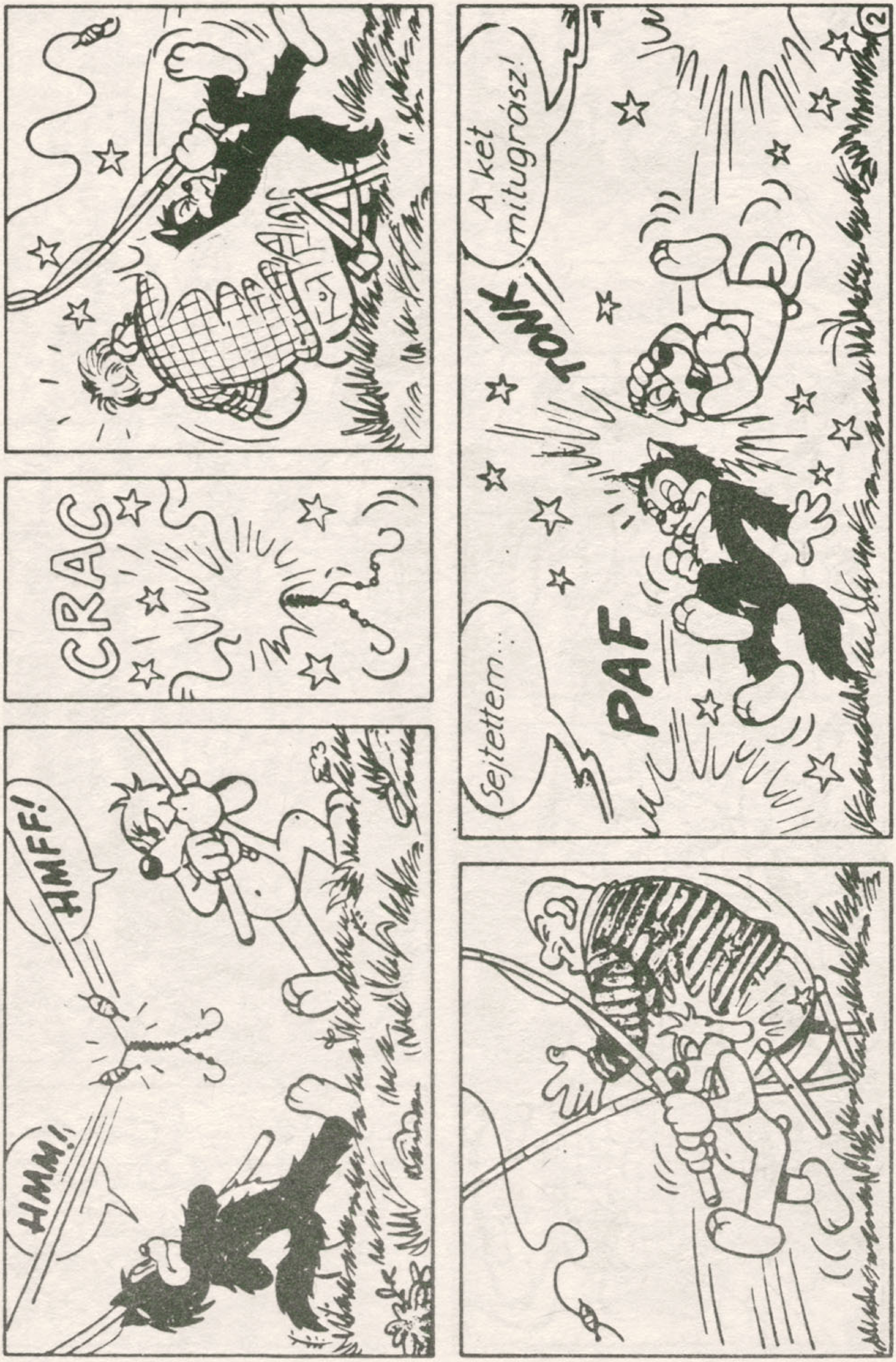
Igaz, akkorra már nemcsak azt tudtuk, hogy mi a bordásfal, de még a felemáskorlátot is felismertük.

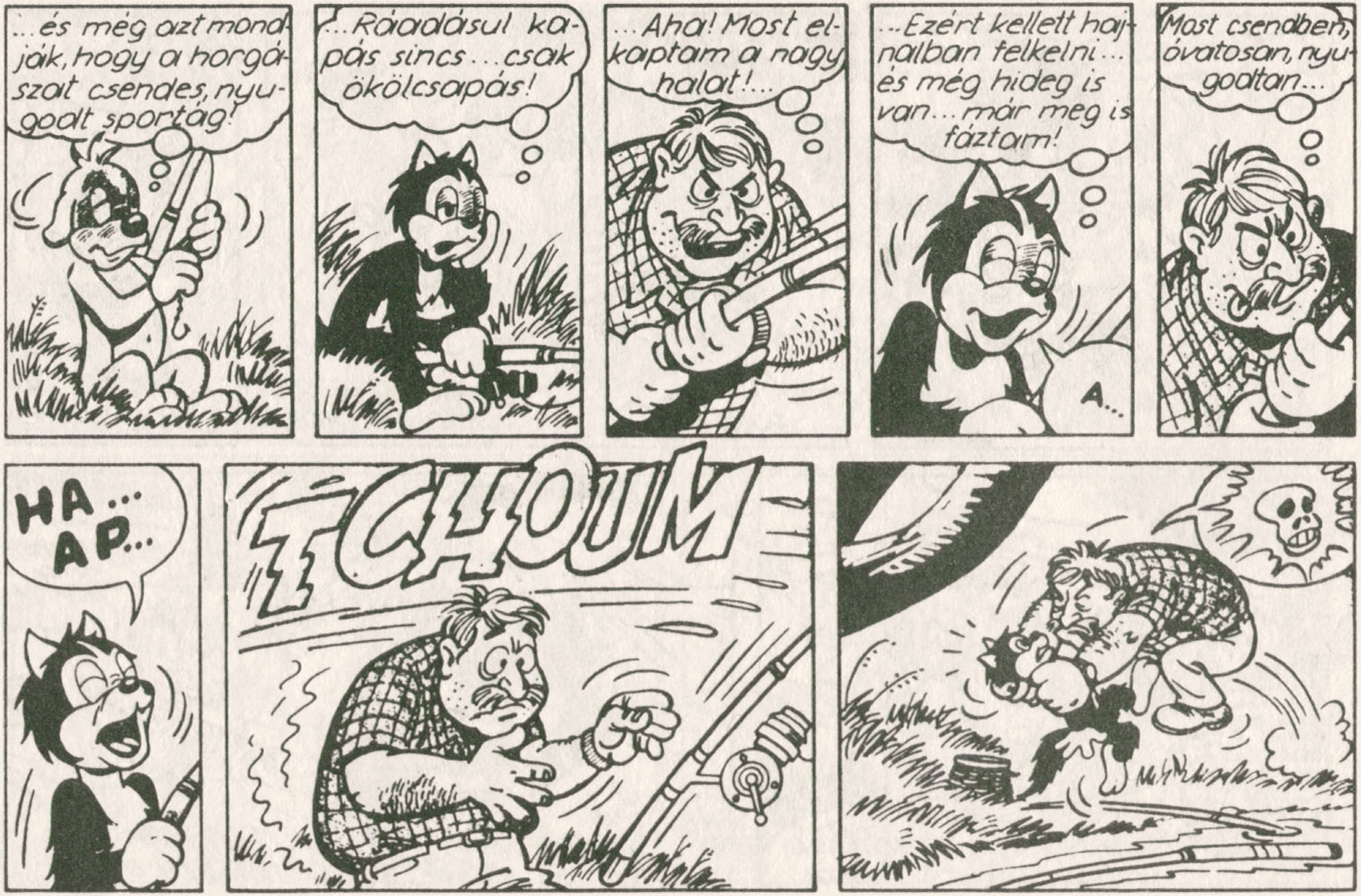
PIF A MESTERHORGÁSZ

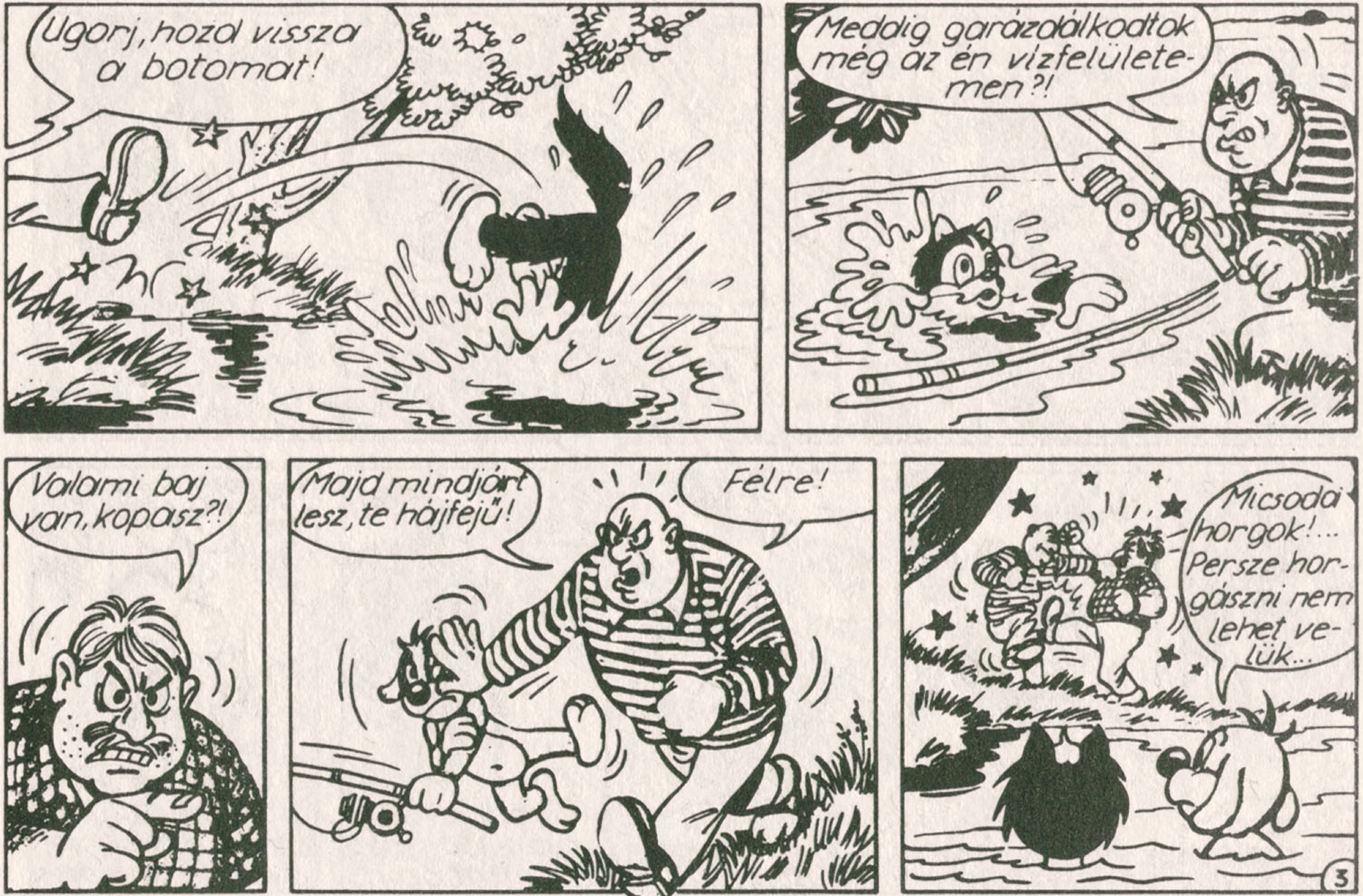

Te meg elfelejtetted felhúzni az ébresztőóráimat!
Javaslom, hogy fogd be a szád, mert különben én teszem rá a kezemet!
Igen, uram!
Pszt, figyelj! Nincs kedved helyet cserélni velem?
Hagyjál békén, mit ugrálsz folyton?! Elegem van belőled!
Ha még egyszer meghallom a hangod, gilisztákat tömök a képedbe!
6
7
6
6

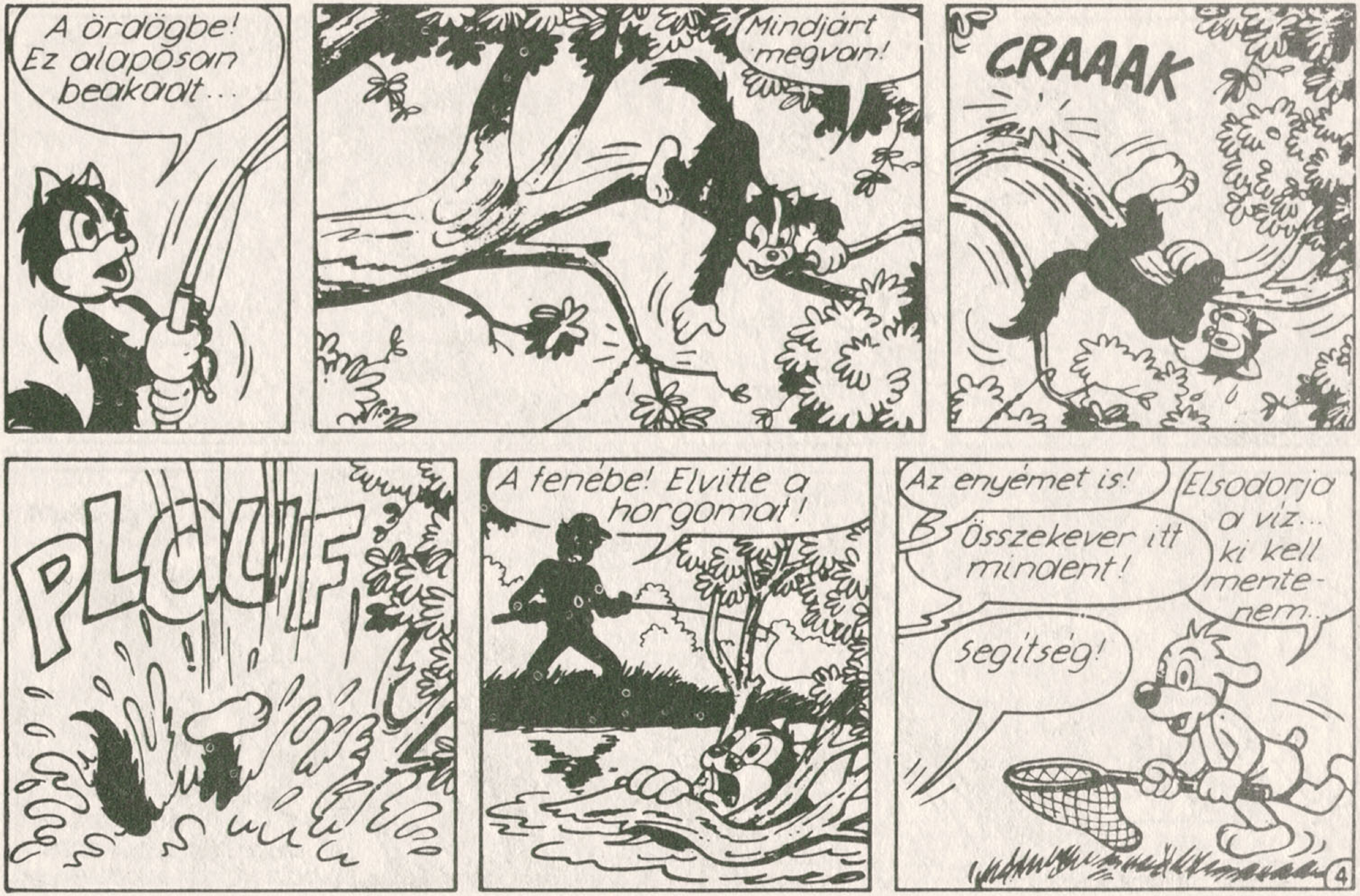

Értetted?!
Igen, uram!
Pszt! Rendben van, cseréljünk!
?!
Hülye alak!
Idióta!
5

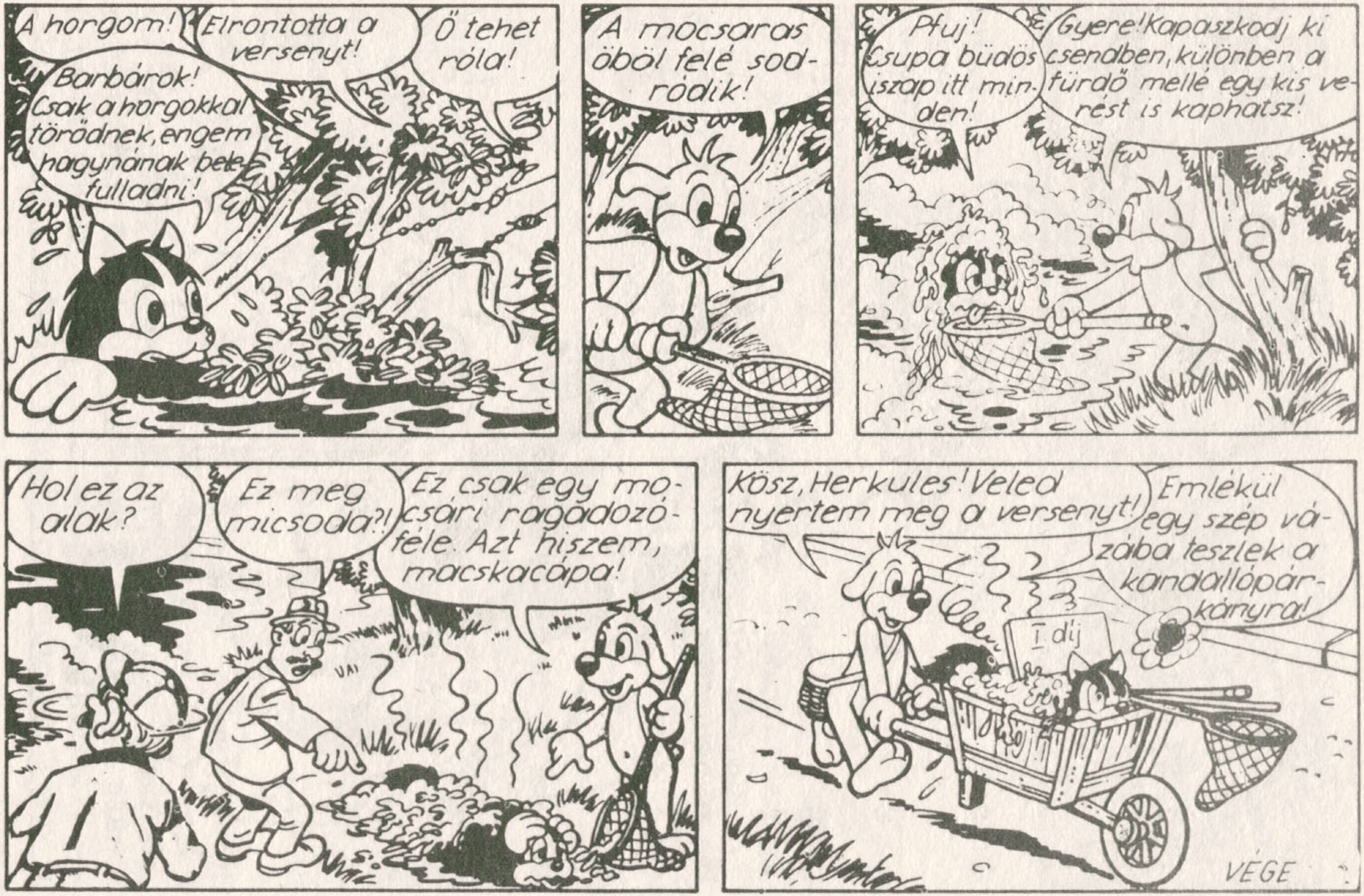

HMM!
HMFF!
CRAC
Sejtettem...
PAF
TONK
A két mitugrász!
2

...és még azt mondják, hogy a horgászat csendes, nyugodt sportág!
...Ráadásul kapás sincs... csak ökölcsapás!
...Aha! Most elkaptam a nagy halat!...
...Ezért kellett hajnalban felkelni... és még hideg is van... már meg is fáztam!
A...
Most csendben, óvatosan, nyugodtan...
HA... AP...
TCHOUM

Ugorj, hozd vissza a botomat!
Meddig garázdálkodtok még az én vízfelületemen?!
Valami baj van, kopasz?!
Majd mindjárt lesz, te hájfejű!
Félre!
Micsoda horgok!... Persze horgászni nem lehet velük...
3

Amig ezek kiütik egymást, mi nyugodtan horgászhatunk.
Na, végre!
Kapás! Ez már az enyém!
Nézd, hát nem gyönyörű?!
PLATCH
Kösz, hogy ideküldted!
Csaló!
Ezért még megfizetsz a verseny után!
Eh! Félrebeszél...!

A ördögbe! Ez alaposan beakadt...
Mindjárt megvan!
CRAAAK
PLOUF
A fenébe! Elvitte a horgomat!
Az enyémet is!
Összekever itt mindent!
Elsodorja a víz... ki kell mentenem...
segitség!
4

A horgom!
Barbárok! Csak a horgokkal törődnek, engem hagynának belefulladni!
Elrontotta a versenyt!
Ő tehet róla!
A mocsaras öböl felé sodródik!
Pfuj! Csupa büdös iszap itt minden!
Gyere! Kapaszkodj ki csendben, különben a fürdő mellé egy kis verést is kaphatsz!
Hol ez az alak?
Ez meg micsoda?!
Ez csak egy mocsári ragadozóféle. Azt hiszem, macskacápa!
Kösz, Herkules! Veled nyertem meg a versenyt!
Emlékül egy szép vázába teszlek a kandallópárkányra!
I. díj
VÉGE

Angol Rocka
dessert
GYÁRTJA:
FŐVÁROSI SÜTŐIPARI VÁLLALAT

ÉDES OTTHON...

— Szomszéd úr, szomszéd úr! Jöjjön gyorsan, az anyósa beleesett a kútba!

— Nem baj, abból a vízből már úgysem szoktunk inni!

*

— Te segítesz a feleségednek otthon a házimunkában?

— Nem segítek. Mindent én csinálok.

*

Új házasok beszélgetnek:

— Bevallom neked, hogy nem tudok főzni.

— Nem baj, úgyis olyan keveset keresek, hogy nem is lenne miből . . .

*

— A mi gyerekeink éppen az ideális életkorban vannak! Már túl nagyok ahhoz, hogy éjszaka sírjanak, de ahhoz még túl kicsik, hogy kimaradjanak.

*

— Nem értem, hogy ülhet egész nap a kocsmában az, akinek nyolc gyereke van?

— Ez talán nem elég ok rá?

*

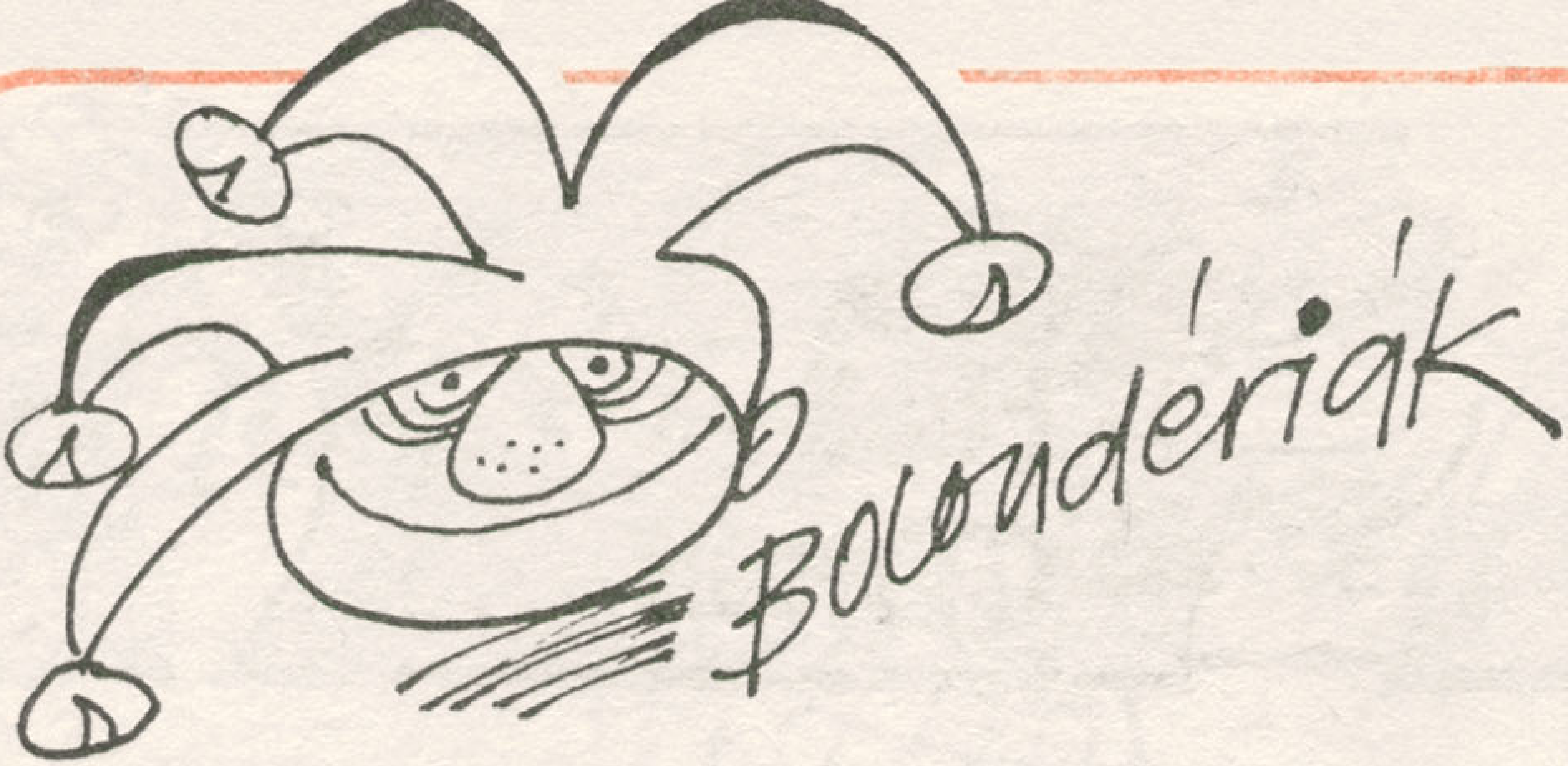
— Ha akarnád, a legjobb lehetnél az egész osztályban! — mondja a papa a kisfiának.

— És te tulajdonképpen miért nem vagy igazgató a vállalatodnál?

*

A vőlegény briliánsgyűrűt ajándékoz menyasszonyának.

— Ígérem, hogy egész életemben viselni fogom, akárkihez megyek is férjhez! — mondja meghatottan a lány.

NEM KELL . . .

szemüveg a tyúkszemre,
manikűr a balatoni
kecskekörmökre,

siratóének a bútorhoz,
napsütés az árnyékszékhez,
halpénz a haladóra,
teheneknek epekedni a bölömbika után,
bérletjegy a rombuszra,
kézelőgomb a heringre,
árudanyitási engedély a raboltlhoz,
hangadó a hangárhoz,
fegyverszíj a pampuskára,
rúzsos ajak a bibircsókhoz,
bélyeg a menlevélre,
a váltóőrnek váltólázat kapni.

LEHET? . . .

ülőszék a fagyállónak,
hátizsák a partitúrához,
tekegolyó a délibábhoz,
cipésznek a határ,
félni a vésztől, sem a művésztől,

étvágygerjesztő
a napnak olvasnivaló,
hogy
sok jó kép a kiállításhoz

kikapcsolni az áramot

a trójai falónak,
betűzzön az ablakon,

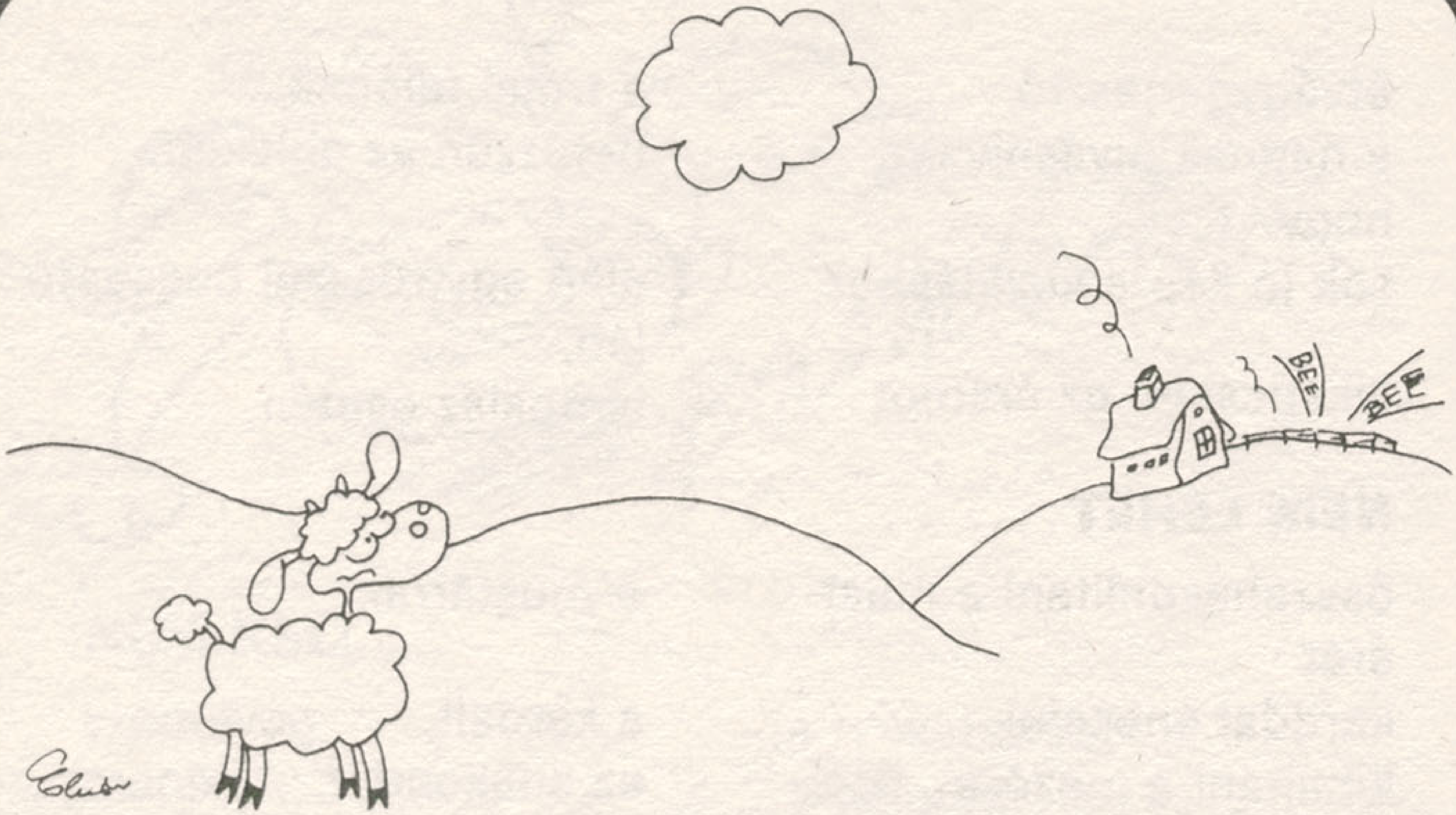
elég egy rosszul becsúszó
láb,
lámpaláz esetén.

NEM LEHET . . .

összehasonlítani a must
árát
karddal énekelni
kihajtani a mezőre
táncolni
sovány gyógyszerész
jó vezető
előfizetni
altatással
szövéshez felhasználni
hetenként cserélni
beváltani
táblára írni
lovagolni
jégvirágot szedni
illatot várni
tagdíjat fizetni
eső ellen kinyitni
vívósisakot felvenni
nagytakarítást csinálni
operában hallani
meghallani
szemezni
vadászgéppel üldözni

a mustárral,

a kardalt,
az anakondát,
a trambulin,
a telepatikus,
a félvezető,
az étlapra,
kooperálni,
a tétlent,
a léghuzatot,
a napnyugtát,
a bokrétával,
a csellóval,
a jégmezőn,
a szélrózsától,
az ingatagság után,
a képernyőt,
napszúrás ellen,
a diszkosz miatt,
a maláriát,
a lasszót,
a tengerszemmel,
a repülősót.

BÁRCSAK ÉN IS REPÜLHETNÉK . . .

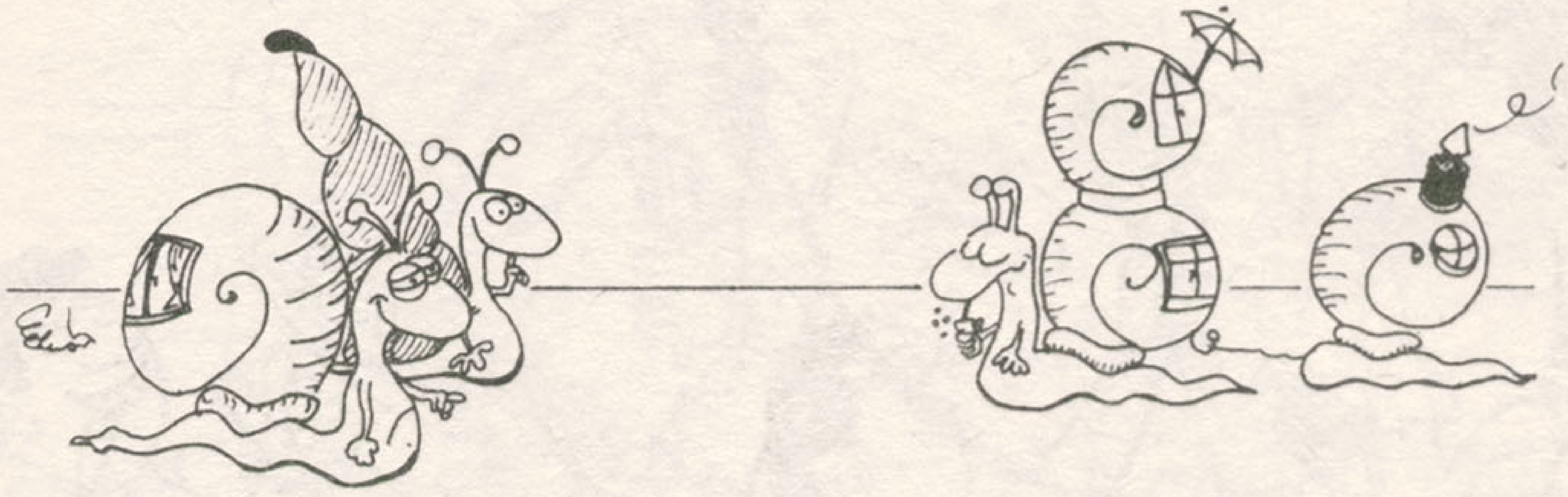
SZUPERMAJRÉ

MINŐSÉG

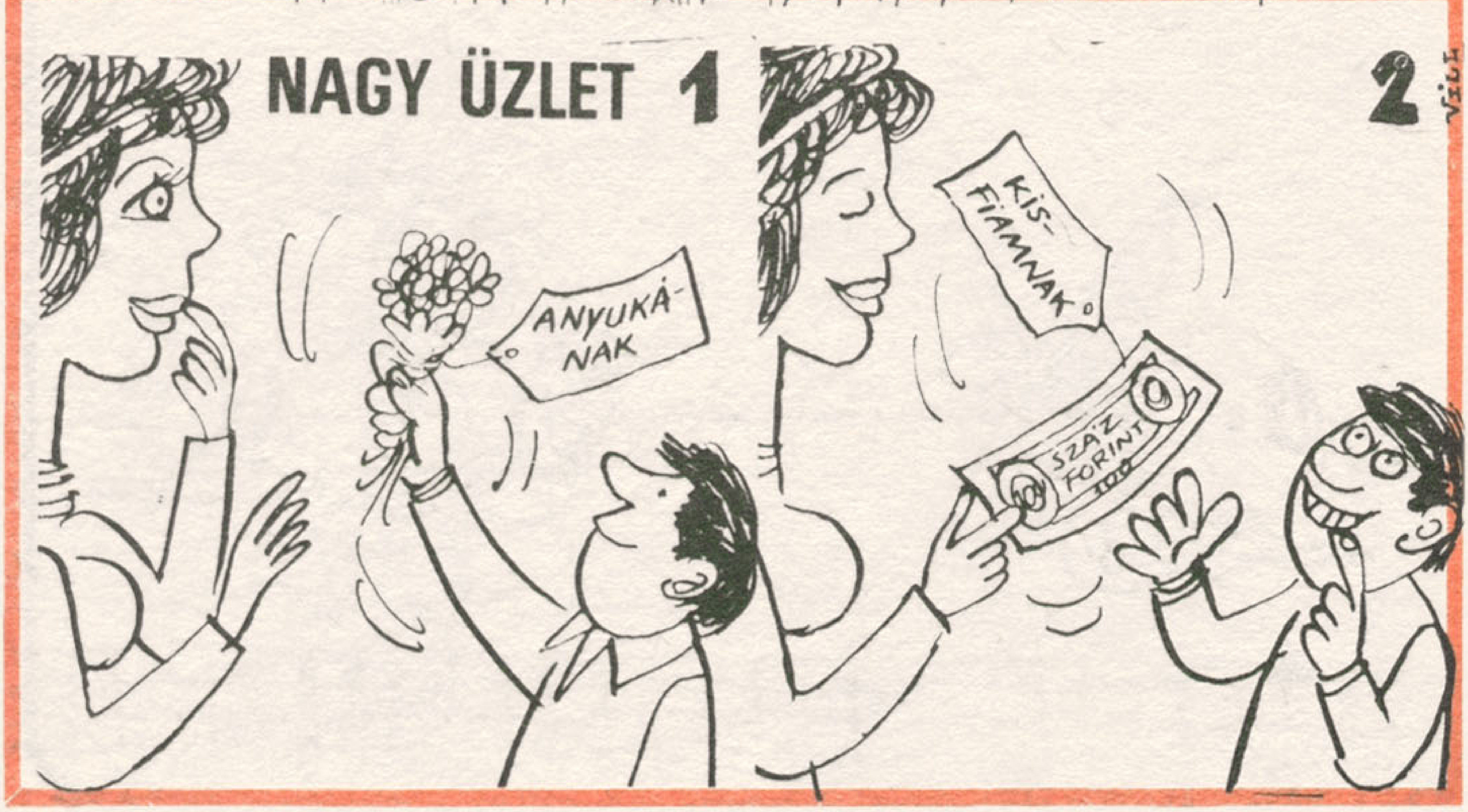
MENŐ FEJ

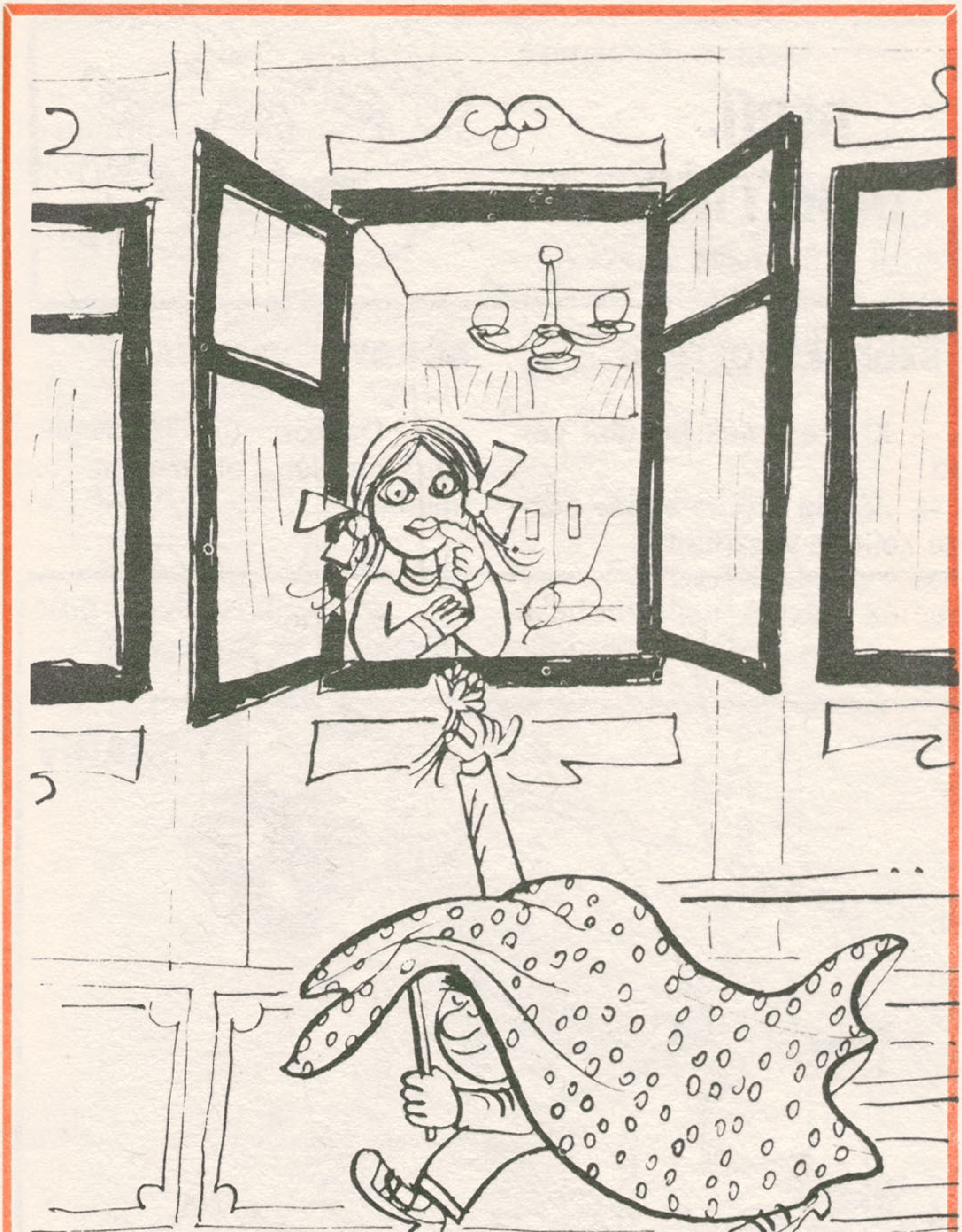

PUSZI A TANÍTÓ NÉNINEK

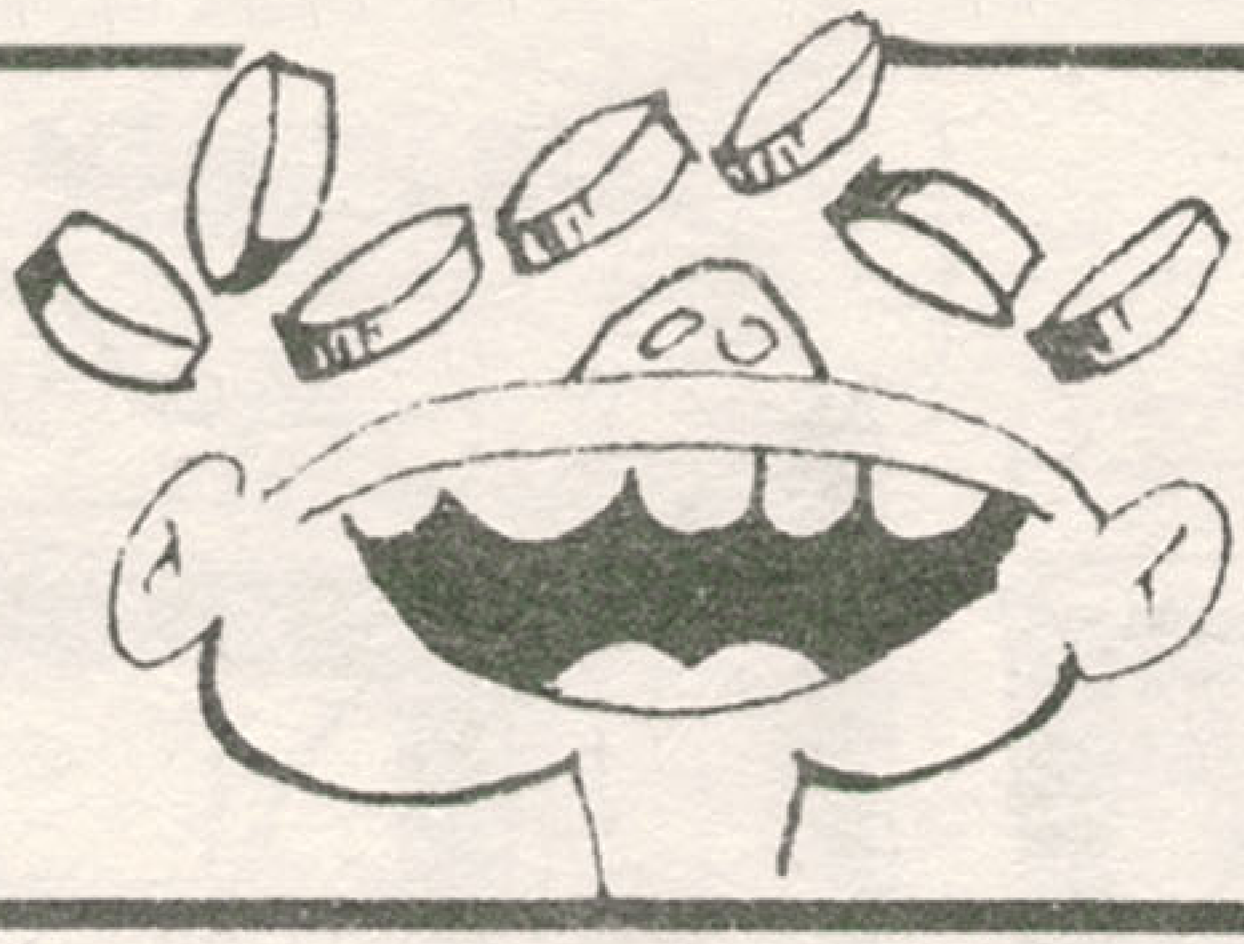
NAGY ÜZLET

TITKOS RAJONGÓ

DERŰ-TABLETTÁK

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Ki szeretnék békülni veled.

— Jó, de ehhez előbb össze kellene vesznünk.

BŐRGYÓGYÁSZNÁL

— Doktor úr, szereplési viszketegség ellen mit tud ajánlani?

A legmerészebb álmaink is megvalósíthatók!

JÓKEDÉLYŰ EMBER

— Doktor úr, mi lesz, ha a hasműtétem alatt váratlanul felröhögök?

ZSEBTOLVAJ

— Mennyi pénz van nálad?

— Egy vasam sincs. Ma még nem szálltam fel egy villamosra sem.

ÚJGAZDAG

— Barátom, hallom, hogy korog a gyomrod.

— Á, dehogy, ez magnófelvétel abból az időből, amikor szegények voltunk.

GYENGE SZÍNÉSZ

A kritika elismerően azt írta róla: az előadásban ő volt a legjobb. Igaz, hogy egyszereplős darabról volt szó.

VÉKONY FALAK

— Panaszt emelek a szomszédom ellen. A falon keresztül csiklandoz!

VIGASZ

— **De ma sokkal jobban néz ki . . .**

FIGYELMEZTETÉS

Ne feledjük, hogy a pohár és a fiatalság fogyóeszköz.

ABSZOLÚT FÉLTÉKENY

— Torkig vagyok az örökös féltékenykedéseddel! Hiszen huszonkét éve élünk együtt ezen a lakatlan szigeten!

HÁTRÁNY

— A posta telefonébresztő szolgálatának nagy hátránya, hogy nincs telefonom.

A KIBIC

— Szép kis hamiskártyás maga, hogy mindig veszít!

AZ ECSERIN

— Mennyiért adja ezt a télikabátot? De figyelmeztetem, annyit nem adok érte!

NŐI SZEMMEL

— Ő írhat nekem akármilyen remek regényeket, ha egyszer nem szép!

ELKÉPESZTŐ

— Már megint kaptam egy ötszáz forintos villanyszámlát.

— Hiába, drágul az energia.

— De hát mi harminc éve petróleummal világítunk!

SZÍNHÁZI VILÁG

Egy tehetségtelen színészt kellene alakítania az új darabban, de olyan tehetségtelen, hogy nem tudja eljátszani.

HORROR

Brahovácz meséli:

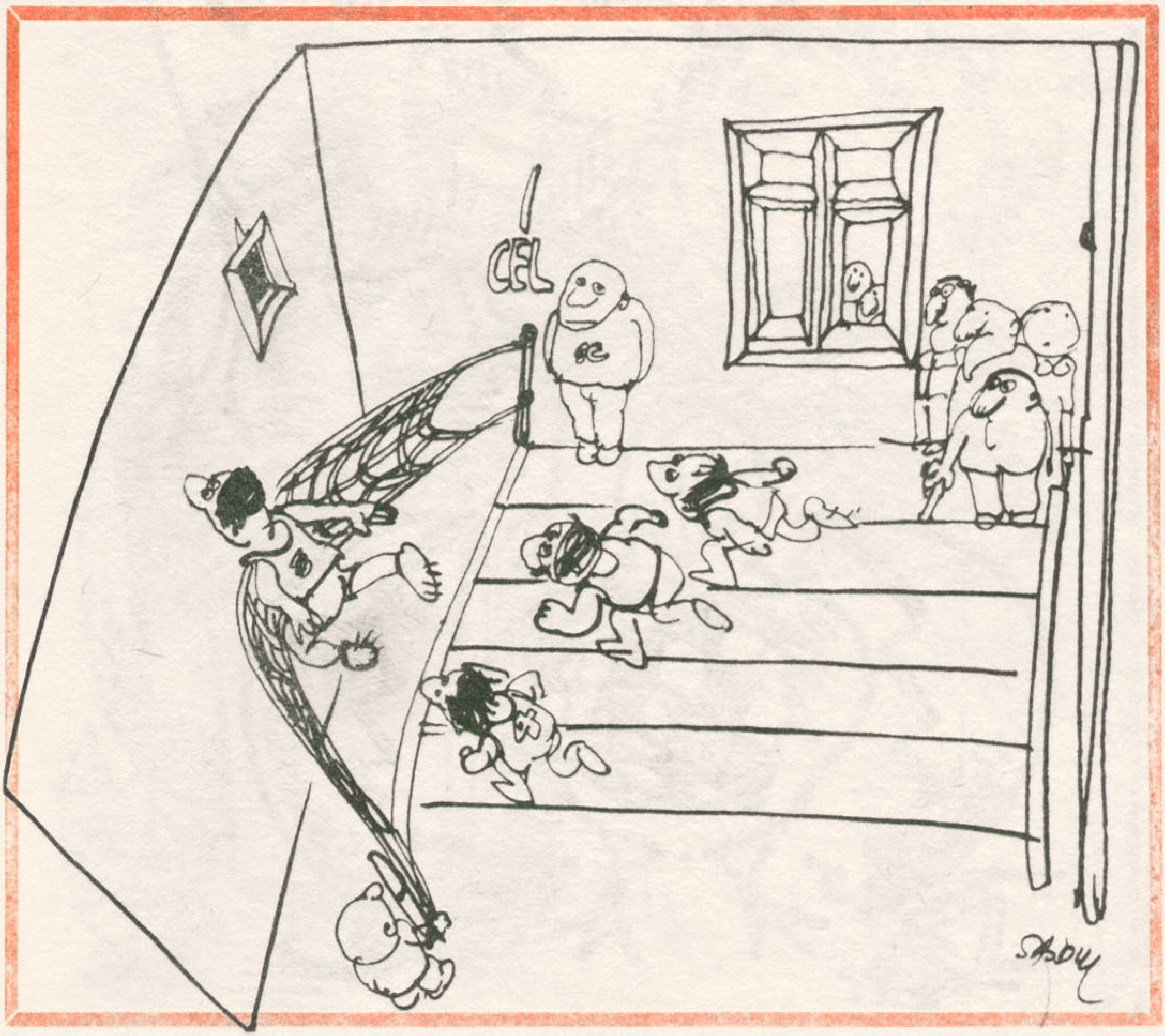
— Tegnap moziban voltam. Rettenetesen féltem a nézőtéren.

— Biztosan valami izgalmas horrort látott.

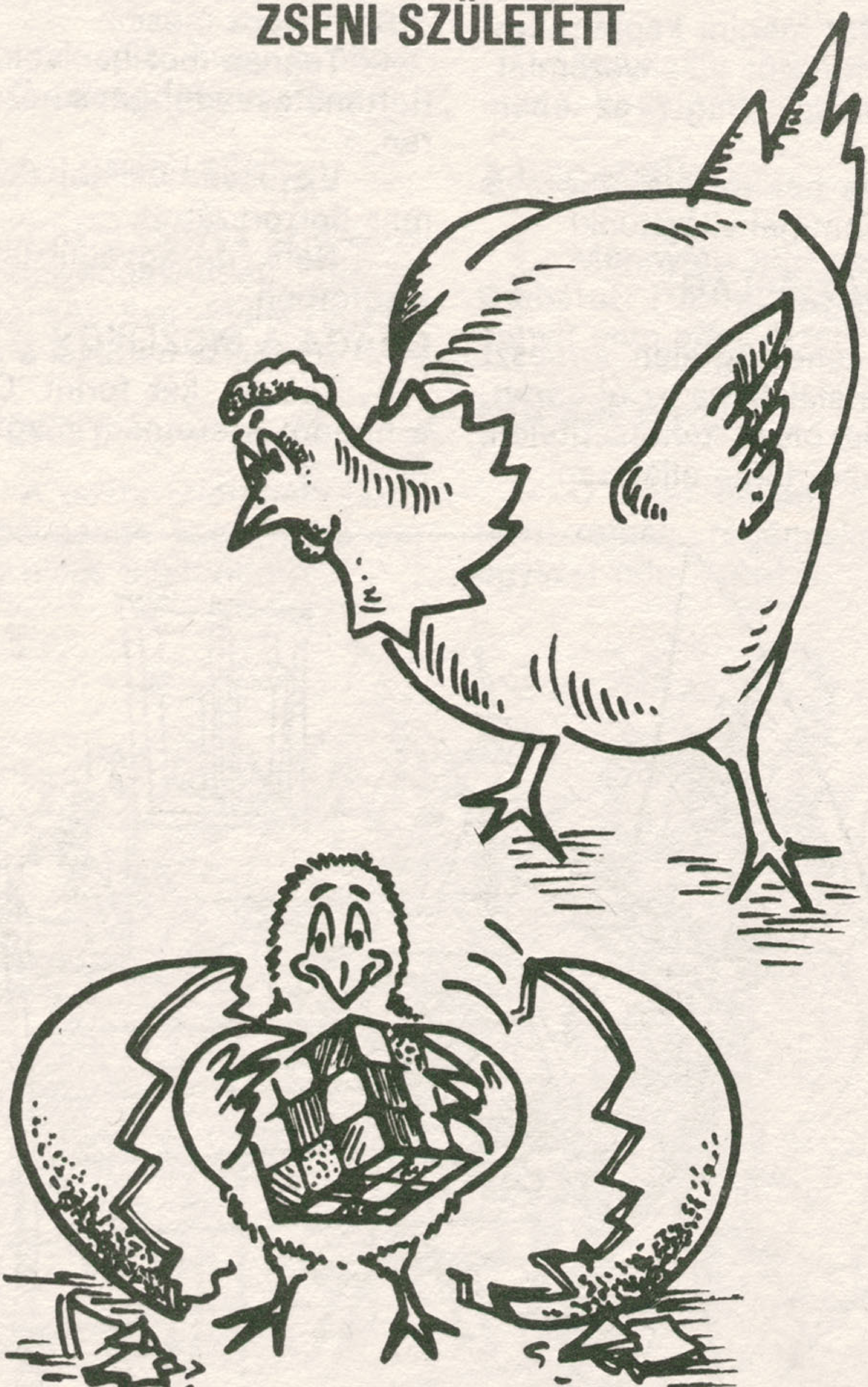
— Nem, de egyedül ültem a sötétben.

DRÁGA A MOZIJEGY

— Tessék, két forint. Csak a híradót szeretném megnézni.

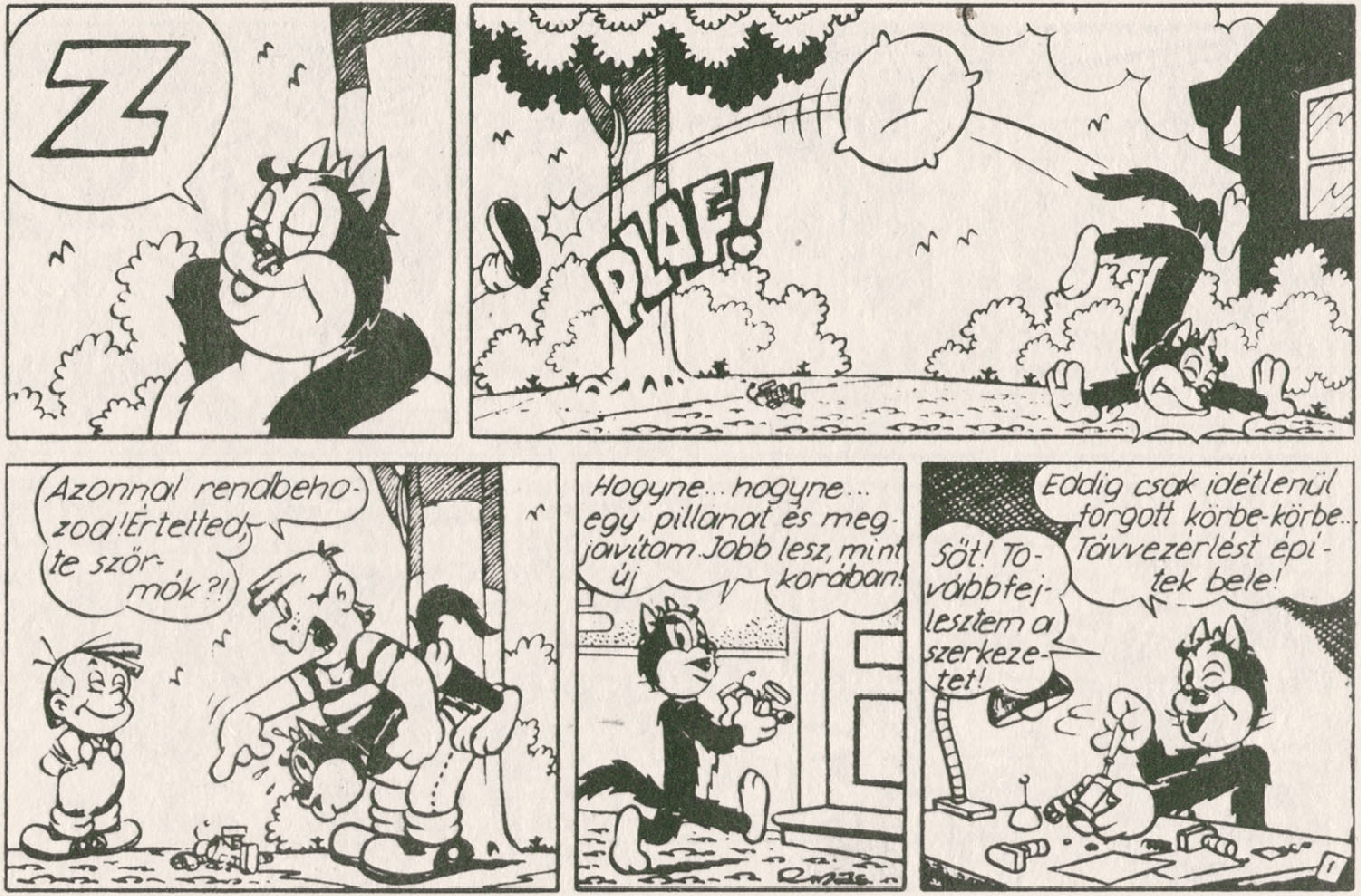
ZSENI SZÜLETETT

KREATIVITÁS

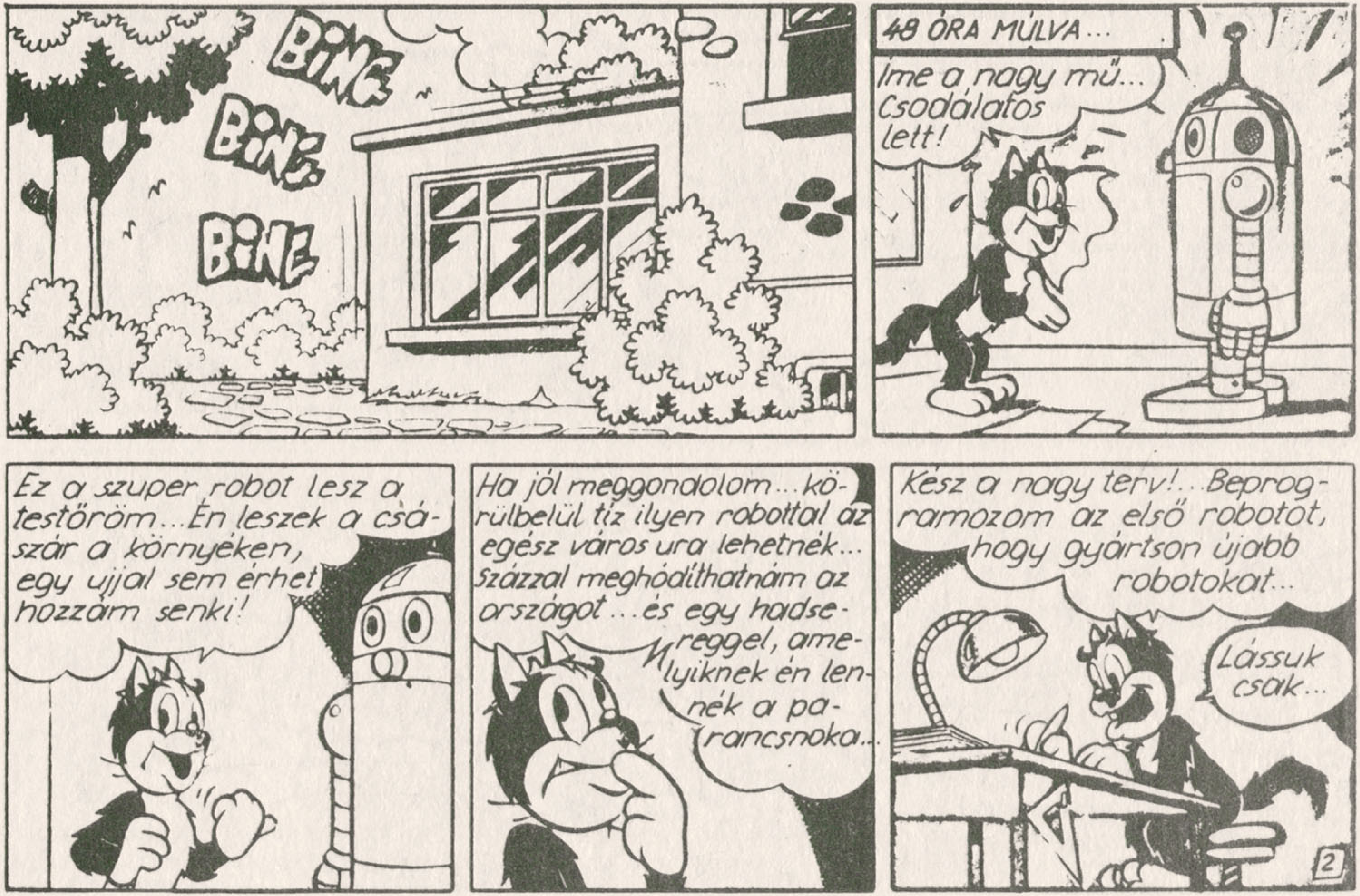
HERKULES — JÖNNEK A ROBOTOK

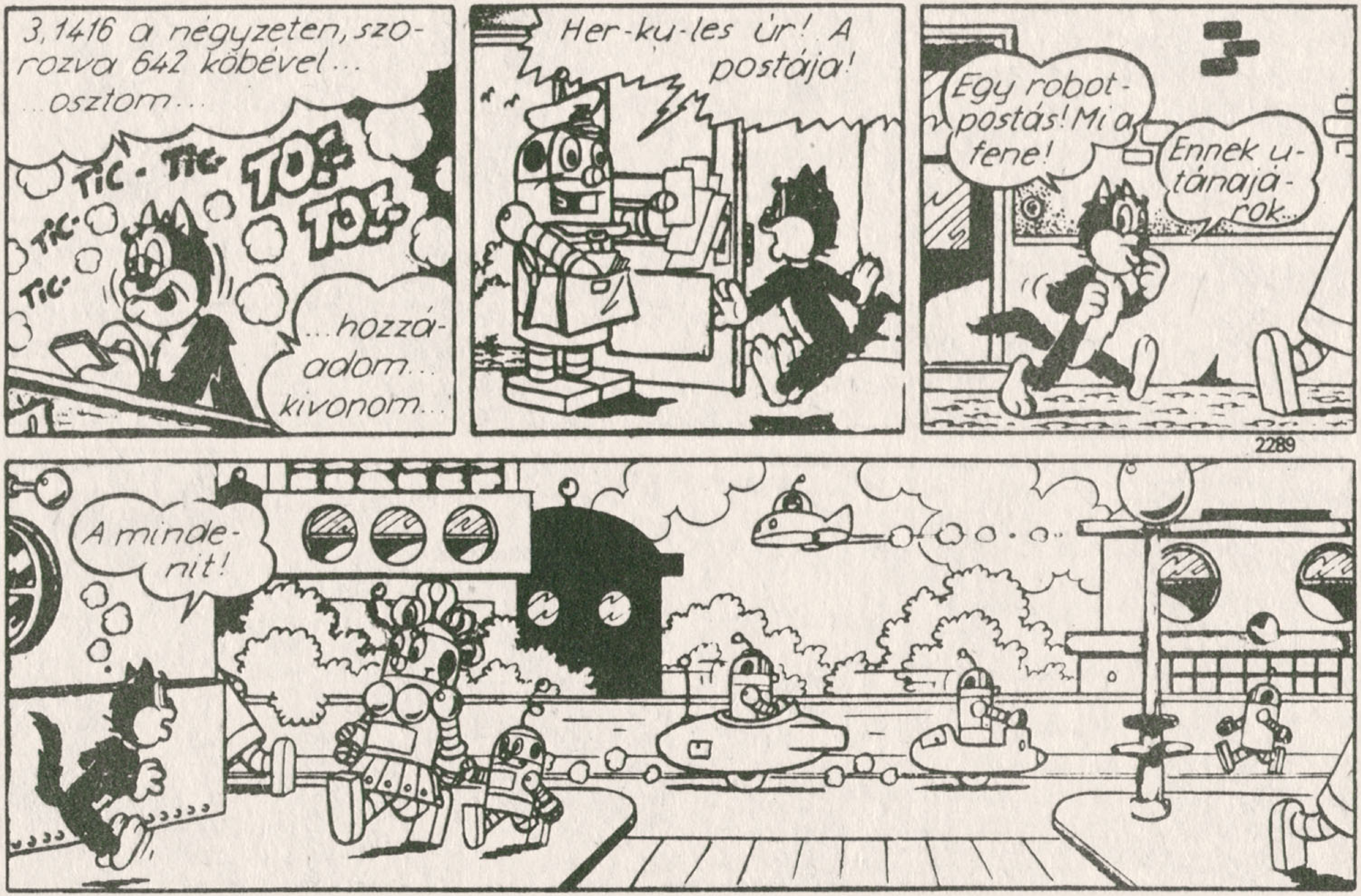

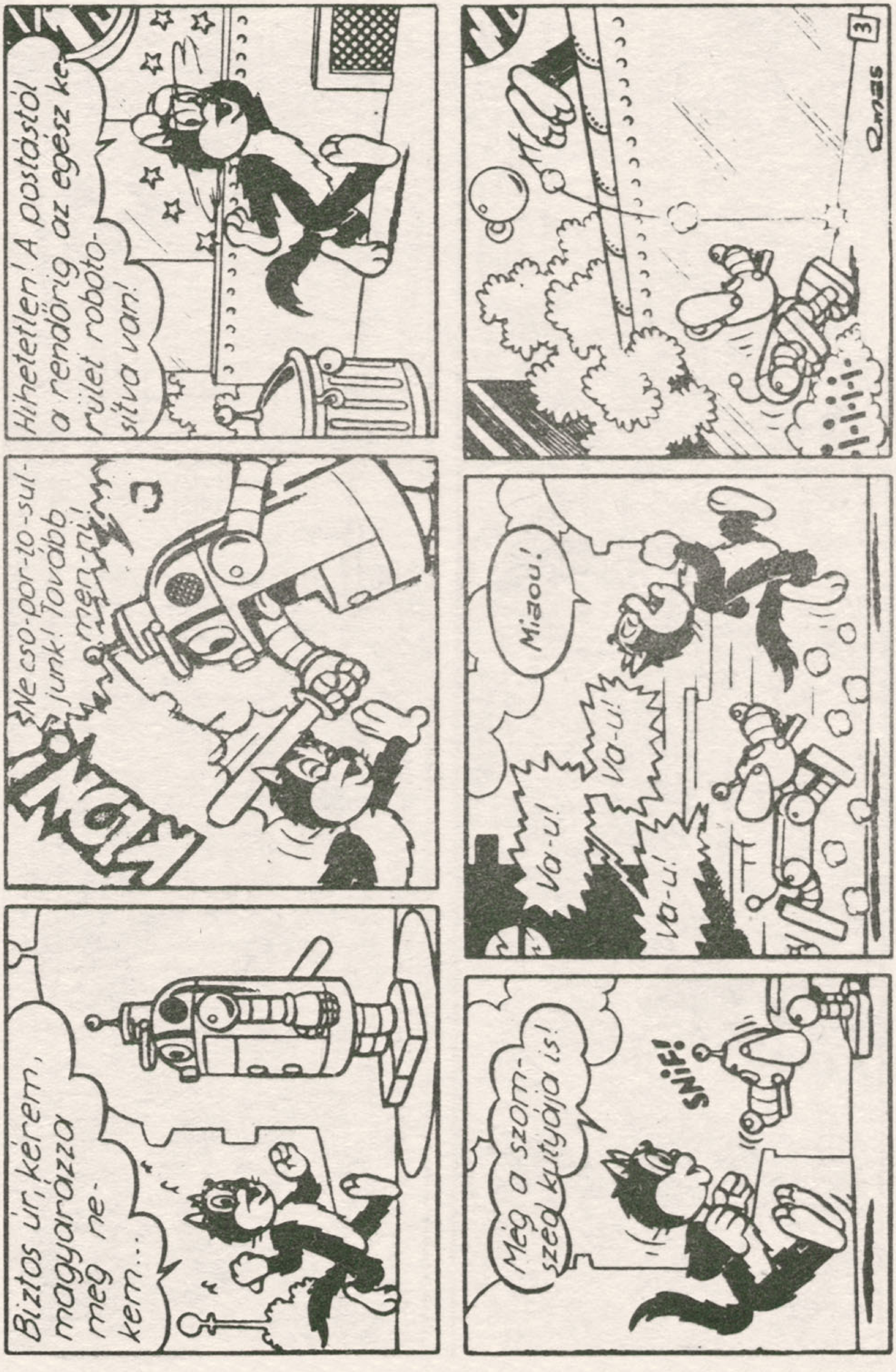

Z
PLAF!
Azonnal rendbehozod! Értetted, te szőrmók?!
Hogyne... hogyne... egy pillanat és megjavítom. Jobb lesz, mint új korában!
Eddig csak idétlenül forgott körbe-körbe... Távvezérlést építek bele!
Söt! Továbbfejlesztem a szerkezetet!

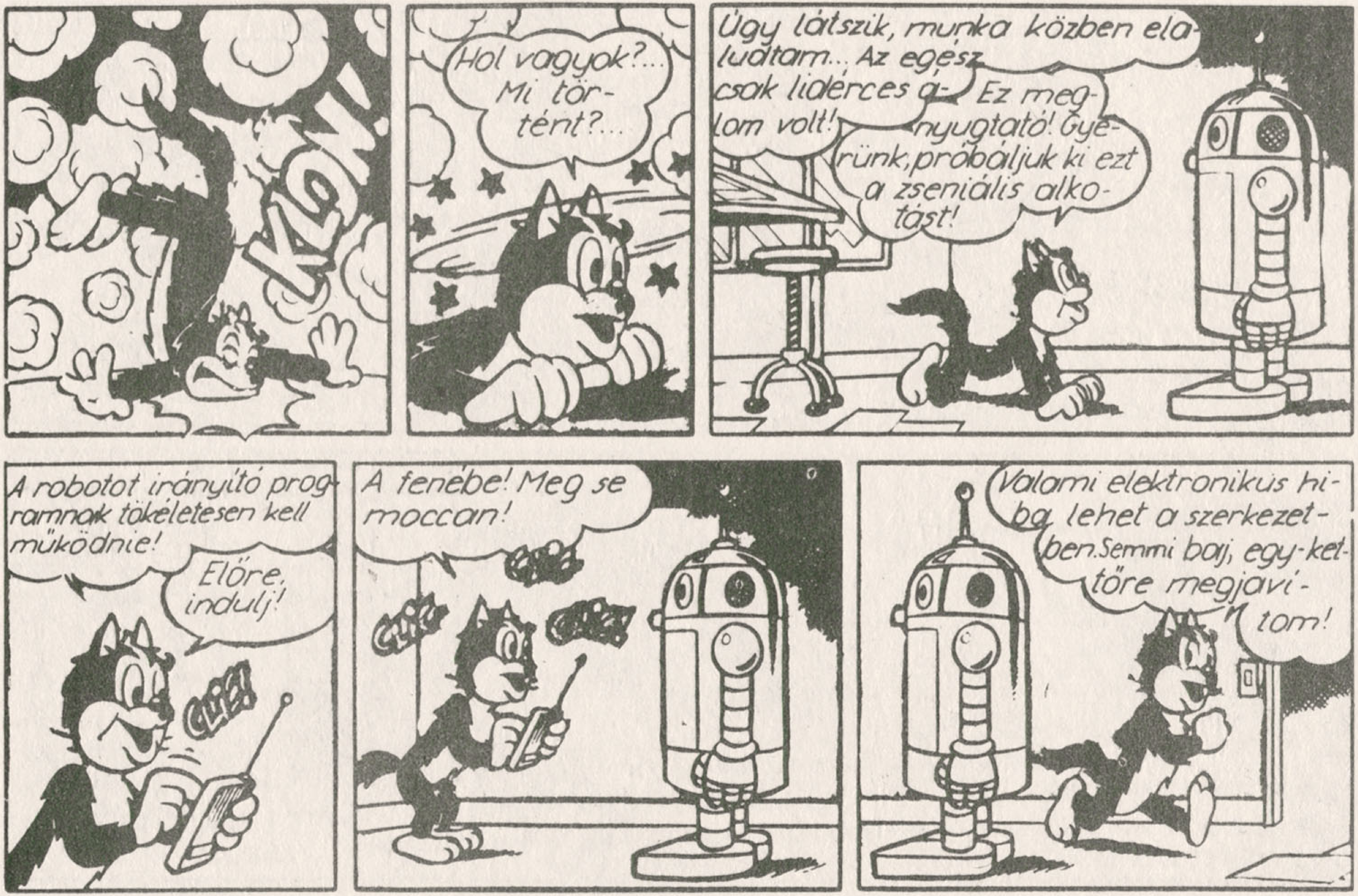

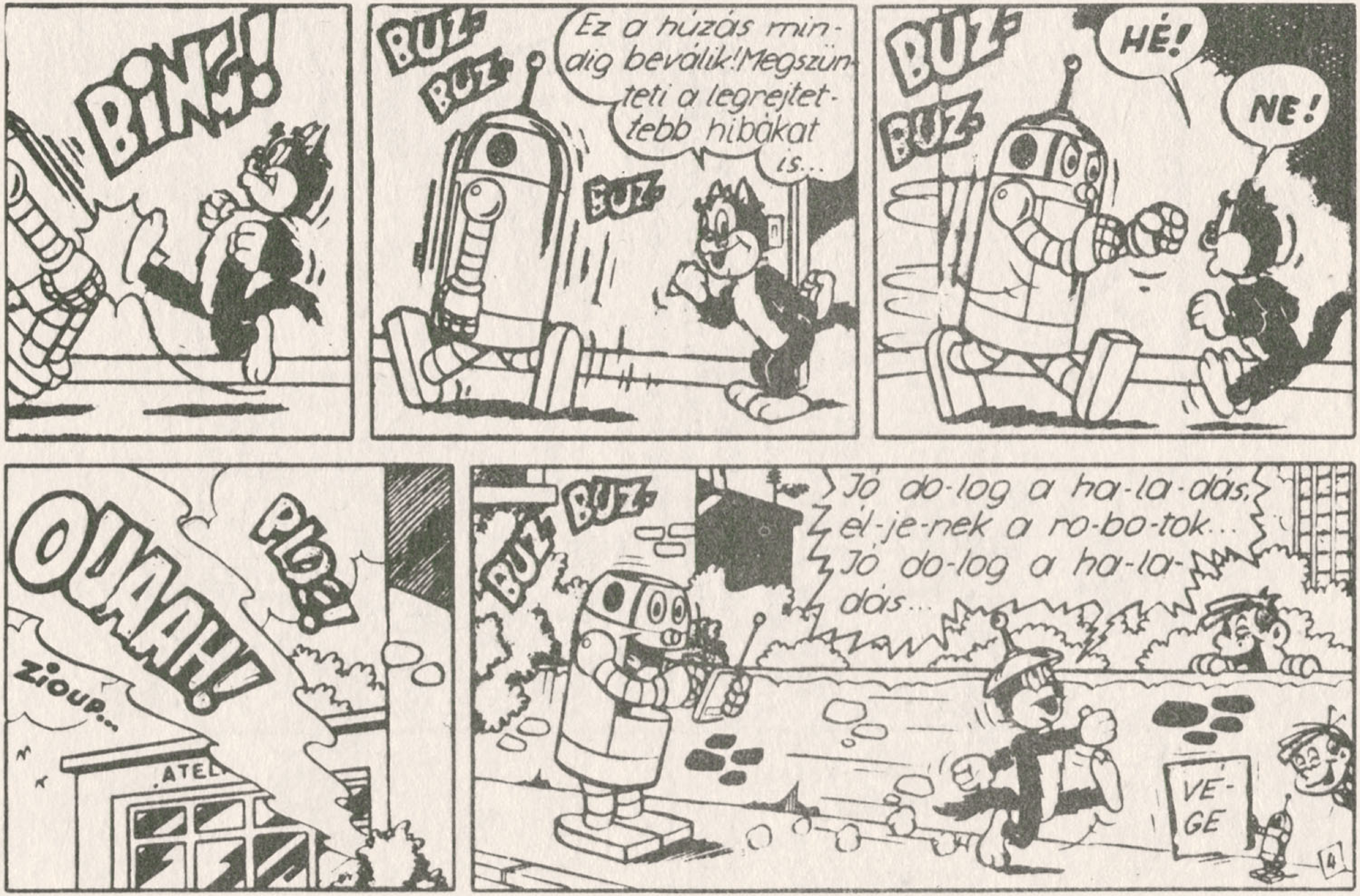
KÉSÖBB...
HÉ!
Megjavítottam a robotot!... Meg fogtok lepődni!...
Erre kíváncsi vagyok! Hol van?
Most figyel-jetek!
KLON!
Jupi-i-i!
Sikerült! A kisuj-jamban van a robottech-nika!
De ez még semmi! Csinálok egy újabb vál-tozatot.
Méghozzá rögtön!

BING
BING
BING
48 ÓRA MÚLVA…
Íme a nagy mű… Csodálatos lett!
Ez a szuper robot lesz a testőröm… Én leszek a császár a környéken, egy ujjal sem érhet hozzám senki!
Ha jól meggondolom… körülbelül tíz ilyen robottal az egész város ura lehetnék… Százzal meghódíthatnám az országot… és egy hadsereggel, amelyiknek én lennék a parancsnoka…
Kész a nagy terv!… Beprogramozom az első robotot, hogy gyártson újabb robotokat…
Lássuk csak…
2

3,1416 a négyzeten, szorozva 642 köbével... ...osztom...
TIC - TIC - TIC - TIC -
...hozzáadom... kivonom...
Her-ku-les úr! A postája!
Egy robotpostás! Mi a fene!
Ennek utánajárok.
2289
A mindenit!

Biztos úr, kérem, magyarázza meg ne-kem...
Ne cso-por-to-sul-junk! Tovább men-ni!
Hihetetlen! A postástól a rendőrig az egész ke-rület robotosítva van!
Még a szom-széd kutyája is!
SNIF!
Va-u!
Va-u!
Va-u!
Mizou!

KLONK!
Hol vagyok?... Mi történt?...
Úgy látszik, munka közben elaludtam... Az egész csak lidérces álom volt!
Ez megnyugtató! Gyerünk, próbáljuk ki ezt a zseniális alkotást!
A robotot irányító programnak tökéletesen kell működnie!
Előre, indulj!
A fenébe! Meg se moccan!
Valami elektronikus hiba lehet a szerkezetben. Semmi baj, egy-kettőre megjavítom!

BING!
BUZ-
BUZ
Ez a húzás mindig beválik! Megszünteti a legrejtettebb hibákat is...
BUZ
BUZ-
BUZ
HÉ!
NE!
OUAAH!
PLOF!
ZIOUP...
ATEL
BUZ
BUZ
Jó do-log a ha-la-dás, él-je-nek a ro-bo-tok... Jó do-log a ha-la-dás...
VÉ-
GE
4

Kifogások és nyafogások

Előfordul, hogy nincs nálad ellenőrző, táska, tornacipő, pénz, de egy dolog sohasem hiányozhat: a KIFOGÁS!

Néhányat összegyűjtöttünk okulásul, de ha te is tudsz néhányat, netán jobbakat, küldjél belőlük!

ISKOLAI ÜNNEPÉLYRŐL ELKÉSVE

— A nagymamának ma volt a balett pótvizsgája. Oda kellett kísérni, nehogy elessen.

ISKOLAI KÉSÉS ALKALMÁBÓL

— Tanár úr, ártatlan vagyok, az indiánok felszedték a villamossíneket... Á, nem rosszaságból, csak náluk is vasgyűjtés van!

NEM KÉSZÜLT EL A HÁZI FELADAT

— Mindennek a bányászsztrájk az oka, nem volt szén, nem működött az erőmű, nem volt villany! Meg tetszik érteni, milyen snassz dolog a XX. században gyertya mellett „Házit" írni!

BECSÖNGETÉS UTÁN 10 PERCCEL

— Tanárnő, én most nem kezdem a lila buborékot, hogy hol voltam, hogy nem találtam az osztályt, hogy az orvosnál, a dirinél (pardon) az igazgató bácsinál, a büfében voltam. Nem! Ilyet soha, én csupán magamon kívül voltam.

REGGEL, CSÖNGETÉS UTÁN, A KAPUNÁL

— Te, ügyeletes gyerek, maradj magadnak, és ne írj fel, mert az én órám szerint még csak hajnal van (vagyis 3/4 AURÓRA az óra). Ha ez kevés, akkor; ott álltunk és nem jött semmi, még kutyaszán se, sőt késtek a korai mamutjáratok is. Különben is, addig, át nem lépem a kaput, míg meg nem vettem a friss brióst. Az viszont forró volt, tehát meg kellett várni, amíg kihűl... stb.

H. T. H.

(HAHOTA TALÁLMÁNYI HIVATAL)

Nagyon hozzászoktunk már a különböző ételek, élelmiszerek jellegzetes ízéhez, illatához, formájához. Az alapanyagokból előállítható ételek száma is korlátlan, de mégis... Otthon szinte mindig csak paprikás krumpli, rántott hús, fasírt és tészta a menü, holott mennyi mindent lehetne még főzni, tálalni, ha az alapanyagok színét, ízét, illatát megváltoztatnánk. Például lehetne büdös zöldpaprika, keserű paradicsom, kék répa, édes, zöld krumpli, sós, sárga cseresznye, hagymás meggy, vanília ízű pirospaprika, fekete só, mustáros krémes stb.

Milyen izgalmas lenne ezek után egy igazi paprikás krumpli! Na, milyen is lenne? Zöldes-feketés színű, büdös, vanília illatú, édes ízű és drága. Teljesen újszerű lenne, nem?

Hogy ez nem is olyan nagy találmány? Hogy anyu sokszor panaszkodik, hogy drága pénzért fagyott (kék) répát, büdös, zöldes krumplit, piszkos (fekete) sót, keserű paprikát (bolgár), rothadt paradicsomot (magyar) és éretlen, zöld cseresznyét vásárolt... Na ja, semmi sem új a nap alatt!

*

Minden eddigi ötletemet felülmúlja az a találmányom, amivel az egyes tárgyakat rövid időre át tudom alakítani, szerényebben szólva, egy kicsit tönkre tudom tenni. Máris mondom a példákat.

— Kovács! — szólít a tanár. — Miért nem készítetted el a házi feladatodat?

— Mert a könyvemet nem lehet lapozni. Összeragadt.

És megmutatom. Vagy másképp: kinyitom a könyvet és körbemutatom, mint a sportpályán az eredményjel-

zőt, hogy vagy harminc oldalon egyetlen betű, rajz vagy fotó sincs. Egyszerűen üres. A tollam nem fog, ha akarom a többieké sem, de a tanáré igen. Erre ő nyilván készségesen odaadja az övét, s ettől kezdve az is használhatatlanná válik.

Csúszik a papíron a toll, a ceruza, még a radír is, szánkózni kezd, nem zsíros, de mégsem lehet írni rá. Elmarad a dolgozat. A suliból eltűnik a lépcsőház, nem lehet felmenni, lejönni (ahol nincs emelet, ott az iskolakapu szorul be, elromlik a zár, nem lehet bemenni!).

A vonalzók elgörbülnek, a körzőknek és rajzszegeknek nincs hegyük, tompák, nem lehet őket a papírba beszúrni, a fejes vonalzónak migrénje lesz, a csengő nem szólal meg, a tanárok eltévednek és elkésnek.

Gyönyörű. Az egészhez már csak a megfelelő varázsszavakat kell kidolgozni . . .

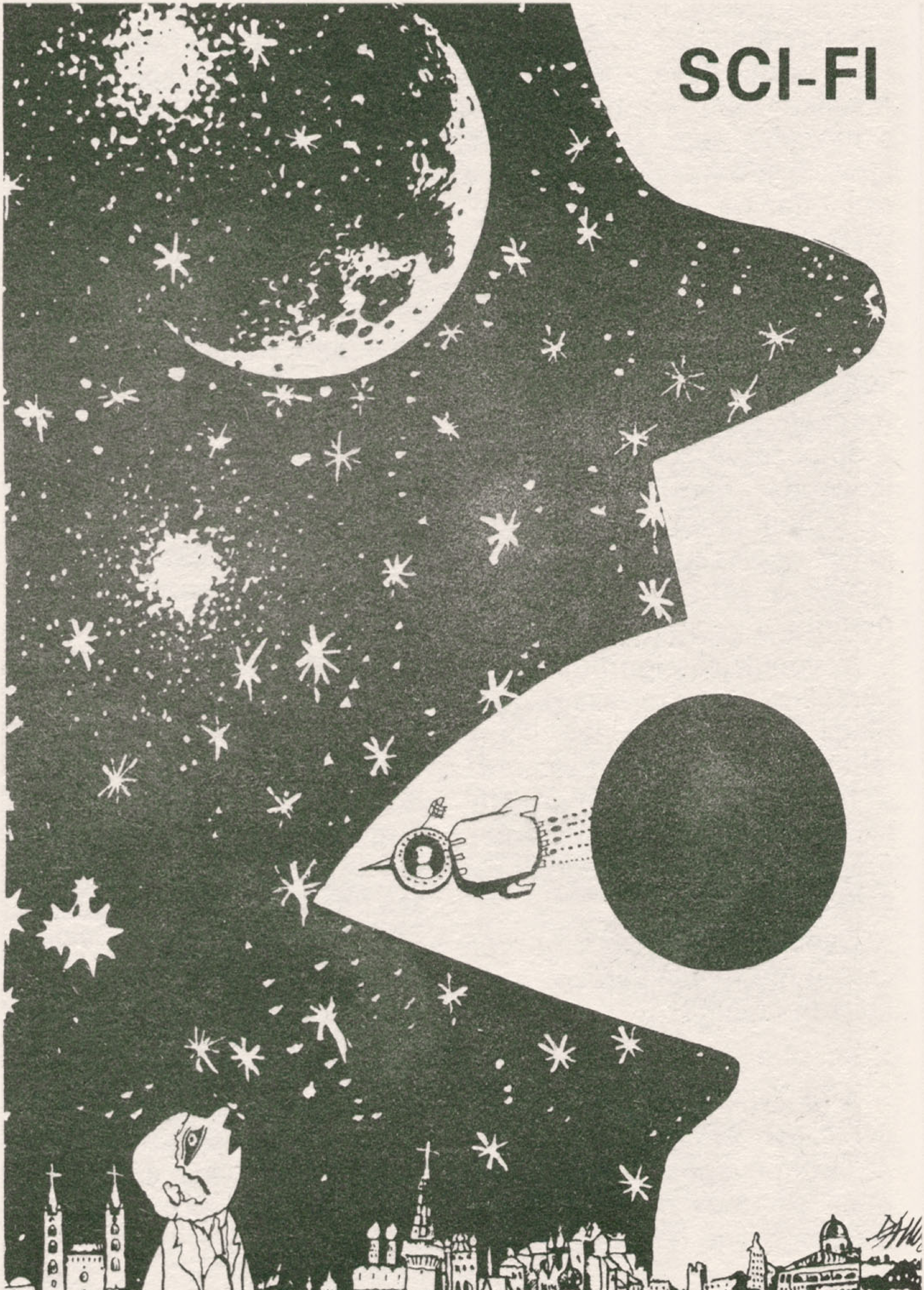
*

A tanárok többsége — mint az olvasó emberek általában — szemüveges. Kinek-kinek más és más lencsére van szüksége a jó látáshoz. Az én kis gépem lényege, hogy a terem végéből is át tudom alakítani a domború vagy homorú lencsék íveit, változtatni tudom a fókuszukat. Ebből adódóan, ha a könyvemet elő akarom venni, előbb a gépemmel dedioptrizálom a tanár szemüvegét, ettől szinte alig lát, és meg kinézem a leckét, leírom, amit kell, és visszadioptrizálom a szemüveget az eredetire. Nem okozok kárt, nem lehet lebukni, a találmány jó, a gép védett. Leírását nem adom ki, de szexkazettáért kölcsönzöm.

*

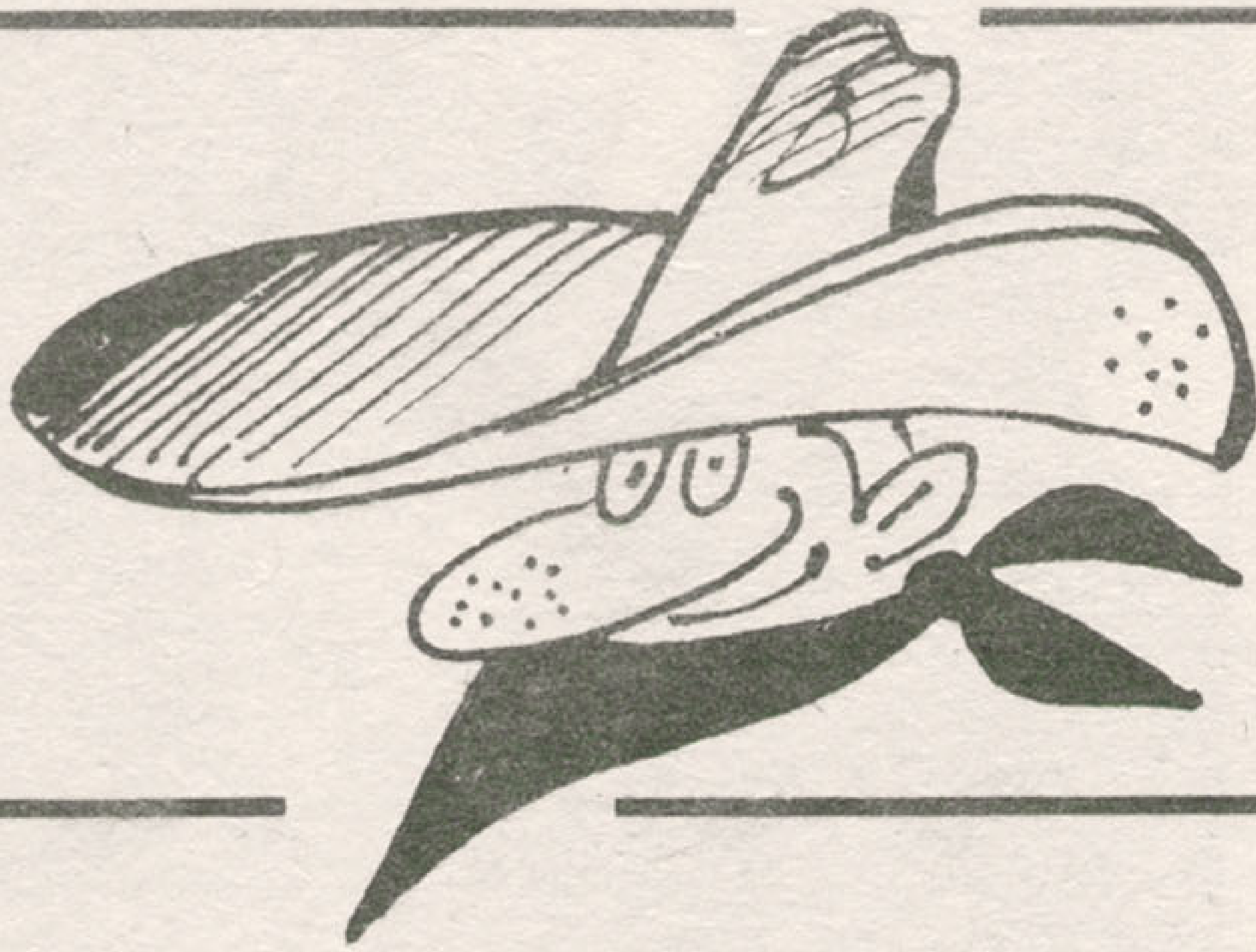
A fejfedőnek mindig akad egy kihasználatlan része, amit a fej nem tölt ki. Ide építsünk be egy cekászdarabot és egy ventilátort. A ki- és bekapcsolást egy jelfogó relé végzi, nehogy valamilyen vezeték lógjon az ember nyakán! E részletes műszaki leírás után következzék a használati utasítás: meleg időben is hordhatunk sapkát, csak a ventilátort járassuk a megfelelően megválasztott sebességgel. Hűvös időben választhatunk: csak fűtünk, vagy meleg levegőt is befuvatunk, vagy egyszerűen ki sem dugjuk az orrunkat a jó meleg szobából . . .

SCI-FI

DALLOS

NEVETSÉGES

Két vadász barangol az őserdőben. Oroszlánokat keresnek. Az egyik fogadást ajánl:

— Bemegyek a sűrűbe, és egy óra múlva elejtek egyet.

— Rendben van! — feleli a másik. — Mennyibe fogadtunk?

— Száz dollárba.

A rettenthetetlen vadász eltűnik a sűrűben. Egy óra múlva megjelenik a fák között egy oroszlán, és így szól:

— Ne kapkodjon a puskája után, uram, csupán egy üzenetet hoztam. A barátja azt üzeni: tartozik magának száz dollárral.

*

A producert megkérdezik, mi a különbség a mai divatos, intellektuális cowboyfilmek és a hagyományos westernek között.

— A mai cowboynak — feleli a producer —, intelligensebbnek kell lennie, mint a lovának.

*

— Képzeljék el, mi történt velem. A hatodik emeleten lakom és tegnap, amikor kinéztem az ablakon, zsupsz! leestem.

— A hatodik emeletről? És még él?

— Igen, élek. Mert befelé estem.

*

— Na, gyerekek — adja fel a kérdést a tanító bácsi —, mondjátok meg: melyik állatot tartjátok a leghasznosabbnak?

Pistike jelentkezik:

— Az újévi malacot. Mert azt nemcsak megesszük, de előzőleg még szerencsét is hoz.

*

A tanító arról magyaráz, melyek a legszembetűnőbb különbségek a növényvilág és az állatvilág között.

— Például — mondja — a növények nem adnak jelt egymásnak, a növényeknek nincsen hangjuk.

Pistike felnyújtja a kezét:

— Na és a kakukkfű?...

*

— Az én férjem rendkívül szórakozott — meséli egy fiatal tanár felesége. — A napokban megkértem, hogy tegyen fel egy kanna teát. Erre felállt a karosszékből, kiment a konyhába, visszatért a teáskannával, a karosszékbe tette, ő pedig felült odakint a tűzhelyre.

— És mikor vette észre a tévedését?

— Hát csak akkor, amikor már fütyülni kezdett...

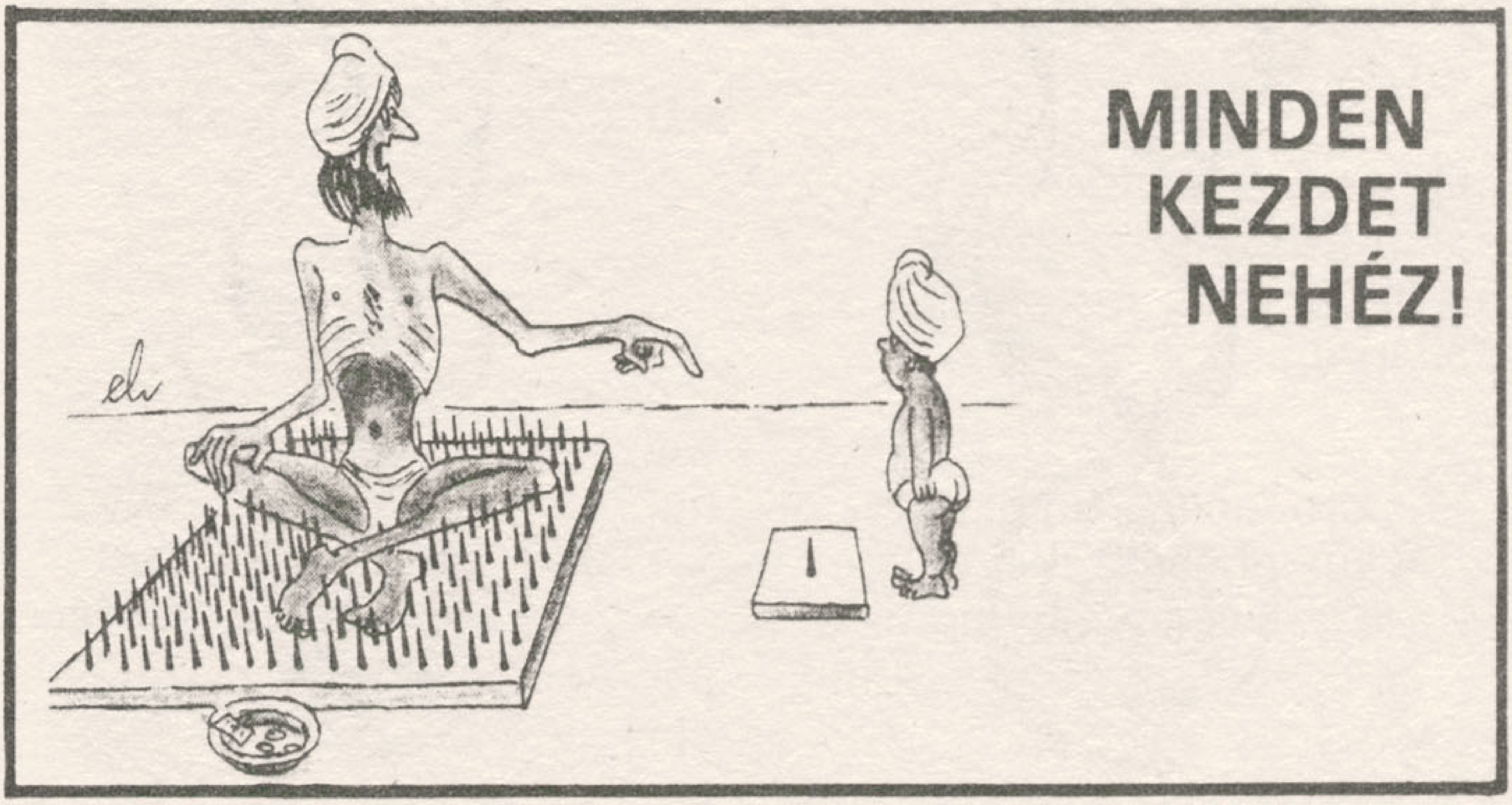
*

Nagy társaság ül a televízió előtt. A házigazda kutyája egy percre sem veszi le a tekintetét a képernyőről, és az érzelmesebb részeknél sírni kezd.

— Fantasztikus! — fordul a házigazdához az egyik vendég. — Sose hittem volna, hogy egy film ilyen nagy hatással lehet egy állatra.

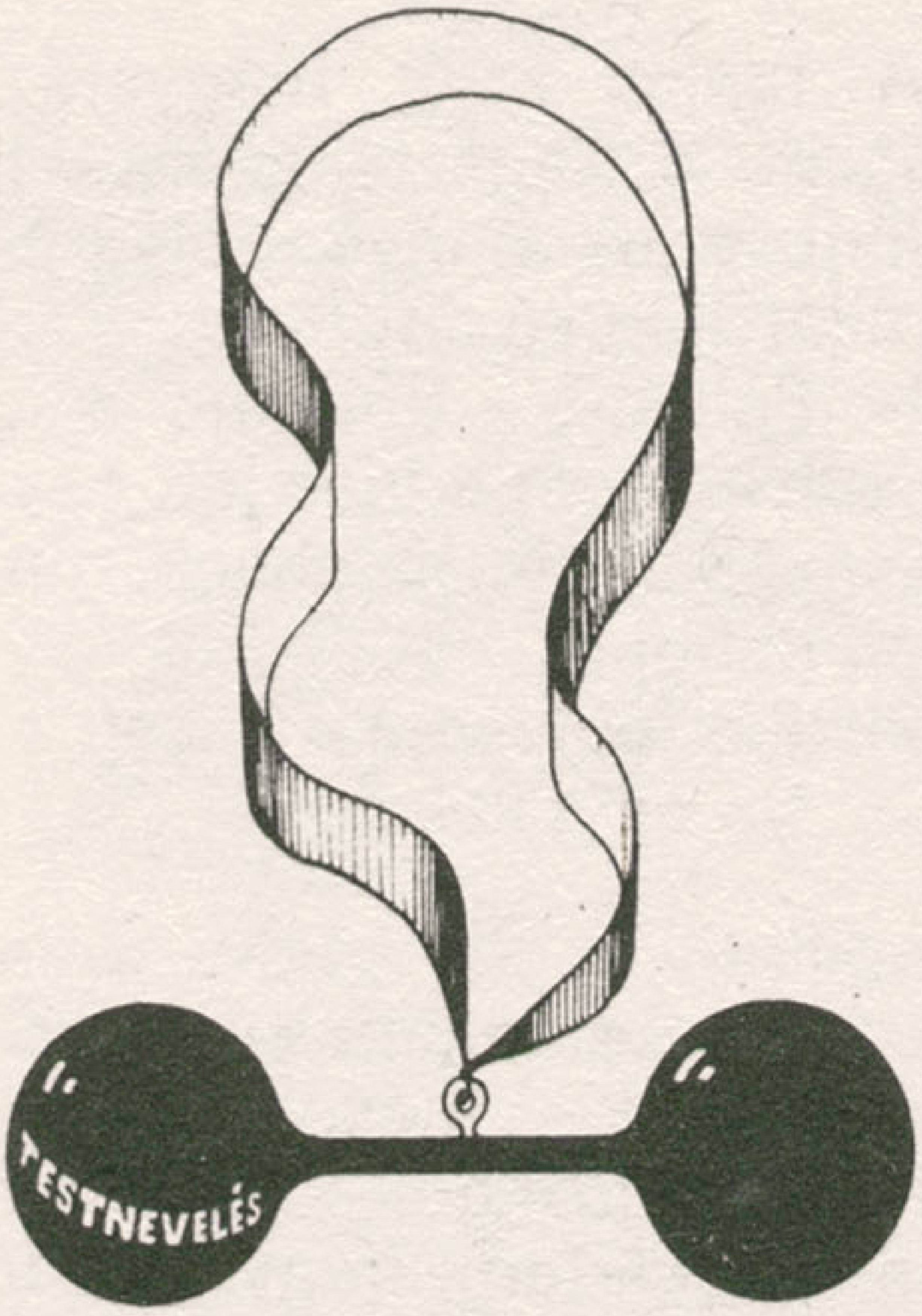
*

— Kovács kartárs, ön halálra dolgozza magát — mondja elismerő, dicsérő hangon a főnök. Aztán hozzáteszi: — Csak így tovább, csak így tovább!

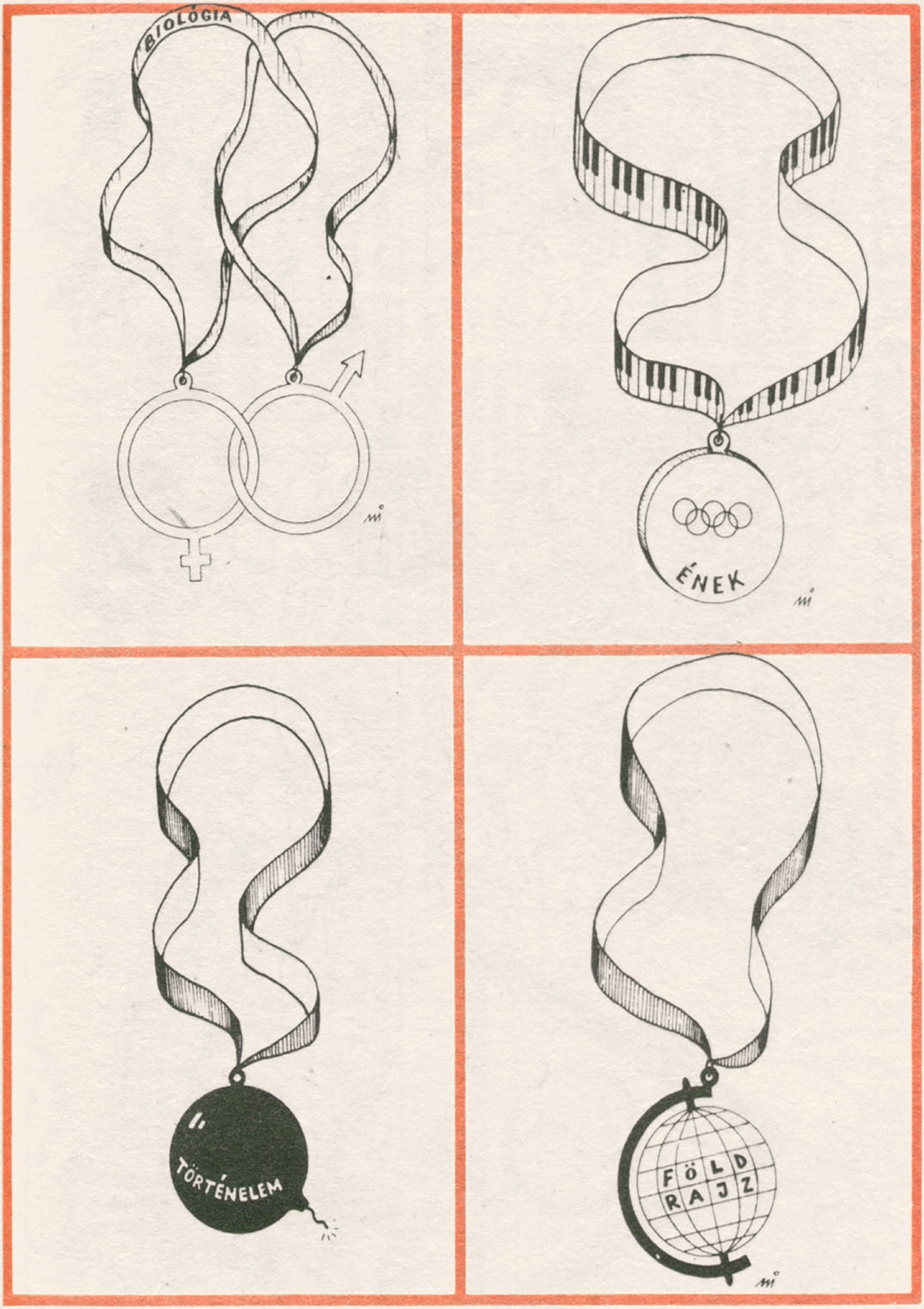
MEDÁLOK

MATEMATIKA

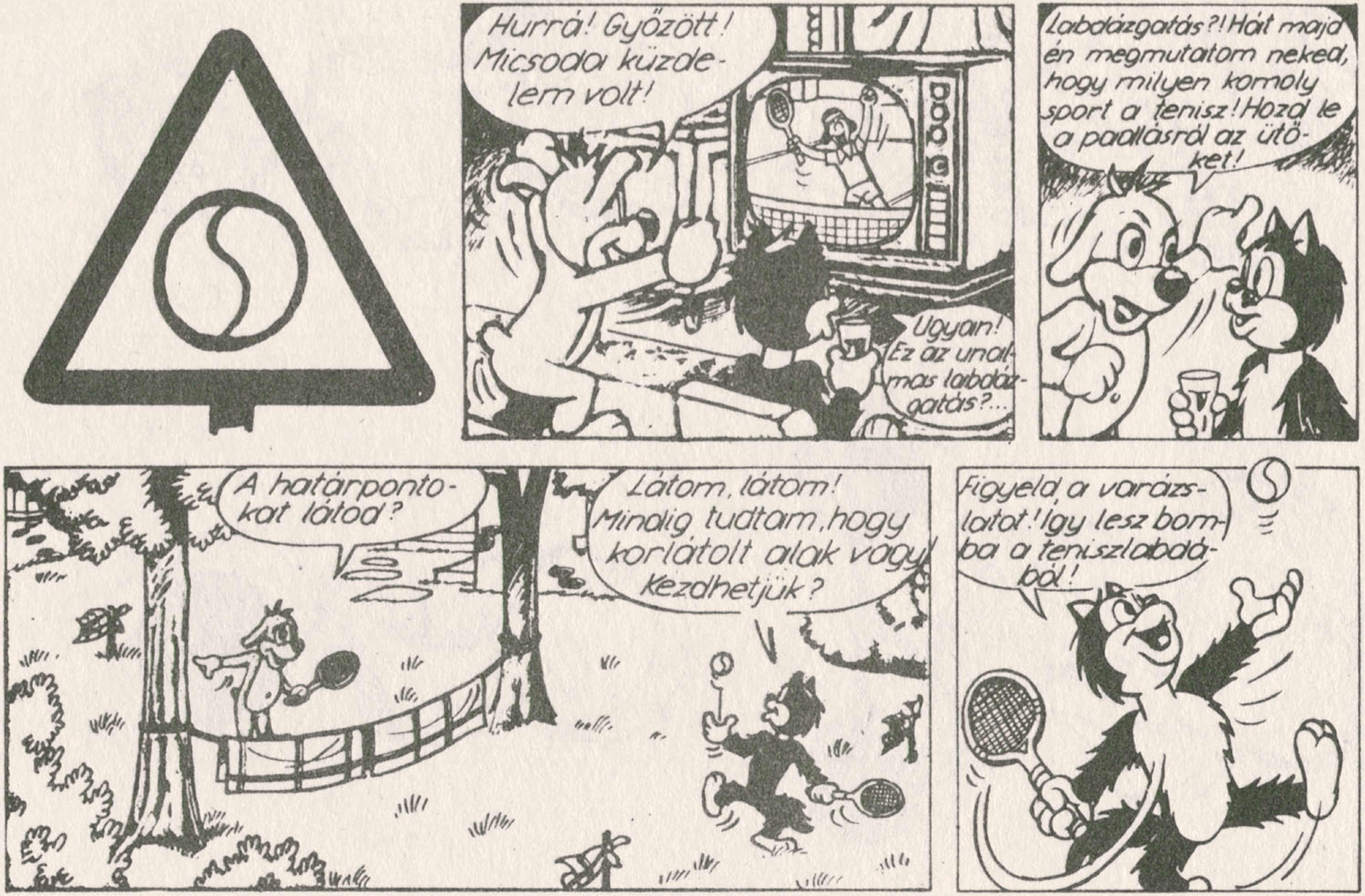

TESTNEVELÉS

ARANY
VEGYJEL – Au
VEGYÉRTÉK – I, III
SŰRŰSÉG – 19,3
KÉMIA

RAJZ

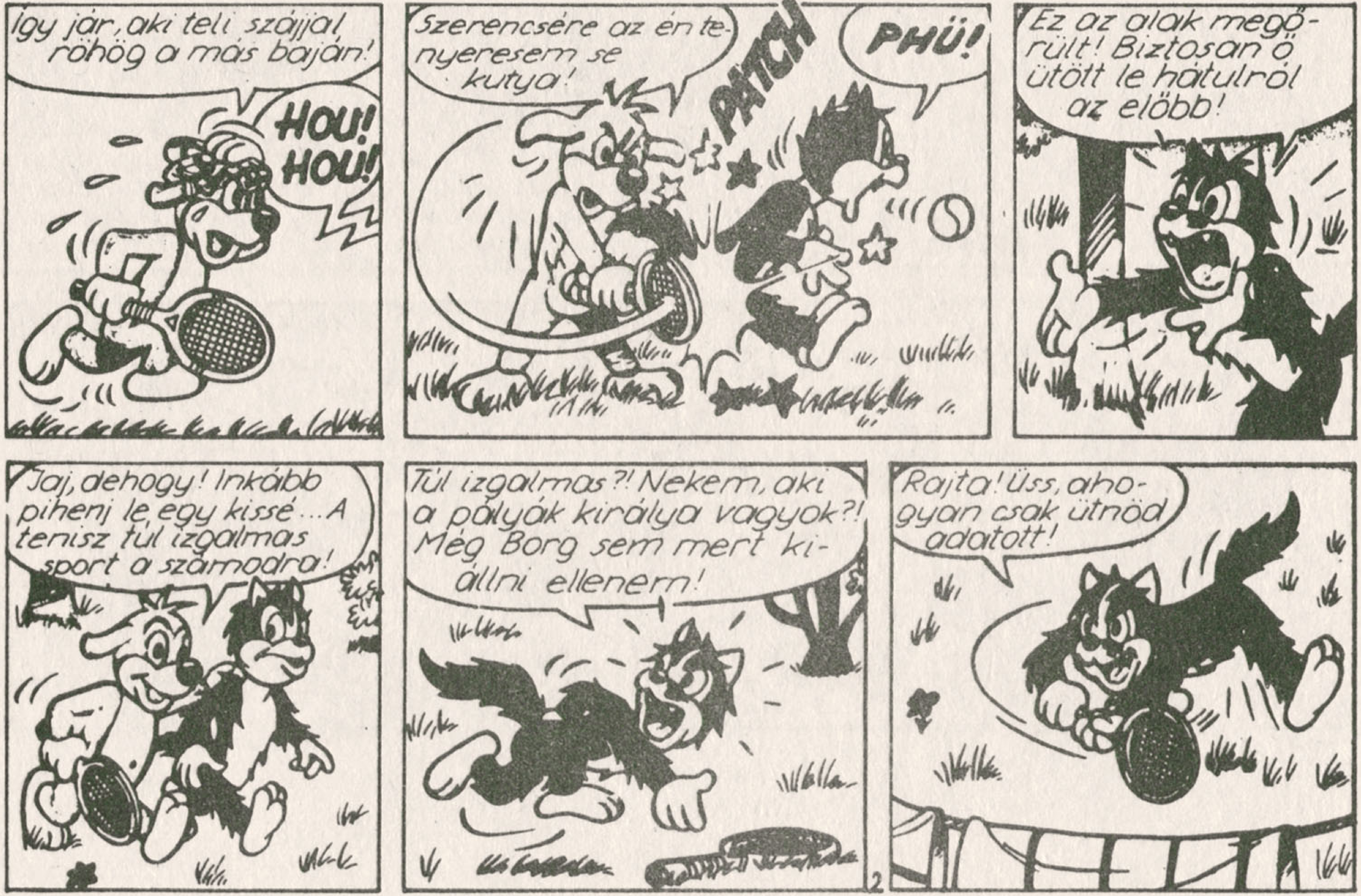

BIOLÓGIA
ÉNEK
TÖRTÉNELEM
FÖLD
RAJZ

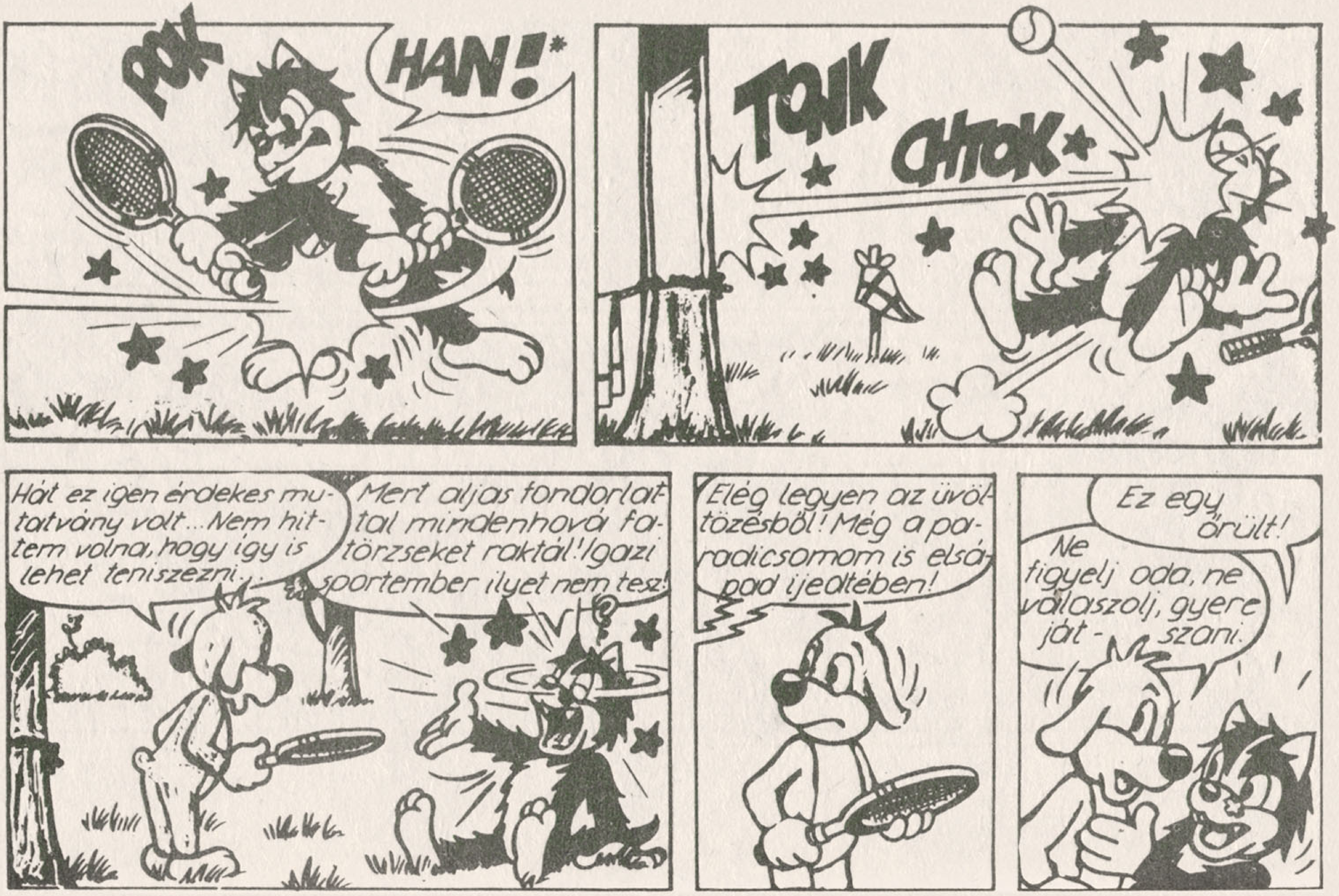
PIF — TENISZHÁBORÚ

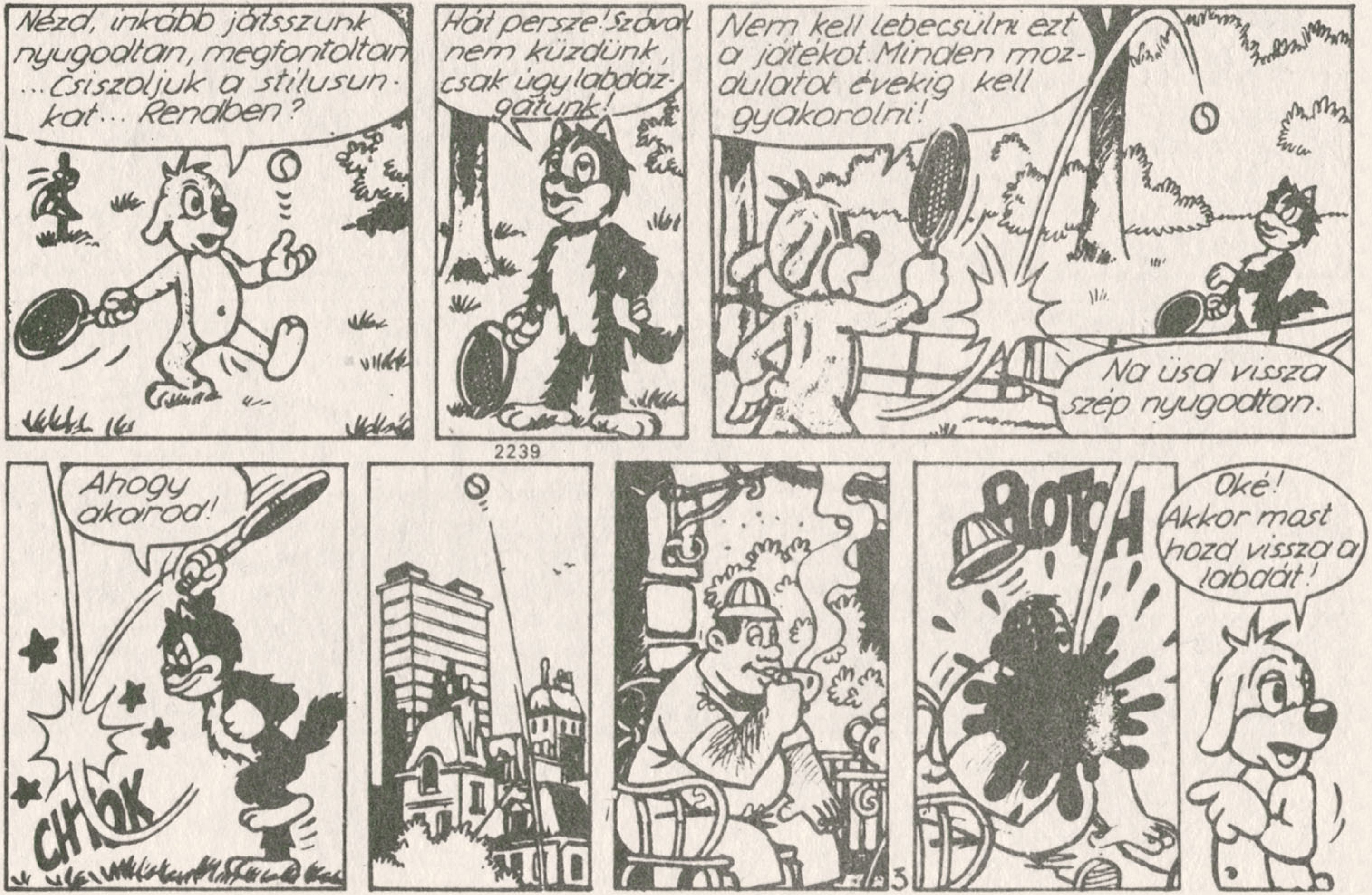

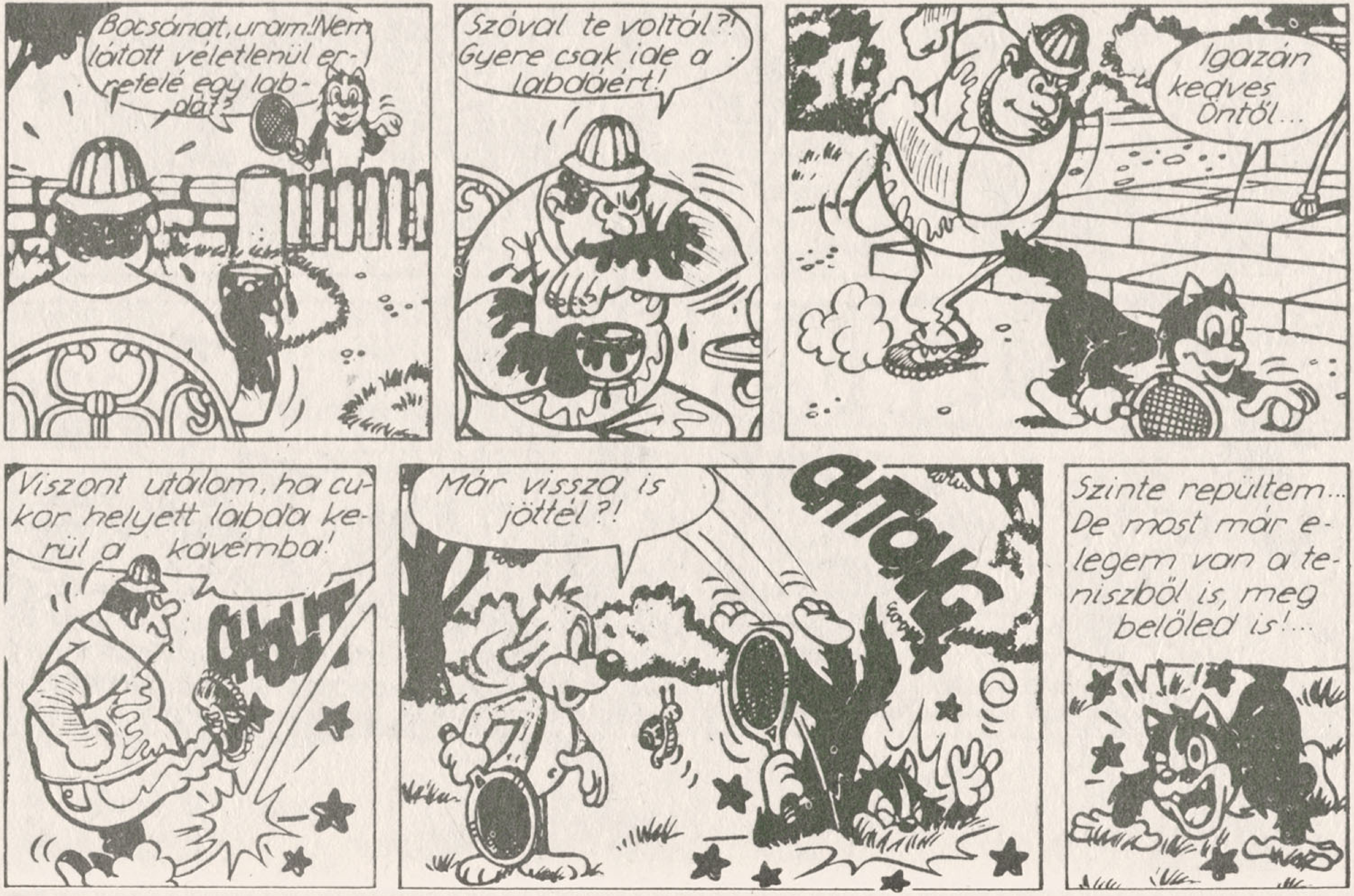

TONK
Tényleg... mintha egy bomba csapott volna kupán!
cui cui cui
Valaki hátulról leütött! Ki volt az?!
Légy erős. Senki más, mint te magad! Ezt a varázslatot még gyakorolnod kell...
Gondolod?
Akkor most kapaszkodj, öcsi!
SZWIZZZ
POK
Jaj!

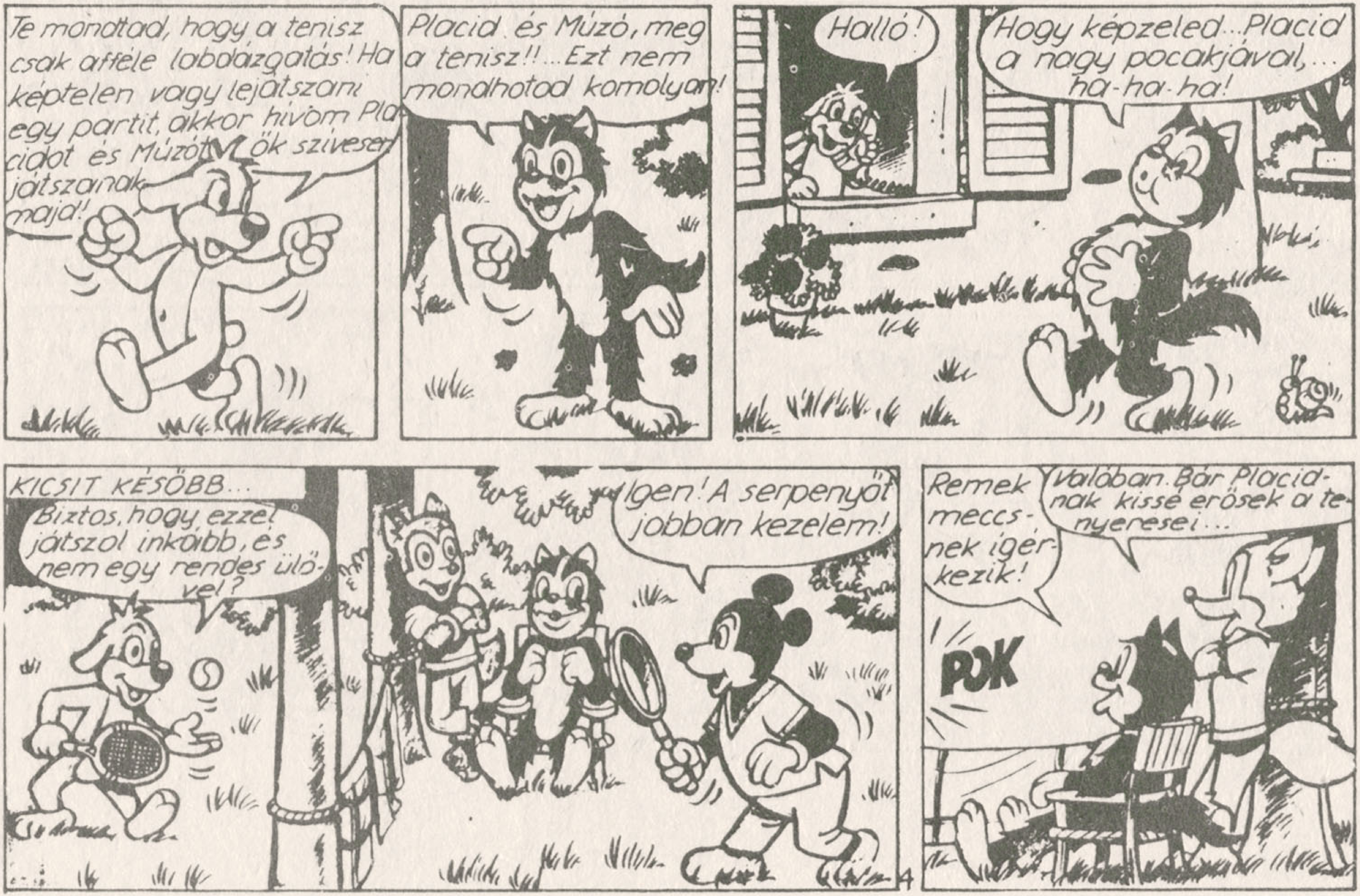

...és ehhez a tenyeres röpté-hez mit szólsz?
CHTOMP
ŔLOUATCH!
UFF!
HA !! HA HA!
Azt hiszem, ez is a tiétek!
GLUPP!
Glu... megf... fff...!

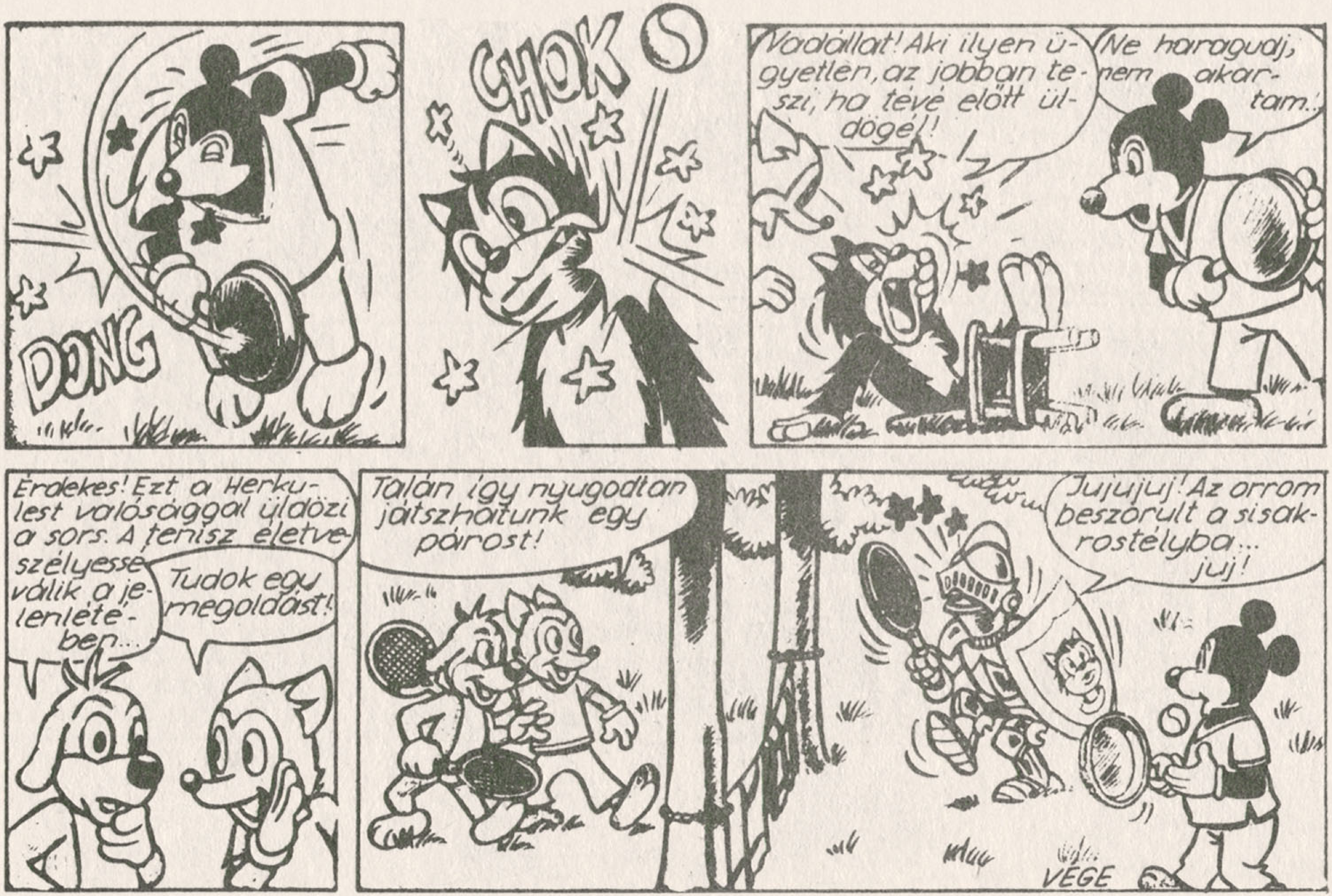

Így jár, aki teli szájjal röhög a más baján!
HOU! HOU!
Szerencsére az én tenyeresem se kutya!
PATCH
PHÜ!
Ez az alak megőrült! Biztosan ő ütött le hátulról az előbb!
Jaj, dehogy! Inkább pihenj le egy kissé... A tenisz túl izgalmas sport a számodra!
Túl izgalmas?! Nekem, aki a pályák királya vagyok?! Még Borg sem mert kiállni ellenem!
Rajta! Üss, ahogyan csak ütnöd adatott!

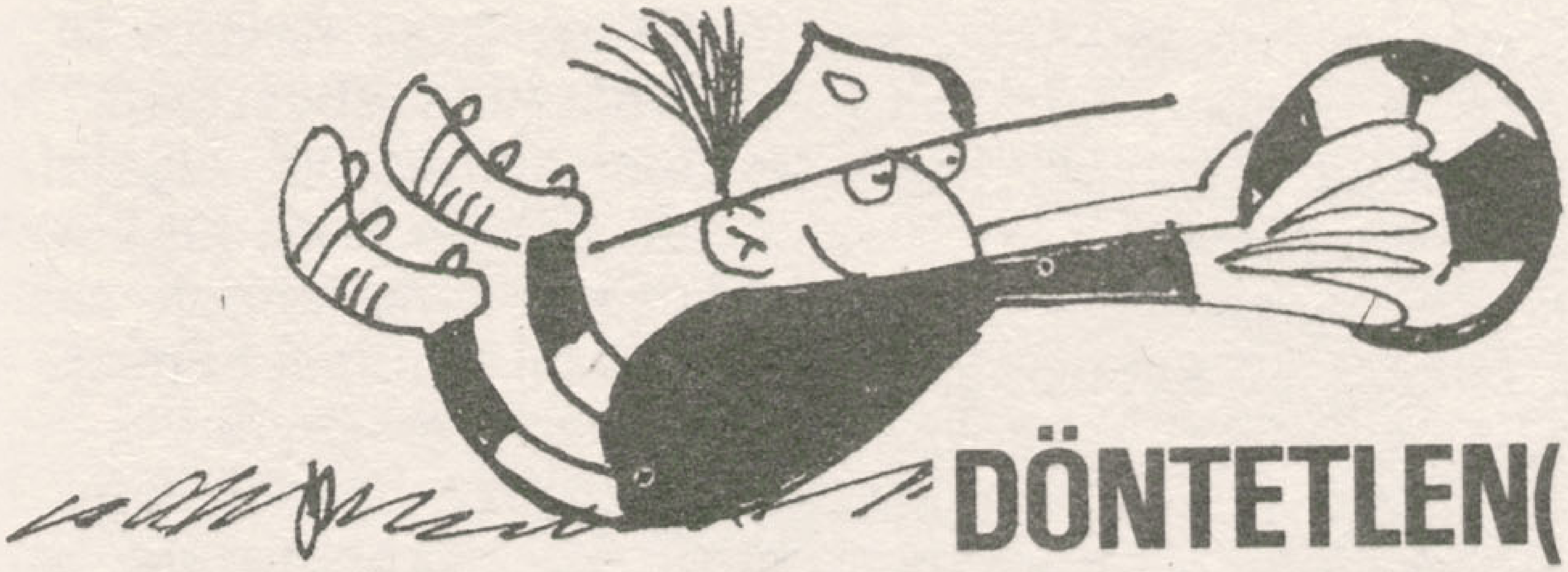

POK
HAN!*
TONK
CHTOK
Hát ez igen érdekes mutatvány volt... Nem hittem volna, hogy így is lehet teniszezni...
Mert aljas fondorlattal mindenhová fatörzseket raktál! Igazi sportember ilyet nem tesz!
Elég legyen az üvöltözésből! Még a paradicsomom is elsápad ijedtében!
Ez egy őrült!
Ne figyelj oda, ne válaszolj, gyere játszani.

Nézd, inkább játsszunk nyugodtan, megfontoltan ...Csiszoljuk a stílusunkat... Rendben?
Hát persze! Szóval nem küzdünk, csak úgy labdázgatunk!
Nem kell lebecsülni ezt a játékot. Minden mozdulatot évekig kell gyakorolni!
Na üsd vissza szép nyugodtan.
Ahogy akarod!
CHOK
BLOTCH
Oké! Akkor most hozd vissza a labdát!

Bocsánat, uram! Nem látott véletlenül errefelé egy labdát?
Szóval te voltál?! Gyere csak ide a labdáért!
Igazán kedves Öntől...
Viszont utálom, ha cukor helyett labda kerül a kávémba!
CHLUT
Már vissza is jöttél?!
CHTONG
Szinte repültem... De most már elegem van a teniszből is, meg belőled is!...

Te mondtad, hogy a tenisz csak afféle labdázgatás! Ha képtelen vagy lejátszani egy partit, akkor hívom Placidot és Múzót. Ők szívesen játszanak majd!
Placid és Múzó, meg a tenisz!! ...Ezt nem mondhatod komolyan!
Halló!
Hogy képzeled... Placid a nagy pocakjával,... ha-ha-ha!
KICSIT KÉSŐBB...
Biztos, hogy ezzel játszol inkább, és nem egy rendes ütővel?
Igen! A serpenyőt jobban kezelem!
Remek meccsnek ígérkezik!
Valóban. Bár Placidnak kissé erősek a tenyerései...
POK

DONG
CHOK
Vadállat! Aki ilyen ügyetlen, az jobban teszi, ha tevé előtt üldögél!
Ne haragudj, nem akartam!
Érdekes! Ezt a Herkulest valósággal üldözi a sors. A tenisz életveszélyessé válik a jelenlétében...
Tudok egy megoldást!
Talán így nyugodtan játszhatunk egy párost!
Jujujuj! Az orrom beszorult a sisakrostélyba... juj!
VÉGE

DÖNTETLEN(?)

Kedves nézőink, itt vagyunk az Ifjúsági Stadionban. Hallatlanul izgalmas bajnoki mérkőzésről adhatunk tudósítást. Itt küzd előttünk a pályán az Úttörő SE és a Cserkész FC. Mindkét csapat legjobb erőit vonultatta a pályára.

Ilyen még nem volt.

Sportszerű küzdelem, vadonatúj mezek, pattogó labda, gyönyörű idő. Gól!

Ki rúgta?

Hát persze, hogy Kovács III., az Úttörő SE tehetséges középcsatára, a csapat üdvöskéje, ez a 170 centi magas, szőke izomkolosszus, a labda zsonglőre, aki arról is nevezetes, hogy két passz között fejben számítja ki a labda röppályáját — külön vizes labdára és külön szárazra, külön derűs időre és párás levegőre —, s e tudás birtokában ível kapura.

Gól.

Izgalmas a mérkőzés, bár az Úttörő SE fölénye Kovács III. jóvoltából meggyőzőnek látszik. Hogy szalad, hogy cselez, hogy lő ez a derék gyerek, aki pedig a tegnapi edzésen nem volt ott, mert a tanulmányi versenyen képviselte az úttörőcsapatot magyar irodalomból. Pedig nem is készült a versenyre, mert előtte való nap nyerte meg a Ki mit tud?-ot az úttörőcsapatnak.

Izgalmas mezőnyjáték folyik a pályán, röppen a labda, a közönség tűzben, mindenki izgul ezen a barátságos mérkőzésen. A védelem szilárdan áll a lábán, a Cserkész FC ügyes taktikával őrzi a kapuját a robbanékony csatár előtt.

Így ér véget az első félidő.

Szünetben üdítőket szolgálnak fel, és népi zenekar szórakoztatja a közönséget.

Kisvártatva megjelennek a csapatok a játékoskijáróban. Érdeklődéssel figyeljük, cseréltek-e a csapatok.

Cseréltek bizony.

A Cserkész FC kapusmezében 33-as számmal új játékos jelenik meg a pályán. Rugalmas léptekkel méri fel a kapu környékét, néhány robinzonáddal beméri a két kapufa közti távolságot.

Ki lehet ez a rugalmas újonc? 170 cm magas, szőke izomkolosszus, a labda zsonglőre, aki arról is nevezetes, hogy két kapura lövés között fejben számítja ki a labda röppályáját — külön vizes labdára és külön száraz... Igen, kedves nézőink, kedves hallgatóink. Ő az. Ő az, a derék fiatal sportember, aki élve a rendkívüli átigazolási lehetőséggel, csapatot váltott, és mostantól ő fogadja az Úttörő SE rohamát. Most tehát a Cserkész FC-n múlik minden, góllá érlelik-e fölényüket, képesek-e szépíteni, kiegyenlíteni?

Gól. 2:1. Újabb gól. 2:2.

A játékvezető hosszabbítást rendel el. A hosszabbítás nem jár eredménnyel. Kiegyenlített küzdelem folyik a pályán, a játékosok szemmel láthatóan fáradnak. Csak Kovács III., a fáradhatatlan Kovács III. őrzi robbanékonyságát, rugalmasságát. Szeme a labdát követi, miközben fennhangon skálázik, készül a holnapi Éneklő Ifjúság hangversenyre.

De közben figyeljünk az Úttörő SE tizenhatosára, egy langaléta cserkészfiú ügyes támadást vezet a jobb szélen, kicselezi a középpályásokat, csak egy hátvéd van vele szemben, lába rúgásra lendül...

Úgy is van, kedves nézőink. Igaza van a bírónak. Ez tizenegyes, nincs mese. Kár, hogy a sportszerű küzdelem végén elvesztette türelmét a védőjátékos, és biztos gólhelyzetben szabálytalanul választotta el a csatárt a labdától.

Tizenegyes, tizenegyes, kedves nézőink, így van, így igazságos.

Ki rúgja?

Már láthatjuk, Kovács III. fut előre az ellenfél térfelére. Az edző nem kockáztathat az izgalmas mérkőzés végén. Kovács III.-ra bízza az ítéletvégrehajtást.

Leteszi a 11-es pontra a labdát. Körülnéz. Számol. A labda röppályáját? Dehogy! A környezetvédelmi őrségtől

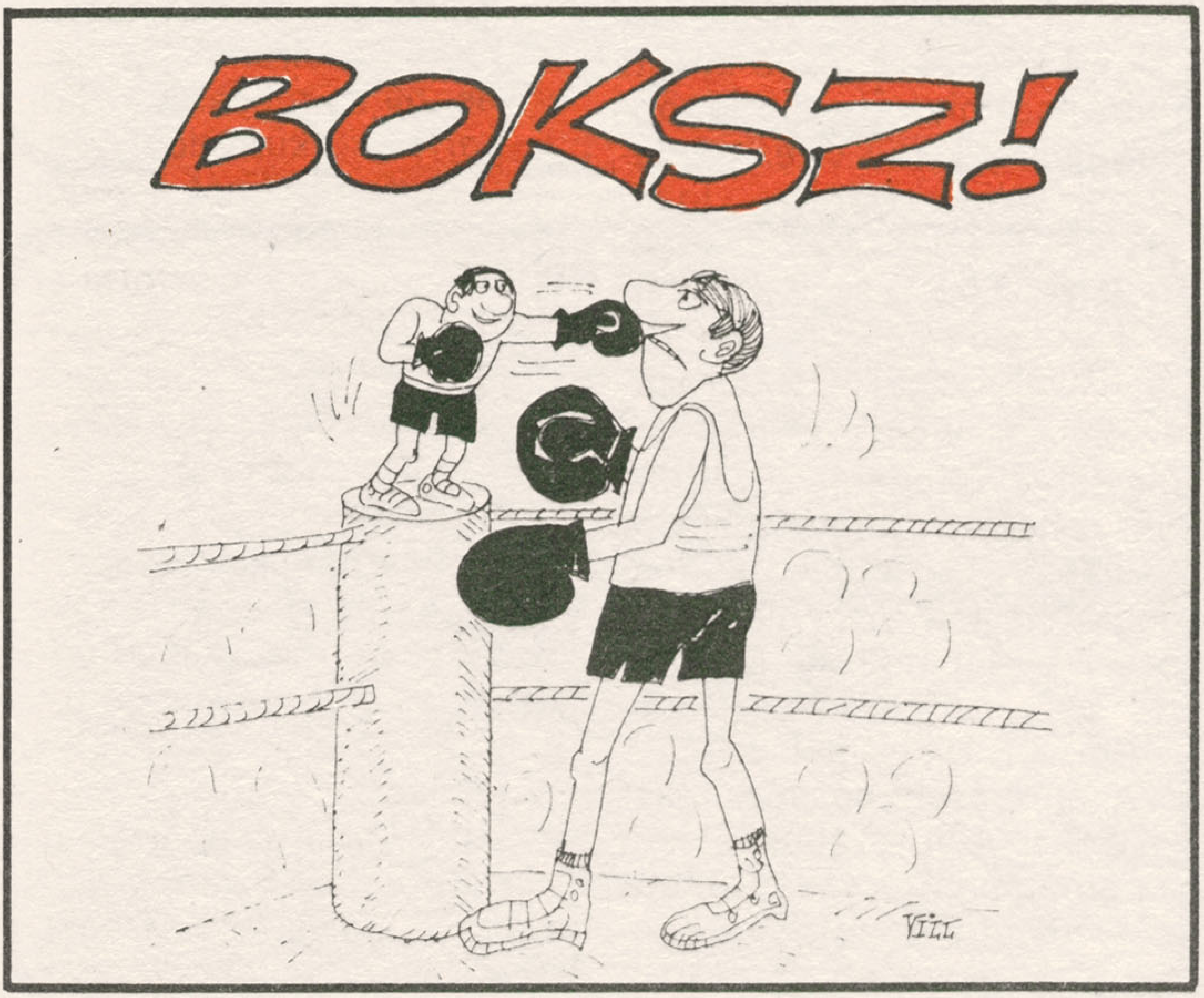
kapta a feladatot, hogy a seregélyeket számolja az égen. Ez a fontos társadalmi megbízatása nem fogja zavarni abban, hogy pontosan célozzon a jobb felső sarokba. A játékvezető jelt ad. A labda mint a kilőtt ágyúgolyó süvölt a kapu felé . . .

És ekkor az Úttörő SE edzője cserét jelent be. Új kapus áll be a veszélyeztetett pillanatban. Irtózatos sebességgel rohan a partvonalról, menet közben mezt cserél, még van ideje megigazgatni kesztyűjét, és óriási védéssel a kapu fölé öklözi a labdát.

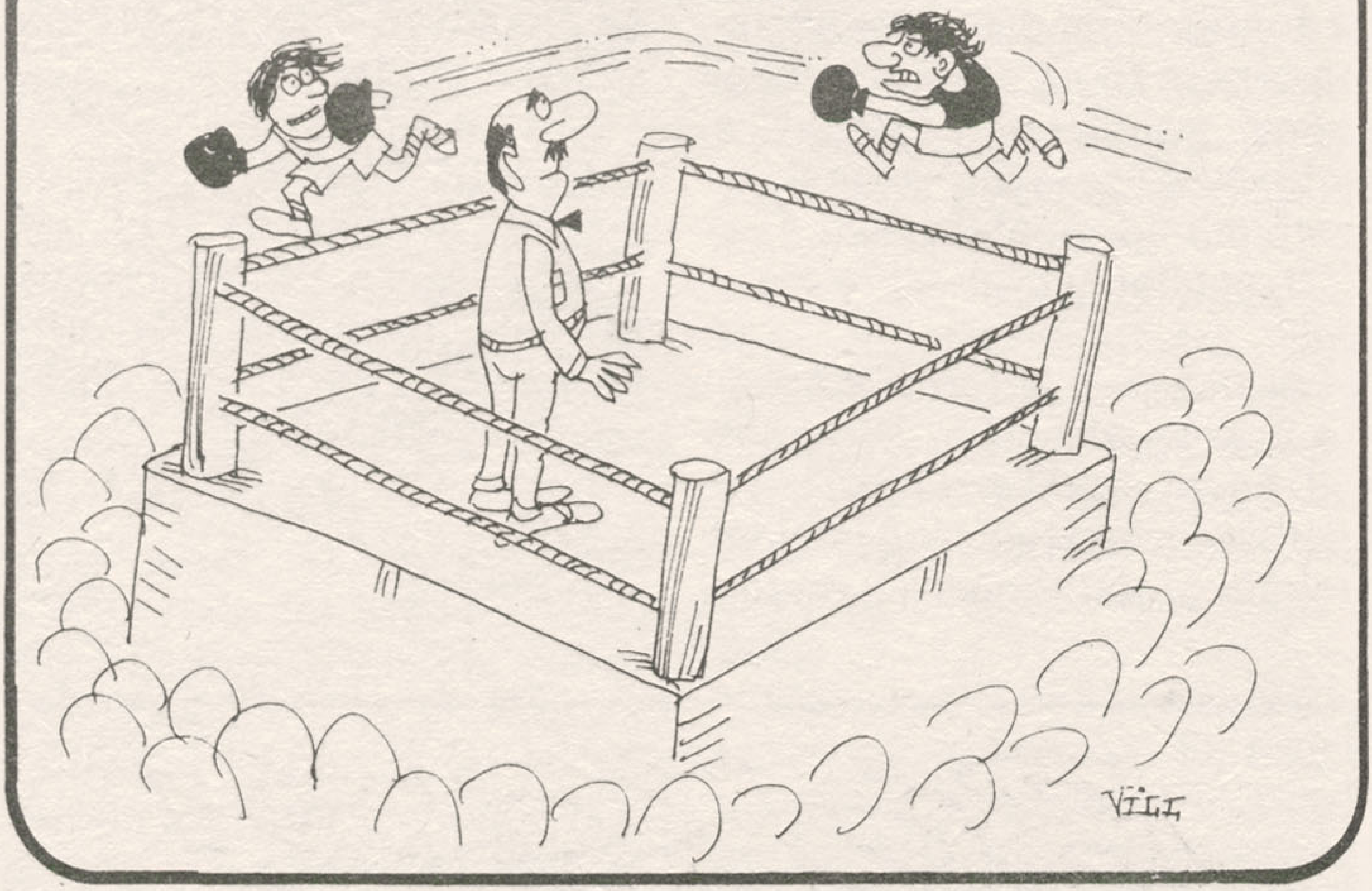
Ki ez a tehetséges újonc az Úttörő SE-ben? A frissen átigazolt reménység 170 cm magas, szőke izomkolosszus, a labda zsonglőre, aki arról nevezetes, hogy két tizenegyes között fejben.

Igen. Ő az. Kovács III. A sztár.

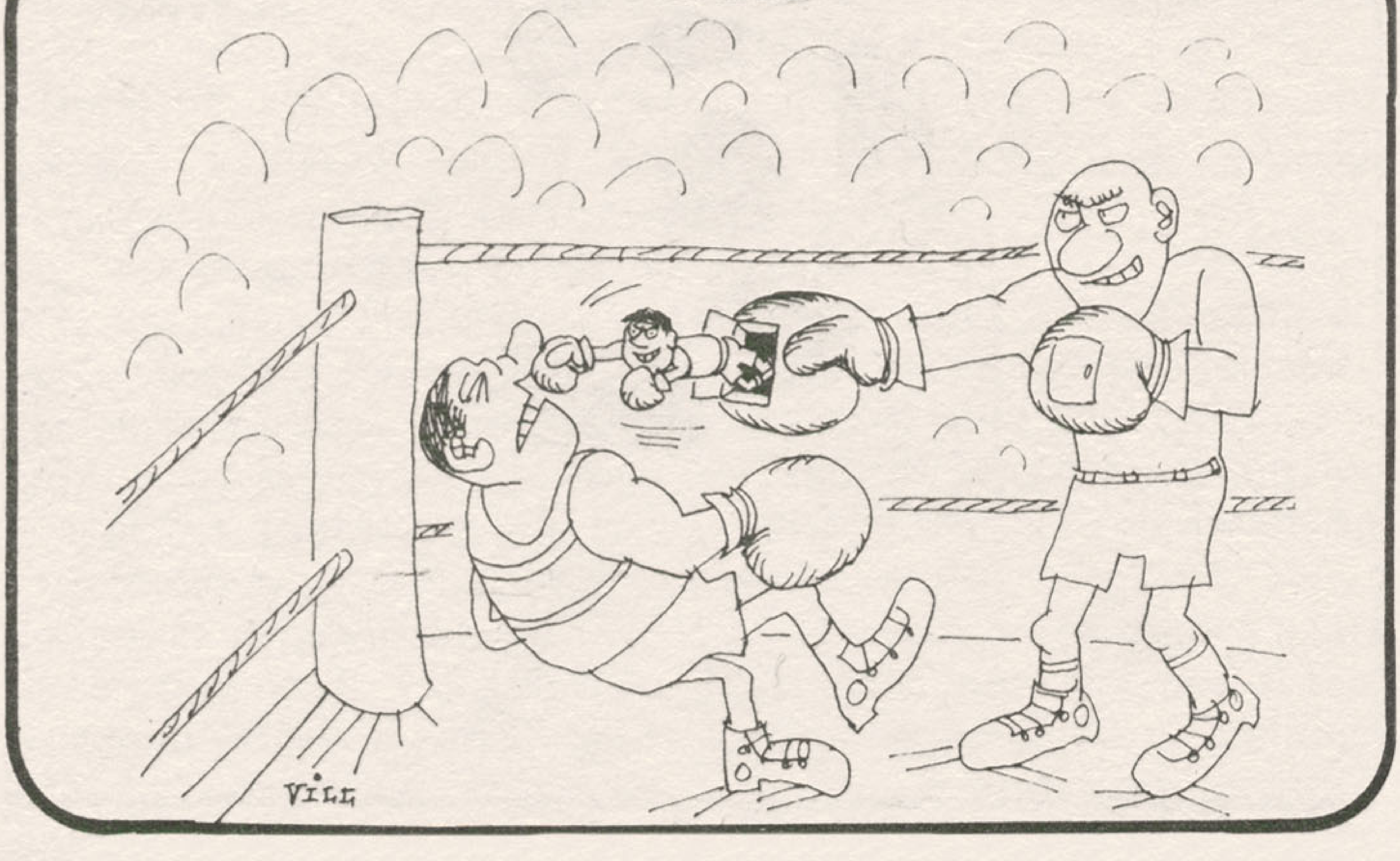
A gyerek . . .

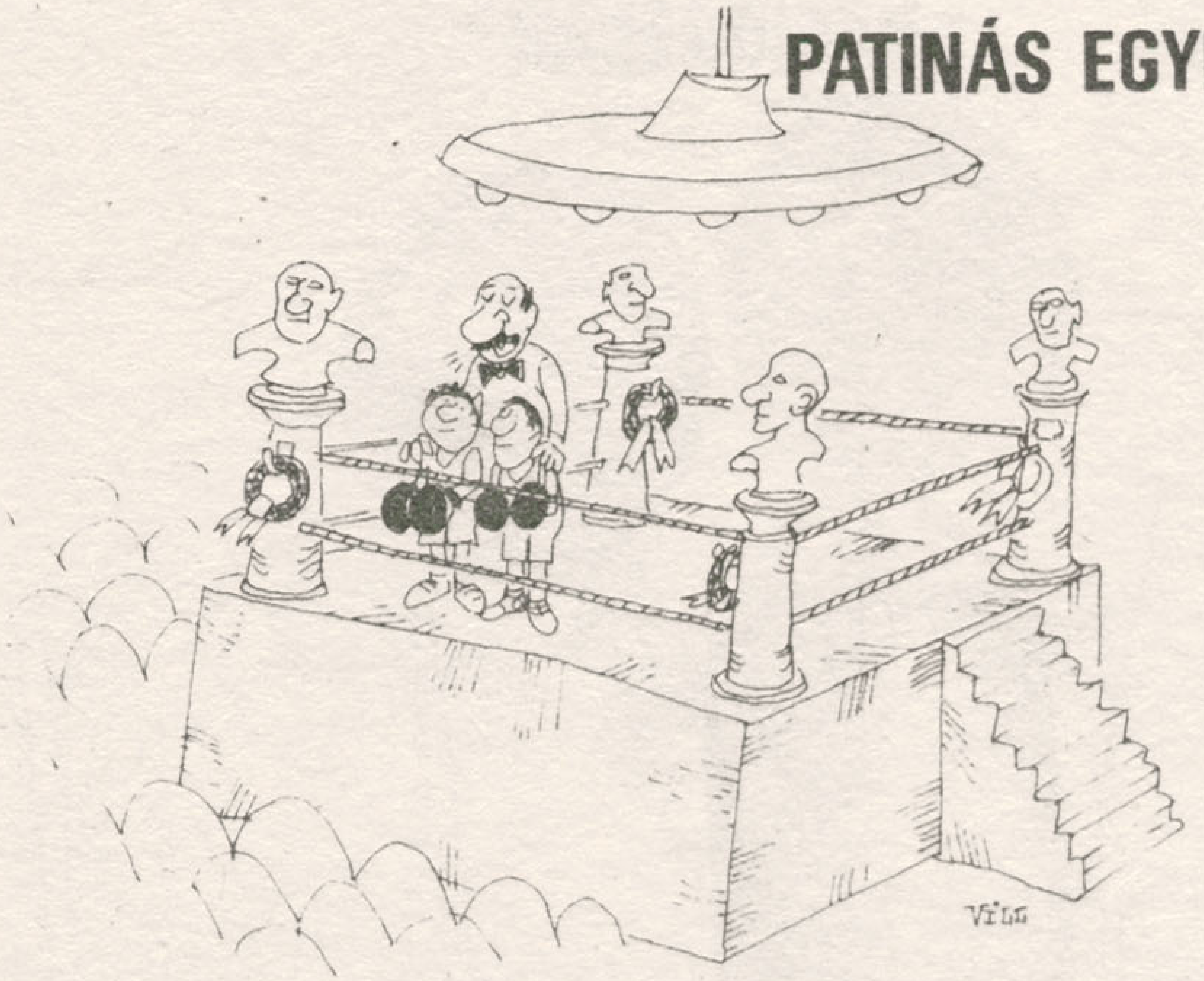
ÜLDÖZÉS

FURFANG

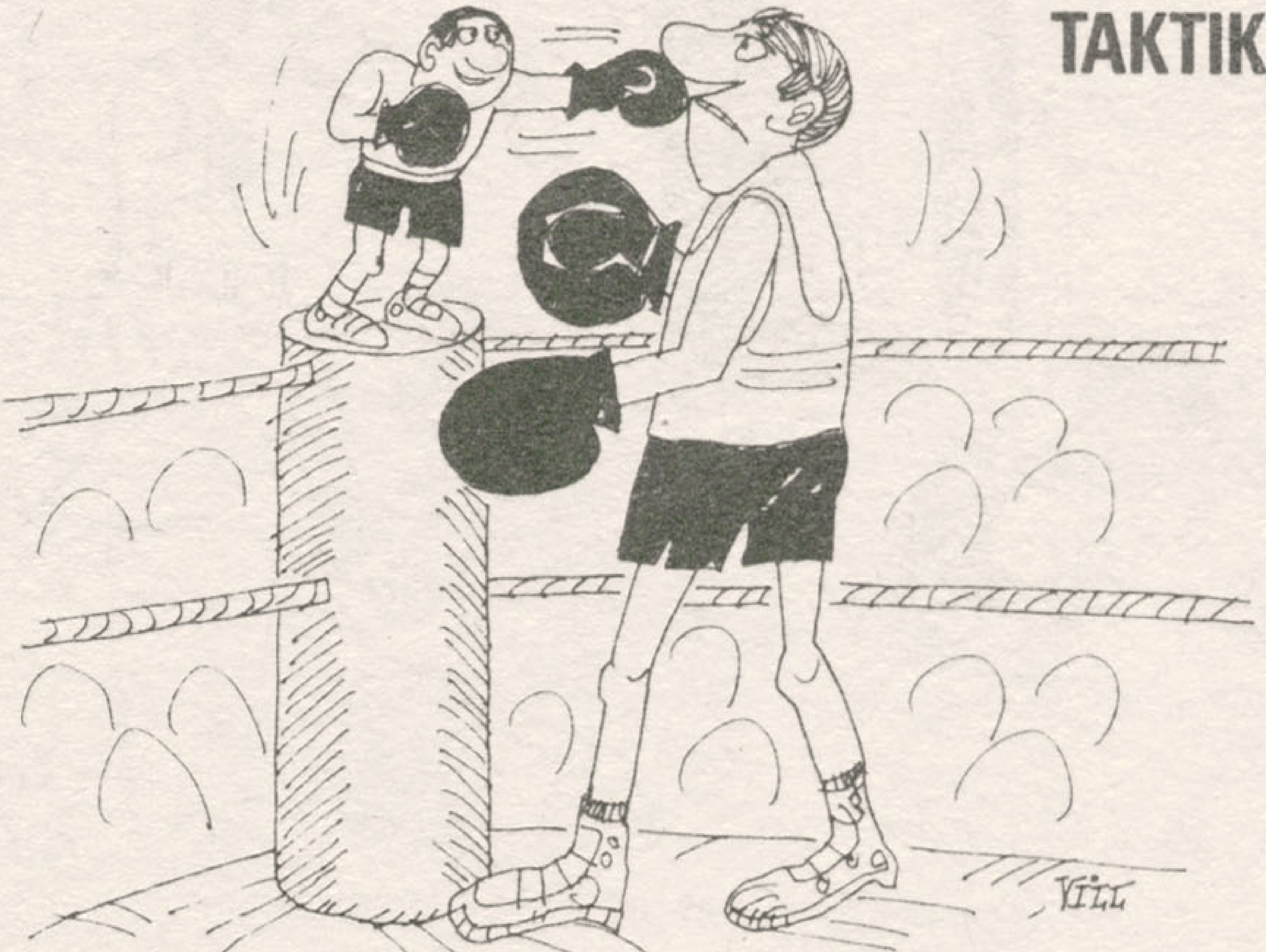

PATINÁS EGYESÜLET

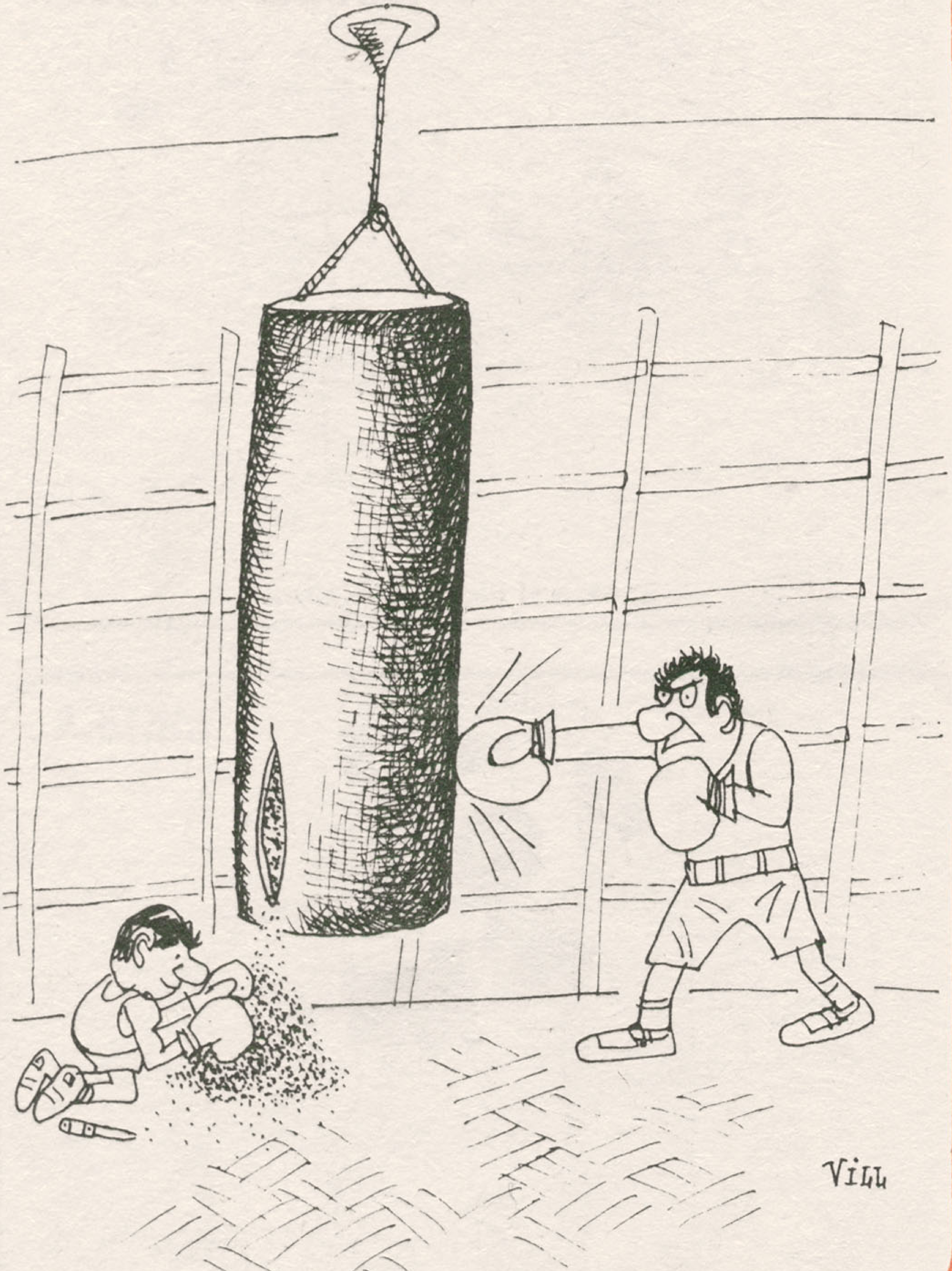

— **Ezek a ti dicső elődeitek!**

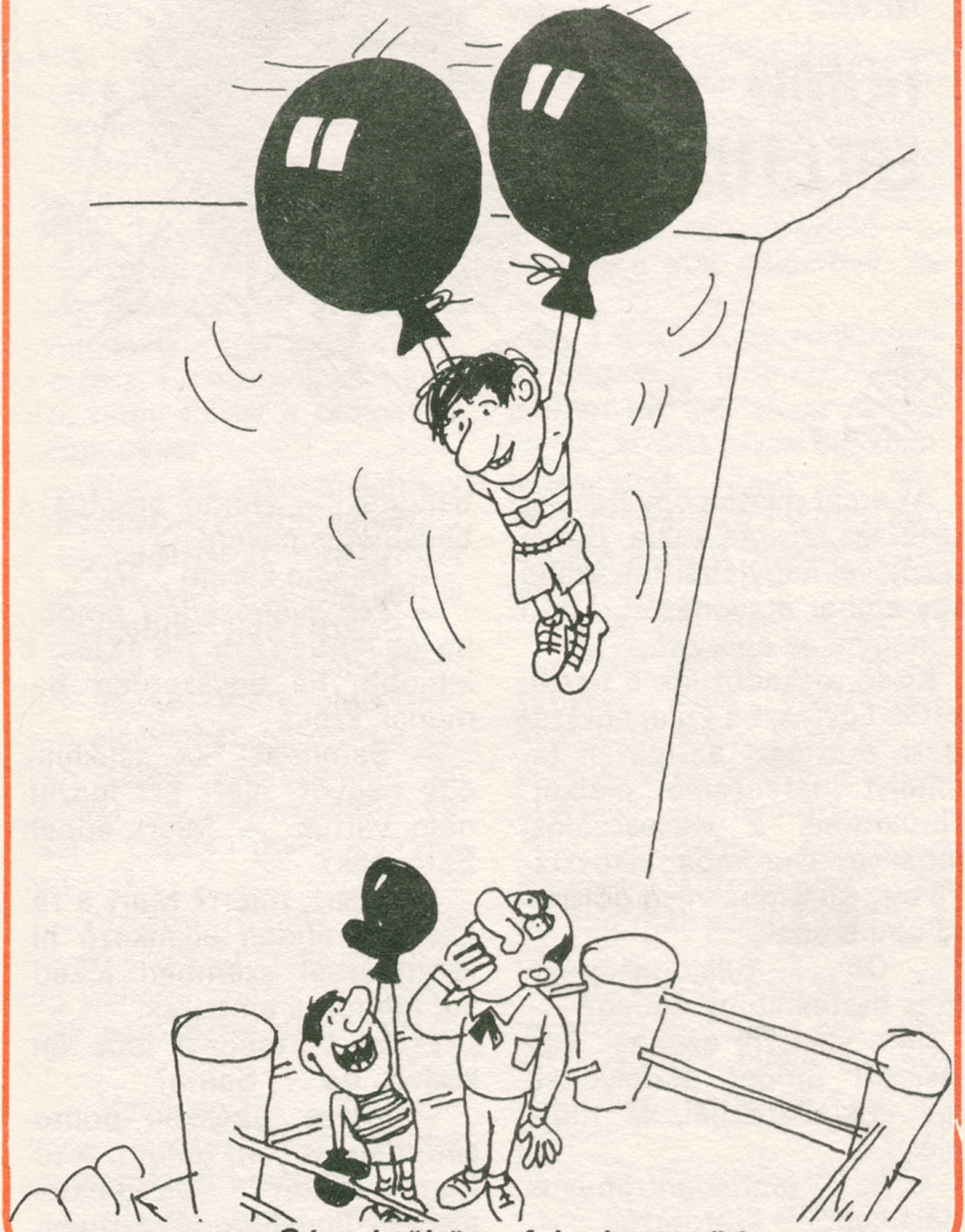
TAKTIKA

HOMOKZSÁK

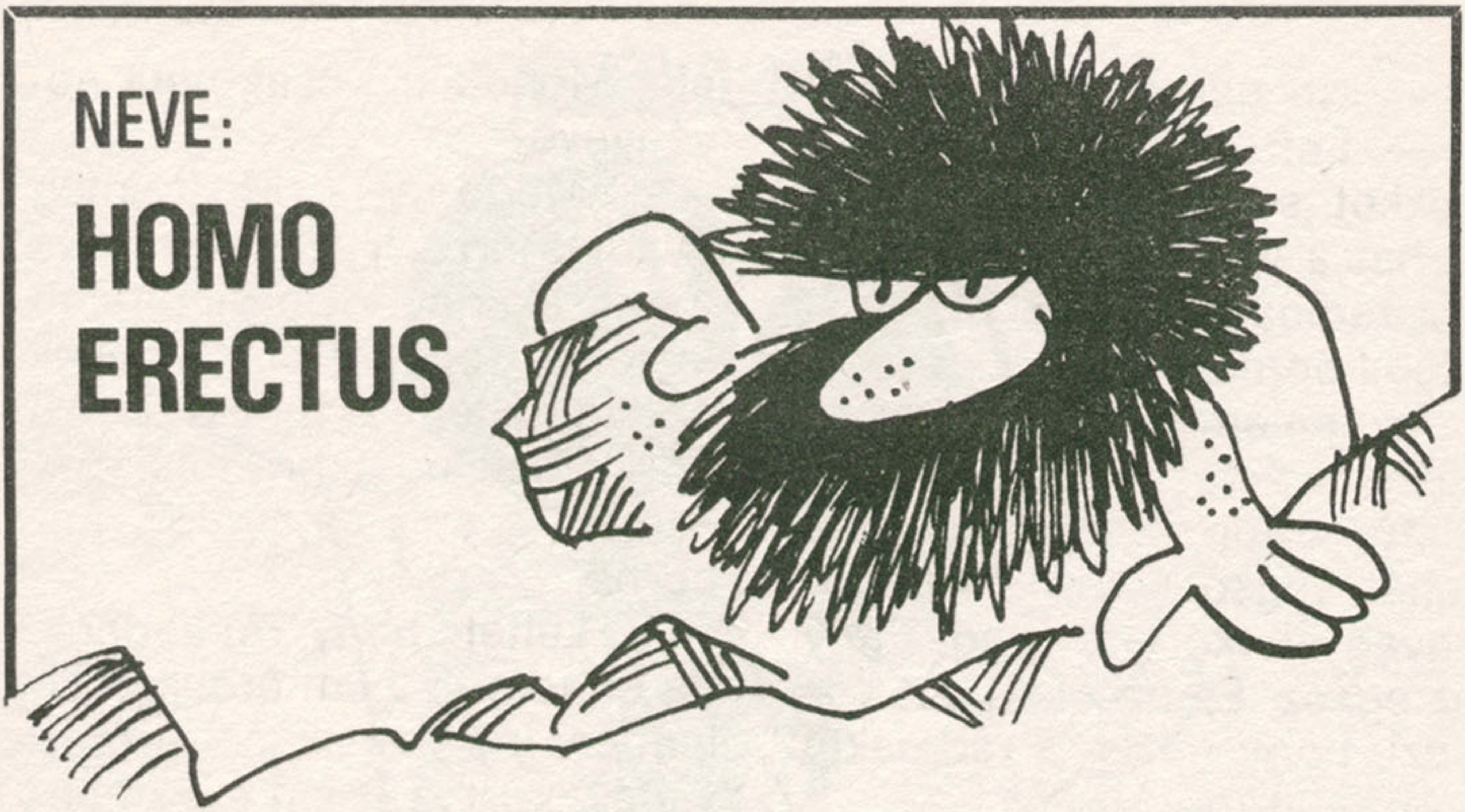
FÉLÉNK GYEREK

– Gázzal töltötte fel a kesztyűt!

NEVE:

HOMO ERECTUS

Az arcát mintha egy hanyag szobrász faragta volna. Durva vésőjével nagyjából felvázolta egy ember arcvonásait, aztán otthagyta az egészet.

Kissé roskadozunk a tisztelettől. Egyrészt a szilaj ábrázat teszi, másrészt az igazán tekintélyt parancsoló életkor. Körülöttünk a vértesszőlősi kőbánya. Goromba lakosztálya egy goromba világ goromba emberének.

— Öö . . . tulajdonképpen kit is tisztelhetünk önben?

Nem válaszol azonnal. Egy kavicsot ütöget elmélyülten egy szikladarabbal, ki tudja miért?

— Az archeoantropusok családjából származom — mondja végül, cseppnyi rátartisággal. — Homo erectus a becsületes nevem.

— Mi van kérem . . .?!

— Felegyenesedett ember, ha így jobban érti. De az lesz a legjobb, ha egyszerűen Samunak szólít.

— Samunak! — csuklunk egy nagyot, mert ezt igazán nem vártuk. — Miért éppen Samunak?

— Miért, miért? Mert a régészek minden ellenkező híreszteléssel szemben jókedvű, humoros emberek.

— És . . . mennyi idős ön, kedves izé . . . Samu?

— Nézze, egészen pontosan magam sem tudom. A tórium-uránium vizsgálatok alapján úgy háromszázötvenezer éves lehetek.

— No persze. A tórium . . .

— Eh! . . . Látom, hogy egy kukkot sem ért az egészből. Tehát a vizsgált anyagban levő radioaktív izotópok és a stabil bomlástermékek aránya színképelemzéssel meghatározható. Ez az arány viszont az illető izotóp felezési idejétől, tehát végső soron a vizsgált anyag életkorától függ. Ennyi az egész. És ha most azt kérdezi, hogy mi az a radioaktív izotóp, akkor . . .

— Nem kérdezem, dehogy kérdezem . . . inkább azt árulja el, kedves Samu, hogy miért ütlegeli olyan kitartóan azt a szerencsétlen kavicsot?

— Hja, barátom . . . modern időket élünk. Ma már nem elégedhetünk meg a készen talált eszközökkel. Én például szerszámkészítő vagyok. Látott már szerszámot . . .?

— Valami rémlik. De hát milyen szerszám lesz ebből az alig néhány centis kavicsból? Csak nem ezzel akar vadászni? . . .

— Vadászni?! . . . Barátom, maga összetéveszt engem egy kardfogú tigrissel.

— Ugyan, hogy mondhat ilyet, kedves Sámuel! Viszont valamivel csak kell táplálkoznia. Mondja . . . csak nem növényevő?

— Megőrülök! Most meg gyapjas orrszarvúnak néz. Ha tudni akarja, a legfinomabb húsokat fogyasztom anélkül, hogy egy lépést tennék értük.

— Csak nem errefelé röpködnek a sült galambok, he-he-he.

— Lehet, hogy röpködnek, de engem ez nem érdekel. Ellenben ide járnak az apróbb vadak, köztük olyan ételkülönlegességek, mint a Mus synanthropus, a Polmys episcopalis vagy a Microtus arvalideus.

— Mi van már megint . . .?!

— Hja persze. Ön még bizonyára nem evett ilyen ínyencségeket. Pompás őspockokról és ősegerekről van szó. Akar egy falatot?

— Köszönöm, éppen két étkezés között vagyok . . . izé, mi van már azzal a szerszámmal?

— A vak is látja, hogy még legalább egy hétig kell püfölni, amíg megfelelő éle lesz. Nem adok ki bóvlit a kezemből.

— És ha készen lesz végre?

— Akkor sem adom ki a kezemből. Nem azért melóztam vele. Van fogalma, milyen fi-

nom műszerek ezek? A legapróbb húsdarabokat is le lehet kaparni a legapróbb csontokról is. Ha egyszer ideje engedi, látogasson el Neandervölgyiékhez. Látni fogja, hogy néhány százezer évvel később sem éltek jobban nálam. Pedig ők már vadásztak...!

— Ön tehát messze megelőzi a korát, ha jól értem.

— Jól érti. Figyelje meg például a koponyámat. A varratok rendkívül egyszerűek, a csontfal vastag, és a nyakcsigolyán erős tarkótaraj látható. Mond ez önnek valamit?

— Öö... hát hogyne. Csak tudja kedves Sámuel, éppen mumpszom volt, amikor a koponyákat vettük...

— Értem. Egyszóval gőze sincs a dologról. Nos, arról van szó, hogy a koponyám egyike a kor színvonalán álló koponyáknak. Legalábbis, ami a külső jegyeket illeti.

— Hát ez borzasztóan érdekes. És erre olyan büszke...?

— Erre is, ha éppen tudni akarja. Nem sok ilyen koponya szaladgált az én korombban a Kárpát-medencében. De nem ez a lényeg. Hanem a mérete. Há-há! A méreteit figyelje...!

— Hm. Nem akartam erről beszélni, de ha már rákérdez... Ami azt illeti, önnek bizony ormótlanul nagy feje van. Kissé előre is lóg. Nem zavarja?

— Egyáltalán. Sőt, büszke vagyok rá. Tudniillik az agyam térfogata több mint ezernégyszáz köbcentiméter, nagyjából akkora, mint az öné, kedves barátom. Ezzel szemben a kortársaimé alig éri el az ezeregyszáz köbcentit. Igazán nem akarok hetvenkedni, de én már valóságos ősembernek számítok!... A tudomány fáklyavivőjének...

— Ebben egy másodpercig sem kételkedtem. De ha már a fáklyát említi... Ön talán a tüzet is ismeri?

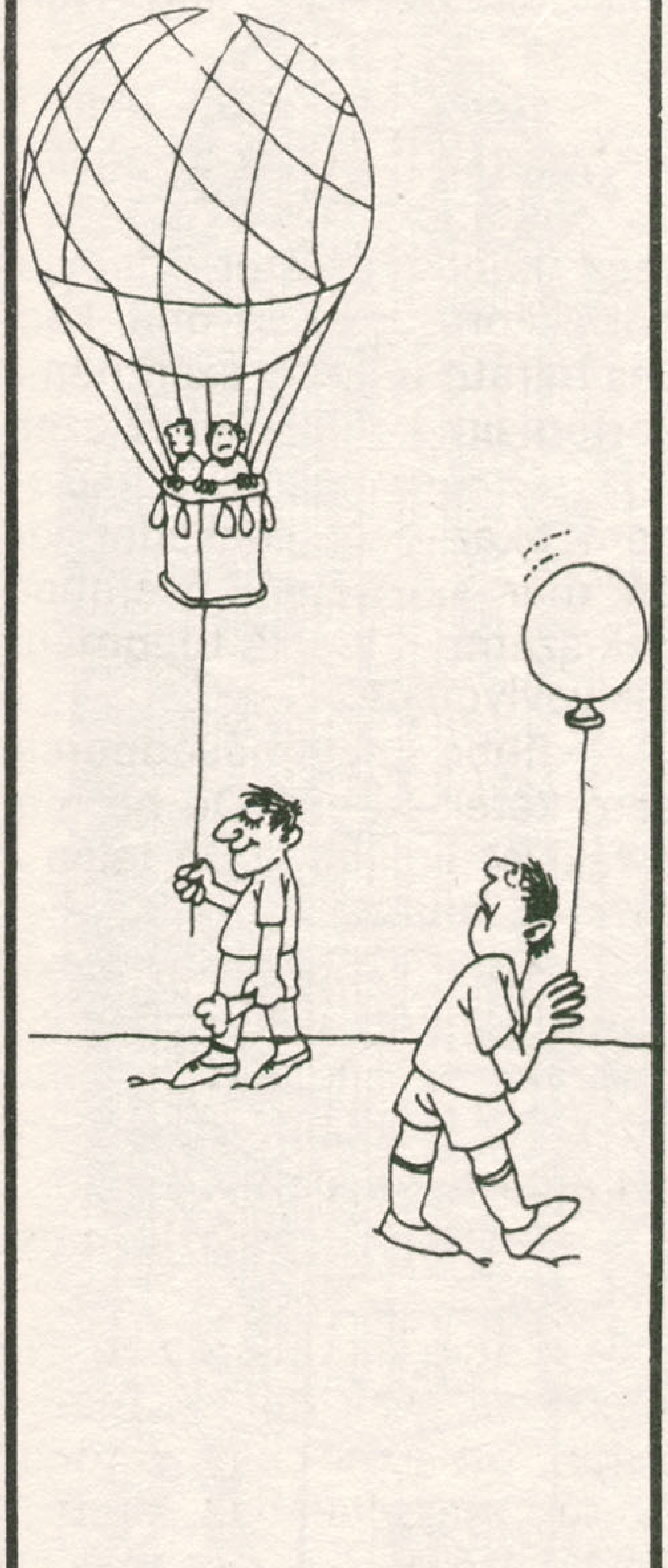
— Hogy ismerem-e? Azt is mondhatnám, hogy öngyújtóm van, ha tudnám, hogy az mi a fenét jelent. Egyébként ott ég a talpa alatt...

— A talaj?... És csak most mondja?

— Eddig nem kérdezte. Na rugdossa csak félre a földet. Látja, ott izzik egy fatörzs. A parazsa általában kitart a következő mennykőcsapásig.

— Rendkívül praktikus. Ön egyébként is bámulatra méltóan precíz, kedves Samu.

VETÉLKEDŐ

Igazán pedáns táborhelyet hagyott maga után, pompásan értékelhető leletekkel. Fogadja az utókor háláját ...

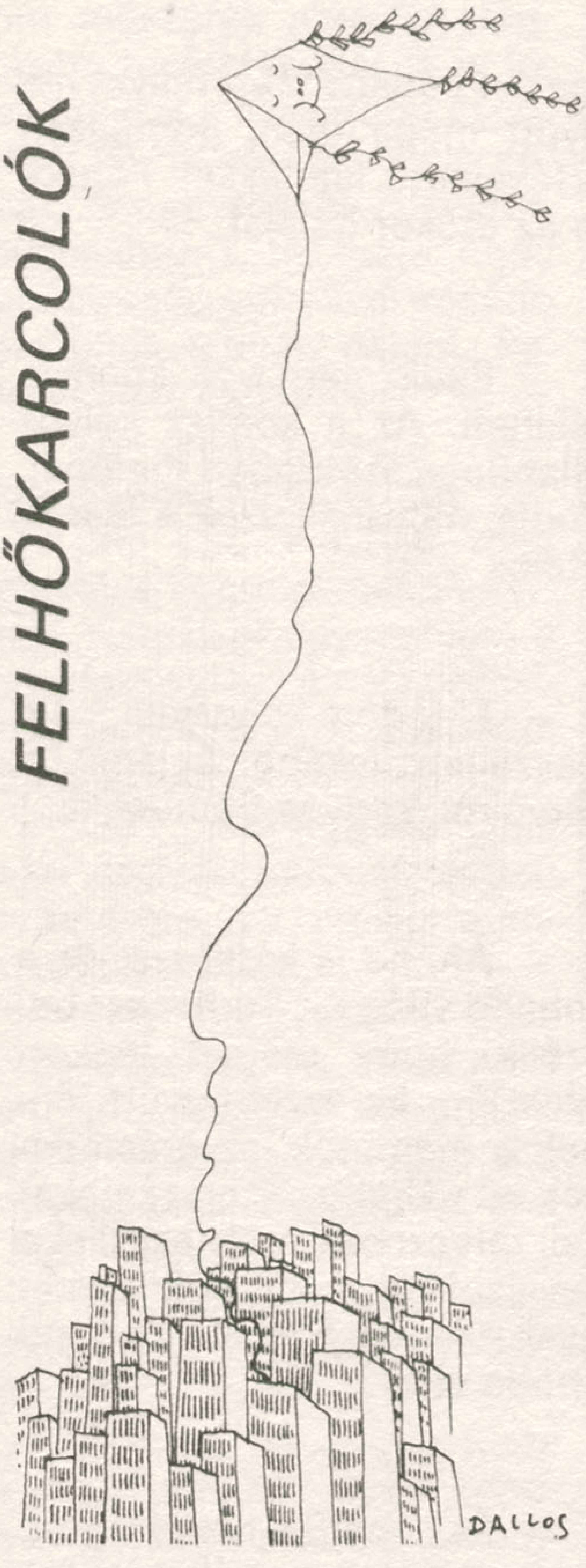
— Pedig nem volt könnyű, elhiheti. Az a komisz kölyök állandóan szétdobált mindent. Tudja, milyenek ezek a mai fiatalok ...

— El tudom képzelni ... De beszéljen inkább valamit a terveiről, kedves Sámuel.

— Áh, ne is kérdezze. Ez a rohanó világ ... Tudja, azt beszélik, hogy megint jégkorszak jön. És ezzel együtt jönnek a mamutok, az órásmedvék ... Újabb szerszámokat kell terveznem, mert ezekkel a kavicsokkal nem sokra megyek ellenük. Szóval van gond éppen elég ...

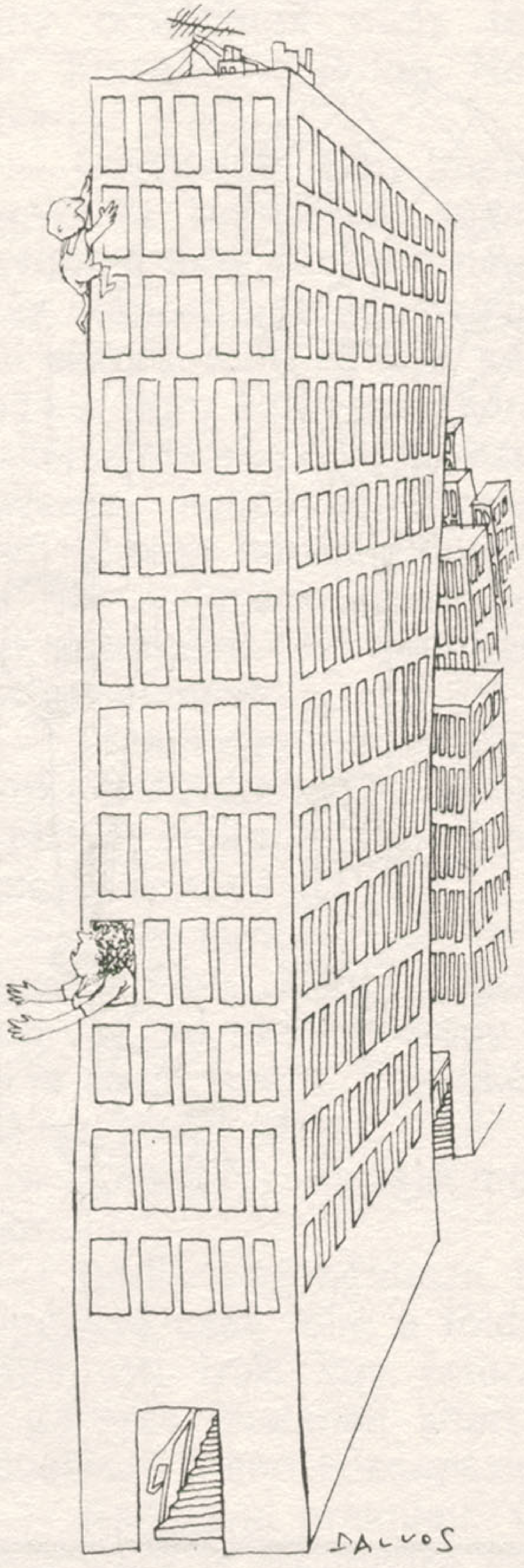
— És sóhajtva hozzáfogott, hogy megtegye a következő lépést az emberré válás útján.

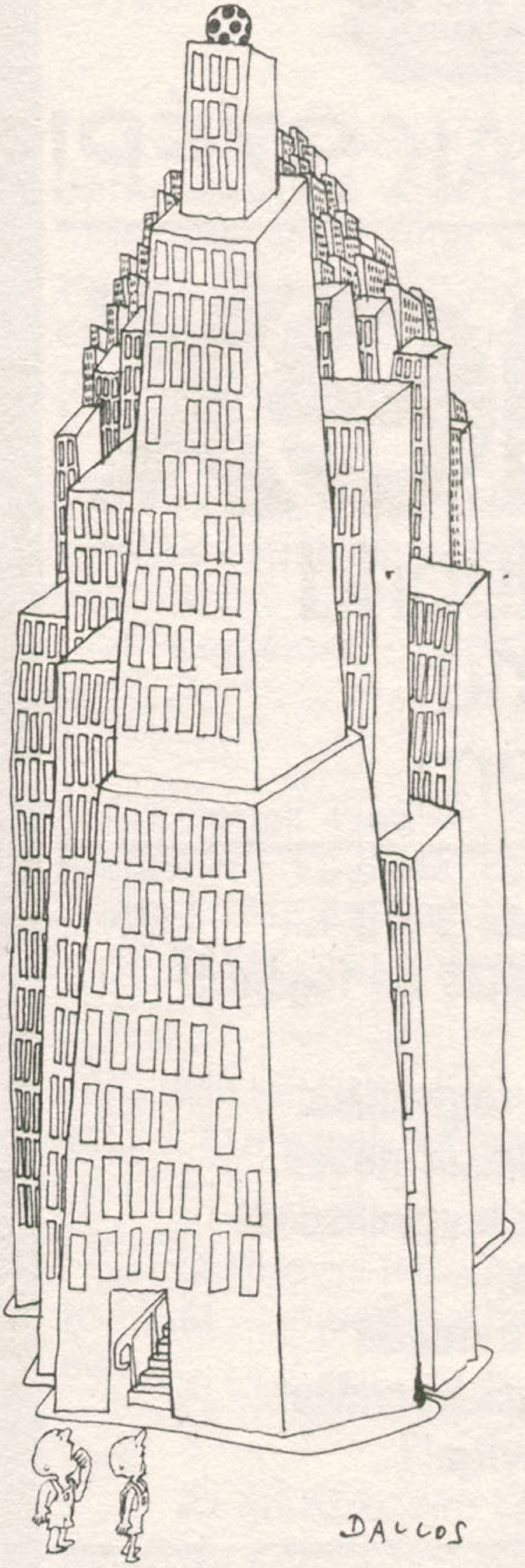
FELHŐKARCOLÓK

SÁRKÁNYEREGETÉS

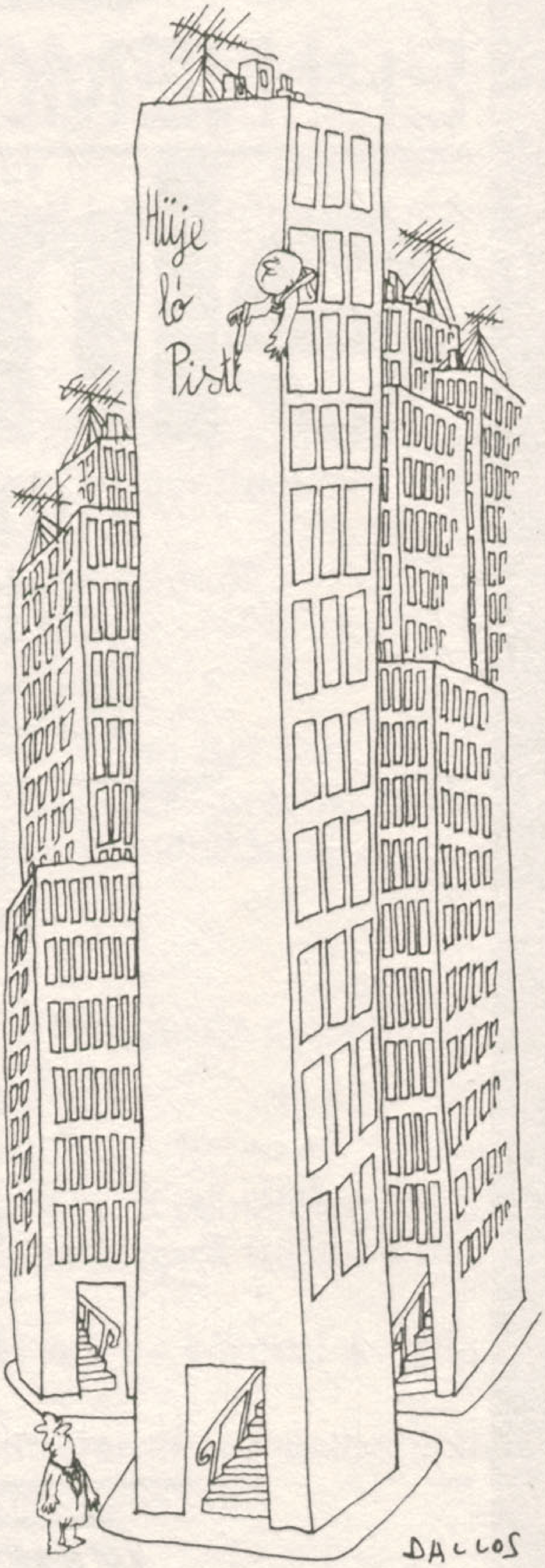
MOZGÁSIGÉNY

— Mondtam, hogy ne rúgj olyan nagyot!

ÜZENET

VENDÉGLÁTÁS

— Az isten szerelmére, megint részeg vagy. Hogy önthet magába valaki ilyen sok pálinkát?

— Szó sincs róla! Csak egy pohárral iszom, nem többet. De ha egy pohár pálinkát iszom, mindjárt más ember leszek. És annak a másiknak szintén kell egy pohárral innia.

*

— Kérlek, hagyjatok élni! — könyörög a férfi a kannibálok üstjében. — Feleségem és gyermekeim vannak otthon, akiket el kell tartanom.

— Sajnálom — válaszolja a törzsfőnök —, nekem is.

*

A katonák azon vitatkoznak, milyen ital van a csészéjükben. Egyesek kávéra tippelnek, mások teára. A vita közepén elkiáltja magát a konyhafőnök:

— Ki kér még kakaót?

*

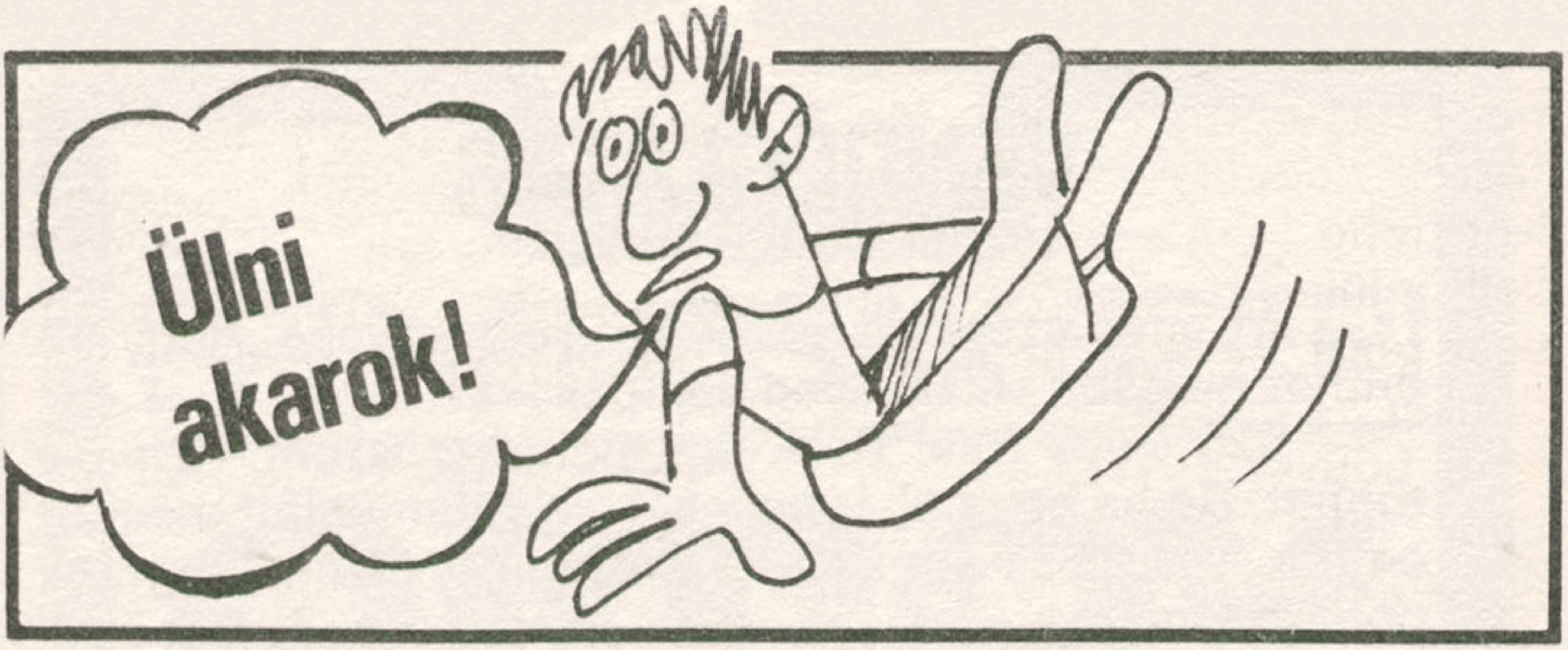
— Mit kínálhatok? — kérdi a házigazda a vendégeitől. — Konyakot, kávét, vagy taxit?

*

— Milliomos lettem volna, ha nem csinálok egy apró hibát — mondja a börtönben az egyik fogoly a másiknak.

— És milyen hibát követtél el? — kérdezi a cellatárs.

— Az én ezreseim két milliméterrel szélesebbre sikerültek, mint a hivatalos bankjegyek . . .

A nap teli pofával ragyogott, a madarak csicseregtek, a folyó zúgott, én meg nyomtam a padot.

A suliban!

A komám nógatott: panaszkodj este a torkodra, akkor az őseid biztosan igazolnak egy napot.

Hát ez az! Mit csináljak én egy vacak nappal? De az ötlet nem rossz, csak másra kell panaszkodni. Megvan! Nem tudok ülni. Állva meg nem lehet suliba járni! Menni, állni, feküdni tudok, ülni nem. Ha elfáradok, legfeljebb lefekszem.

Amint mindezeket előadtam, anyám így rendelkezett:

— Holnap elmégy a körzeti orvoshoz, ő majd szakemberhez irányít.

Megtörtént. Az orvosra sokan vártak a kórház folyosóján és sokáig. Ők ültek, én nem. Lefeküdni nem lehet! Hullafáradtan estem be a rendelőbe. A doki kérdezte, hogy mi a panaszom, és mondta, hogy üljek le. Már nekilódultam, amikor eszembe jutott, hogy azt nem szabad. Na jó. Hasra fektetett a vizsgáló tetején. Itt fáj? Nem. Nyomkodni kezdett. Itt fáj? Nem. És itt? Valahol már mondanom kellett valamit, mert már összevissza nyomkodott. Jaj, itt! Áhá! — mondta a doki, és már döfött is. A nővér lefogott, megvetően hallgatta velőtrázó sikolyomat, majd így szólt:

— Maga már nagyfiú! Mit üvölt? Különben is kész, lejöhet.

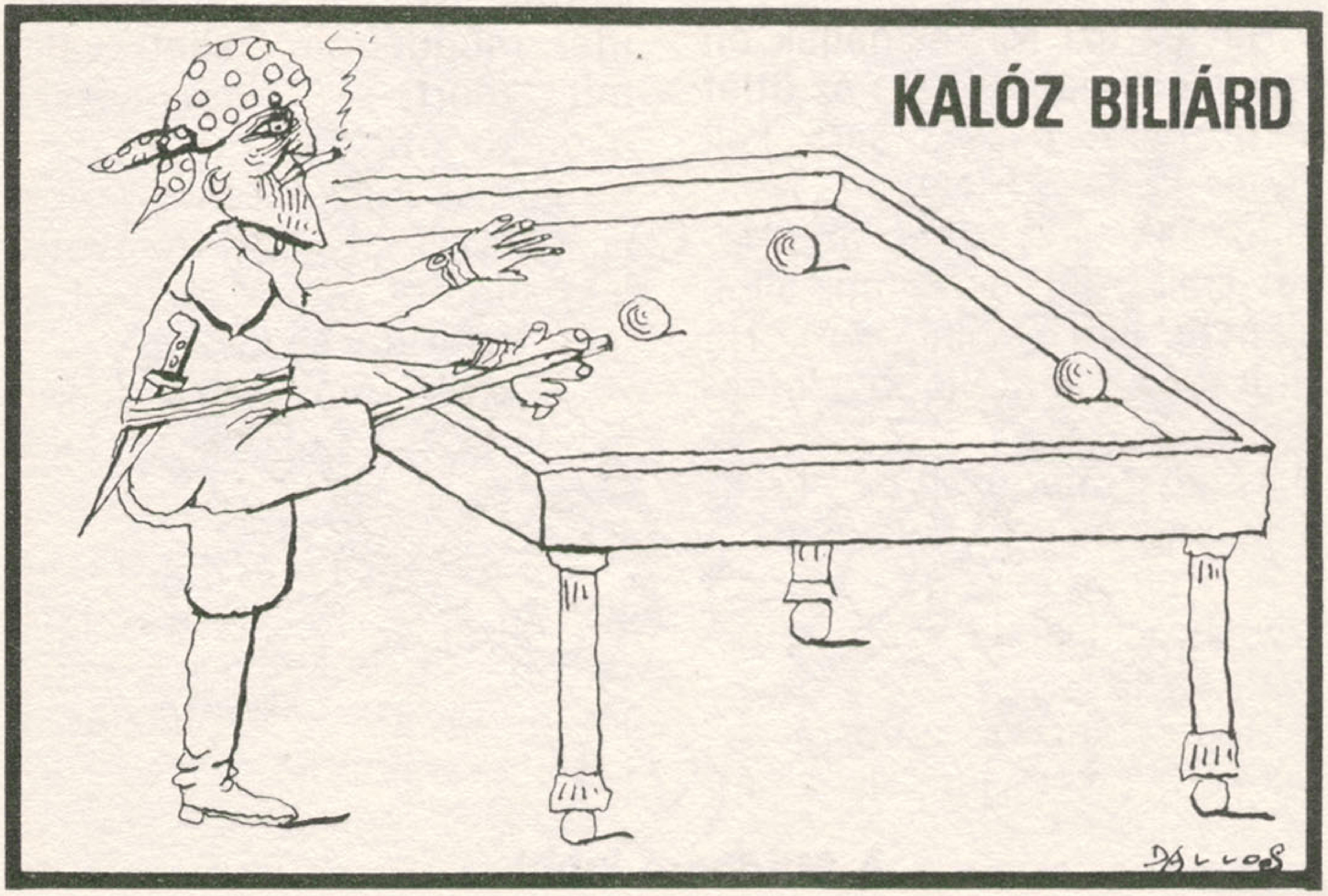
Hohó! Most már fájt is, tehát fel akartam ülni a magas ágyon, ám az tilos. Mi legyen? Végül egy tízpontos lólengéssel talpra álltam.

— Na, fiatalember, ez súlyos, de nem életveszélyes.

A keresztcsigolyája gyulladt be. Ezért nem tud ülni. Most felírok egy-két gyógyszert. Két hétig igen szigorú diétán kell élnie, és gyógytornán vesz részt. Erről mi gondoskodunk. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy itt marad a kórházban, lefekszik szépen egy ágyikóba, és napi 2-2 órát gyógytornával tölt el a kórház tornatermében. Látom az aggódást a szemében, fiam, de ne féljen, ez a pár hét nem okoz majd semmilyen kiesést a tanulmányait illetően. Kórházunkban zárt, televíziós láncon keresztül korszerű oktatás folyik. Maga, fiam, abba az osztályba fog járni, azaz feküdni, ahol azok fekszenek, akik nem tudnak ülni. Érti? Természetesen osztályozás, feleltetés nálunk is van — csak fekve.

Most itt fekszem a 8/a-ban, mert a bében azok ülnek, akik nem tudnak feküdni, és a cében azok, akik nem tudnak állni. Szóva, itt fekszem halálfáradtan a hajnali torna után. A televízióban matekóra megy, a nap besüt az ablakon, a madarak csicseregnek, a folyó zúg . . .

De szeretnék már ülni!

CSÍPŐLÖVÉS UTÁN

— A Marlboro jobb! . . .

A NAGY TALÁLKOZÁS

NYELVELÉS

(Ráth Végh István: Magyar kuriózumok c. kötetéből)

A nyelvújítási háborúnak különálló epizódja volt a hónapnevek magyarítása körüli csatározás.

A kísérlet: megszabadulni a latin nevektől, nem új. Már Erdősi Sylvester János ajánlotta 1539-ben megjelent latin—magyar nyelvtanában, hogy alkalmazzuk a meglévő magyar elnevezéseket, mint: Főhó, Fagyhó, Fűhegy, Kinyíló hó, Előgyümölcsű hó, Kaszáló hó, Hőhó vagy Aratóhó, Szőlőérlelő hó, Szőlőszedő hó, Borvető hó, Borlátogató hó, Víganlakó hó.

A mesterségesen gyártott magyar nevek először Barcafalvi Szabó Dávidnak Szigvártjához függesztett szótárában láttak napvilágot 1787-ben, tehát hat évvel megelőzve a híres republikánus naptár franciásító rendszerét. Jóval később, a Hasznos Mulatságok 1833. és 1834. évi számaiban teljes erővel kirobbant a magyarosítási szenvedély, s a kalandosnál kalandosabb indítványok csak úgy ömlöttek a közönség elé.

Ami nyelvújítóink hónapneveinek kifejező erejét és dallamosságát illeti, ebben nem értük el a franciákat. Ezeket vérbeli költő alkotta: Fabre D'Eglantine. Ő is a gazda életével, a mezei munkával, az időjárással hangolta össze a hónapneveket, akárcsak Erdősi vagy az ógermánok. (Eismonat, Thaumonat, Lenzmonat, Ostermonat, Vonnemonat, Brachmonat, Heumonat, Emtemonat, Herbstmonat, Weinmonat, Wintermonat, Christmonat.) A szeptember 22-én kezdődő hónap vendémiaire (a latin vindemia szóból), vagyis a szüret hónapja lett; a március 21-i kezdetű hónap germinal, mert akkor csírázik a vetőmag: az augusztus 18-ával induló hónap fructidor, a gyümölcsérés idejét jelezve. A szavak hangzása igyekszik az illető hónap hangulatához simulni. A téli hónapok neve komoran, elnyújtot-

tan hangzik: nivose, pluviose, ventose, viszont a tavasziaké játékosan, dallamosan csendül: germinal, floréal, prairial stb.

Barcafalvi Szabó Dávidnak saját külön nyelvérzéke a következő neveket sugallta:

Január: Zuzoros.
Február: Enyheges.
Március: Olvános.
Április: Nyílomos.
Május: Zöldönös.
Június: Termenes.
Július: Kalászonos.
Augusztus: Hevenes.
Szeptember: Gyümölcsönös.
Október: Mustonos.
November: Dudoros vagy Gémberes.
December: Fagylós.

Ez mind csupa főnév — mondja a magyarázatban —, és nem lehet őket melléknév gyanánt használni, például így: „zuzoros hónap". Mintha egyszerre kijózanodott volna a nyelvújító mámorból, kioktat, hogy az utóbbi esetben azt kell mondani: zuzos hónap, enyhes hónap, olvasztó, nyíló, zöld, termő, kalászos, heves, gyümölcsös, mustos, gémbes, fagyos hónap. Ezek már rendes nevek lennének, csak a Dudorost felejtette ki közülük, s így örökös rejtély marad, mire gondolt, mikor szerkesztette.

A Hasznos Mulatságok újítógárdája közül Varjú Sándor szolgai módon halad Barcafalvi nyomában, sőt még torzabb és nyakatekertebb nevekre kereszteli az ártatlan hónapkisdedeket, ekképpen: Jégtönös, Zuzmorós, Olvános, Szikkanos, Kecstönös, Kaszálnos, Sarlónos, Csürtönös, Vetőnös, Sotolnos, Dudoros, Fagytönös. A Sotolnos éppúgy kisiklik minden értelmezési lehetőség alól, mint a Dudoros.

A többi indítványozó nem ilyen vad, de ötlettelen. Egy Sz. József nevű jászberényi olvasó a gazdasági életből indul el és Kapahó, Sarlóhó, Csürhó, Cséphó, Asztaghó Kazalhó stb. neveket javasol. Rumy Károly ajánlata: Hideghó, Olvasztóhó, Bimbóhó, Csírázóhó, Gyönyörhó, Szénahó, Hévhó, Szőlőérlelőhó, Gyümölcshó, Borhó, Ködhó, Havashó. (Logikusan Hóhó kellett volna.) A május hónappal valamennyi hónapkeresztapa nagy bajban volt; a Kecstönös és a Gyönyörhó a romantika talajából virult ki ilyen bűbájosan.

Becsületes igyekvés vezette Holéczy Mihályt. Egyszerű és józan neveket gondolt ki. Kétféle indítványa volt; az egyik a természeti jelenségekhez kapcsolta a neveket, a másik magyar királyok neveit használta fel. Az első szerint lett volna: Jeges, Erős, Langyos, Vegyes, Szellős, Harmatos, Poros, Heves, Deres, Ködös, Fagyos, Havas. A királyhónapok így sorakoznának: Árpád, Mátyás, József, Béla, Ferdinánd, László, Lajos, István, Terézia, Ferenc, András, Leopold.

Még idáig rendben lenne a dolog. Azonban az történt, hogy az érdemes úr, felbátorodván a kedvező fogadtatáson, a Hasznos Mulatságok 1834. évi január 11-i számában ugyancsak elvetette a sulykot. Mint református lelkipásztor, anyakönyveket vezetett, s azt tapasztalta, hogy az anyakönyvi nyomtatványokon a keltezés rovata szűkre van szabva, s legfeljebb csak négy betű fér bele. Latin hónapneveknél a rövidítés egyszerű és megszokott, de az olvasók által indítványozott magyarítások ilyen rövidítésre nem alkalmasak. Ellenben az ő hónapnevei szinte kívánkoznak a rövidítés után, mint ezt a példázat mutatja:

Árp. vagy: Jeg.
Máty. vagy: Er.
Jós. vagy: Lan.
Bél. vagy: Vegy.
Ferd. vagy: Szell.
Lász. vagy: Harm.
Laj. vagy: Por.
Ist. vagy: Hev.
Ter. vagy: Der.
Fer. vagy: Köd.
Andr. vagy: Fagy.
Leop. vagy: Hav.

Így azután könnyű őket a rovatokba beírni, mert a rövidítés sehol sem több négy betűnél. Sőt a csonka neveknek az a jó tulajdonsága is megvan, hogy hexameterbe lehet őket szedni, s a tanulóifjúság játszva emlékezetébe vésheti:

Árp és Máty, Jós, Bél, Ferd és Lász folynak először, Laj pedig, Ist és Ter, Fer s Andr, Leop esnek utolra.

A másik változatra:

A Jeg, az Er, Lan, Vegy, Szell, Harm jut az évnek az első, Por pedig és Hev, Der, Köd, Fagy, Hav utóbbi felére.

Sajnos, a szép indítványok fagylós fogadtatásra találtak, és a közönség jégtönös közönye miatt az átkeresztelési járvány megszűnt.

MOST VÁSÁROLJATOK a szocialista országok bélyegeiből a Magyar Filatélia Vállalattól!
CÍMÜNK: Bp. Pf. 600. 1373

MEGRENDELEM az alábbi bélyegössze-állításokat.

Mennyiség

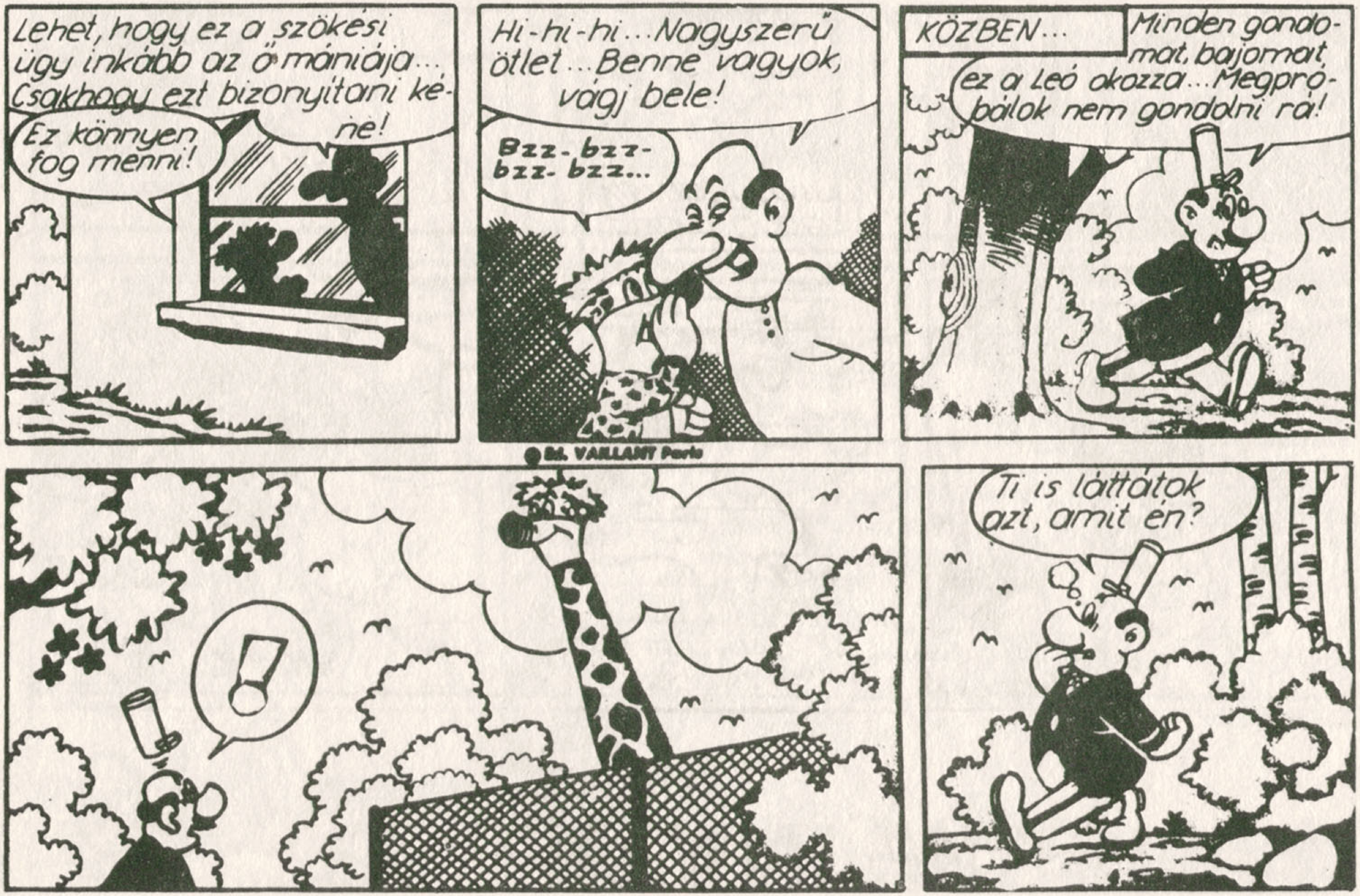
100 Ft-ért . . . .
200 Ft-ért . . . .
Megrendelő neve: . . . .
Címe, irányítószámmal: . . . .
. . . .

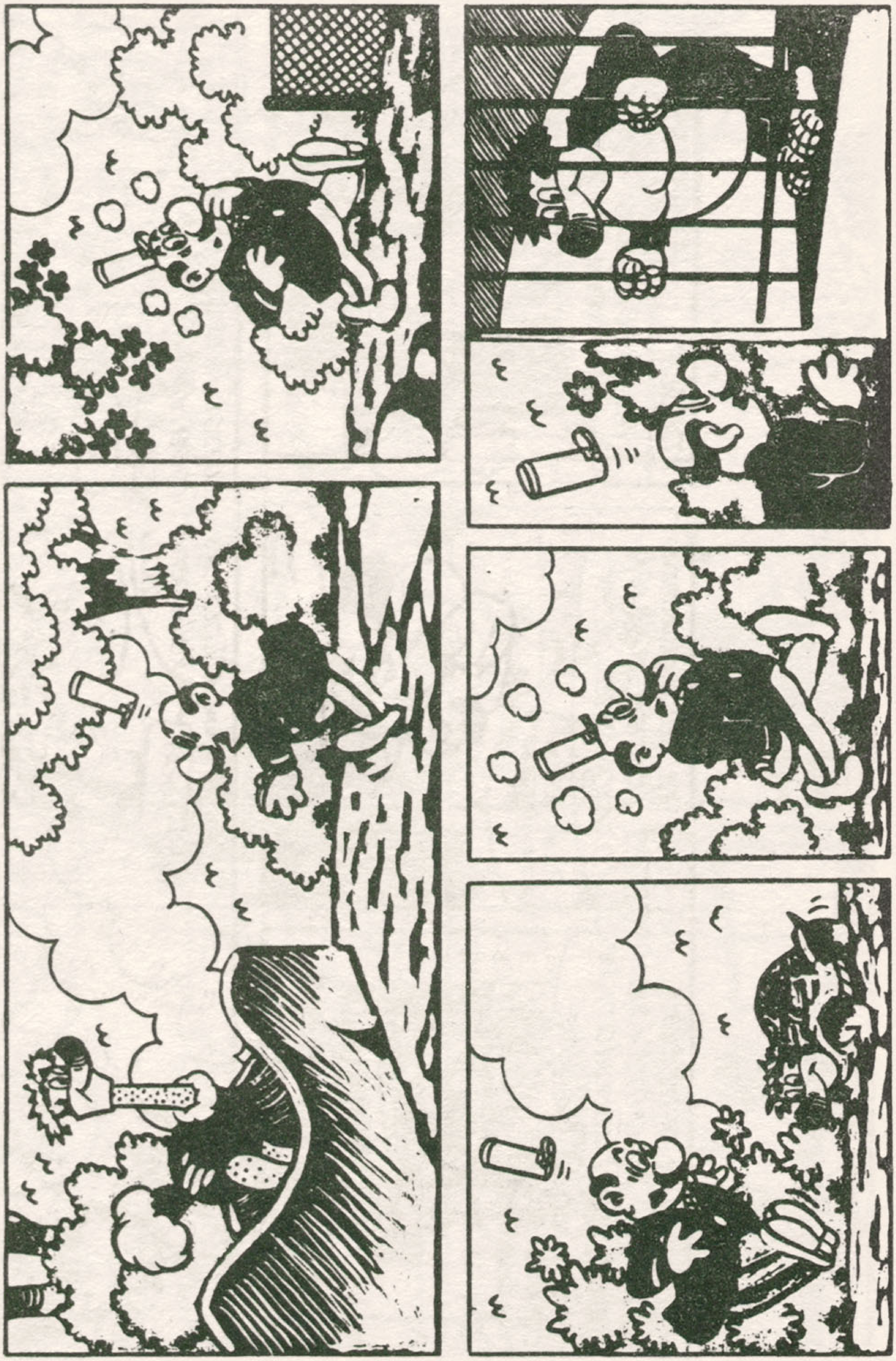
Utánvéttel szállítunk!

MAGYAR FILATÉLIA VÁLLALAT BUDAPEST

LEÓ — LELEKTANI PROBLÉMA

Lehet, hogy ez a szökési ügy inkább az ő mániája... Csakhogy ezt bizonyítani kéne!
Ez könnyen fog menni!
Hi-hi-hi... Nagyszerű ötlet... Benne vagyok, vágj bele!
Bzz-bzz-bzz-bzz...
KÖZBEN...
Minden gondomat, bajomat ez a Leó okozza... Megpróbálok nem gondolni rá!
© Ed. VAILLANT Paris
!
Ti is láttátok azt, amit én?

Segítség!
ORVOSI RENDELŐ
Képzelje, doktor úr... Mindenütt ezt a Leót látom!
Tipikus üldözési mánia! Elég súlyosnak látszik... Radikális kezelést ajánlok!
PLDUM!
KIJÁRAT
Nincs aki üldözzön, nem kell menekülnöd, szabad vagy!
Kösz, doki!
VÉGE

Jean

— Jean! Megfürdette már a gyereket?

— Igen, uram.

— Akkor miét nem veszi ki a vízből?

— Mert olyan meleg, hogy nem bírok belenyúlni.

*

— Jean. Hozza a horgászbotomat! Megyünk az Operába!

— Ott akar horgászni uram?

— Miért ne? A hattyúk tavára megyünk.

*

— Vettem egy sétabotot, Jean, de olyan hosszú, hogy a hónaljamig ér.

— Majd levágunk az aljából, uram.

— Ne az aljából vágjunk le, Jean, mert felül hosszú.

*

— Hisz maga a paradicsom létezésében, Jean?

— Igen, uram. Hiszen most is épp azt főzünk.

*

— Jean, mi ez a csörömpölés a kertben?

— Edzenek a kardvirágok, uram . . .

*

— Jean, kifutott a tej.

— Az lehetetlen, uram. Csukva van az ajtó.

*

— Jean, miért szorít ez a cipő?

— Mert bent maradt a nyelve, uram.

— Ugyan már, ha kidugom a nyelvemet, akkor is szorít.

*

— Miért nem csíkosra festette a kerítést, Jean?

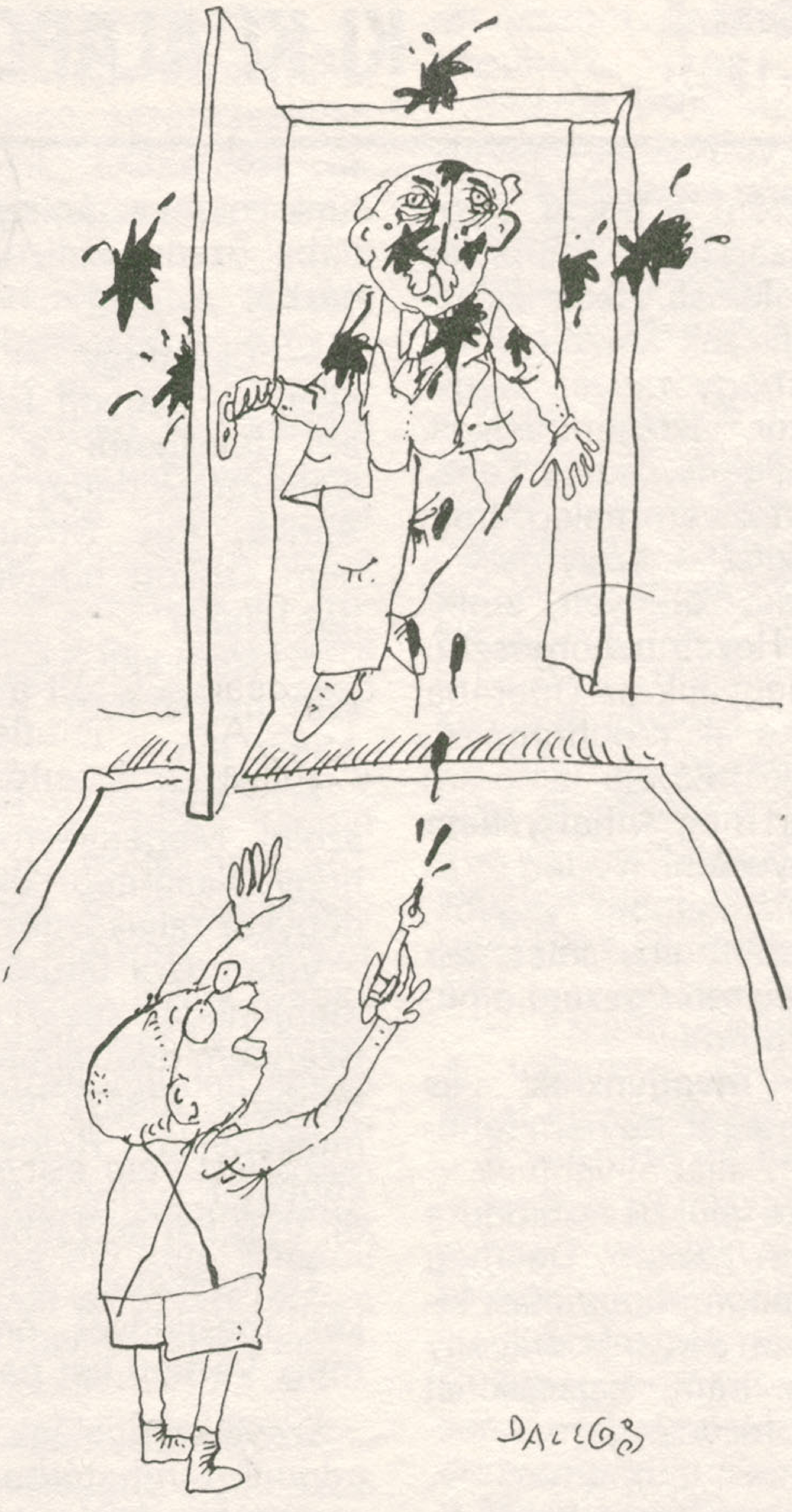
— Mert nem kaptam csíkos festéket, uram.

*

— Jean! Ki kopog olyan erősen odakint?

— Az eső, uram!

— Akkor miért nem engedi be, még elázik!

— **Bocsánat, papa, azt hittem, hogy az öcsém jön be! . . .**

Darvas Szilárd:
(1909—1961)

KI-KI ALAPON

Úgy történt a dolog, hogy egy társaságban bemutattak Ficzek Sárikának. Akit már bemutattak Ficzek Sárikának, az tudhatja, hogy milyen nagyszerű lány. Szép, kedves, okos, intelligens, házias, kedélyes, elegáns, szerény, derűs, komoly, fiatal — hogy csak a kimagaslóbb erényeit említsem. Azon nyomban beleszerettem.

— Sárika — mondtam —, már egy jó félórája ismerem magát, és még mindig nem tudom elfelejteni. Nőtlen és jó modorú fiatalember vagyok, töltsön velem egy vasárnap délutánt, hiszen úgysem élhetek maga nélkül.

Érveim meggyőzték, és megadta magát, de nem feltétel nélkül.

— Nézze, Guszti — mondta —, én nem bánom. De meg kell mondanom, hogy csak ki-ki alapon. Én ugyanis úrileány vagyok, s nem fogadok el még egy uzsonnát sem.

— Kár — mondtam —, mert nagyszerű programot állítottam össze. Moziba mentünk volna, aztán egy cukrászdába uzsonnázni, majd színházba, s végül vacsorázni.

— Csakhogy — vetettem ellen — nagyon fonák dolog ám felezgetni a cehheket! Nem méltó dolog ez hozzánk, Sárika. Egy Strausz Guszti nem szokott hölgyekkel cehhet felezni.

— Nem kell feleznünk. Egyszer maga fizet, egyszer én. Ahogy jön.

Erre már nem tudtam mit szólni. Megegyeztünk abban, hogy vasárnap délután fél négykor találkozunk.

Villamosra ültünk, hogy elmenjünk az Ideál moziba, a Szerelem gyötrelmeihez. Nem engedte megváltani a villamosjegyeket. Hölgyeké az elsőbbség — mondta —, ő kezdi. Vett két átszállót.

Természetes volt, hogy a két mozijegyet én vegyem meg. Vettem két páholyt.

Ernyő volt velünk, be kellett adnunk a ruhatárba. Ő fizette a ruhatárt. Aztán megemlítette, hogy nem mozi a mozi

bonbon nélkül. Vettem drazsét. Mert én következtem.

Mozi után úgy döntöttünk, hogy a Flanc eszpresszóban uzsonnázunk. Villamosra ültünk, s vett két jegyet, mert ő következett.

Ittunk két feketét két-két szelet dobostortával. Kifizettem, mert én következtem. Uzsonna közben el akartam beszélni háborús élményeimet, de nem hagyta. Azt mondta, ne rontsam el ezt a szép napot. Siessünk az Irodalmi Színházba. Villamosra ültünk. Vett két jegyet, mert ő következett.

Az Irodalmi Színházban a „Tyutyu kisasszony" című operettet adták. Nagyon mulatságos volt. Az első felvonás vége felé jártunk, amikor eszembe jutott, hogy Sárika mindig a villamost és a ruhatári díjat fizeti, minden egyéb rám marad. Nem törődtem volna vele, ha elmesélhettem volna a háborús élményeimet. De ha még ezt sem engedi! Ha már ki-ki alap, hát legyen ki-ki alap. Ravasz tervet eszeltem ki.

Ha a szünetben veszünk egy műsorújságot, akkor azt ő fizeti, mert ő következik. Ebben az esetben színház után a villamost én fizetem, a vacsorát viszont ő. Mentsük, ami menthető.

Sikerült beugratnom a műsorvásárlásba. (Így kell elbánni a konzervatív nőkkel!)

Színház után villamoson mentünk a Törökpipa vendéglőbe. Röhögve vettem két átszállót.

Aztán leültünk a fehér asztal mellé, és étlapot kaptunk. Előételt, bécsi szeletet és rétest kértünk, külön-külön adagot. A pincérnek még utána is kiáltottam, hogy fejes-salátát is hozzon. (Majd adok én neked ki-ki alapot!)

Ekkor a kenyereslány állt meg az asztalunk mellett. Sárika kiválasztott két rozsbucit. Ösztönösen a zsebembe nyúltam. De a karomra tette a kezét.

— Pardon, Gusztikám . . . A villamost maga fizette. Most én következem.

A vacsorát én fizettem.

Amikor hazakísértem, a kapuban homlokon akartam csókolni. Tiltakozott:

— Maga félreismer engem, Guszti — mondta önérzetesen.— Látja, ezért ragaszkodom én a ki-ki alaphoz.

Mit szólhattam volna? Csak annyit mondtam: telefonáljon értem, ha én következem.

LEONARDO DA VINCI
MUNKÁCSY MIHÁLY
húsvét
DERKOVITS GYULA
SZINYEI MERSE PÁL
KAPUDÖNGETŐK

VAN GOGH
VASARELY
SALVADOR DALI
PICASSO

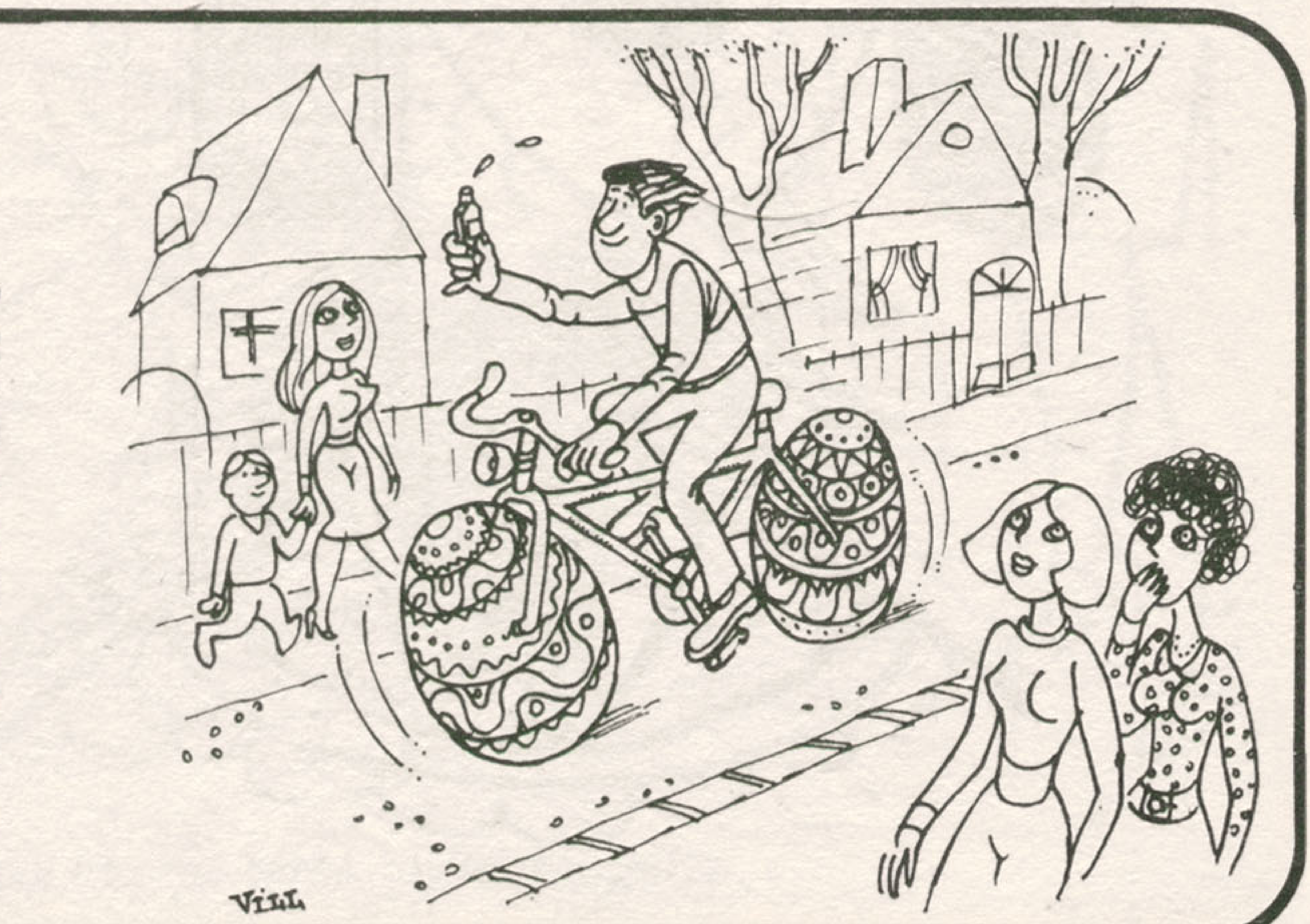
— Az összes piros tojást megette . . .

HÚSVÉTI FÜLBEVALÓ

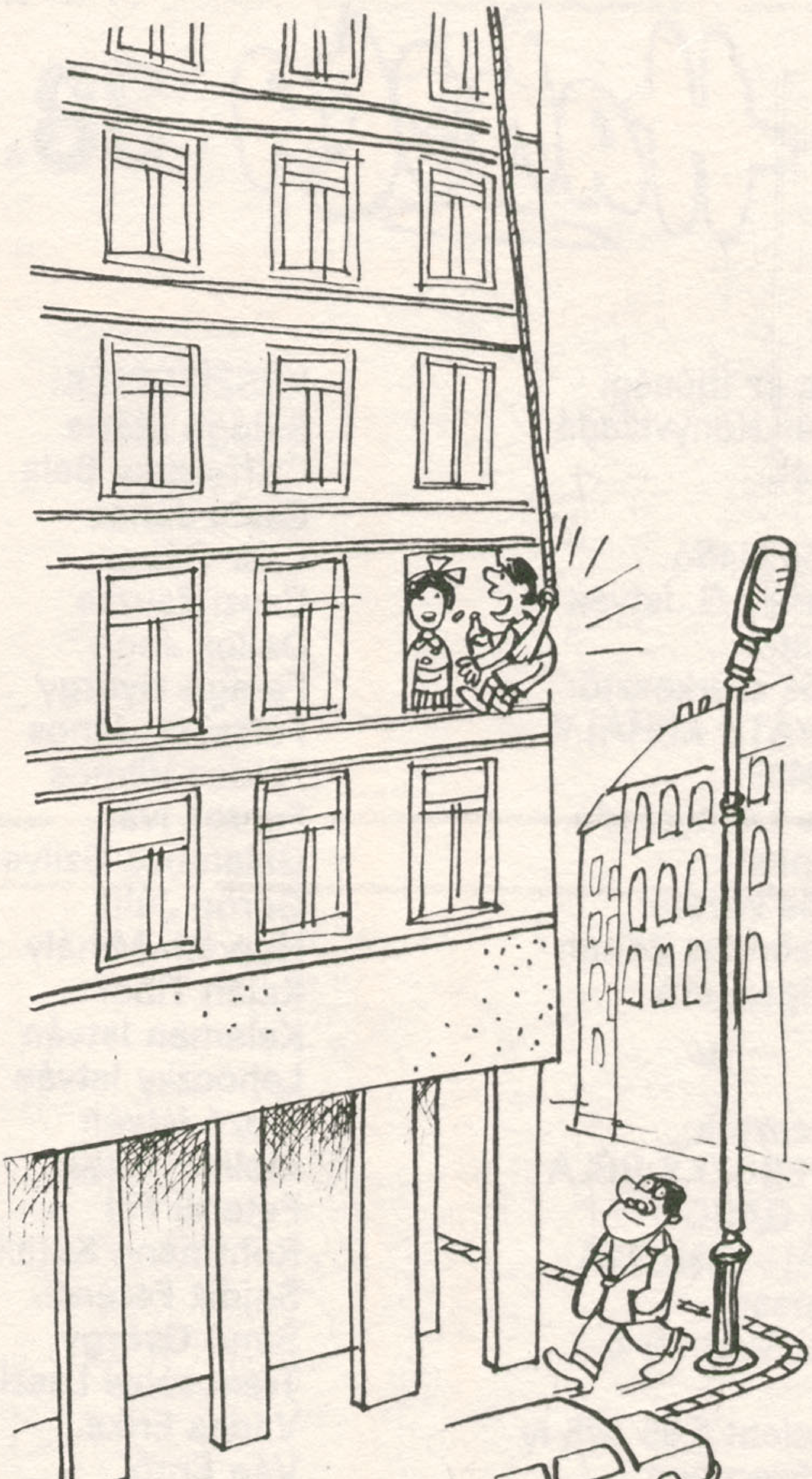

ERŐTELJES LOCSOLÁS

LOCSOLÓTÚRA

— Tudod, hogy nem szeretek lépcsőt mászni! ...

Hahota 38.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat.

Felelős kiadó:
Dr. Király G. István
igazgató
Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY
90—0469
Szikra Lapnyomda,
Budapest
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató

*

Szerkesztők:
CZIFFERSZKY BÉLA
CSER GÁBOR
NANÁ!—HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 ív
terjedelemben
ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:
Balogh Mária
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Faragó György
Forrai G. János
Földes Vilmos
Funtek Iván
Galambos Szilveszter
Görög Júlia
Horváth Mihály
Kaján Tibor
Kelemen István
Lehoczky István
Mező István
Molnár Viktor
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Simó György
Trencsényi László
Vadas Erika
Vág Ernő
Várnai György

Hahota

ÁRA: 23 Ft

